

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 1998-1999

4 december 1998

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

INHOUDSOPGAVE

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	Blz.
Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	597
Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening	603
Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling	638
Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid	642
Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	644
Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media	657
Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting	663
Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn	671
Brigitte Grouwels, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijkekansenbeleid	677
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	
Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	679
Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling	688
Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid	705
Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting	717
Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn	727
Brigitte Grouwels, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijkekansenbeleid	729

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 81, 6)

Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	730
Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling	732

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (Reglement artikel 81, 4)

Nihil

REGISTER	734
----------------	-----

Op 28 september 1998 is de heer Luc Van den Bossche opgevolgd als minister vice-president door de heer Steve Stevaert, en als Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken door de heer Eddy Baldewijns.

De heer Eddy Baldewijns werd als Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening opgevolgd door de heer Steve Stevaert.

Vragen en antwoorden werden opgenomen onder de naam van de minister die bevoegd was op de datum van de vraag.

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn

LUC VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS
BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN,
WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

**Vraag nr. 1
van 5 oktober 1998
van de heer FRANCIS VERMEIREN**

Promotie Vlaanderen – Luchthaven Zaventem

In de ontvangsthuis van de luchthaven van Zaventem vult een grote reclame die de reizigers attent moet maken op de voordelen van het Waalse gewest, een hele wand. Uiteraard staat het alle instellingen en firma's vrij gebruik te maken van de aanwezige ruimte om zichzelf aan te prijzen. De luchthaven is inderdaad hiervoor bijzonder geschikt, als toegangspoort voor de miljoenen reizigers, toeristen zowel als zakenlieden, die jaarlijks voorbijkomen.

Het komt mij voor dat het Vlaams Gewest ook belangrijke troeven heeft die kunnen worden belicht binnen het luchthavencomplex van Zaventem.

1. Welke initiatieven heeft het Vlaams Gewest reeds getroffen om op dit vlak gebruik te maken van de mogelijkheden die de luchthaven te bieden heeft? Welk bedrag is hiervoor op de begroting ingeschreven?
2. Bestaat er tussen de regio's van ons land coördinatie om de reclamefaciliteiten van de luchthaven van Zaventem te exploiteren?

Antwoord

1. Sedert 1 februari 1996 heeft de dienst met afzonderlijk beheer (DAB) Investeren in Vlaanderen een huurcontract afgesloten met Air Ter-

minal Publicity van de luchthaven van Zaventem, voor de huur op jaarbasis van drie verlichte publiciteitskasten met volgende locaties in het internationale luchthavengebouw:

- a) pier B, niveau vertrek;
- b) terminal C, kruispunt in de zuidfinger;
- c) pier B, niveau aankomst.

Dit huurcontract is gesloten voor drie jaar en de affichering omvat de uniforme promotie van Vlaanderen als investeringslocatie in Europa: "Flanders, Europe's best business location".

Tevens omvat het huurcontract de full service van het Airport Forum in de aankomsthal voor de ontvangst van de VIP-bedrijfsleiders. In dit Airport Forum is er tevens een vitrine met promotiemateriaal van Vlaanderen als investeringslocatie in Europa.

De totale huurprijs die hiervoor op de begroting is ingeschreven, bedraagt 2.979.741 frank op jaarbasis.

2. Er bestaat tussen de gewesten geen coördinatie omtrent de reclamefaciliteiten van de luchthaven van Zaventem.

**Vraag nr. 2
van 6 oktober 1998
van de heer JAN PENRIS**

Slovenië – Maritieme samenwerking

Begin september sloten Vlaanderen en Slovenië een samenwerkingsverdrag, waarin onder meer werd overeengekomen dat de havens van Antwerpen en Koper zouden gaan samenwerken.

Slovenië is geen onderontwikkeld land en beschikt reeds over een zekere maritieme knowhow.

Op welk vlak gaan beide havens dan concreet samenwerken?

Worden de samenwerkingsmodaliteiten aan de betrokken havenbesturen overgelaten?

Binnen welke termijn moet de samenwerkingsovereenkomst gestalte hebben gekregen?

Antwoord

Op 3 september jongstleden ondertekende ik namens de Vlaamse regering een algemeen samenwerkingsverdrag tussen Vlaanderen en Slovenië.

Conceptueel en inhoudelijk sluit het nauw aan bij de verdragen die Vlaanderen reeds sloot met een aantal andere Centraal- en Oost-Europese landen, met name Hongarije, Polen, Roemenië en de Baltische staten.

Het betreft een algemeen verdrag, dat de grote thematische lijnen uitzet waarbinnen de samenwerking tussen Vlaanderen en Slovenië zich in de toekomst kan voltrekken. Zo bepaalt artikel 10 van het verdrag dat beide partijen de samenwerking en uitwisselingen zullen bevorderen op het gebied van leefmilieu, [...], infrastructuur en verkeersbeleid. In het kader van dit artikel kan de samenwerking tussen de havens van Antwerpen en Koper gestalte krijgen.

Het komt evenwel beide havenbesturen zelf toe concrete vormen van samenwerking en de samenwerkingsmodaliteiten in dit verband te ontwikkelen, in overleg met de ministeriële diensten die in Vlaanderen en in Slovenië zullen instaan voor de uitvoering van het verdrag.

Het verdrag zal uitwerking hebben nadat het in Vlaanderen en in Slovenië de grondwettelijk vereiste procedure zal hebben doorlopen. Op dit ogenblik wordt een ontwerp van decreet tot goedkeuring van het verdrag voorbereid dat, na advies van de Raad van State, door de Vlaamse regering aan het Vlaams Parlement ter goedkeuring zal worden voorgelegd.

Vraag nr. 7
van 8 oktober 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Havenconferentie Kaapstad – Cofinanciering ABOS

Uit de persmededeling van de Vlaamse regering van 22 september 1998 kan worden opgemaakt dat Vlaanderen in 1999 het cosponsorschap van de "International Conferences on Coastal and Port Engineering in Developing Countries" in Kaapstad op zich neemt.

Het Algemeen Bestuur voor Ontwikkelingssamenwerking (ABOS) zou de cofinanciering hebben geweigerd.

Kan de minister-president meedelen welke de bezwaren waren van het ABOS ?

Antwoord

Bij het opstarten van de voorbereiding van de "International Conferences on Coastal and Port Engineering in Developing Countries" in Kaapstad werd zowel aan het ABOS als aan de Vlaamse regering gevraagd om een gedeelte van de kosten van de organisatie, de voorbereiding en het inschrijvingsgeld op zich te nemen.

Gelet op de expertise van Vlaanderen in deze sector en het belang van Zuidelijk Afrika in het Vlaams buitenlands beleid, heeft de Vlaamse regering beslist positief in te gaan op deze vraag en het cosponsorschap van de conferentie in Kaapstad 1999 op zich te nemen.

Volgens informatie ingewonnen bij de organisatoren liet het ABOS weten dat bij gebrek aan kredieten voor de organisatie van internationale congressen aan deze vraag geen gevolg kon worden gegeven.

Vraag nr. 9
van 9 oktober 1998
van mevrouw RIA VAN DEN HEUVEL

Samenwerkingsakkoord reisbureaus – Kinderrechten

Tijdens de bespreking van het opvolgingsrapport betreffende een beleid ten aanzien van kinderen, kindermishandeling, kinderrechten en slachtofferen daderhulp in Vlaanderen, gaf coördinerend minister Luc Martens aan dat er wordt gewerkt aan een samenwerkingsakkoord tussen gemeenschappen en gewesten over het statuut van reisbureaus waarin een deontologische code wordt uitgewerkt, onder meer met betrekking tot het sekstoerisme. Over dit thema zijn er onderhandelingen gevoerd met de andere gemeenschappen en gewesten.

Graag vernam ik de stand van zaken in dit dossier.

1. Wanneer wordt dit samenwerkingsakkoord ondertekend ?
2. Hoe is de deontologische code in verband met sekstoerisme uitgewerkt ?
3. In welke sancties is er voorzien ?

Antwoord

- Op dit ogenblik worden de besprekingen tussen de gemeenschappen en gewesten betreffende het voorontwerp van samenwerkingsakkoord houdende statuut van de reisbureaus afgerond. In een volgende fase is de ondertekening van het voorontwerp van samenwerkingsakkoord voorzien. De datum van ondertekening kan echter niet samenvallen met de datum van inwerkingtreding, aangezien de wet voor een dergelijk samenwerkingsakkoord bepaalt dat het slechts gevolg kan hebben nadat het de instemming heeft gekregen bij decreet. Hiervoor dient de tekst eerst voor principiële goedkeuring te worden voorgelegd aan de betrokken regeringen, met het oog op de wettelijk verplichte adviesvraag aan de Raad van State.

Afhankelijk van het advies van de Raad van State zal er al dan niet opnieuw overleg worden gepleegd tussen de diverse betrokken regeringen. Daaropvolgend zal de tekst ter definitieve goedkeuring worden voorgelegd aan de betrokken regeringen, om dan te worden overgezonden aan de respectieve parlementen voor instemming bij decreet. In een laatste fase volgt dan de bekrachtiging door de diverse regeringen en de uitvoering ervan door de verschillende betrokken administraties.

- In het voorontwerp van samenwerkingsakkoord is een afdeling opgenomen, gewijd aan de beroepsdeontologie. Hierin is opgenomen dat al het personeel dat bij de activiteiten van een vergunninghouder (reisbureau of touroperator) is betrokken, ten aanzien van de consument een aantal verplichtingen dient na te leven.

Eén van deze punten behelst het feit dat geen contracten tot reisorganisatie of reisbemiddeling mogen worden afgesloten die verband houden met de seksuele uitbuiting van kinderen, of met enig ander doeleinde dat indruist tegen de openbare orde of de goede zeden.

- Als sanctie is bepaald dat de vergunning voor het uitbaten van een reisbureau kan worden geschorst of ingetrokken.

Daarnaast is er bepaald dat zij die een inbreuk begaan tegen de bepalingen van het samenwerkingsakkoord, kunnen worden bestraft met een geldboete van 30 tot 10.000 frank en een gevangenisstraf van 8 dagen tot 6 maanden, of met slechts één van deze straffen. De bepalingen van Boek I van het Strafwetboek, inclusief

hoofdstuk VII en artikel 85, zijn van de toepassing op deze inbreuken. In geval van herhaling van het misdrijf binnen twee jaar na de veroordeling, worden de minimum- en maximumstraffen verdubbeld.

Vraag nr. 10
van 9 oktober 1998
van de heer DIDIER RAMOUDT

Samenwerkingsakkoord reisbureaus – Stand van zaken

Volgens een persbericht van 24 september laatstleden met als titel "Decreet reisbureaus wurgt organisaties" zou de Vlaamse regering in januari 1999 een eigen decreet op de reisbureaus uitvaardigen indien de gewesten en gemeenschappen niet tot een samenwerkingsakkoord zouden komen. Uit het gestelde kan afgeleid worden dat er geen akkoord tot stand zal komen en dat het kabinet van de minister-president reeds een ontwerp van decreet terzake voorbereidt.

In tegenstelling tot deze berichten heeft de minister-president tijdens de begrotingsbespreking van 1998 en aansluitend op een interpellatie steeds duidelijk gesteld dat het samenwerkingsakkoord tussen de gewesten en gemeenschappen bijna rond was en aldus medio 1998 aan het Vlaams Parlement zou worden voorgelegd.

- Wat is de stand van zaken met betrekking tot het samenwerkingsakkoord tussen de gewesten en gemeenschappen ?
- Indien er geen samenwerkingsakkoord komt, wat zijn dan de problemen en knelpunten die daarvan de oorzaak zijn ?
- Klopt het dat er reeds een nieuw ontwerp van decreet is opgesteld ? Zo ja, wanneer zal dit ontwerp in het Vlaams Parlement worden ingediend ?
- Nog steeds volgens het bovenvermelde persbericht zou de vergunning voor het uitoefenen van de activiteiten van reisorganisator, reisbemiddelaar en reisbureau moeten worden aangevraagd bij Toerisme Vlaanderen.

Betekent dit dat er wordt afgezien van de vooropgestelde bevoegdheidsverdeling zoals bepaald in het decreet betreffende de Vlaamse openbare instelling Toerisme Vlaanderen ?

Antwoord

1. Op dit ogenblik worden de besprekingen tussen de gemeenschappen en gewesten betreffende het voorontwerp van samenwerkingsakkoord houdende statuut van de reisbureaus afgerond. In een volgende fase is de ondertekening van het voorontwerp van samenwerkingsakkoord voorzien. De datum van ondertekening kan echter niet samenvallen met de datum van inwerkingtreding, aangezien de wet voor een dergelijk samenwerkingsakkoord bepaalt dat het slechts gevolg kan hebben nadat het de instemming heeft gekregen bij decreet. Hiervoor dient de tekst eerst voor principiële goedkeuring te worden voorgelegd aan de betrokken regeringen, met het oog op de wettelijk verplichte adviesvraag aan de Raad van State.

Afhankelijk van het advies van de Raad van State zal er al dan niet opnieuw overleg worden gepleegd tussen de diverse betrokken regeringen. Daaropvolgend zal de tekst ter definitieve goedkeuring worden voorgelegd aan de betrokken regeringen, om dan te worden overgezonden aan de respectieve parlementen voor instemming bij decreet. In een laatste fase volgt dan de bekrachtiging door de diverse regeringen en de uitvoering ervan door de verschillende betrokken administraties.

- 2 en 3. Momenteel zijn er geen indicaties dat er geen samenwerkingsakkoord komt. Er is dus ook geen nieuw voorontwerp van decreet opgesteld.

Wel kan ik reeds medelen dat ik mij heb voorgenomen een eigen Vlaams ontwerp van decreet betreffende het statuut van de reisbureaus in te dienen indien er om één of andere reden toch geen samenwerkingsakkoord tussen gemeenschappen en gewesten betreffende het statuut van de reisbureaus mogelijk zou zijn.

4. Het voorontwerp van samenwerkingsakkoord stelt dat de bevoegde regering bepaalt bij welke instantie een vergunningsaanvraag kan worden ingediend.

Wat Vlaanderen betreft, zal hierbij uiteraard rekening worden gehouden met de bepalingen van het decreet van 7 juli 1998 betreffende de Vlaamse openbare instelling Toerisme Vlaanderen en de Vlaamse Raad voor het Toerisme.

**Vraag nr. 13
van 12 oktober 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Kabinetsmedewerkers – Vrouwen

Vrouwen zijn goed aanwezig op de arbeidsmarkt als geheel. In leidende functies komen ze echter minder voor. Het is nochtans belangrijk hier vrouwen aan te treffen, wegens de voorbeeldfunctie en hun specifieke inbreng. Daarom is het belangrijk ook op kabinetten voldoende vrouwen te hebben, zeker op beleidsbepalend en visueel niveau.

Als reactie op mijn vroegere schriftelijke vraag van 20 september 1995 verklaarden een aantal ministers in de toekomst hieraan extra aandacht te schenken. De minister bevoegd voor Gelijkekansenbeleid zou dit opvolgen (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 4 van 13 oktober 1995, blz. 133 – red.*).

Door cijfergegevens kan het resultaat van deze optie zichtbaar worden gemaakt. Nu de regering haar laatste werkjaar ingaat, zal ze allicht voor zichzelf ook een aantal opties willen visualiseren.

Vandaar mijn jaarlijkse vraag : hoeveel mannen en vrouwen volgen op het kabinet van de minister de dossiers inhoudelijk op ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Gecoördineerd antwoord

In de tabel als **bijlage** wordt per kabinet en per functie een opsplitsing gemaakt van het aantal vrouwen en mannen.

Deze tabel geeft de toestand weer op 15 oktober 1998.

Kabinetsmedewerkers – mannen en vrouwen

	Kabinetschef		Adj. kab. chef		Adviseur		Attaché		Expert		Uitvoerend personeel		Aanvullend personeel		Schoonmaak		Totaal per kabinet			
	V	M	V	M	V	M	V	M	V	M	V	M	V	M	V	M	V	M	Totaal	
Minister-president																				
L. Van den Brande		2				3		2		3	9	8	4	5	11			24	23	47
Vlaams minister																				
L. Van den Brande	1			2		4		3		3	11	7	5	3			17	22	39	
Subtotaal	1	2	0	2	0	7	0	5	0	6	20	15	9	8	11	0	41	45	86	
Minister vice-president																				
S. Stevaert		1		1	1	2	0	2	2	0	5	4	2	4	0		10	14	24	
Vlaams minister S. Stevaert		1	0	1	1	2	0	4		2	11	9	3	4	8	2	23	25	48	
Subtotaal	0	2	0	2	2	4	0	6	2	2	16	13	5	8	8	2	33	39	72	
Vlaams minister																				
T. Kelchtermans		1	1	2	1	3	0	3		6	13	9	4	4	5	2	24	30	54	
Vlaams minister																				
W. Demeester-De Meyer		1	1	1		4	4	2	4	4	14	11	4	4	5		32	27	59	
Vlaams minister L. Peeters		1		2	2	1	1	3		2	11	11	4	5	3		21	25	46	
Vlaams minister E. Baldewijns		1	2	1	3	4	1	3	0	4	13	10	3	6	6	0	28	29	57	
Vlaams minister L. Martens		1		3		6	4	3	0	3	14	13	3	5	9	2	30	36	66	
Vlaams minister E. Van Rompuy		1		1		5	2	1		2	11	9	4	5	4	1	21	25	46	
Vlaams minister B. Grouwels	1			1	1	1		1			4	1	2	2	2		10	6	16	
Totaal	2	10	4	15	9	35	12	27	6	29	116	92	38	47	53	7	240	262	502	

Vraag nr. 14
van 14 oktober 1998
van de heer DIDIER RAMOUDT

Computeronderwijs – Pedagogische kwaliteit

De Vlaamse overheid doet forse financiële inspanningen om via het PC/KD-project een doorbraak te forceren inzake de invoering van computergebruik in de basis- en secundaire scholen.

In het desbetreffende besluit van de Vlaamse regering staat ingeschreven dat de overheid zal toezien op het effectief gebruik van het geld voor het doel waarvoor het is ter beschikking gesteld.

Ongetwijfeld zal niemand ontkennen dat ICT (informatie- en communicatietechnologie) een belangrijk onderdeel uitmaakt van onze hedendaagse maatschappij en dat het dus niet meer dan normaal is dat de scholen daar ook kunnen en moeten op inspelen. In het buitenland, meer bepaald in de Verenigde Staten, waar men reeds langere tijd ervaring heeft met computeronderwijs, zijn pedagogische strekkingen op gang gekomen die stellen dat het positieve effect dat de computer heeft op de pedagogische kwaliteit van het onderwijs overroepen is. Men schijnt echter niet over voldoende wetenschappelijk onderbouwde studies te beschikken om hieruit hetzij een positieve, hetzij een negatieve conclusie te trekken.

De vraag kan dus worden gesteld of er hier niet in het wilde weg wordt gehandeld.

1. Op welke manier zal, naast de controle op het effectieve gebruik van het geld voor aanschaf van computers en randapparatuur, controle en begeleiding worden georganiseerd op het pedagogisch verantwoord gebruik van ICT in de scholen ?
2. Beschikt de minister-president over studies of informatie met betrekking tot het al dan niet positieve effect van computeronderwijs op de pedagogische kwaliteit van het onderwijs, die het invoeren op een dergelijke schaal van ICT in de scholen verantwoordt ?
3. Bestaan er plannen om een dergelijk onderzoek te organiseren ? Zo ja, wanneer zal dit van start gaan ? Zo nee, waarom niet ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 21
van 26 oktober 1998
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Deze Week in Brussel – Subsidiëring

Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijkemansbeleid Brigitte Grouwels heeft een extra subsidie voor de VZW Contact- en Cultuurcentrum van Brussel in het vooruitzicht gesteld. Dit geld zou haar door de minister-president ter beschikking worden gesteld om onder meer het nieuwe project "Deze Week in Brussel" op poten te zetten.

1. Over hoeveel geld gaat het hier en uit welke begrotingspost is dit krediet afkomstig ?
2. Hoe gebeurt de verdeling van de subsidie over de diverse activiteiten van de VZW en, in het bijzonder, hoeveel middelen vloeien er naar de uitgeverij van de Streekkrant, het bedrijf Roularta ?

Antwoord

In het ontwerp van begroting 1999 wordt in het programma 11.1 "Brusselse Aangelegenheden" een nieuwe basisallocatie 33.06 opgenomen van 88 miljoen frank subsidies aan de VZW Stadskrant.

Dit krediet komt uit de algemene middelen ; het gaat dus niet om geld dat via de kredieten van de minister-president ter beschikking wordt gesteld.

Nadere informatie over dit initiatief, dat een belangrijke pijler wordt in de Vlaamse communicatiestrategie voor Brussel, is terug te vinden in de toelichting bij de begroting en in de Beleidsbrief Brusselse Aangelegenheden van Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijkemansbeleid Brigitte Grouwels (*resp. Stuk 13 (1998-1999) – Nr. 1 en Stuk 1199 (1998-1999) – Nr. 1 – red.*).

STEVE STEVAERT

MINISTER VICE-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE
WERKEN, VERVOER EN RUIMTELIJKE
ORDENING

Vraag nr. 1
van 5 oktober 1998
van de heer JOHAN SAUWENS

Helikopterbeloofding – Europese aanbesteding

Eind juni 1998 besliste de Vlaamse regering het loodswezen te moderniseren. Er zouden ook financiële middelen worden vrijgemaakt voor de uitbreiding en veralgemening van helikopterbeloofding. Op dit ogenblik wordt enkel bij uiterst slechte weersomstandigheden een beroep gedaan op het Belgisch leger voor helibeloofting.

Een Europese aanbesteding om te komen tot een veralgemeende helibeloofting zou in de maak zijn.

Graag had ik de minister vice-president volgende vragen gesteld over de Europese aanbesteding voor helibeloofting in de Vlaamse havens.

Is de Europese aanbesteding voor helibeloofting in de Vlaamse havens reeds uitgeschreven ?

Zo ja, wanneer en op welke wijze werd deze Europese aanbesteding bekendgemaakt ? Welke voorwaarden worden erin opgesomd (aard van de dienstverlening, kostprijs, duur van het contract, ...) ?

Zo neen, hoe verklaart de minister vice-president de vertraging bij de uitschrijving van deze Europese aanbesteding ?

Antwoord

De Europese aanbesteding voor de helikopterbeloofding is reeds uitgeschreven en werd gepubliceerd in het Bulletin der Aanbestedingen van 11 september 1998, blz. 6017 en eveneens in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen.

De dienstverlening betrof het vervoer van personen door de lucht zonder dienstregeling categorie 62.20.1 CPC indeling 731b.

De opening van de offertes vindt plaats op 27 oktober 1998 om 11 uur in de burelen van de diensten

van het Loodswezen, Tavernierkaai 2 in 2000 Antwerpen.

Het betreft een aanbesteding van 50 miljoen frank, waarbij door de inschrijver moest worden bepaald welke de kostprijs per vlucht per schip zou bedragen voor drie fasen van invoering.

De offertes worden beoordeeld op basis van de financiële evaluatie (50 %) en de technische evaluatie (50 %).

De technische evaluatie is samengesteld uit de ervaring op gebied van helikopterbeloofding (5 %), de technische kenmerken van de voorgestelde helikopter (15 %), de kwalificatie van de piloten en lierbedienaars (15 %) en de veiligheidsuitrusting van de helikopters (15 %). Bovendien moet de bemanning de Nederlandse taal machtig zijn.

Het contract heeft een duurtijd van negen jaar en is jaarlijks opzegbaar.

Vraag nr. 2
van 5 oktober 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Groenegolfexperiment Zonhoven – Problemen

Sedert enkele maanden is het groenegolfexperiment in Zonhoven aangepast. Terwijl de eerste dagen vele automobilisten zich hielden aan de aangegeven snelheid, is men hier nu duidelijk mee gestopt. Men kan vaststellen dat, zelfs wanneer men zich aan de opgegeven snelheid houdt, de groene golf niet lukt.

Nochtans is een goede afstemming van de verkeerslichten erg belangrijk : ze draagt bij tot een aangepaste snelheid, een verhoogde veiligheid en is beter voor het milieu.

Is de minister vice-president op de hoogte van dit probleem ?

Wordt er nogmaals aan bijsturing gewerkt, of is het onmogelijk hier op afdoende wijze een groene golf te organiseren ?

Antwoord

De groene golf in Zonhoven bestaat uit twee delen : het eerste deel betreft de kruispunten N74/N72 en N74/N715, het tweede deel de kruispunten N74/Donkweg, N74/Engstegen, N74/Zavelstraat en

N74/Eikenen. De afstand tussen de twee groepen kruispunten bedraagt 1.193 m.

Gezien de onregelmatige afstanden tussen de zes kruispunten (304 m, 1.193 m, 862 m, 406 m en 849 m) is het instellen van een volmaakte groene golf niet mogelijk. Er is getracht deze te benaderen door het instellen van twee deelgroenegolven voor een constante snelheid van 80 km/h met een cyclusduur van 90 seconden : tijdens de ochtendspits van 6.30 tot 9.30 uur richting Hasselt, en tijdens de avondspits tussen 15.30 en 20.30 uur van Hasselt weg. De afstand van 1.193 m tussen de twee deelgroenegolven (kruispunten N74/N715 en N74/Donkweg) is echter te groot, zodat tussen beide geen coördinatie is.

De cycli van de verkeerslichten op de zes kruispunten worden nog beïnvloed door het naderend openbaar vervoer, zodat het groene sein in de hoofdrichting wordt verlengd of het groene sein in de dwarsrichting wordt ingekort indien een autobus zich meldt op 150 m van het kruispunt (90 m voor het kruispunt N72/N715).

Aangezien beide systemen, groene golf en verkeerslichtenbeïnvloeding door het openbaar vervoer, elkaar beïnvloeden, zullen mijn diensten eerstdaags het ingevoerde systeem evalueren en zal eventueel worden bijgestuurd.

**Vraag nr. 3
van 5 oktober 1998
van de heer DIRK VAN MECHELEN**

Antitankgracht Antwerpen – Onderhoud

De recente overstromingen, als gevolg van de uitzonderlijke regenval, hebben in heel wat gemeenten voor wateroverlast gezorgd. Thans rijst de vraag of een en ander niet had kunnen worden voorkomen, laat staan of de gevolgen ervan niet minstens hadden kunnen worden beperkt.

Eén van de redenen voor de wateroverlast in de gemeente Kapellen, was het overlopen van de Antitankgracht in een aantal waterlopen tweede categorie, zoals met name de Middelbeek en de Zwarte Beek. Hoofdoorzaak van deze onvoorstelbare gang van zaken is de onmogelijkheid om het waterpeil in de Antitankgracht op een doeltreffende wijze te controleren en er tijdig voor te zorgen dat deze gracht niet overloopt. Dit is onder meer te wijten aan het slecht of onvoldoende onderhoud van het sluisstelsel. De Antitankgracht valt

onder toezicht van de diensten bevoegd voor het Albertkanaal, die blijkbaar onvoldoende bemand zijn om deze taak naar behoren te kunnen uitvoeren.

Tevens zou men het peil van de Antitankgracht niet sneller hebben kunnen laten dalen omdat het water, dat via het Schoon Schijn diende te worden afgevoerd naar de voorgrachten van de Schelde, onvoldoende kon worden overgepompt in het Kanaaldok. Dit euvel was dan weer te wijten aan het slecht functioneren van het stedelijk pompstation van Antwerpen. Naar verluidt zouden slechts drie van de vijf pompen initieel goed hebben gewerkt, en zou een vierde pomp slechts op dinsdag 15 september zijn opgestart. Hierbij kan de vraag worden gesteld of deze toestand niet op voorhand kon worden vastgesteld en dus voorkomen, waarbij ook het Vlaams Gewest zijn verantwoordelijkheid had kunnen opnemen.

De wateroverlast in de gemeenten Kapellen, Sta-broek-Hoevenen en Merksem had in ieder geval voor een aanzienlijk deel kunnen worden voorkomen.

1. Wie is verantwoordelijk voor het onderhoud van de Antitankgracht rond Antwerpen ? Welke werken werden er de laatste vijf jaar uitgevoerd aan deze gracht en wanneer ?
2. Hoeveel werklieden zijn bij het onderhoud van de Antitankgracht betrokken en hoeveel bedraagt het totaal budget dat aan deze werken wordt besteed ?
3. Welke werken overweegt de minister in de nabije toekomst aan de Antitankgracht en haar sluisstelsel uit te voeren en wanneer zullen deze werken worden uitgevoerd ? Wat is de kostprijs ervan ?
4. Zal de minister financieel tegemoetkomen in het onderhoud van het pompencomplex dat de afwatering van het Schijn en haar voorgrachten naar het Antwerpse Kanaaldok moet garanderen, gezien de kennelijk zeer slechte staat waarin deze pompen verkeren, dit ondanks hun belang voor de afwatering van het volledige achterland ?

Antwoord

De Antitankgracht heeft op zich geen enkele betekenis in de waterhuishouding van het gebied waarin hij is gelegen, namelijk het gebied ten noordwesten van het kanaal Dessel-Turnhout-Schoten waar

zich thans de watersnood heeft voorgedaan. De Antitankgracht is, zoals de naam het zegt, voor een geheel andere doelstelling geconcipieerd. Hij moet overigens zelf worden gevoed door het bovengenoemde kanaal.

De problemen die zich hebben voorgedaan tijdens de watersnood in september 1998 hebben dan ook alleen te maken met plaatselijke wateroverlast ten gevolge van abnormale regenval. Omdat de Antitankgracht zelf veel oppervlaktewater heeft opgevangen en vooral doordat er aanvoer van water was vanuit het aangrenzende gebied (dat ook niet via de geëigende waterlopen kon afwateren), ontstond de wateroverlast.

Deze beide debieten konden niet snel genoeg worden geëvacueerd, om twee redenen :

- a) de Antitankgracht bestaat uit een zeer groot aantal vakken (circa 45), die met elkaar zijn verbonden door een systeem van duikers en sluisbunkers, al dan niet met schotten en schuiven, die op zichzelf een voldoende afvoercapaciteit hebben ;
- b) al het water van de Antitankgracht wordt door de stad Antwerpen overgepompt in de Schelde via het pompgemaal Omgelegde Schijn, beter bekend als het pompgemaal "Twaalf Sluiskens".

Omdat het hele systeem van de waterhuishouding was verzadigd, kon de Antitankgracht tijdelijk onmogelijk het overtollige debiet evacueren. Dat er dan op een aantal plaatsen water van de Antitankgracht is overgelopen in enkele beken, is niet uit te sluiten, aangezien water gravitair loopt. Maar er kan worden gesteld dat de Antitankgracht door zijn extra afvoercapaciteit in zijn geheel veeleer probleemoplossend heeft gewerkt.

Bovendien was er aan het bovenvermelde pompgemaal onvoldoende pompcapaciteit beschikbaar bij de stad Antwerpen. Men kan tenslotte in de Antitankgracht slechts doorlaten wat in het eindstation wordt gepompt.

Het probleem in Kapellen dat mij door de Vlaamse volksvertegenwoordiger wordt gesignaleerd, is bijgevolg een probleem van plaatselijke wateroverlast geweest, met alle gevolgen van dien, maar zeker geen probleem van slecht of onvoldoende beheer van de Antitankgracht door de beherende afdeling.

De afdeling Maas en Albertkanaal van de administratie Waterwegen en Zeewezen heeft tijdens de watersnood wel, en terecht, geoordeeld om schuiven verder open te stellen, die mogelijk in Kapellen voor enige verlichting hadden kunnen zorgen, maar zeker in afwaarts gelegen gemeenten meer problemen zouden hebben gegeven. Aan het personeel van de afdeling was uitdrukkelijk de opdracht gegeven geen gevolg te geven aan vragen terzake (om de schuiven anders te bedienen dan wat "een goed bestuur" zou doen) uitgaande van plaatselijke besturen.

Deze opdracht kwam van het provinciale crisiscentrum, dat als enige instantie overzicht heeft van de waterhuishoudingsproblemen in dat ganse gebied en aan wie voortdurend melding is gemaakt van de stand van zaken aan de Antitankgracht.

In het licht van bovenvermelde situering kan dan volgend concreet antwoord worden gegeven.

1. De afdeling Maas en Albertkanaal van de administratie Waterwegen en Zeewezen staat in voor het beheer en onderhoud van de Antitankgracht rond Antwerpen. De onderhoudswerken gebeuren volgens driejaarlijkse onderhoudsbestekken die ook het onderhoud van de Schelde-Rijnverbinding inhouden. De bedragen voor de vijf laatste jaren zijn :

1992-1995 : 3 x 6.417.573 fr. (excl. BTW)

1996-1997 : 8.989.434 fr. (excl. BTW)

1998-1999 : 10.500.760 fr. (excl. BTW).

Nooit is er een voorgesteld onderhoudswerk geweigerd.

2. De Antitankgracht behoort tot het district Antwerpen-West. Dit district doet zelf weinig of geen onderhoud, want dit wordt in onderhoudsbestekken uitgegeven, zie punt 1.

Het district heeft één permanente toezichter, maar in geval van calamiteiten kunnen er onmiddellijk één onderhoudsaannemer en vier personeelsleden worden ingezet, samen met uiteraard het districthoofd. Deze inzet is er bij de overstromingen in september 1998 op een lovenswaardige wijze geweest, ook lang nadat het provinciaal crisiscentrum was opgeheven.

3. Er zijn geen nieuwe werken gepland.

Het is niet aangewezen inzake de waterhuishouding van het gebied belangrijke wijzigingen door te voeren aan het afvoer- en waterpeilbe-

heersingssysteem van de Antitankgracht. De "normale" afvoersystemen van waterlopen, grachten en rioleringen dienen namelijk het oppervlaktewater af te voeren.

4. De stad Antwerpen is eigenaar en exploitant van een pompgemaal.

Naar ik verneem, zou de stad Antwerpen de nodige initiatieven nemen om de werking hiervan te verbeteren.

**Vraag nr. 4
van 6 oktober 1998
van de heer JOHAN DE ROO**

Dorpskern Rieme (Evergem) – Zwaar verkeer

Voor de aanleg van het Kluizendok in Evergem zijn momenteel grote werken in uitvoering. In aansluiting hierop werd de doorgangsweg Gent-Zelzate langs het Zeekanaal afgesloten. Het zware verkeer, met name vrachtwagens voor bedrijven als Oleofina, Mervielde, Arco, enzovoort, werd hierdoor verplaatst naar de R4 West en vindt zijn doorgang via de dorpskern van Rieme (Riem-sesteenweg enz.). Deze verkeersstroom geeft een enorme belasting voor deze wegen, die hierop niet zijn voorzien.

Naast de milieulast, met name de geluidshinder (dit vanaf 4 uur 's morgens tot dikwijls 10 uur 's avonds), en het veiligheidsaspect (veel schoolkinderen), wordt er ook ernstige schade aan woningen vastgesteld. Scheuren in de muren en kapotte ruiten vormen geen uitzondering.

Na onderzoek blijkt dat noch de gemeente Evergem noch de bedrijven verantwoordelijk kunnen worden gesteld voor de schadedossiers. Indien men dan toch schade wil laten vaststellen of een klacht wil neerleggen tegen de gemeente, dan zou dit moeten gebeuren op basis van abnormale burenhinder tegen derden. Concreet houdt dit in dat de bewoners die schade ondervinden een gerechtelijke procedure zouden moeten opstarten. Dit is voor veel mensen niet evident en ook niet betaalbaar.

Aangezien het Vlaams Gewest de kanaalweg heeft afgesloten en aangezien een snelle en goede nieuwe verkeersontsluiting van Rieme-Noord pas op de begroting van 2002 wordt ingeschreven, dienen klachten aan het Vlaams Gewest te worden gericht.

1. Wordt de nieuwe verkeersontsluiting van Rieme-Noord inderdaad pas in de begroting van 2002 opgenomen ?
2. Kan de minister medelen welke mogelijkheden er bestaan om de klachten inderdaad bij de gewestdiensten aanhangig te maken ?

Bij welke diensten kan men terecht ? Hoe moeten dergelijke klachten gesignaleerd of gemeld worden ? Zijn er al precedentes in negatieve of positieve zin ?

Zijn er nog andere mogelijkheden om de schade zo vlug mogelijk te laten vergoeden ?

Antwoord

Ten gevolge van de aanleg van het Kluizendok in Evergem werd op 1 april 1998 de gewestweg N474 langs het Zeekanaal naar Gent definitief onderbroken.

Hiertoe werden de nodige bewegwijzeringsborden naar Zelzate geplaatst op de N474 en de R4 West.

De bedrijven gelegen in de omgeving van Riemekaai en Kuhlmankaai, zoals Oleofina, Arca Chemical en Rhône Poulenc, zijn zeer goed bereikbaar via de R4 West en de N474 (aansluiting ter hoogte van de beweegbare brug over het Zeekanaal in Zelzate).

Men stelt echter vast dat sommige vrachtwagens de bewegwijzering niet volgen en een sluikeg nemen via de gemeenteweg Riemsesteenweg (aansluiting ter hoogte van R4 West-Riemsesteenweg).

Het opleggen van een gewichtsbepanking voor de Riemsesteenweg zou dit ongewenste vrachtwagenverkeer kunnen verhinderen.

Hiertoe dient de gemeente Evergem de nodige maatregelen te treffen. Klachten van bewoners langs de Riemsesteenweg dienen dus te worden gericht aan het bevoegd gemeentebestuur van Evergem.

Bij de omvorming van de R4 West naar primaire weg I wordt de bestaande aansluiting van de R4 met de Riemsesteenweg afgeschaft. Het streefbeeld R4 West (omvorming van R4 West naar primaire weg I) voorziet in de aanleg van een aansluitingscomplex op de R4 ter hoogte van het geplande industrieterrein Rieme-Noord. Voorzover me bekend is de aanleg van het industrieterrein nog niet geprogrammeerd.

De administratie Wegen en Verkeer van mijn departement is steeds bereid om, in overleg met het gemeentebestuur, het gestelde probleem verder te onderzoeken en te trachten een oplossing uit te werken.

Vraag nr. 5
van 6 oktober 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Leerlingenvervoer Franstalige Gemeenschap in Ronse – Machtiging

Vorig jaar liet minister van Onderwijs Luc Van den Bossche in antwoord op een interpellatie van collega Karim Van Overmeire weten dat degenen die leerlingen met bussen komen ophalen in de facilitengemeente Ronse, nog niet over de vereiste vergunningen beschikten. De minister bevestigde dat dit een inbreuk vormde op de wet van 26 april 1996 (*Handelingen C3 van 7 oktober 1997, blz. 1 – red.*).

De vraag of zo'n machtiging kon worden afgeleverd, was op dat ogenblik in onderzoek en een beslissing dienaangaande zou uiteindelijk niet door de minister van Onderwijs, maar door de minister van Vervoer moeten worden getroffen.

Ingevolge een recent incident waarvan in de pers gewag werd gemaakt en waarbij onwettig leerlingenvervoer werd geformaliseerd, had ik graag vernomen of het onderzoek waarvan sprake sedertdien werd afgerond en wanneer een beslissing van de minister mag worden verwacht.

Antwoord

Voor het schooljaar 1997-1998 werd door vijf Waalse scholen een machtigingsaanvraag voor het ophalen van leerlingen op Vlaams grondgebied ingediend bij de Commissie van Advies voor het Leerlingenvervoer.

De Commissie heeft enkel voor de katholieke school van Flobecq een gunstig advies uitgebracht, omdat voor de leerling de school van Flobecq de dichtstbijzijnde school van zijn keuze was. De vier andere aanvragen werden met een ongunstig advies door de voorzitter van de Commissie, conform de bepalingen van het koninklijk besluit van 28 juni 1962, gewijzigd door het besluit van de Vlaamse regering van 29 april 1991, aan de minister van Onderwijs overgezonden.

Voor het schooljaar 1997-1998 werden geen machtigingen verleend, omdat ik niet in het bezit werd gesteld van het gunstig advies van de minister van Onderwijs, zoals voorgeschreven in de wet. Het Waals Gewest werd in kennis gesteld van het advies van de Commissie.

Voor het schooljaar 1998-1999 werden twee aanvragen van Waalse scholen ontvangen tot machtiging voor het ophalen van leerlingen op Vlaams grondgebied. De Commissie van Advies voor het Leerlingenvervoer heeft, na onderzoek van de dossiers, een ongunstig advies verstrekt aan de minister van Onderwijs.

Mijn beslissing hangt af van het advies van de minister van Onderwijs.

Vraag nr. 6
van 6 oktober 1998
van mevrouw GERDA RASKIN

Onteigening – Grondwettelijke garanties

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting

Vraag nr. 3

van 6 oktober 1998

van mevrouw Gerda Raskin

Blz. 719

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting.

Vraag nr. 7
van 6 oktober 1998
van mevrouw GERDA RASKIN

Onteigening – Terugvorderingen

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting

Vraag nr. 4

van 6 oktober 1998

van mevrouw Gerda Raskin

Blz. 720

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting.

**Vraag nr. 8
van 6 oktober 1998
van mevrouw GERDA RASKIN**

Onteigening – Vlaams Gewest als rechtsopvolger

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting

Vraag nr. 5

van 6 oktober 1998

van mevrouw Gerda Raskin

Blz. ...

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting.

**Vraag nr. 9
van 8 oktober 1998
van de heer JAN PENRIS**

N42 St.-Lievens-Esse – Heraanleg

Afgelopen zomer raakte bekend dat de N42b, die door het gehucht Wijnhuize (Sint-Lievens-Esse) loopt, als doorweg zou worden heringericht.

Nochtans was oorspronkelijk gepland dat een alternatieve verbinding rond het gehucht Vossenhoek de N42 zou voltooien.

In dat verband waren reeds de nodige aanduidingen aangebracht op het gewestplan, waren onteigeningen uitgewerkt en was een brug ter hoogte van de N464 (Schipstraat) aangelegd (kostprijs 40 miljoen).

Waarom wordt van de eerdere plannen afgeweken ?

Hoe worden de reeds gemaakte kosten verrekend ?

Worden de eerdere plannen alsnog uitgevoerd ?

Antwoord

Voor het antwoord op de eerste vraag verwijs ik naar mijn antwoord op de mondelinge vraag van de heer Patrick Lachaert betreffende de herinrichting van de strook N42b (Gentweg) op het grondgebied Sint-Lievens-Esse (Herzele) en Steenhuisen-Wijnhuize (Herzele) (*Handelingen C7 van 7 oktober 1998, blz. 12 – red.*).

Aangezien een definitieve beslissing afhankelijk is van de resultaten van een stedenbouwkundige studie, die thans wordt uitgevoerd, kunnen de vragen 2 en 3 pas worden beantwoord bij afronding van deze studie.

**Vraag nr. 10
van 8 oktober 1998
van de heer FRANCIS VERMEIREN**

Bos van Aa (Zemst) – Milieueffectrapport

1. Voor het verlengen van de zandwinning op het terrein genaamd "Bos van Aa" dient een nieuwe vergunning te worden toegestaan. Voorafgaandelijk is echter een MER-studie (milieueffectrapport) vereist.

Hoever staat men momenteel met de realisatie van genoemde studie ? Welke termijn is er uitgetrokken voor de realisatie ?

2. Ook de technische dienst van de NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen werkt mee aan deze studie.

Waaruit bestaat het aandeel van deze vennootschap daarbij ?

Antwoord

Voor het voortzetten van de zandwinning op het terrein genaamd "Bos van Aa" is een nieuwe vergunningsaanvraag ingediend. Voorafgaandelijk werd een milieueffectrapport opgesteld. Dit rapport werd opgesteld in opdracht van de firma De Dijcker uit Vlierzele. Deze MER-studie is beëindigd en werd op 14 mei 1998 conform verklaard door de afdeling Algemeen Milieu- en Natuurbeleid.

Twee personeelsleden van de technische dienst van de NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen werden als interne deskundige gevraagd om mee te werken aan deze studie. Zij

hebben hun advies en hun opmerkingen verstrekt m.b.t. deze studie, die werd opgesteld door een onafhankelijk studiebureau.

Vraag nr. 11
van 8 oktober 1998
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Files op autosnelwegen – Waarschuwing

Herhaaldelijk geraken automobilisten op de diverse autosnelwegen niet vooruit ten gevolge van opstoppingen na verkeersongevallen.

Vooraf tijdens zeer drukke dagen veroorzaken deze opstoppingen aanzienlijke vertragingen.

Vele automobilisten hebben ook niet het flauwste vermoeden wat de werkelijke oorzaak is en zodra zij zich op de autosnelweg bevinden, zien zij geen mogelijkheid meer om alternatieve wegen te zoeken.

Werden er reeds initiatieven overwogen om de automobilisten er tijdig voor te waarschuwen dat zij opstoppingen kunnen verwachten ?

Waarom worden door de betrokken diensten geen waarschuwingsborden aangebracht aan de opritten van de autosnelwegen zodra zich een opstopping voordoet ?

Antwoord

Er werden de voorbije twee jaar grote inspanningen gedaan om de files op de hoofdwegen zoveel mogelijk te vermijden. Uitvoeringstermijnen van wegenwerken werden sterk ingekort tegenover vroeger, er wordt 's nachts gewerkt, bij incidenten wordt snel een takelwagen gestuurd om de rijweg vrij te maken (project files aanpakken door snelle tussenkomst – FAST), ...

Wanneer ondanks alles toch nog files ontstaan, wordt al het nodige gedaan om vooral de staart van de files te beveiligen, omdat er de laatste jaren daar zware ongevallen gebeurden. De weggebruikers worden op ruime afstand gewaarschuwd voor filevorming die zich verderop kan voordoen. Dit gebeurt algemeen op autosnelwegen met opvallende, vaste borden op de bovenbruggen of naast de weg. Bij gelegenheid van de talrijke werven op de E314-autosnelweg (Antwerpen-Hasselt) werd bovendien een verplaatsbaar filedetectie en -waarschuwingssysteem aangekocht. Hiermee worden

files via een camera en via beeldverwerking automatisch gedetecteerd en wordt een waarschuwing gegeven tot 1.500 m vóór de staart van de files.

Bij verschillende werken wordt ook een alternatieve reisroute aangegeven via borden met de langgestrekte groene vijfhoek op oranje achtergrond.

Een dynamische informatie op basis van de actuele verkeersinformatie vereist echter :

- een verkeerscentrum waar alle beschikbare gegevens worden verzameld, onderling vergeleken en tot bruikbare informatie verwerkt ; een dergelijk verkeerscentrum wordt momenteel in Antwerpen uitgebouwd ;
- mogelijkheid om veranderlijke aanduidingen te geven boven of naast de rijwegen en die vanop afstand worden aangestuurd. Dergelijke installatie voor het hoofdwegennet is vrij duur en kan, om budgettaire redenen, slechts geleidelijk worden uitgebouwd.

Er wordt wel reeds heel wat verkeersinformatie verstrekt via de radio.

Bovendien dient nog te worden vermeld dat, zeker in de "Vlaamse ruit" (Antwerpen-Gent-Brussel-Leuven) de bezettingsgraad van alle wegen zodanig is dat er in feite geen echt alternatief is bij incidenten op een (belangrijk) wegvak.

Vraag nr. 12
van 8 oktober 1998
van de heer JOS DE MEYER

N49 Antwerpen-Knokke – Omvorming tot autosnelweg

De omvorming van de dodenweg N49 Antwerpen-Knokke – de hoofdas tussen de belangrijke Vlaamse havens – tot autosnelweg verloopt tergend traag. Bij dit tempo van investeringen is de vrees terecht dat deze werken deze eeuw niet zijn beëindigd. Dit is onverantwoord.

1. Welke werken werden in dit verband in 1998 aanbesteed ? Graag de omschrijving van de werken, de kostprijs en de timing voor de uitvoering.
2. Welke werken werden in 1998 effectief reeds uitgevoerd ?

3. Welke werken kunnen in 1999 worden aanbesteed (omschrijving, kostprijs, timing) ?
4. Wat is de concrete timing voor de volgende jaren om de volledige omvorming tot autosnelweg te realiseren ?

Antwoord

1. Aanbestedingen in 1998

Aanleg zuidelijke laterale weg tussen "De Tromp" in Stekene (N403) en "Polderhuis" in Beveren (N450)

Aanbesteding in november 1998
Raming : 207.136.936 fr.

Bouwen van een brug over de N49 in de Pereboomsteenweg in Moerbeke-Waas

Aanbesteding in november 1998
Raming : 76.430.104 fr.

Bouwen van een centrale brug over de N49 en bouwen van 2 fietskokers onder de N49 ter hoogte van Nachtegaalstraat en Heistraat in Stekene

Aanbesteding in december 1998
Raming : 200 miljoen fr.

2. Werken in 1998 uitgevoerd

Herstellingswerken aan de Zuiderrijbaan van km 0 tot km 29,900

Belangrijk structureel onderhoud ten behoeve van de verkeersveiligheid
bedrag : 93.283.575 fr.
Werken zijn voltooid

N49 – Vervolledigen van de verkeerswisselaar "De Tromp" in Stekene

Werken starten in november 1998
Bedrag : 47.724.395 fr.

N49 – Bouwen van een brug ter hoogte van Zalegemdijk in St.-Gillis-Waas

Werken zullen starten na het verkrijgen van de bouwtoelating
Bedrag : 77.613.648 fr.

Plaatselijk verbreden en verharderen van noordelijke uitbatingswegen en aanpassingen voor het opvangen van het landbouw- en fietsverkeer

Werken starten in november
Bedrag : 36.250.390 fr.

3. Aan te besteden in 1999

Brug over de N49 in de Ramonshoek in Wachtebeke

Raming : 50 mln. fr.

N49 – Verkeerswisselaar Kruisstraat in Moerbeke-Waas

Raming : 130 mln. fr.

N49 – Viaduct over de Langelede in Wachtebeke

Raming : 130 mln. fr.

N49 – Verkeerswisselaar met R43 in Eeklo – R43 : verbinding N9-N49

Raming : 248 mln. fr.

N49 – Bouwen van verkeerswisselaar N49-R4 (westelijke oever) in Zelzate

Raming 240 mln. fr.

4. Omvorming

Na realisatie van voormelde werken is de N49 omgevormd tot autosnelweg (A11) vanaf km 0 in Antwerpen tot aan de tunnel in Zelzate.

Momenteel is de N49 reeds autosnelweg (A11) van km 0 tot km 14,300.

Vak Zelzate-Maldegem : verdere ombouw zal gebeuren na 2001. Nu is het milieueffectrapport nog in opmaak.

Vraag nr. 13 van 8 oktober 1998 van de heer JOS DE MEYER

Spuikom Prosperpolder Beveren – Slibvervuiling

De administratie Waterwegen en Zeewezen liet de spuikom van Prosperpolder in Beveren een achttal jaar geleden aanleggen. De vijverachtige constructie draagt bij tot een vlotte afwatering van de omliggende polders. Het tij van de Schelde spoelt de spuikom enkele keren per maand uit. Op die manier blijft bij laagwater minder slib achter afkomstig van de afwaterende polder. Deze manier van werken voorkomt verzanding aan de monding met de Schelde.

Toch bezinkt altijd een kleine hoeveelheid slib. Na bijna acht jaar concentreerde zich een hoop in het midden van de spuikom. Een onderhoudsbeurt is noodzakelijk. Blijkbaar zou er volgens berichten in de pers een ernstige vervuiling zijn.

1. Is het slib onderzocht en wat zijn de meetresultaten van de onderscheiden stoffen ?
2. Wat is normaal, wat zijn de Vlaamse en de Europese normen voor de onderscheiden stoffen die werden onderzocht ? Wat is de procentuele overschrijding van de normen ?
3. Op welke wijze kan deze mogelijke vervuiling zijn veroorzaakt ? Zijn dit vermoedens of zijn hiervan bewijzen ?
4. Hoe kan deze toestand worden gesaneerd ? Hoeveel tijd zal dit mogelijkwijze in beslag nemen ? Wat is hiervan de kostprijs ?
5. Wanneer zal het slib worden geruimd ? Waar wordt het "geborgen" ? Hoeveel tijd is hiervoor nodig ? Wat is hiervan de kostprijs ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

Vraag nr. 14 van 8 oktober 1998 van mevrouw GERDA RASKIN

Heraanleg Naamsevest Leuven – Resultaat

Enige tijd geleden werd de Naamsevest (kruispunt met Naamsestraat/Naamsesteenweg) in Leuven heraangelegd. Hierbij werden een aantal ingrijpende veranderingen doorgevoerd, met als hoofddoel het aantal ongevallen op dit kruispunt te verminderen.

Is het aantal ongevallen nu effectief verminderd ? Beschikt de minister reeds over gegevens terzake, eventueel naar verschillende categorieën van weggebruikers ?

Antwoord

De herinrichting van de ring rond Leuven (R23)

tussen de Volmolenlaan (Dijle) en de Nieuwe Kerkhofdreef door het Vlaams Gewest en de stad Leuven was ingegeven door meerdere motieven, zoals :

- aanleg veilige vrijliggende fietspaden, voetpaden, afgebakende parkeerzones en bushaltes, inbegrepen het vernieuwen van het straatmeubilair ;
- aanleg van veilige voetgangersoversteken ;
- aanleg van een nieuw rioleringsstelsel ;
- verbeteren van de leefbaarheid en verfraaien van de vesten ;
- vernieuwen van de rijweg (inbegrepen aanpassen van lengteprofiel ter hoogte van het kruispunt met de Naamsestraat en de Naamsesteenweg) ;
- verbeteren van de doorstroming van het autoverkeer (creëren van linksafslaande zones) ;
- verbeteren van de verkeersveiligheid door onder andere het compacter maken van het kruispunt R23/Naamsestraat en Naamsesteenweg en het herinrichten van de kruispunten met de Constantin Meunierstraat, de Leo Dartelaan en de Parkpoort.

Met betrekking tot de evaluatie van de verkeersveiligheid op het ganse traject van de gerenoveerde vesten, en meer in het bijzonder ter hoogte van het kruispunt Naamsevest/Naamsestraat/Naamsesteenweg, is het thans vrij moeilijk om reeds een uitspraak te doen.

Aangezien de werken pas werden beëindigd voor het bouwverlof van 1998, is het niet zinvol nu reeds conclusies te trekken uit de ongevallenstatistieken van juli, augustus en september. De weggebruikers moeten zich immers nog gewennen aan de nieuwe configuratie.

Het is de bedoeling om de herinrichting te evalueren na een periode van minstens zes maanden tot één jaar.

De resultaten van dit onderzoek zullen later ter beschikking zijn bij de administratie Wegen en Verkeer, afdeling Wegen Vlaams-Brabant en het stadsbestuur van Leuven.

Vraag nr. 15
van 8 oktober 1998
van de heer DIDIER RAMOUDT

Bouwwerken Oostende – Vergunningen

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 464 van 7 augustus 1997 met betrekking tot het uitvoeren van bouwwerken zonder vergunning door de stad Oostende (dossier ingediend op 13 februari 1997 voor het inrichten van klaslokalen voor de Freinetschool) stelde de toenmalige minister bevoegd voor Ruimtelijke Ordening Eddy Baldewijns : "In het concreet geval van Oostende was sanctionering volgens de decretale strafbepaling niet mogelijk aangezien de vaststelling van de overtreding pas gebeurde na het verlenen van de vergunning." Dat impliceert dus dat minister Baldewijns erkent dat er een overtreding was. De minister antwoordde tevens : "Natuurlijk is het de plicht van de overheid (en ook van de gemeentelijke overheid, die een belangrijke rol inzake ruimtelijke ordening speelt) om in haar gedragingen een voorbeeldfunctie te vervullen. Ik poog dan ook een handhavingsbeleid te voeren dat geen onderscheid maakt naargelang de hoedanigheid van de overtreder" (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 2 van 16 oktober 1997, blz. 282 – red.*).

Andermaal werd nu vastgesteld dat de stad Oostende aan diezelfde Freinetschool bouwwerken uitvoert zonder vergunning. Ook elders in de stad zijn nog andere werken aan de gang zonder bouwtoelating. Er kan dus gerust worden gesteld dat de stad Oostende er een gewoonte van maakt om werken aan te vatten zonder de nodige vergunningen. De administratie bevoegd voor ruimtelijke ordening heeft ondertussen bevolen dat de bouw van drie klaslokalen op de gelijkvloerse verdieping van de Freinetschool, gelegen Ieperstraat 35 in Oostende, dienden te worden stilgelegd.

1. Wat is de houding van de minister vice-president ten opzichte van de praktijken van de stad Oostende om zich blijkbaar systematisch niet te houden aan de wetgeving inzake bouwvergunningen ?
2. Welke concrete maatregelen heeft de minister vice-president genomen om de stad Oostende op haar plichten en "voorbeeldfunctie" terzake te wijzen ?
3. Welke sancties heeft de minister vice-president getroffen bij deze herhaalde overtreding van de bouwwetgeving door de stad Oostende ?

N.B. Een vraag over deze problematiek werd ook gesteld aan de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting.

Antwoord

Bij proces-verbaal van 8 september 1998 werd door een ambtenaar van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm), afdeling West-Vlaanderen, inderdaad vastgesteld dat in het kader van de uitbouw van de zogenaamde Freinetschool vergunningplichtige werken werden uitgevoerd alvorens daartoe een bouwvergunning was verkregen. Overeenkomstig artikel 71 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, werd onmiddellijk de staking der werken bevolen. Een dag later werd dit bevel door de gemachtigde ambtenaar van voormelde afdeling bekrachtigd.

Uit onderzoek bleek dat de bedoelde werken reeds enige tijd het voorwerp uitmaakten van een bouw-aanvraag en dat zij conform zijn met de voorschriften van het vigerende bijzonder plan van aanleg (BPA). Op 18 september 1998 werd de bouwvergunning afgegeven, waardoor onder meer de reeds uitgevoerde werken werden geregulariseerd. Dit betekent in concreto dat vanaf deze datum de instandhouding ervan niet langer een (bouw)misdrijf uitmaakt. Het oprichten van de (vergunningplichtige) werken zonder voorafgaande vergunning, alsmede de instandhouding ervan tot aan de datum van de regularisatie, blijven in beginsel strafbare feiten uitmaken.

Het proces-verbaal werd overeenkomstig artikel 53 van het Wetboek van Strafvordering onverwijld overgezonden aan de procureur des konings, die in beginsel autonoom kan besluiten tot het instellen van de strafvordering. Vermits de betrokken werken evenwel voldoen aan de voorwaarden gestipuleerd in artikel 68, § 1 van voormeld decreet, kan de gemachtigde ambtenaar of de minister bevoegd voor Ruimtelijke Ordening een vergelijk treffen met de overtreder tot het betalen van een zogenaamde transactiesom. De effectieve betaling van deze boete heeft dan onder meer het verval van de strafvordering tot gevolg. Momenteel wordt de opportuniteit van een vergelijk in deze aangelegenheid door de provinciale afdeling ROHM West-Vlaanderen onderzocht.

Ik onderschrijf de visie van de Vlaamse volksvertegenwoordiger dat de besturen van steden en

gemeenten in de materie van de ruimtelijke ordening een voorbeeldfunctie te vervullen hebben. Ik meen evenwel te kunnen besluiten dat, binnen het kader van mijn bevoegdheid en gelet op de feitelijke elementen van het dossier, de nodige maatregelen werden genomen ter sanctionering van het bouw misdrijf.

**Vraag nr. 16
van 8 oktober 1998
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS**

Oude industriële sites – Opvulbeleid – Vilvoorde

Vilvoorde telt heel wat industriële leegstand, onder meer de gebouwen en terreinen van Renault, de Molens van Drie Fonteynen, Delacre, ... Toch werden voor nieuwe bedrijvigheid nieuwe groene gebieden aangesneden door onder meer het Huis van de Toekomst, Music Center, Brucargo, ...

Dit strookt volgens mij niet met de visie in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Daar wordt gestreefd naar verdichting van het stedelijk weefsel en behoud van groene ruimten.

Geeft de minister de voorkeur aan het opvullen van oude industriële sites in plaats van nieuwe gebieden aan te snijden ?

Zo ja, waarom gebeurt dit niet in Vilvoorde ?

Antwoord

1. De voorkeur wordt inderdaad gegeven aan het verder benutten of hergebruiken van oude industriële sites, teneinde nieuwe aansnijdingen waar mogelijk te vermijden.

Deze voorkeur geldt tevens in Vilvoorde. Vilvoorde is als goed uitgeruste stad gelegen in het Vlaams stedelijk gebied rond Brussel, waarvoor dit principe extra wordt beklemtoond in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.

2. Er wordt getracht het principe van hergebruik van oude (verlaten) sites zoveel mogelijk te stimuleren of te bewaken in Vilvoorde. In de praktijk echter blijkt dit hergebruik vaak op korte termijn gehypothekeerd door bodemvervuiling, onefficiënt gebruik, eigendomsbeheer of huidige bestemming. Daardoor betreft het een taak die voornamelijk op lange termijn vruchten zal afwerpen.

De genoemde projecten die open ruimte zouden aansnijden, kennen een gedifferentieerde achtergrond.

Voor het nieuwe Huis van de Toekomst werd in nauw overleg met de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen een locatie gezocht in aansluiting op het bestaande Huis van de Toekomst. De zeer beperkte bestemmingswijziging die hiervoor noodzakelijk is, gebeurt onder de strikte randvoorwaarden gesteld in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, namelijk het verschaffen van een socio-economische meerwaarde en de versterking van het Vlaams karakter. Voor het Music Center worden een aantal alternatieven onderzocht, waarbij tevens locaties in het stedelijk gebied in aanmerking kunnen komen. Bestemmingswijzigingen werden tot op heden niet ingeleid. Brucargo bevindt zich in de op het gewestplan ingekleurde zone voor de luchthaven. Deze bestemming ligt juridisch vast in het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse.

Er kan zeker niet worden gesteld dat vanuit het Vlaams Gewest vandaag een beleid wordt gevoerd om bijkomend open ruimte in Vilvoorde aan te snijden. Integendeel wordt gezocht naar middelen om oude sites te hergebruiken. Het terrein Molens van Drie Fonteynen bijvoorbeeld wordt op initiatief van de gewestelijke ontwikkelingsmaatschappij (GOM) Vlaams-Brabant opnieuw ontwikkeld.

De huidige bodembestemmende bepalingen van het gewestplan en de gemeentelijke plannen van aanleg blijven in elk geval wel het juridisch kader dat vandaag de bestemming aangeeft.

**Vraag nr. 17
van 8 oktober 1998
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS**

Industriezone Westrode (Meise) – Stand van zaken

De A12 tussen Brussel en Antwerpen is een typisch Vlaams voorbeeld van lintbebouwing, waarbij woningen worden afgewisseld door winkels en industriële panden. In Meise, deelgemeente Wolvertem, wijk Westrode, ligt langs deze A12 nog een groen open stuk landbouwgrond van negentig hectare. Op het gewestplan werd dit gebied evenwel ingekleurd als industriezone, deels effectief, deels reserve.

In het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen is Meise geen economisch knooppunt en komt de gemeente dus niet in aanmerking voor de aanleg van nieuwe industrieterreinen.

In het woongebied van de gemeente bevinden zich wel een aantal KMO's die op termijn eventueel zouden moeten uitbreiden maar het ter plekke niet kunnen. Het is wenselijk op langere termijn in herlocalisatiegronden (+/- vijftien hectare) van relatief beperkte omvang te voorzien.

Ondertussen werden de negentig hectare onteigend en loopt een aanvraag voor de aanleg van een industriezone. Op vlak van werkgelegenheid scoort de streek goed. Nieuwe industrie zal wellicht veel eerder elders werk wegzuigen dan echt nieuwe arbeidsplaatsen creëren, met bijkomende mobiliteit langs een oververzadigde weg tot gevolg. Zware vervuulende industrie hier aantrekken, lijkt mij, gezien de dichte bebouwing, evenmin aangevoelen.

Open ruimte bewaren is de meest waardevolle troef voor Westrode. Vandaar mijn bekommernis om de evolutie van dit dossier en mijn vraag naar een stand van zaken in verband met de vergunningsaanvraag voor de industriezone Westrode.

Antwoord

De stand van zaken in verband met de vergunningsaanvraag voor de industriezone Westrode is de volgende.

In 1979 werd een onteigeningsbesluit genomen dat onteigening van het industriegebied toeliet door de initiatiefnemers, de intercommunale Haviland en de gewestelijke ontwikkelingsmaatschappij (GOM) Vlaams-Brabant.

In 1989 werd dit onteigeningsbesluit aangepast zodat Haviland kan optreden zonder de GOM Vlaams-Brabant.

Sinds 1990 werd door de gemeente gewerkt aan de totstandkoming van een bijzonder plan van aanleg (BPA) ter ordening van het industriegebied en het aansluitend reservegebied voor industriële uitbreiding.

Bij besluit van 12 december 1996 werd aan het bijzonder plan van aanleg "Bedrijvenpark Westrode"

met bijhorend onteigeningsplan goedkeuring onthouden.

Op 30 oktober 1997 diende de intercommunale Haviland een bouwaanvraag in voor infrastructuur (wegen, waterzuiveringsstation, spaarbekken).

Op 2 juli 1998 werd de vergunning geweigerd. Een verzoekschrift tot schorsing van deze laatste beslissing bij de Raad van State werd ingediend.

Vraag nr. 18 van 8 oktober 1998 van de heer CARL DECALUWE

Diensten met afzonderlijk beheer – Begrotingspost veroordelingen

In de begrotingsopmaak bij de verschillende diensten met afzonderlijk beheer (DAB) en in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap wordt een post opgenomen inzake de voorzieningen wegens veroordelingen, die hoog kan oplopen en waarbij het zeker is dat er in de meeste gevallen geen uitspraak komt in de loop van het betrokken begrotingsjaar.

1. Welke criteria hanteert men bij de DAB's en de Vlaamse Gemeenschap om per zaak een bepaald bedrag in te schrijven in de begroting ?
2. Over welk bedrag gaat het in de respectieve DAB's en in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap die onder de bevoegdheid van de minister vallen ?
3. In welke mate is het noodzakelijk om alle lopende rechtszaken ieder jaar in de begroting op te nemen ?
4. Voor welke rechtszaak werden al het langst middelen ingeschreven wegens veroordelingen en voor welk bedrag ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid.

Vraag nr. 19
van 8 oktober 1998
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Wegenwerken Kampenhout-Sas – Bereikbaarheid en omleidingen

Het knooppunt Kampenhout is reeds sedert meer dan dertig jaar een probleem voor de bedrijven gevestigd op het industrieterrein Kampenhout-Sas.

Eindelijk wordt hier ernstig werk van gemaakt, hetgeen zeker niet te vroeg is. De rechtstreeks betrokken bedrijven stellen zich nochtans vragen onder meer over de toegankelijkheid tot de bedrijfsgebouwen. Ze zijn vooral bevreesd dat deze werken hun normale activiteiten zouden kunnen hinderen.

1. Welke maatregelen werden door de Vlaamse overheid, meer bepaald de diensten bevoegd voor openbare werken, genomen om de fysieke bereikbaarheid van de bedrijven tijdens de uit te voeren werken te waarborgen? Kunnen de bestaande in- en uitritten te allen tijde worden gebruikt? Wordt vooraleer werken worden aangevat waardoor deze bereikbaarheid zou kunnen worden beperkt, overleg gepleegd met de betrokken bedrijfsleidingen over tijdelijke en evenwichtige oplossingen?
2. Wat is de geplande duur van de werken aan het knooppunt van Kampenhout-Sas? Welke werkmethode werd gekozen om de binnen de kortst mogelijke tijd de werken uit te voeren?
3. Op welke manier wordt het doorgaand verkeer in Kampenhout-Sas omgeleid?

Antwoord

Vooreerst moet worden gesteld dat het geplande infrastructuurproject Kampenhout-Sas vrij complex is en zich uitstrekt van de Bosstraat tot de Vekestraat (N26 Leuven-Mechelen) en van de Vogelzanglaan tot de Oudestraat (N21 Brussel-Haacht) over een totale lengte van ongeveer twee kilometer, dit met het oog op een betere en veiligere ontsluiting van de regio Kampenhout-Sas en overeenkomstig het in opmaak zijnde mobiliteitsplan.

De werken behelzen in grote lijnen:

- de bouw van twee nieuwe bruggen, inbegrepen twee aparte bruggen voor fietsers en voetgan-

gers, over het kanaal Leuven-Mechelen met daaraan gefaseerd de afbraak van de bestaande brug over het kanaal Leuven-Mechelen;

- de aanleg van drie rotondes;
- de aanleg van een ovaal keerpunt ter hoogte van de Vekestraat;
- de bouw van vier voetgangers- en fietserstunnels en vrijliggende fietspaden en voetpaden;
- de bouw van een busstation met een centraal perron in de middenberm van de Mechelsesteenweg (N26) met optimale overstapfaciliteiten en de aanleg van een park and ride-parking die ongelijkvloers is verbonden met het busstation;
- de aanleg van lokale aparte busbanen naar de rotondes;
- de aanleg van een parallelle bedieningsweg (eenrichtingsverkeer) naast de N26, tussen de N21 en de Vekestraat, voor de bediening van de huidige bedrijvzone;
- de ontsluiting van de aanliggende watergebonden percelen door rechtstreekse takken op de rotondes waarop de gemeente de lokale wegen kan enten;
- de aanleg van bedieningswegen en een fietspad naast het kanaal (onder de nieuwe bruggen);
- de aanleg van een gescheiden afwateringsstelsel;
- waar mogelijk, de aanleg van een fysieke middenberm om het linksafslaand verkeer te vermijden.

De studie van de genoemde werken bevindt zich thans nog in de fase van voorontwerp en de definitieve afwerking van het ganse ontwerp is gepland voor begin 1999.

Volgens het ontwerp van het rollend driejarenprogramma 1999-2000-2001 is de aanbesteding van de werken gepland voor het jaar 2000. De tussenliggende periode zal nodig zijn voor de realisatie van de onteigeningen.

1. Het Vlaams Gewest, dat de opdrachtgever is van de werken, zal trachten om de bedrijven permanent toegankelijk te houden tijdens de ganse duur van de werken. Dit kan gebeuren door een doordachte fasering van de werken en

door de randvoorwaarden per bedrijf (uur van levering, openingsuren, seizoenverkoop, ...) in de mate van het mogelijke op te nemen in het bestek. Tevens zal een goede signalisatie moeten zorgen voor de optimale bereikbaarheid van de bedrijven.

In het kader van de voorstudie zijn er reeds twee overlegvergaderingen georganiseerd met de betrokken bedrijfsleidingen. In de volgende fase van het ontwerp zal dit overleg nog worden verfijnd en vertaald in duidelijke voorschriften voor de aannemer die de werken zal uitvoeren.

Dit sluit echter niet uit dat er zich lokaal tijdelijke ongemakken zullen voordoen in bepaalde kritieke fasen van de werken.

- Gezien de complexiteit van het ganse project en het stadium waarin de studie zich bevindt, is het thans niet mogelijk de juiste fasering en de exacte totale duur van de werken te becijferen. De totale duur van werken kan ruwweg worden geraamd op maximum anderhalf tot twee jaar.

De juiste werkmethode om de werken te plannen binnen de kortst mogelijke tijdspanne, zal pas kunnen worden bepaald tijdens de gedetailleerde studie van het ontwerp.

- Tijdens de ganse duur van de werken zal het doorgaand en lokaal verkeer verzekerd blijven op de N21 en de N26. In een echte omlegging van het verkeer zal niet worden voorzien. Wel zal er worden gezorgd voor het signaleren van alternatieve routes vanop een ruime afstand van de werken.

Afgezien van de lokale ontsluitingswegen wordt voor het doorgaand verkeer gedacht aan de N267 Boortmeerbeek-Zemst, de E19 Antwerpen-Brussel, de N227 Mechelen-Tervuren, de N2 Brussel-Leuven en de E40 Brussel-Leuven voor de richting Mechelen-Leuven.

Voor de richting Brussel-Haacht is een route via de regio Leuven of de regio Mechelen aangewezen.

Ook dit zal worden vastgelegd bij de opmaak van het definitief ontwerp.

Vraag nr. 20
van 8 oktober 1998
van de heer CARL DECALUWE

Verwijlntresten – Overzicht 1997

De voorbije jaren werd geregeld gedebatteerd in het Vlaams Parlement om de uitbetaling van de verwijlntresten te minimaliseren en werden hieromtrent begeleidingsmaatregelen binnen de verschillende administraties uitgewerkt.

- Kan de minister mij een overzicht geven van de verwijlntresten die in 1997 en de loop van 1998 reeds werden uitbetaald bij de administraties en de diensten met afzonderlijk beheer (DAB) die onder zijn/haar toezicht staan ?
- Wat zijn de oorzaken die leiden tot het betalen van verwijlntresten en welke aanvullende maatregelen werden nog genomen of gepland om deze te minimaliseren ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid.

Vraag nr. 21
van 8 oktober 1998
van mevrouw GERDA RASKIN

Zwerfafval – Maatregelen

Bij de verschillende verkeersposten langs autosnelwegen klaagt men over het groeiend probleem van zwerfafval op de rijbaan. Men verwijst naar kapotte banden, spatborden, ...

Dit probleem zou met de dag erger worden.

Het is duidelijk dat het toenemend volume zwerfafval op de rijbaan de verkeersonveiligheid en het fileprobleem in de hand werken.

1. Bestaan er gegevens over de aard en de hoeveelheid van dit zwerfafval ?
2. Wordt er de laatste jaren inderdaad een toename vastgesteld van zwerfafval op de rijbaan ?
3. Werden er, gezien de gevolgen voor de verkeersveiligheid en de fileproblemen, maatregelen genomen om enerzijds dit zwerfafval te voorkomen en anderzijds het zwerfafval zo snel mogelijk te verwijderen, en waaruit bestaan deze maatregelen ?

Antwoord

1. Er worden geen aparte gegevens nopens de hoeveelheid en de aard van het zwerfafval op de rijbaan bijgehouden.
2. Gelet op het groter aantal voertuigen in het verkeer wordt er inderdaad een toename van zwerfafval waargenomen. Op de toegangscomplexen en verkeerswisselaars (bv. ring rond Brussel) is deze beperkt, op de parkeerplaatsen is deze echter zeer duidelijk.
3. Bij vaststelling van zwerfafval op de rijbaan staan de regiediensten of een aannemer in voor de opruiming. Bij uitbesteding van de opruimingswerken aan een aannemer is de interventietijd meestal langer. Omwille van de verkeersveiligheid en ter voorkoming van fileproblemen, maar ook omwille van de eigen veiligheid (van de opruimer), wordt op drukke plaatsen het afval 's nachts verzameld en afgevoerd.

Wat de voorkoming van het zwerfafval betreft, kan ik verwijzen naar de hernieuwde campagne met betrekking tot artikel 12 van het afvalstoffendecreet, waarbij bepaalde categorieën van ambtenaren politionele bevoegdheid krijgen inzake het toezicht op en de verbalisering van inbreuken.

Vraag nr. 22 van 8 oktober 1998 van de heer JAN PENRIS

Taxi's – Veiligheid

1. Het aantal overvallen op taxivoerders is de laatste jaren flink gedaald. Gelukkig, zouden we zeggen. De daling is mede mogelijk gemaakt doordat de meeste maatschappijen aanzienlijk hebben geïnvesteerd in veiligheidsinstallaties.

Door het Vlaams Gewest was aan de sector een tegemoetkoming voor investeringen in technische middelen in het vooruitzicht gesteld.

Wanneer en in welke vorm wordt de beloofde tegemoetkoming gerealiseerd ?

2. Meer algemeen kijkt de sector ook uit naar het al lang aangekondigde taxidecreet dat de pirate-rij zou moeten tegengaan.

Voor wanneer wordt dit decreet verwacht ?

Antwoord

1. Tal van dienstverlenende sectoren waar de verhandeling van geld een wezenlijk aspect uitmaakt van de activiteit, worden geconfronteerd met een toenemend probleem van onveiligheid. Het komt deze bedrijven in eerste instantie zelf toe de nodige maatregelen te nemen om het risico van onveiligheid te verminderen.

Gelet op de specifieke situatie van de taxisector onderzoekt mijn administratie verder de mogelijkheden om de verbetering van de veiligheidsuitrusting te stimuleren.

2. De decreetbepalingen met betrekking tot de taxi's en het verhuren van een voertuig met bestuurder zijn opgenomen in het voorontwerp van decreet houdende organisatie van het bezoldigd personenvervoer over de weg in en vanuit het Vlaams Gewest.

Het voorontwerp van decreet wordt thans geëvalueerd door de Vlaamse regering.

Vraag nr. 23 van 9 oktober 1998 van de heer PIETER HUYBRECHTS

N13 Herentals-Nijlen – Veiligheid fietsers

Langs de zeer drukke gewestweg N13 riskeren fietsers – veelal schooljeugd – tussen Herentals en Nijlen dagelijks hun leven. De N13 wordt veel gebruikt als alternatief voor de dichtslibbende E313.

Toenmalig minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening Eddy Baldewijns was zich terdege van deze prangende situatie bewust en verklaarde eind 1997 dat de aanleg van

een fietstraject tussen Nijlen en Herentals een prioriteit was.

Steunt de minister het initiatief van toenmalig bevoegd minister Eddy Baldewijns en tegen welk tijdstip kunnen fietsers derhalve veilig tussen Herentals en Nijlen rijden ?

Antwoord

De aanleg van vrijliggende fietspaden langs de N13 tussen Lier en Herentals was het onderwerp van verschillende parlementaire vragen en kabinetsnota's. De aanleg is zeker gewenst. Alleen het wegvak Lier-Kessel is ingeschreven in het driejarenprogramma (2000).

Volgens de recentste uitgave van de behoefteanalyse zijn de prioriteiten als volgt :

1. Lier-Kessel : 8/73 – score 88.57,
2. Grobbendonk–Herentals : 20/73 – score 84.19,
3. Nijlen–Grobbendonk : 25/73 – score 82.99.

De drie trajecten behalen elk een vrij hoge score, waaruit de dringendheid van de realisatie blijkt.

Op het grondgebied van de gemeenten Herentals en Grobbendonk moeten de werken worden gecombineerd met rioleringswerken, echter zonder prioritair karakter. De onderhandelingen hieromtrent zijn stilgevallen.

Gelet op voormelde rangschikking meen ik dat het huidige driejarenprogramma realistisch is en dat de fietspaden vermeld onder 2 en 3 slechts op langere termijn kunnen worden ingeschreven.

Vraag nr. 24 van 9 oktober 1998 van de heer CARL DECALUWE

Vorstschade gewestwegen 1997 – Evaluatie

De structurele schade aan de gewestwegen als gevolg van de vorstperiode van 1997 werd geraamd op 1 miljard.

1. Beschikt de minister over exacte cijfers van de vorstschade van 1997 per provincie ?

2. In welke mate is de schade per provincie vandaag reeds hersteld en welke prioriteiten worden hiervoor gehanteerd ?

Antwoord

De vorstschade kan niet exact worden berekend. Het blijft steeds een versnelde degradatie van de wegen, waarvan de graad sterk afhankelijk is van de staat van de weg vóór de vorstperiode.

Aangezien de schadetoestand aan het begin van de winter nooit exact wordt becijferd, is het onmogelijk om een juist cijfer te geven voor de toename van deze schadetoestand ten gevolge van vorst en dooi. Wel is het zo dat het hele wegennet op tweejaarlijkse basis wordt opgemeten, zodat de globale onderhoudstoestand van het wegennet kan worden opgevolgd.

Het schadebedrag van 1 miljard moet worden begrepen als een versnelde afschrijving van de waarde van het wegenpatrimonium ten gevolge van de ongewone winterse omstandigheden. Het is dus niet zo dat er plots voor 1 miljard bijkomende herstellingswerken dienen te worden uitgevoerd.

Indien er ten gevolge van de vorst onvolkomenheden als putten, uitbrokkelingen, scheuren en dergelijke meer ontstaan, worden deze hersteld met de beschikbare kredieten van de lopende onderhoudscontracten.

Vraag nr. 25 van 9 oktober 1998 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Spoorwegbrug Zeekanaal Willebroek – Vervanging

De recente heringebruikname van NMBS-lijn 52 tussen Puurs en Antwerpen, de heraanleg van het Stationsplein in Puurs (mede op kosten van De Lijn) en het op elkaar afstemmen van de uurroosters van de verschillende treinverbindingen en De Lijn, maken dat het openbaar vervoer in de Klein-Brabantse regio een stuk aantrekkelijker is geworden.

Nochtans overweegt de NMBS om de treinen niet meer te laten kruisen in Puurs, maar in Willebroek. Dit zou het openbaarvervoersaanbod in Puurs ernstig aantasten.

De oorzaak ligt bij de spoorwegbrug over het Zeekanaal in Willebroek. Deze brug is oud en het vergt

veel tijd om ze voor de scheepvaart te openen. Het ongenoegen bij de schippers, die klagen over al te lange wachttijden, is terecht. De enige oplossing die zowel het openbaar vervoer als de binnenscheepvaart ten goede komt, is de vervanging van de oude brug door een nieuwe.

Werd er terzake reeds studiewerk verricht ?

Beschikt de minister over gegevens inzake de kostprijs van een eventuele vervanging ?

Werd er met betrekking tot die vervanging reeds een principebeslissing getroffen en werd er eventueel een planning opgemaakt ?

Antwoord

Alvorens te antwoorden op de gestelde vragen, wens ik te verduidelijken dat de in de vragen geschetste problematiek zich enigszins anders voordoet.

Ten gevolge van de nieuwe dienstregeling van de NMBS, in werking getreden sedert 24 mei 1998, moest worden vastgesteld dat de doorvaart van de schepen op het Zeekanaal Brussel-Schelde in Wilbroek onaanvaardbaar lang werd gestremd. De nieuwe dienstregeling voor de treinen had immers tot gevolg dat de bedieningstijden voor de brugbeweging wijzigden, zodanig dat de mogelijkheden voor het passeren van schepen sterk werden beperkt. De NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen was hierover als beheerder van het kanaal op generlei wijze op voorhand geraadpleegd. Het gevolg hiervan is dat, gelet op de ernst van het probleem, aanpassingen aan de treinregeling onvermijdelijk waren. Een aantal aanpassingen werden reeds doorgevoerd. Op dit ogenblik lopen nog steeds besprekingen om tot een definitieve regeling te kunnen komen. Daarbij worden alle aspecten onderzocht. Ook technische aanpassingen worden daarbij overwogen.

Als concreet antwoord op de vragen kan ik het volgende meedelen.

Eén van de in overweging genomen mogelijkheden is het bouwen van een nieuwe beweegbare brug over het kanaal met een grotere doorvaarhoogte. De NMBS heeft toegezegd de technische haalbaarheid van zulke constructie te onderzoeken. Daarbij zal ook de kostprijs van zulk project bij benadering worden geraamd. Dat het hier een zeer dure oplossing betreft, staat buiten kijf.

Een principebeslissing hierover zal enkel kunnen worden genomen wanneer alle elementen van het dossier bekend zijn. Er wordt verwacht tegen begin december over de eerste elementen te beschikken.

Vraag nr. 26 van 9 oktober 1998 van de heer JOHAN MALCORPS

HSL-tracé – Afspraken met Nederland

In Nederland loopt op dit ogenblik een inspraakronde naar aanleiding van de startnotitie van de Nederlandse Spoorwegen (NS) over de capaciteitsuitbreiding van de spoorverbinding Antwerpen-Roosendaal. In deze inspraakronde liggen vier alternatieven voor : het nul-alternatief (gewoon verder gebruik van spoorlijn 12 zonder aanpassingen), het nul-plus-alternatief (betere benutting en aanpassing van spoorlijn 12), het zogenaamde alternatief A (een bundeling met de autosnelweg A4 of de Zoomweg en aantakking op de bestaande spoorlijn Goes – Bergen-op-Zoom) en het zogenaamde alternatief B (bundeling met het Schelde-Rijnkanaal en vervolgens aantakking op de bestaande spoorlijn Goes – Bergen-op-Zoom).

Op basis van deze startnotitie worden richtlijnen opgemaakt voor de MER-studie (milieueffectrapport).

Opmerkelijk is dat twee van de onderzochte alternatieven neerkomen op een behoud of uitbreiding van de capaciteit op lijn 12. De Nederlandse Spoorwegen en de diensten van de Nederlandse Rijkswaterstaat hebben het over een verbetering van de spoorverbinding tussen Antwerpen en Roosendaal, terwijl de Vlaamse regering het steeds enkel heeft over een doortrekking van lijn 11 in de richting van Bergen-op-Zoom. Dus over variant A of B, maar niet over de lijn 12-varianten.

Vandaar volgende vragen aan de minister.

1. Welke afspraken zijn terzake nu juist gemaakt met Nederland, onder meer in het kader van het akkoord over het HSL-tracé of eventueel later ?
2. Is er een formeel engagement van de Nederlandse overheid en zo ja, waarover dan precies, m.b.t. verbetering van de verbinding Antwerpen – Roosendaal (waardoor alle opties open blijven) of over een nieuwe verbinding tussen lijn 11 en de spoorlijn Goes – Bergen-op-Zoom, zeg maar een nieuwe lijn Zandvliet – Hoogerheide (waardoor slechts twee opties open blijven) ?

3. Als de Nederlandse overheid na inspraak en interne besluitvorming kiest voor één van de eerste twee varianten op basis van spoorlijn 12 en dus niet voor een verbinding tussen lijn 11 en het bestaande spoor Goes – Bergen-op-Zoom, is dit dan nog conform de afspraken zoals gemaakt met de Vlaamse en de federale regering ?
4. Als dit inderdaad zo is en een "betere benutting van lijn 12" ook door de Vlaamse regering als een reëel alternatief wordt beschouwd, wat zijn dan de gevolgen van dit scenario voor de spoorlijn 12 en de omwonenden op Vlaams grondgebied tussen Antwerpen, Kalmthout en Essen ?

Antwoord

1. In het kader van de beslissing van de Vlaamse regering van 23 mei 1996 over de definitieve vaststelling van het gewestplan Antwerpen en het gewestplan Turnhout met het oog op de aanleg van de hogesnelheidslijn (HSL) langs de E19, werd afgesproken om vóór 2000 samen met Nederland een beslissing over een tracékeuze voor de goederenlijn 11 te nemen.
2. De vragen 2, 3 en 4 hebben eenzelfde grond en worden samen behandeld.

De door Vlaanderen gewenste verbinding van de lijn 11 met de bestaande spoorlijn Goes-Bergen-op-Zoom wordt in Nederland onderzocht.

In de eerste plaats moest via een vierde partiële herziening deze nieuwe verbinding worden opgenomen in het Tweede Structuurschema Verkeer en Vervoer (SVV II). De Nederlandse Tweede Kamer keurde deze wijziging van het SVV II op 14 april 1998 goed. Door deze opname kon de tracé/MER-studie over deze nieuwe verbinding worden aangevat.

In opdracht van het Nederlandse ministerie van Verkeer en Waterstaat is een studie uitgevoerd over de capaciteitsproblemen op de corridor Rotterdam-Antwerpen (de zogenaamde Crantstudie). In deze studie is uiteraard ook de bestaande lijn 12 opgenomen. De studie komt eveneens tot de constatacie dat in 2010 aanvullende infrastructuur tussen Roosendaal en Antwerpen beschikbaar moet zijn om het goederenvervoer op deze corridor te kunnen afwickelen.

Rijkswaterstaat Noord-Brabant heeft in samenwerking met NS Railinfrabeheer het initiatief

genomen om voor de nieuwe verbinding de tracé/MER-studie te laten uitvoeren. Als eerste etappe in deze studie is een startnotitie opgesteld, die in feite de spelregels voor de inspraak vastlegt. Trouwens, vanaf dinsdag 8 september 1998 lag deze startnotitie ter visie in de betrokken gemeenten Roosendaal, Bergen op Zoom, Reimerswaal en Woensdrecht. Uit de startnotitie blijkt niet wat door de vraagstelling wordt gesuggereerd, namelijk dat varianten op basis van spoorlijn 12 als gelijkwaardige alternatieven voor een nieuwe verbinding worden aangezien. Men heeft het over nul-alternatief (referentiesituatie) en over nul-plus-alternatief (wat zou neerkomen op bijvoorbeeld een viersporige huidige lijn). In de startnotitie wordt daarover aangegeven, ik citeer : "Ten aanzien van de alternatieven vanaf grensovergang Essen wordt in de Planologische Kernbeslissing van de HSL-Zuid geconstateerd dat het viersporig maken van het Vlaamse gedeelte van de bestaande spoorlijn Roosendaal-Antwerpen naar huidig inzicht tot onaanvaardbare effecten leidt".

Nog in juli van dit jaar heeft mijn voorganger Eddy Baldewijns ten aanzien van zijn Nederlandse collega mevrouw Jorritsma-Lebbink herhaald dat noch de Vlaamse regering, noch de NMBS de viersporige uitbouw van lijn 12 haalbaar achten en dat zij de voorkeur geven aan de aanleg van een nieuwe goederenspoorlijn Antwerpen-Bergen-op-Zoom.

Vraag nr. 27 van 9 oktober 1998 van de heer JOHAN MALCORPS

Pijpleidingen – Bundelingsprincipe

De Vlaamse regering keurde verschillende gewestplanwijzigingen goed om de aanleg van twee internationale aardgasleidingen mogelijk te maken, één vanuit Zeebrugge richting Frankrijk en één richting Duitsland.

Volgens het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV) moeten pijpleidingen zoveel mogelijk worden gebundeld met infrastructuur. De Regionale Commissie voor Advies van Oost-Vlaanderen gaf een negatief advies over de recente gewestplanherziening omdat met dit bundelingsprincipe geen rekening werd gehouden.

Waarom werd bij deze gewestplanwijzigingen geen rekening gehouden met het zogenaamde bundelingsprincipe ?

Welke garanties zijn er dat dit bij volgende herzieningen wel het geval zal zijn ?

Welke nieuwe leidingen zijn nog gepland (volgens het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen wordt immers nog een belangrijke groei verwacht) ?

Welke aftakkingen worden gepland van de twee nieuwe internationale pijpleidingen ? Zijn er nog andere regionale pijpleidingen gepland ?

Antwoord

1. Het project voor de VTN-leiding van Distrigas bestaat uit een verbinding van Zeebrugge tot Zomergem en vanuit Zomergem een eerste verbinding naar Frankrijk via Quévy en een tweede verbinding naar Duitsland via Raeren.

Voor de verbinding tussen Zeebrugge en Zomergem en tussen Zomergem en Raeren is een nieuw tracé uitgewerkt dat slechts gedeeltelijk beantwoordt aan het bundelingsprincipe. Over een beperkte afstand is het tracé parallel aan bestaande leidingen of hoogspanningslijnen. Over dit tracé heeft de Regionale Commissie van Advies van Oost-Vlaanderen een negatief advies uitgebracht voor het gedeelte in Oost-Vlaanderen.

De verbinding die vanuit Zomergem naar Frankrijk (160 km) loopt, is gebundeld met de bestaande aardgasleiding naar Frankrijk. Over dit tracé heeft de Regionale Commissie van Advies van Oost-Vlaanderen een gunstig advies uitgebracht.

De keuze voor beide tracés is het gevolg van besluitvorming totstandgekomen vóór de goedkeuring van het ontwerp-RSV. Op basis van de vroeger geldende benadering is een tracé gezocht waarbij de negatieve ruimtelijke weerslag in de mate van het mogelijke beperkt is.

Hierbij wordt de motivatie vermeld zoals opgenomen in het besluit van de Vlaamse regering bij de definitieve vaststelling van het gewestplan, waarom werd afgeweken van het bundelingsprincipe.

"Overwegende dat de Regionale Commissie van advies voor de streek Oost-Vlaanderen van

oordeel is dat het voorgestelde tracé geen toepassing is van het bundelingsprincipe ;

dat de Regionale Commissie van Advies voor de streek Oost-Vlaanderen in zijn argumentatie niet aangeeft op welke specifieke tracégedeelten de opmerkingen betrekking hebben ;

dat het tracé gekozen is gebaseerd op het principe om pijpleidingen als milieuvriendelijk alternatief in plaats van vrachtvervoer te ondersteunen en om de gasbevoorradingszekerheid ook voor Vlaanderen te garanderen ;

dat daarom ruimtelijk gezien een verbinding noodzakelijk is via Zomergem als verdeelpunt naar de Antwerpse regio en de stockage te Loenhout naar Raeren en Duitsland en anderzijds naar Wallonië en Frankrijk via Brakel ;

dat de voorliggende oost-west-verbinding gekozen is rekening houdend met de bestaande en potentieel nieuwe gasverbruikzones met name voor stedelijke gebieden (gasdistributie) of gebieden voor economische activiteit (industriële toepassingen, warmtekrachtkoppelingsinstallaties, STEG-centrales, enzovoort), namelijk de Gentse Kanaalzone met Zelzate en Zeeuws-Vlaanderen, Dendermonde met een potentiële warmtekrachtkoppelingsinstallatie te Oudegem en de strategische ligging in de "Vlaamse Ruit" met zijn potenties ;

dat het tracé voor de aardgastransportleiding tot stand is gekomen op basis van een technisch, ruimtelijk en ecologisch afgewogen benadering ;

dat op die wijze een tracé is bepaald met beperkte negatieve ruimtelijke impact ;

dat daarom ook een milieu-effectrapport werd opgemaakt en conform werd verklaard ;

dat in de mate van het mogelijke getracht is bestaande leidingen, hoofdwegen of waterwegen, hoogspanningsleidingen of spoorwegen te volgen ;

dat in het algemeen enerzijds een maximale bundeling wegens de verspreide bebouwing zowel voor wonen, economische activiteit als wegeninfrastructuur en specifiek anderzijds voor het betrokken tracé het niet steeds mogelijk was bestaande leidingen of infrastructuur te volgen ;

dat de ruimtelijke impact beperkt wordt door het voorzien van een enkelvoudige leiding en geen leidingstraat zodat de bovengrondse erfgoedbaarheid voor gebouwen beperkt wordt en onder andere agrarische activiteit wel mogelijk blijft ;

dat het gedeeltelijk niet toepassen van het bundelingsprincipe zijn verantwoording vindt in één van de volgende mogelijke elementen of hindernissen :

- afwezigheid van lijninfrastructuren : de ruimtelijke afweging dient te gebeuren dat bij een alternatief anders de in verhouding grotere omweg ook extra oppervlakte aan ruimte-inname met zich meebrengt ;
- ontwijken van woonkernen : waardoor ook meestal landelijk gebied getroffen wordt ;
- ecologisch waardevolle zones vermijden of over minimale lengte te kruisen ;
- de wettelijke onmogelijkheid voor distrigas om bebouwde percelen te onteigenen bij aaneengesloten lintbebouwing (soms gelegen tot tegen de lineaire infrastructuur) ;
- de principieel niet toegestane aanleg van leidingen in de reservatiezones van gewestwegeninfrastructuren ;
- de technische onuitvoerbaarheid gezien een minimale werkstrookbreedte tijdens de aanleg niet aanwezig is ;
- de mogelijke hypotheek op bestaande en toekomstige uitbatingen van intensieve land- of tuinbouw vermijden ;
- de niet toegestane aanleg van leidingen op sommige eigendommen binnen industriegebied ;
- het ontwijken van toekomstige, nog onvoldoende geconcretiseerde infrastructuurwerken ;

dat dus gezien de toepassing van voorgaande principes en randvoorwaarden bij het uitzetten van het tracé in overleg met onder andere Arohm-hoofdbestuur en afdeling Oost-Vlaanderen, met Aminal afdeling Natuurbehoud, met de gemeenten, de Vlaamse Landmaatschappij en landbouworganisaties, wordt afgeweken van

het advies van de Regionale Commissie van Advies voor de streek van Oost-Vlaanderen."

(STEG : stoom- en gasturbine / Arohm : administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen / Aminal : administratie Milieu, Natuur-, Land- en Waterbeheer – red.)

2. Op 23 september 1997 stelde de Vlaamse regering het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen definitief vast. Op 17 december 1997 bekrachtigde het Vlaams Parlement de bindende bepalingen van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.

Het genoemde bundelingsprincipe behoort tot de indicatieve bepalingen ervan. Van deze bepalingen kan slechts worden afgeweken onder strikte voorwaarden. Het principe zal dan ook worden toegepast bij de beoordeling van de initiatieven voor de aanleg van bijkomende leidingen in Vlaanderen.

Bij recentelijk goedgekeurde gewestplanwijzigingen is dit principe reeds toegepast. Het gaat om de wijziging van het gewestplan Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem voor een aardgasleiding tussen Haaltert en Aalst, en om de wijziging van de gewestplannen Antwerpen, Mechelen en Halle-Vilvoorde-Asse voor een waterstofleiding tussen Schelle en Le Roeulx. Beide projecten zijn een toepassing van een bundelingsprincipe, omdat ze worden aangelegd in parallel met reeds bestaande lijninfrastructuur. De aardgasleiding naar Aalst wordt aangelegd in parallel met de N45 en de spoorlijn 50 Brussel-Aalst-Gent. De waterstofleiding tussen Schelle en Le Roeulx wordt aangelegd gebundeld met een reeds bestaande leidingstraat tussen Antwerpen en Feluy.

3. Volgende leidingen zijn in uitvoering of gepland :
  - een waterstofleiding tussen Schelle en Le Roeulx (Wallonië),
  - een aardgasleiding tussen Oupeye (Wallonië) en Lanaken,
  - een aardgasleiding tussen Haaltert en Aalst,
  - een aftakking van de bestaande 150kV-elektriciteitsleiding (kilovolt) in Lokeren.
4. Van de VTN-leiding zijn op dit ogenblik volgende aftakkingen in uitvoering of gepland :

- een aftakking naar Nederland ter hoogte van Zelzate,
- een aftakking tussen Winksele en Wilsele naar het distributienet voor de omgeving van Leuven,
- een aftakking voor de bevoorrading van een warmtekrachtkoppelingproject (WKK) in Buggenhout,
- een aftakking voor de bevoorrading van de geplande WKK-centrale in Vilvoorde.

Vraag nr. 28
van 9 oktober 1998
van de heer CARL DECALUWE

Leiewerken Kortrijk – Bodemvervuiling

Momenteel is men volop bezig met de Leiewerken in Kortrijk. Bij afbraakwerken werd in de grond van de Diksmuidekaai vervuiling vastgesteld.

1. Wat is de aard van de bodemvervuiling en kan ze ook als historisch worden beschouwd?
2. Welke kostenraming is gemaakt voor de verwijdering en de verwerking van de vervuiling en wie zal dit betalen?
3. In welke mate betekent de bodemvervuiling een vertraging voor de Leiewerken?

Antwoord

1. De bodemvervuiling betreft in hoofdzaak twee historische stortplaatsen : een huishoudelijk afvalstort ter hoogte van de voormalige parking van het Sint-Maartensziekenhuis (Diksmuidekaai) en een stort ter hoogte van het Albertpark (enerzijds een mengsel van as en steenkoolresten, anderzijds een stortlaag vermengd met slib, schroot en stenen). De vastgestelde chemische verontreinigingen, voornamelijk de zware metalen lood, koper en zink alsook een aantal polyaromatische koolwaterstoffen (PAK), kunnen grotendeels in verband worden gebracht met de aanwezigheid van deze historische stortplaatsen.

De vervuiling is niet zodanig dat een dringende sanering noodzakelijk is. Tevens zijn er op heden geen aanwijzingen dat de huidige situatie

een ernstige bedreiging zou kunnen vormen voor de volksgezondheid.

Wanneer men evenwel, in het kader van de moderniseringswerken, deze gronden ontgraaft, dienen zij, conform het Vlaams Reglement Afval (Vlarea), als afvalstof te worden beschouwd. Er zal dus alleszins een saneringsplan worden opgesteld voor de verwijdering van deze vrijgekomen materialen.

2. Op basis van de resultaten van het onderzoek enerzijds en van de noden inzake grondverzet van de werf anderzijds, blijkt uit een eerste inschatting dat ongeveer 115.000 m³ specie zal dienen te worden verwijderd en/of verwerkt. De hieraan verbonden kosten worden momenteel geraamd op ongeveer 500 miljoen frank.

In de komende weken zal deze raming, bij het opstellen van het bovenvermelde saneringsplan, verder in detail worden begroot.

3. Volgens de huidige inzichten zullen de Leiewerken ten gevolge van deze bodemvervuiling een vertraging kennen die kan worden gesitueerd tussen negen en vijftien maanden (plusminus één jaar).

Vraag nr. 29
van 9 oktober 1998
van de heer JOHAN SAUWENS

Fietspaden – Rode grind

Geregeld worden fietspaden langs de gewestwegen in een rode kleur gezet. Dit gebeurt met verschillende technieken. Eén ervan is blijkbaar het bestrooien van het asfalt met een soort rode grind. Dit is bijzonder fietsonvriendelijk, veroorzaakt veel valpartijen en werkt ontmoedigend naar de fietser, die dit soort fietspaden tracht te vermijden ofwel op de rijbaan gaat rijden, wat dan weer erg gevaarlijk is. Dit soort fietspaden is immers veel te ruw en te grof. Vooral wielertoeristen mijden dit soort wegen.

Is er een verklaring voor de aanleg van dergelijke fietsonvriendelijke fietspaden?

Antwoord

De verschillende technieken die kunnen (mogen) worden gebruikt voor het realiseren van rode fiets-

paden zijn beschreven in het standaardbestek 250 voor de wegenbouw.

Het betreft volgende technieken.

Het aanleggen van een koolwaterstoflaag (KWS) met blank bitumen en rood pigment en ondersteund met rood getinte stenen. Deze techniek heeft het voornoemd gebrek niet.

Gekleurde slemlagen. Dit is de normale uitvoering. De mogelijke kalibers zijn 0/2, 0/4, 0/7 en 0/10. Voor de fietspaden is het wenselijk het kaliber te beperken tot 0/4. De keuze wordt door de provinciale afdelingen van de administratie Wegen en Verkeer gemaakt.

Met deze technieken, volgens het huidig standaardbestek 250, treedt het voornoemd gebrek normalerwijze niet op, tenzij bij een gebrekkige uitvoering door de aannemer.

Bij oude verhardingen kan het ook voorkomen dat de steentjes loskomen.

**Vraag nr. 30
van 9 oktober 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Snelbusdiensten – Stand van zaken

In het kader van een vlotte mobiliteit vanuit excentrisch gelegen regio's voert de Vlaamse overheid een creatief beleid. Zo werden, omdat er geen goede treinverbindingen zijn, snelbussen vanuit Noord-Limburg en het Maasland naar Leuven, Brussel en Antwerpen ingezet. De start werd vergemakkelijkt door de Permanente Werkgroep Limburg (PWL), die hiervoor 100 miljoen ter beschikking stelde.

Ook in Wallonië zijn er regio's waar bijna geen treinverkeer is en waar de TEC (Transport en Commun) de manke dienstverlening invult : de NMBS geeft hiervoor soms een vergoeding aan de TEC.

1. Zijn er nog regio's in Vlaanderen waar De Lijn snelbusdiensten organiseert ?
2. Hoe wordt de financiering van de snelbussen geregeld ? Komt hierin vóór 2000 nog verandering ?

3. Werden er door de minister met de NMBS besprekingen gevoerd om De Lijn een compensatie te betalen voor de service die zij overneemt van de NMBS ? Werden er afspraken gemaakt ?
4. Hoeveel tijd doen de bussen van Antwerpen en Brussel tot de verste afstand in Limburg ? Voor hoeveel kilometer ?
5. Hoeveel personen gebruiken dagelijks deze bussen in de schoolperiode, in de vakantieperiode ?
6. Welke opstapplaatsen worden druk gebruikt ? Is er een evolutie merkbaar in de periode 1991-1998 ?

Antwoord

1. De Lijn organiseert de volgende snelbusdiensten :

Bocholt-Antwerpen,
Maaseik-Brussel,
Hasselt-Maastricht.

2. Voor het opstarten van de sneldiensten naar Antwerpen en Brussel kon De Lijn initieel terugvallen op financiële steun van de Permanente Werkgroep Limburg (PWL). Vanaf 1996 valt de financiering binnen het budget van De Lijn.

Voor het opstarten van de sneldienst Hasselt-Maastricht kon De Lijn rekenen op tegemoetkoming vanwege Interreg. Vanaf februari 1998 worden de kosten voor deze sneldienst ook door De Lijn gedragen.

3. Er werden geen afspraken met de NMBS gemaakt om compensatie te verkrijgen voor deze verbindingen.
4. De afstand Antwerpen-Bocholt bedraagt 113 km ; de afstand Brussel-Maaseik bedraagt 131 km. Voor elk van deze trajecten bedraagt de rit-tijd $\pm$ 120 minuten.
5. Dagelijks nemen $\pm$ 80 personen de sneldienst Antwerpen-Bocholt. Voor de sneldienst Brussel-Maaseik zijn dit $\pm$ 100 reizigers. Er is geen specifiek verschil tussen school- en vakantieperiodes.

6. De opstapplaatsen die het meeste succes kennen, zijn (voor verplaatsingen vanuit Limburg naar Antwerpen en Brussel) de volgende.

Sneldienst Antwerpen-Bocholt

Bree Hamonterweg
Houthalen park and ride (P + R)
Paal Zwanenbergstraat
Kwaadmechelen Dijkstraat
Olen Dorp

Sneldienst Brussel-Maaseik

Maaseik Kolonel Aertsplein
Eisden Berensheuvel
Maasmechelen centrum
Houthalen P + R
Lummen klaverblad

Er kan niet worden gesteld dat er zich een zeer gerichte evolutie voor bepaalde haltes in de periode 1991-1998 heeft voorgedaan. De haltes die nu het meeste opstappers kennen, waren in de beginperiode ook vrij succesrijk.

**Vraag nr. 31
van 12 oktober 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Ministeriële kabinetten – Gehandicaptenvoorzieningen

Terecht vragen zowel gehandicapten als parlement aandacht voor de toegankelijkheid van gebouwen.

De voor het publiek toegankelijke ruimten van administraties, ministeries, ... zijn dus best aangepast aan rolstoelpatiënten, slechtzienden, ... Voor bestaande gebouwen is dit financieel en bouwtechnisch soms moeilijk en moet er een andere oplossing worden gezocht die zo goed mogelijk voldoet.

Elke nieuwbouw van de overheid zou automatisch met de toegankelijkheid van gehandicapten rekening moeten houden. Toegankelijkheid houdt in dat er een alternatief is voor trappen, dat onder andere liften en deurbel vanuit een rolstoel kunnen worden bediend, dat de draaicirkels voor rolstoelen ruim genoeg zijn in alle ruimten, dat aanwijzingen waarneembaar zijn voor blinden en slechtzienden, dat rekening wordt gehouden met doven.

De voorbeeldfunctie van de overheid, en dus zeker van de kabinetten van de Vlaamse ministers, is

hierbij erg belangrijk. Zij zetelen in vrij recente gebouwen, waar normaal de toegankelijkheid voor gehandicapten geen probleem zou mogen zijn.

1. Zijn er parkeerplaatsen aangelegd voor gehandicapten aan of in gebouwen van het kabinet van de minister, vanwaar gehandicapten alleen, zonder hinder van opstapjes, met voldoende doorgangruimte tussen andere wagens, in het gebouw binnen kunnen? Is ook het voetpad aan het gebouw rolstoelvriendelijk?
2. Is het kabinet toegankelijk zowel voor motorisch als auditief en visueel gehandicapten? Is de toegang voor hen gewaarborgd in alle ontvangstruimten, vergaderzalen, toiletten, liften, ... die voor het publiek toegankelijk zijn?
3. Zijn er specifieke maatregelen genomen voor het onthaal van gehandicapten op het kabinet?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid.

**Vraag nr. 32
van 12 oktober 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Kabinetsmedewerkers – Vrouwen

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie
Vraag nr. 13
van 12 oktober 1998
van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
Blz. 600

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

Vraag nr. 33
van 12 oktober 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Openbaar vervoer gehandicapten – Modelproject Hasselt

Op mijn schriftelijke vraag nr. 448 van 5 juni 1998 gaf toenmalig minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening Eddy Baldewijns omstandig uitleg over de maatregelen die werden genomen in Hasselt om het openbaar vervoer toegankelijk te maken voor gehandicapten (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 1 van 9 oktober 1998, blz. 98 – red.*).

Op mijn vraag naar de bijdrage van De Lijn, de stad en het Vlaams Gewest in elk van deze aanpassingen kreeg ik slechts een vaag antwoord. Daar Hasselt echter, volgens het antwoord van de minister, als modelproject fungeerde, is het belangrijk de genomen maatregelen ook financieel doorzichtig te maken, zodat andere gemeenten zich hieraan kunnen inspireren.

Wat is de concrete financiële bijdrage voor elk van de door minister Baldewijns vermelde maatregelen sinds de start van dit project, met name dus voor :

- de aankoop van de aangepaste bussen ;
- de aanleg van nieuwe bushaltes op de kleine ring en de vernieuwing van het Stationsplein ;
- de aanleg van blindegeleidelijnen ; het aanbrengen van rateltickers ter hoogte van verkeerslichten ;
- de verlaging van trottoirs ;
- het straatmeubilair ;
- het toegankelijk maken van de busopstapplaatsen ;
- de parkeerplaatsen voor gehandicapten ?

Antwoord

Aankoop van aangepaste voertuigen

Samen met de introductie van het nieuwe aanbod werd het wagenpark voor het stadsnet volledig aangepast. Dit betekende voor Hasselt de aanschaf van 20 midibussen van het type A308 (60 plaatsen) en 7 minibussen van het type Procity (22 plaatsen).

Beide bustypes beschikken over een lage vloer en zijn uitgerust met een knielsysteem en een uitklapbaar laadvlak.

De kostprijs van deze voertuigen bedraagt 5,7 miljoen frank voor een type A308, en 2,7 miljoen frank voor een type Procity, of in totaal 132,9 miljoen frank.

Deze investering moet uiteraard worden bekeken gespreid over de termijn waarin de voertuigen worden afgeschreven.

Aanleg van nieuwe bushaltes op de kleine ring en vernieuwing van het Stationsplein van Hasselt

De maatregelen die zijn genomen om op het Monseigneur Broekxplein extra toegankelijkheid voor blinden en mindervaliden te realiseren, zijn de volgende (zij werden bepaald in samenspraak met het toegankelijkheidsbureau van de provincie Limburg) :

plaatsen van ribbeltegels en noppentegels ;
 aanbrengen van boordsteenverlagingen ;
 gebruik van speciale roosters voor keldergaten (om te vermijden dat stokken van blinden hierin blijven steken) ;
 aanleg van viertal parkeerplaatsen voor gehandicapten in onmiddellijke omgeving van het stationsgebouw.

De totale kostprijs hiervoor (920.00 frank) wordt als volgt gedragen :

De Lijn	400.000 fr.
NMBS	270.000 fr.
Stad Hasselt	250.000 fr.

De totale kostprijs van de werken op het Monseigneur Broekxplein en op het Stationsplein bedraagt circa 45 miljoen frank. De toegankelijkheidsmaatregelen vertegenwoordigen hiervan ongeveer 2 %.

Voor de aanpassingen van de busstations op de Kleine Ring is momenteel enkel sprake van een raambedrag van 22 miljoen voor De Lijn (het betreft compleet uitgebouwde busstations met verwarmde wachtruimte en elektronische reizigersbegeleiding).

Rekening houdend met de noodzakelijke ingrepen op het Stationsplein en het aandeel dat zij in het totaalbedrag vertegenwoordigen, mag men aannemen dat ook hier 2 % van de totale kostprijs zal worden geïnvesteerd in toegankelijkheidsmaatregelen.

gelen. Dit vertegenwoordigt een bedrag van circa 440.000 frank.

De andere accenten (aanleg van blindegeleidelingen, aanbrengen van rateltickers ter hoogte van de verkeerslichten, verlaging van de trottoirs, straatmeubilair, het toegankelijk maken van andere busstopplaatsen, parkeerplaatsen voor gehandicapten) belangen veeleer het stadsbestuur aan.

Vraag nr. 34
van 12 oktober 1998
van mevrouw SONJA BECQ

Sociaal tarief De Lijn – Bejaarden en asielzoekers

Sinds 1 oktober 1997 kunnen de OCMW's een contract met De Lijn afsluiten voor het vervoer van bestaansminimumgerechtigden. Deze personen kunnen bij het OCMW een kaart aanvragen waarmee ze op de bussen en de trams van De Lijn tegen 20 frank kunnen reizen zonder beperking van afstand.

De pers maakte midden juni jongstleden melding van het feit dat deze maatregel zou worden uitgebreid. Vanaf 1 oktober zouden ook bejaarden met een laag inkomen en asielzoekers in aanmerking komen voor dit sociaal tarief.

1. In welke mate is deze uitbreiding reeds van kracht en hoe worden de nieuwe doelgroepen omschreven ?
2. Hoe worden mensen geïnformeerd en welke formaliteiten moeten zij vervullen om dit sociaal tarief te verkrijgen ?
3. Welke gemeenten in Vlaams-Brabant nemen tot op heden aan deze actie deel ?

Antwoord

1. Vanaf 1 oktober 1998 kunnen de volgende nieuwe doelgroepen het kansarmentarief genieten ; "de gerechtigden aan wie het OCMW steun verleent die geheel of gedeeltelijk door de federale staat ten laste wordt genomen op grond van artikel 5 van de wet van 2 april 1965, inclusief de inwonende schoolgaande kinderen, los van het feit of zij minderjarig of meerderjarig zijn, evenals de inwonende ouders en de personen met wie de gerechtigde een feitelijk gezin vormt, enkel voorzover hun inkomsten werden meege-

rekend voor het bepalen van de steun". Dit systeem loopt reeds.

De personen die recht hebben op het gewaarborgd inkomen voor bejaarden, inclusief de samenwonende echtgeno(o)t(e) evenals de inwonende schoolgaande kinderen los van het feit of zij minderjarig of meerderjarig zijn, zoals omschreven in de wet van 1 april 1969 en het koninklijk besluit (KB) van 29 april 1969, zullen het kansarmentarief kunnen genieten nadat de Administratie der Pensioenen een attest inzake gewaarborgd inkomen geldig voor een bepaald jaar heeft afgeleverd. De Administratie der Pensioenen heeft reeds meegedeeld dat dit attest normaliter begin 1999 zal worden verzonden aan alle begunstigen van een gewaarborgd inkomen voor bejaarden. Dit attest is dan niet alleen bruikbaar voor het aanbod van De Lijn, maar ook voor andere instellingen en organisaties die eventueel verminderingen geven aan personen met een gewaarborgd inkomen, onder meer voor milieuheffingen, gas, water, elektriciteit, enzovoort.

2. De huidige rechthebbenden worden geïnformeerd via het OCMW, dat folders ter beschikking heeft waarop de voordelen worden uitgelegd. Het zijn de OCMW's die de verminderingskaarten afleveren voor de personen die nu het kansarmentarief genieten.
3. Alle gemeenten van Vlaams-Brabant hebben een contract met De Lijn getekend.

Vraag nr. 35
van 14 oktober 1998
van de heer CARL DECALUWE

Afbraakdossiers – Limburg vs. Oost-Vlaanderen

In het LIN-jaarboek 1997 (Leefmilieu en Infrastructuur) worden op blz. 61 grafieken weergegeven van enerzijds de aangeduide afbraakdossiers en anderzijds de uitgewerkte afbraakdossiers per provincie, weliswaar in procentuele en niet in absolute cijfers, wat een vertekend beeld zou kunnen geven. De procentuele cijfers liggen in beide gevallen in dezelfde grootteorde, terwijl in de tekst op blz. 62 wordt vermeld dat 186 dossiers werden aangeduid (bovenste grafiek) en 108 werden uitgevoerd (onderste grafiek). Voor de provincie Oost-Vlaanderen is dit 21 % versus 24 % en voor de provincie Limburg 18 % versus 15 %. Met andere woorden : een verschil tussen beide provincies ten

voordele van Limburg, waar procentueel minder afbraakdossiers worden uitgevoerd.

1. Graag had ik naast de procentuele cijfers ook de absolute cijfers van enerzijds de aangeduide en anderzijds de uitgevoerde afbraakdossiers ontvangen.
2. Kan de minister een verklaring geven voor deze afwijkingen ?

Antwoord

1. In eerste instantie moet worden opgemerkt dat de cijfers betreffende de aangeduide en uitgevoerde afbraakdossiers zoals weergegeven, een momentopname vormen, aangezien maandelijks nieuwe dossiers worden aangeduid en uiteraard ook uitgevoerd. Veeleer dan terug te komen op een stand van zaken die intussen door de feiten is achterhaald, is het daarom aangewezen de huidige stand van zaken (op 30 oktober 1998) weer te geven.

	Geactiveerd	Afgehandeld
Antwerpen	76	38
Vlaams-Brabant	64	30
West-Vlaanderen	62	39
Oost-Vlaanderen	60	36
Limburg	72	36
Totaal	334	179

2. De verschillen in aantal geactiveerde dossiers per provincie kunnen eenvoudig worden verklaard door het feit dat het aantal niet-uitgevoerde afbraakvonnissen en -arresten verschilt per provincie. Het spreekt voor zich dat zulks dan ook een invloed heeft op het aantal te activeren en geactiveerde dossiers. Wat de verschillen in aantal uitgevoerde dossiers betreft, ook deze kunnen vrij eenvoudig worden verklaard.

Ten eerste wordt er door de administratie, afhankelijk van de aard van de te verwijderen constructie, een extra termijn van drie of zes maanden gegund aan de veroordeelde, teneinde deze laatste toe te laten vooralsnog te voorzien in de vrijwillige uitvoering van het arrest. Indien met andere woorden in een bepaalde provincie in veel dossiers een termijn van zes maanden werd toegestaan, dan heeft zulks ontegenspre-

kelijk een invloed op het aantal uitgevoerde dossiers op een gegeven tijdstip.

Vervolgens moet worden vastgesteld dat het afleveren van de expeditie van het vonnis of arrest met het oog op de betekening van het bevel tot afbraak ook voor enige vertraging, hoewel niet structureel, kan zorgen.

Indien het dossier verder aanleiding geeft tot een effectieve ambtshalve uitvoering, dan beïnvloeden de aard en de omvang van de uit te voeren werken vanzelfsprekend de te hanteren aanbestedingsprocedure. Anders gesteld, hoe minder omvangrijk en complex de uit te voeren werken, hoe vlugger de aanbestedingsprocedure kan worden afgerond.

Kortom :

- verschillen tussen het aantal geactiveerde dossiers per provincie moeten worden verklaard door het aantal potentieel te activeren dossiers ;
- verschillen tussen het aantal afgehandelde dossiers per provincie moeten worden verklaard door praktische uitvoeringsmodaliteiten en uiteraard de bereidwilligheid van de veroordeelde om vooralsnog te voorzien in de vrijwillige uitvoering.

Vraag nr. 36 van 14 oktober 1998 van de heer CARL DECALUWE

Reclameborden langs autosnelwegen – Overtredingen

Volgens de wet van 1956 mag je geen publiciteit maken op minder dan 30 meter van de kant van de autosnelwegen. Recentelijk raakte bekend dat de administratie stringenter zou gaan optreden.

1. Hoeveel overtredingen werden er reeds door de administratie vastgesteld inzake het plaatsen van reclameborden langs de autosnelwegen ?
2. Wat is het aandeel hiervan van de autosnelwegen in West-Vlaanderen ?
3. Welke criteria worden gebruikt inzake de prioritaire aanpak tot verwijdering van betrokken reclameborden ?

Antwoord

1. Door de administratie Wegen en Verkeer werden tot op heden 300 overtredingen vastgesteld inzake het opstellen van reclameborden langs autosnelwegen.
2. Van deze overtredingen werden er 8 vastgesteld in de provincie West-Vlaanderen.
3. Eerst werden de overtredingen langs autosnelwegen aangepakt. Borden op het openbaar domein langs A-wegen werden onmiddellijk door de eigen regiediensten van de administratie verwijderd. Voor reclame aangebracht buiten het openbaar domein wordt een proces-verbaal opgemaakt wanneer aan een voorafgaandelijk schriftelijke aanmaning geen gevolg werd gegeven. Hierbij worden eerst de meest zichtbare reclameborden behandeld. Het betreft de borden die dus als het meest storend worden ervaren, dit wil zeggen die welke het dichtst bij de autosnelweg werden opgesteld.

Vraag nr. 37
van 14 oktober 1998
van de heer LEO CANNAERTS

N10 Berlaar-Lier – Heraanleg

In april 1998 signaleerde ik aan de minister het dringende karakter van de heraanleg van de N10 Lier-Aarschot, meer bepaald het tracé tussen Berlaar-Heikant en de ring van Lier.

De toestand van het wegdek is inderdaad zorgwekkend. De winter 1997-1998 heeft aanzienlijke schade toegebracht aan deze drukke verkeersader. Bij gebrek aan werkmiddelen kon de herstelling en/of vernieuwing niet in het investeringsprogramma 1998 worden ingeschreven.

De begrotingswijziging 1998 zorgde voor bijkomende middelen, die onder meer dit werk mogelijk konden maken.

Met enige verwondering verneem ik nu dat deze heraanleg, die loopt over ongeveer drie kilometer op grondgebied Lier en één kilometer op grondgebied Berlaar, niet kan worden aanbesteed vermits de gemeente Berlaar nog geen mobiliteitsconvenant heeft.

Kan de minister deze informatie bevestigen ?

Zo neen, wat is dan de concrete timing van dit allernoodzakelijkst en zeer dringende werk ? Wat zijn eventueel de andere factoren die een snelle uitvoering verhinderen ?

Zo ja, is de minister van oordeel dat er inderdaad op deze mobiliteitsconvenant moet worden gewacht, gegeven het feit dat de te nemen beslissingen van miniem belang zijn voor de mobiliteit in deze gemeente ? Is het verantwoord dat het al dan niet voorhanden zijn van een mobiliteitsconvenant bepalend is voor het verzekeren van de verkeersveiligheid op een belangrijke gewestweg ?

Antwoord

Ingevolge de zeer slechte toestand van het wegdek werd via een begrotingswijziging het project voor de herinrichting van de omleiding in Koningshooikt toch nog in het investeringsprogramma opgenomen.

Wat de gemeente Berlaar betreft, bevestig ik dat zij tot nu toe geen stappen heeft ondernomen om een mobiliteitsstudie op te starten. Omdat echter het project voor een gering deel is gelegen op haar grondgebied, zal het ook weinig invloed hebben op de mobiliteit in Berlaar.

Het probleem zal worden voorgelegd op de formele auditvergadering van 12 november 1998. In geval van positief resultaat kan de aanbesteding op korte termijn worden gepland en kunnen de werken nog in 1999 aanvangen.

Vraag nr. 39
van 14 oktober 1998
van de heer DIDIER RAMOUDT

De Lijn – Toeristische en taxi-activiteiten

In een recent artikel in het magazine Trends met als titel "De Lijn. Een bus vol concurrentie" liet Hugo Van Wesenmael, directeur-generaal van De Lijn, zich ontvallen : "Wie weet kunnen de activiteiten van De Lijn het openbaar vervoer ontgroeien. (...) En ik zie niet in waarom De Lijn geen toerisme- of taxi-activiteiten zou kunnen ontplooiën." Uit het artikel kon verder niet worden opgemaakt of de heer Van Wesenmael luidop aan het denken was, dan wel of hij het had over concrete plannen.

1. Is de minister op de hoogte van concrete plannen in die zin van De Lijn ?

Bestaan er inderdaad concrete plannen om de activiteiten van De Lijn uit te breiden naar toerisme- en taxidiensten, of betrof het hier persoonlijke overwegingen van de directeur-generaal ?

2. In welke mate kunnen dergelijke plannen in overeenstemming worden gebracht met de bepalingen van de beheersovereenkomst tussen de Vlaamse regering en De Lijn ?
3. Bestaan er plannen om de beheersovereenkomst in de nabije toekomst in die zin aan te passen ?
4. Indien er dergelijke plannen zijn, welke houding heeft de minister dan eventueel reeds aangenomen met betrekking tot het onderhevig maken van deze activiteiten aan vergunningplicht en kwaliteitscontrole, net zoals bij de busondernemingen uit de privé-sector ?
5. Indien er dergelijke plannen zijn, welke houding heeft de minister dan eventueel aangenomen tegenover de concurrentievervalsing die er zou ontstaan tussen de privé-sector en De Lijn, omdat deze laatste ruime overheidssubsidies kan genieten ?

Antwoord

1. Er zijn momenteel geen concrete plannen bij De Lijn om de activiteiten uit te breiden naar toerisme- en taxidiensten. De Lijn beoogt een betere samenwerking tussen en een aanvulling op de verschillende vormen van personenvervoer. De invoering van het TOV-biljet (taxi + openbaar vervoer) in een aantal Vlaamse steden is hiervan een voorbeeld.

Anderzijds kan De Lijn conform artikel 3 van het decreet van 31 juli 1990 tot oprichting van de Vlaamse Vervoermaatschappij : "alle activiteiten opzetten waartoe haar personeel, haar installaties en haar uitrusting kunnen aangewend worden, in zover deze activiteiten verband houden met gemeenschappelijk stads- en streekvervoer. Zij kan hiertoe ook andere ondernemingen oprichtingen of eraan deelnemen."

2. Artikel 5 van de beheersovereenkomsten geeft de beleidsvisie weer van De Lijn. Hierin wordt gesteld dat De Lijn een kwaliteitsvol en klantgericht product dient aan te bieden, waaronder

een flexibel aanbod en een gedifferentieerde benadering naar marktsegment.

Een betere samenwerking en aanvulling met de overige aanbieders van personenvervoer is aldus mogelijk.

3. Er bestaan geen plannen om de beheersovereenkomst in die zin aan te passen.

Vragen 4 en 5 zijn derhalve zonder voorwerp.

Vraag nr. 40 van 14 oktober 1998 van de heer MARINO KEULEN

Mobiliteitsconvenants – Spoedbehandeling bijakte 9

De voorbije week ontvingen een aantal gemeentebesturen, waaronder Lanaken, het dringende verzoek van De Lijn om de bijakte 9 van het mobiliteitsconvenant ter goedkeuring aan de gemeenteraad voor te leggen.

De motivatie voor deze spoedbehandeling klonk bizar : wegens interne problemen bij De Lijn werd de bundel niet aan de gemeenten toegestuurd en daarom de vraag voor spoedbehandeling. Ter geruststelling werd erbij vermeld dat de bijakte enkel tot doel heeft de financiering van het nieuwe vervoeraanbod, inclusief de belbus. Hiertoe moet De Lijn vóór 10 december 1998 de goedgekeurde bijakte aan de Inspectie van Financiën voorleggen.

Erg overtuigend klinkt die uitleg niet, zeker bij controle van de inhoud van bedoelde bijakte, bijvoorbeeld de beperkingen die aan de gemeentebesturen wordt opgelegd op het vlak van het aanbod van parkeerplaatsen, het invoeren van tijdsgebonden parkeren, enzovoort. Die bijakte 9 is mijns inziens allerm minst een vrijblijvend engagement !

1. Welke interne problemen bij De Lijn liggen aan de basis van deze bizarre werkwijze ?
2. In hoeverre engageren de gemeentebesturen zich als zij op de vraag van De Lijn ingaan en de bijakte 9 goedkeuren ? Is met andere woorden de hele procedure niet meer dan een formaliteit om De Lijn aan centen te helpen, in casu de financiering van het nieuwe vervoeraanbod, of verbinden de gemeenten zich ook inhoudelijk ?
3. Wat is de totale kostprijs van de invoering van het nieuwe vervoeraanbod, inclusief de belbus ?

Antwoord

1. De uitdrukking "interne problemen" bij De Lijn is hier niet op zijn plaats : de goedkeuring van bijakte 9 betreft enkel de formalisering van de gemaakte afspraken. Het nieuwe net, waarvan sprake in bijakte 9, werd in september 1997 in aanwezigheid van de toenmalige minister bevoegd voor Vervoer aan de betrokken gemeenten voorgesteld.

Aan alle gemeentebesturen werd een volledige bundel ter beschikking gesteld om eventueel opmerkingen te formuleren. Nadien werd het dossier aan de auditcommissie voorgelegd. De gedetailleerde bundel werd aan alle betrokken gemeenten overgezonden, samen met de uitnodiging om de audit bij te wonen. Vervolgens werd de verdere administratieve afhandeling van het dossier opgestart, waaronder het ter goedkeuring voorleggen aan de gemeenteraad. Aangezien de structuur waaraan het dossier in het kader van bijakte 9 diende te beantwoorden, ondertussen van vorm was gewijzigd, werd de bij de bijakte behorende verantwoordingsnota aan deze nieuwe structuur aangepast alvorens aan de betrokken gemeentebesturen te worden megedeeld.

Op het ogenblik dat het herwerkte dossier, dat trouwens op een groot aantal exemplaren diende te worden gekopieerd en met de bijhorende bijlagen diende te worden samengebundeld, met een begeleidend schrijven naar de gemeenten werd verzonden, is er blijkbaar iets fout gelopen, waardoor noch deze bundels, noch het begeleidend schrijven de gemeenten hebben bereikt. Zodra dit euvel werd ontdekt, heeft De Lijn onmiddellijk alle gemeentebesturen, inzonderheid de gemeentesecretarissen, gecontacteerd om de reden van de vertraging toe te lichten en om te vragen deze bijakte zo snel mogelijk ter goedkeuring aan de gemeenteraad voor te leggen.

2. Bijakte 9 heeft tot doel het aandeel van het openbaar vervoer in de verkeersstroom te vergroten door een vergroting van het aanbod via uitbreiding van bestaande lijnen en invoering van nieuwe lijnen.

Rekening houdend met het gegeven dat het Vlaams Gewest financiële middelen ter beschikking stelt om een dergelijke vergroting van het aanbod aan openbaar vervoer te ondersteunen,

is het evident dat zowel de lokale overheid als de Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn (VVM) de nodige engagementen dienen aan te gaan om het realiseren van de doelstellingen mogelijk te maken.

De onderscheiden verbintenissen staan duidelijk vermeld in bijakte 9, meer bepaald :

- artikel 3 "Verbintenissen vanwege het Gewest",
- artikel 4 "Verbintenissen vanwege de lokale overheid",
- artikel 5 "Verbintenissen vanwege de VVM".

3. De volledige kostprijs van het nieuwe vervoeraanbod, inclusief de belbus, komt uitgebreid aan bod in de verantwoordingsnota's bij de bijakten die in alle betrokken gemeenten aanwezig zijn.

De totaliteit van de kredieten ter beschikking gesteld door het Vlaams Gewest voor het jaar 1998, bedraagt 650 miljoen frank.

Vraag nr. 42
van 14 oktober 1998
van de heer JAN PENRIS

Waterbergingscapaciteit – Lobroekdok Antwerpen

De recente watersnood heeft duidelijk gemaakt dat de Vlaamse waterbekkens nood hebben aan extra waterbergingsmogelijkheden.

In de Antwerpse Schijnvallei worden die ondermeer gevonden in het Lobroekdok.

Reeds geruime tijd circuleren plannen om dit dok geheel of gedeeltelijk te dempen om bijkomende gewestwegen te kunnen aanleggen.

Heeft de minister plannen met betrekking tot de ruimte aan en rond het Lobroekdok ?

Wordt het Lobroekdok in het licht van die plannen geheel of gedeeltelijk gedempt ?

Wordt in het laatste geval andere waterbergingsruimte aangelegd ? Zo ja, waar ?

Antwoord

Het Lobroekdok is thans nog eigendom van de stad Antwerpen. Het dok, waarvoor inderdaad plannen bestaan om het te dempen, heeft reeds meer mogelijke nabestemmingen dan dat er beschikbare oppervlakte is :

- de stad Antwerpen wenst dit dok te dempen om oppervlakte te creëren voor de Sinksenfoor. Inderdaad, de huidige standplaats moet bij gerechtsbevel binnen twee jaar veranderen ;
- de provincie Antwerpen wenst dit Lobroekdok gedempt te zien om er parking te creëren voor het Sportpaleis en een eventueel nieuw op te richten stadion ;
- Aquafin wenst er uitbreiding voor haar zuiveringsstation dat in de onmiddellijke omgeving ligt.

Maar het Vlaams Gewest heeft inderdaad ook plannen en zo kom ik op de vragen.

1. Ik heb mijn administratie de opdracht gegeven de onderhandelingen te starten met de stad Antwerpen om dit dok te verwerven, en dit om een tweevoudig doel te bereiken :

- er zijn verbredingswerken van het Albertkanaal gepland in de vak Oelegem-Antwerpen, waarbij het Albertkanaal geschikt wordt gemaakt voor moderne binnenvaartschepen. Als gevolg van deze werken moet maximale ruimte vrijblijven om deze eigenlijke verbreding mogelijk te maken.

Het Lobroekdok kan worden gebruikt om enkele honderdduizenden kubieke meter specie die bij deze kanaalverbredingswerken vrijkomen, te bergen ;

- voor de sluiting van de ring R1 en aansluitende verbindingswegen zal de zone van het Lobroekdok voorbehouden moeten blijven voor funderingen van pijlers of voor onder-tunneling, waarbij dit dok de enige mogelijkheid is om deze tunnelwerken in open sleuf aan te vatten.
2. De demping van het Lobroekdok is dan ook een bijna zekerheid.
3. De capaciteit van het Lobroekdok om waterlozingen te ontvangen, is op zichzelf eigenlijk niet groot, maar omdat het dok in verbinding staat

met het Albertkanaal wordt ze immens groot. Als het dok wordt gedempt, moet er bijgevolg in plaats van de lozing in het dok, een lozingsmogelijkheid in het Albertkanaal komen.

In dit Lobroekdok zijn er trouwens bestaande lozingen van de gemalen van de kleine ring, naast de overloop van het Schijn. Voor deze lozingen worden oplossingen onderzocht.

Ik wil er nog op wijzen dat de demping van het Lobroekdok slechts zal gebeuren nadat een nieuwe ligplaats is gevonden voor de circa tweehonderd plezierboten die nu in dit dok aanmeren.

**Vraag nr. 44
van 14 oktober 1998
van de heer JOHAN SAUWENS**

Basismobiliteit – Studie (2)

In antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 516 van 1 september 1998, deelt de vorige minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening mee dat de definitie van basismobiliteit werd vastgelegd en vertaald naar een doelgroepentypologie en naar een kernentypologie. Daarnaast werd ook een artikelsgewijze beschrijving gemaakt van het minimale bedieningsniveau (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 2 van 23 oktober 1998, blz. 334 – red.*).

Graag had ik de minister bijkomende vragen gesteld over deze studie.

1. Hoe omschrijft het onderzoekswerk van Research and Development, Langzaam Verkeer en Korsmit Raadgevend Ingenieur het begrip basismobiliteit (graaft letterlijk en volledig citaat) ?
2. Welke doelgroepentypologie werkten Research and Development, Langzaam Verkeer en Korsmit Raadgevend Ingenieur uit op basis van hun definitie van basismobiliteit ?
3. Welke kernentypologie werkten Research and Development, Langzaam Verkeer en Korsmit Raadgevend Ingenieur uit op basis van hun definitie van basismobiliteit ?
4. Welke "artikelsgewijze beschrijving van het minimale bedieningsniveau" hebben Research and Development, Langzaam Verkeer en Korsmit Raadgevend Ingenieur uitgewerkt ?
5. Welke doelstellingen schuiven Research and Development, Langzaam Verkeer en Korsmit

Raadgevend Ingenieur in hun studie naar voren met betrekking tot :

- a) minimumbediening (gesitueerd in een globaal vervoernetwerk) ;
- b) de minimaal te leveren dienstverlening afhankelijk van spits- en daluren, week-, zon- en feestdagen ?

Antwoord

In antwoord op het eerste deel van de vraag moet worden verduidelijkt dat de definitie van basismobiliteit niet in één paragraaf kan worden neergeschreven. Basismobiliteit omvat diverse elementen inzake : lijnvoering, frequentie, uitsplitsing naar dal en spits, uitsplitsing naar stedelijk en landelijk gebied, uitsplitsing naar week-, zon- en feestdagen. Bovendien is ook een limiet gesteld inzake de uren waarbinnen deze basismobiliteit moet worden verzekerd.

Momenteel wordt het model in de derde fase van de studie "netmanagement" concreet uitgewerkt in de nog af te sluiten bijakte 9 van de stad Kortrijk.

Met betrekking tot de doelgroepentypologie kan worden verduidelijkt dat de klassieke doelgroepen, zijnde woon-werk, woon-school, vrijetijdgebruik, winkelen, ... werden onderzocht.

Met betrekking tot het derde deel van de vraag kan worden verduidelijkt dat de kernentypologie volledig werd overgenomen uit het Structuurplan Vlaanderen.

De principes van het minimale bedieningsniveau en de doelstellingen (vraag 4 en 5) hangen volledig samen met het antwoord op het eerste deel van de vraag en hangen dus ook af van : lijnvoering, frequentie, uitsplitsing naar dal en spits, uitsplitsing naar stedelijk en landelijk gebied, uitsplitsing naar week-, zon- en feestdagen. Bovendien is ook een limiet gesteld inzake de uren waarbinnen deze basismobiliteit moet worden verzekerd.

Het uiteindelijke niveau van de frequenties en het bedieningsniveau is uiteraard een politieke beslissing die door de Vlaamse regering nog moet worden genomen. Evenwel zullen de principes volgens welke moet worden gediversifieerd, in het decreet rond basismobiliteit zijn opgenomen.

Vraag nr. 45 van 14 oktober 1998 van de heer JOHAN SAUWENS

Modernisering halte-infrastructuur De Lijn – Stand van zaken

Per 1 januari 1997 is de reeds lang bestaande procedure voor de aankoop van gesubsidieerde schuilmhuisjes en halteaccommodatie gewijzigd. Deze werd ingebed in bijakte 15 van het mobiliteitsconvenant en verliep dus niet meer rechtstreeks tussen de gemeenten en De Lijn.

In tientallen gemeenten in Vlaanderen wacht men op dit ogenblik op schuilmhuisjes die reeds maanden geleden, in sommige gevallen reeds bijna een jaar geleden, werden besteld. Met het begin van het schooljaar en de slechte weersomstandigheden de voorbije weken, wordt de nood aan haltecomfort des te sterker gevoeld.

In de campagnekrant van De Lijn "Op 1 Lijn" van juli 1998 wordt duidelijk geponereerd dat de levering van de schuilmhuisjes uiterlijk drie maanden na de betaling van het door de gemeente verschuldigde deel zal geschieden. In vele gevallen is die termijn ruimschoots verstreken.

1. Hoeveel schuilmhuisjes en bijhorende halteaccommodatie werden volgens de nieuwe procedure (bijakte 15) door de gemeenten aangevraagd, door de minister goedgekeurd, door De Lijn besteld en door de leverancier geplaatst, in maandelijkse overzichten ?
2. Waarom werd de vroegere, eenvoudige, rechtstreekse procedure met De Lijn gewijzigd ?
3. Welke factoren zijn verantwoordelijk voor de vertraging ?
4. Welke maatregelen heeft de minister vice-president eventueel genomen om de aankoop van gesubsidieerde schuilmhuisjes en halteaccommodatie opnieuw vlot te laten verlopen ?

Antwoord

1. Als **bijlage** worden de maandelijkse overzichten gegeven van de halteaccommodatie die volgens de procedure van bijakte 15 werd :
  - aangevraagd door de gemeenten,

- goedgekeurd door de minister,
  - besteld door De Lijn,
  - geleverd of geplaatst door de leveranciers.
2. Het oprichten van halteaccomodatie houdt een wezenlijke kwaliteitsverbetering in van de dienstverlening voor de reizigers. Er werd geopteerd om zulks te laten passen in de algemene mobiliteitsvisie. Zo kwam de bijakte 15 tot stand.
  3. Het niet strikt opvolgen van de instructies opgenomen in de bijakte 15 dient als hoofdfactor voor de vertragingen te worden beschouwd.
  4. Ter gelegenheid van de evaluatie na twee jaar convenantenbeleid werd besloten de aankoop van de gesubsidieerde halteaccomodatie opnieuw rechtstreeks tussen de gemeenten en De Lijn te laten verlopen.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

**Vraag nr. 46
van 15 oktober 1998
van de heer CHRIS VANDENBROEKE**

Fietspaden – Kortrijk-Roeselare-Tielt

De voorbije weken wist de Fietsersbond herhaaldelijk aandacht te vragen voor het ontoereikend en vaak onveilig aanbod van fietspaden, meer bepaald langs de gewestwegen.

Als fietstoerist kan en moet ik dit alles in menig opzicht onderschrijven, alvast wat de regio Kortrijk-Roeselare-Tielt betreft.

Gewest- en andere wegen waar fietspaden ontbreken of onvoldoende van de rijweg zijn afgescheiden, doen als vanzelf om risico's vragen, met alle gevolgen van dien. Daarnaast zijn er de ongemakken bij het gebruik van minder goed of slecht onderhouden fietspaden, van te smal bemeten fietspaden en met name van tweerichtingsfietspaden. Het vormt de aanzet voor enkele concrete vragen, meer bepaald wat de regio Kortrijk-Roeselare-Tielt betreft.

1. Voor welke gewestwegen in genoemde regio werden tijdens de voorbije jaren(1995-1998) investeringen opgezet en opgevolgd inzake onderhoud en/of aanleg van fietspaden ?

Hoeveel kredieten werden hiertoe jaarlijks uitgetrokken ?

Is dit een toename tegenover de periode daarvoor ?

2. Welke kredieten werden tijdens de voorbije jaren uitgetrokken voor de (her)aanleg en/of het onderhoud van de gewestwegen in genoemde regio ?
3. Wat is de planning inzake aanleg en onderhoud van fietspaden langs de gewestwegen in genoemde regio voor 1998 en op welk bedrag worden deze werkzaamheden begroot ?

Antwoord

1. Kredieten voor aanleg en/of onderhoud van fietspaden werden in deze regio uitgetrokken voor de volgende werken.

1995 : voor circa 41 mln. fr.

N370 Lichtervelde

N391 Kortrijk, Zwevegem en Harelbeke : omleiding Zwevegem vak N8 – De Blokker

N357 Roeselare (Rumbeke), Izegem en Wielsbeke

1996 : voor circa 72 mln. fr.

N36 Deerlijk

N8 Kortrijk

N8 Avelgem

N357 Izegem en Ingelmunster

1997 : voor circa 14 mln. fr.

N382 vak N43 – brug over de Leie

N35 Pittem – Lichtervelde eerste fase

1998 : voor circa 79 mln. fr.

N327 Tielt-Wingene eerste fase

N050b Kortrijk centrum fietsroute

N382 Vak Leie-Stationstraat

N35 Pittem-Lichtervelde tweede fase

2. Volgende kredieten werden voor heraanleg en/of onderhoud van gewestwegen in deze regio uitgetrokken.

1995 : circa 22 mln. fr.

1996 : circa 69 mln. fr.

1997 : circa 0 mln. fr.

1998 : circa 68 mln. fr.

3. Reeds beantwoord onder punt 1.

Vraag nr. 47
van 15 oktober 1998
van de heer JOACHIM COENS

N337 Brugge-Beernem – Verkeersveiligheid

Hierbij wens ik te verwijzen naar de toestand van het wegdek en de verkeersveiligheid van de gewestweg N337, met name de Astridlaan op het Brugs grondgebied en de Bruggestraat in Beernem.

In het gedeelte tussen de Generaal Lemanlaan en de Astridlaan ter hoogte van huisnummer 464 is er een snelheidsbeperking van 50 km/u. Vanaf huisnummer 466 tot Oedelemdorp (Bruggestraat 96) is de maximum snelheid 90 km/u. Deze druk bereden weg met veel vrachtverkeer bestaat uit twee rijstroken. Een snelheid tot 90 km/u is hier onverantwoord hoog. Het terugbrengen tot 70 km/u lijkt mij van levensbelang, zowel voor de weggebruikers als voor de bewoners. Bovendien zal het ook de levensduur van het wegdek verhogen.

Het fietspad bestaat slechts uit één enkele rijstrook voor beide richtingen. Het wordt dagelijks druk bereden, waarbij de fietsers elkaar vaak gevaarlijk moeten kruisen en de auto's rakelings langs de fietsers voorbijrijden. Bovendien wordt het fietspad onvoldoende onderhouden. Begin juli werden de bermen gemaaid, maar het fietspad van amper 1,5 m breed, is voor 10 tot 20 cm overgroeid, zodat de bruikbare breedte wordt herleid tot 1,3 m.

Ik wil ook verwijzen naar de gevaarlijke bocht tussen het Land- en Tuinbouwinstituut en 't Vliegend Paard. Er zijn betonnen obstakels aangebracht tussen fietspad en rijweg, maar het blijft een gevaarlijke situatie, aangezien fietsers elkaar amper kunnen kruisen, met valpartijen tot gevolg.

Een verbreding van het fietspad en de aanleg van een groene veiligheidsstrook tussen de rijbaan en het fietspad zou reeds een verbetering zijn. Bovendien zou de afwatering over het hele traject en het onderhoud van de beken moeten worden herbekeken. Bij zware neerslag hebben verschillende plaatsen te maken met wateroverlast. Ter hoogte van de Bruggestraat nrs. 150 tot 164 is de beek een open riool. De geurhinder is er erg groot. De betrokken bewoners vragen hier een onmiddellijke oplossing.

Er moeten dus dringend maatregelen worden genomen om de toestand van het wegdek en de

verkeersveiligheid te verbeteren. Er deden zich reeds verschillende ongevallen voor en op donderdag 3 september laatstleden vond er zelfs een ongeval plaats met dodelijke afloop.

Heeft de minister terzake maatregelen genomen en zo ja, welke ?

Antwoord

1. Mijn administratie deelt mij mee dat zij het terugbrengen van de rijnsnelheid van 90 km/u naar 70 km/u op dit wegvak niet opportuun acht, aangezien zij van mening is dat een dergelijke snelheidsbeperking hier niet realistisch is gezien de aard van dit wegvak.

Niettemin kan de lokale overheid verzoeken om deze snelheidsvermindering ter bespreking te agenderen op een zitting van de Provinciale Commissie voor Verkeersveiligheid, waarin onder meer ook de lokale overheid en de politiediensten zijn vertegenwoordigd.

2. Op het grondgebied Brugge is het fietspad 2 meter breed, gescheiden van de rijweg door middel van een zeer smalle tussenstrook. Het fietspad op grondgebied Oedelgem is 1,5 meter breed, met een verharde strook tussen rijweg en fietspad van ongeveer 60 cm. Voor een dubbelrichtingsfietspad is inderdaad een ruimere breedte aangewezen.

De verharde tussenstrook biedt weliswaar uitwijkmogelijkheden voor fietsers op het fietspad. Niettemin kan worden gesteld dat hierdoor de verkeersveiligheid voor de fietser afneemt. De herinrichting van dit wegvak kan om budgettaire redenen niet worden uitgevoerd vóór 2002.

3. De overgroeiing van het fietspad, kant gracht, wordt nog dit najaar weggenomen. In het gedeelte op het grondgebied Brugge kan de verharding in de smalle tussenstrook bezwaarlijk worden weggenomen, omdat er in deze beperkte breedte moeilijk een haag kan worden aangeplant.

Ter beveiliging van de fietsers zijn door mijn administratie op verspreide plaatsen, vooral in bochten, afbakeningspaaltjes geplaatst. Over grote lengtes zijn ribbelmarkeringen aangebracht, die in een nabije toekomst nog zullen worden aangevuld. Ter hoogte van het Land- en Tuinbouwinstituut zullen de schampboorden

worden weggenomen en vervangen door een haag. Dit is gepland voor de lente van 1999.

4. Bij de administratie Wegen en Verkeer zijn geen klachten over afwatering bekend, ondanks de veelvuldige contacten tussen de verantwoordelijken van het district Brugge en de gemeente. Het aanleggen van riolen voor afvoer van water, ander dan oppervlaktewater, is een opdracht van de gemeente.

Vraag nr. 49
van 15 oktober 1998
van de heer CARL DECALUWE

Fietspaden – Onderhoud

In 1996 werd een werkwijze uitgewerkt en toegepast voor het systematische onderhoud van fietspaden. Aan 60 % van het fietspatrimonium werden herstellingswerken uitgevoerd, voor een totaal bedrag van circa 89 miljoen frank (met de toen beschikbare personele middelen).

Voor de veralgemening van het project was gepland dat in 1997, naast de fietspaden, aandacht zou worden gegeven aan de signalisatie langs de weg, de waterafvoer, de berm en de uitbouw van de databank. Om dit uit te voeren in proefdistricten waren 22 extra personeelsleden nodig. Omdat de aanwervingen niet tijdig konden gebeuren, startte de verdere inspectie van de fietspaden pas in de tweede helft van het jaar. In de proefdistricten werd langs de meeste gewestwegen ook alle signalisatie nagekeken.

Na zo'n controleronde volgde een lijst met niet geringe noodzakelijke uitgaven. Anderzijds werd vastgesteld dat de activiteiten inzake signalisatie weinig uniformiteit vertoonden bij de onderscheiden afdelingen. Daarom werd een onderhoudsbestek in het vooruitzicht gesteld. Voor 1998 wordt, met externe begeleiding, de implementatie van de methodiek m.b.t. fietspaden, signalisatie en waterafvoer in alle districten vooropgesteld.

1. Welke bedragen, opgesplitst per provincie, vertegenwoordigen de 40 % nog te herstellen fietspaden en volgens welke modaliteiten en wanneer worden deze fietspaden hersteld ?
2. Kan de minister een overzicht geven van de 40 % die nog moeten worden hersteld en welke prioriteitscriteria werden hiervoor uitgeschreven ?

Antwoord

In verband met deze vraag kan ik, voorafgaandelijk aan het eigenlijk antwoord, verwijzen naar het antwoord verstrekt op de vragen nrs. 506 en 507 van 25 augustus 1998 van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 2 van 23 oktober 1998, resp. blz. 324 en 325 – red.*).

Concreet kunnen verder de volgende gegevens worden verstrekt.

1. Geraamde bedragen om alle fietspaden in goede staat te brengen :

Provincie	Bedrag in miljoen fr.
Antwerpen	149
Vlaams-Brabant	60
Limburg	72
Oost-Vlaanderen	207
West-Vlaanderen	150

Voor het verder verbeteren van de staat van het fietspadennet zal er een eenmalige inhaaloperatie worden doorgevoerd in het kader van de sociale clausule binnen WEP-privé (Werkervaringsplan), waarbij elke provinciale afdeling van de administratie Wegen en Verkeer over circa 80 miljoen frank beschikt voor de comfortverbetering van de fietspaden. De aanbestedingen hiervoor zijn gepland voor 1999.

Anderzijds blijven de aanleg of heraanleg van fietspaden opgenomen in de globale inrichting of herinrichting van de gewestwegen, maar steeds binnen de budgettaire ruimte.

2. De nominatieve lijst van de nog te herstellen fietspaden opgeven binnen dit korte tijdsbestek is niet mogelijk, aangezien de herstellingswerken erg verspreid zijn binnen alle districten van de provinciale afdelingen.

De selectie voor prioriteiten wordt gemaakt volgens de uitgevoerde inspecties. De voorrang wordt gegeven aan fietspaden met een druk school-werkverkeer en verder naargelang de staat van het fietspad.

Vraag nr. 51
van 21 oktober 1998
van de heer MARINO KEULEN

Grensmaasproject – Gewestplanwijzigingen

In zijn antwoord op mijn vraag om uitleg van 13 oktober in de Commissie voor Ruimtelijke Ordening, Openbare Werken en Vervoer vermeldde de minister vice-president dat een aantal gewestplanwijzigingen in verband met het Grensmaasproject in de pijplijn zitten, andere zouden reeds zijn beslist (*Handelingen C11 van 13 oktober 1998, blz. 8 – red.*).

1. Welke gewestplanwijzigingen zitten in de pijplijn ?
2. Welke gewestplanwijzigingen werden reeds beslist ?

Antwoord

Inzake het gewestplan Limburgs Maasland wordt een gewestplanwijziging voorbereid. Centraal hierin staan de opties in verband met het Grensmaasproject ; hierin zal het ruimtelijk kader van de verschillende ingrepen worden vastgelegd.

Thans wordt nog nagegaan welke andere bestemmingswijzigingen in deze gewestplanwijziging moeten worden betrokken. Zodra dit onderzoek is afgerond, zal een voorstel aan de Vlaamse regering worden voorgelegd.

Vraag nr. 52 van 21 oktober 1998 van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

Mobiliteit – Elektronische verkeersgeleiding

Mobiliteit is geen nieuw probleem. Sedert jaren wordt er gewezen op de gevaren van de verkeersellende in ons land, en meer bepaald in de stedelijke gebieden en langs de grote invalswegen. De tot hiertoe gevoerde acties blijken geen resultaat te geven, aangezien het verkeer meer en meer stilstaat.

Volgens Febiac, in een studie over de evolutie van de personenmobiliteit in ons land, blijkt zelfs dat het aantal reizigers per kilometer via openbaar vervoer lichtjes gedaald is tussen 1970 en 1996, terwijl in dezelfde periode het verkeer over de weg bijna verdriedubbelde.

Enkele van de door Febiac vooropgestelde oplossingen voor een duurzame mobiliteit in de 21ste eeuw zijn :

- soepele arbeidstijden, aangezien het verkeer geconcentreerd is op 4 uur, tussen 7 en 9 uur 's morgens en van 16 tot 18 uur 's avonds ;
- een verandering in de tijden voor het lossen en laden van vrachtwagens ;
- een elektronische verkeersgeleiding.

1. Zijn er reeds resultaten bekend van elektronische verkeersgeleiding in België of het buitenland ?
2. Bestaan er hieromtrent experimenten bij ons ? Zijn er plannen in die richting ?

Antwoord

De basis voor een effectief verkeersbeheer bestaat uit een correct en actueel inzicht in de verkeerssituatie.

De eerste prioriteit voor het Vlaams Gewest ligt dan ook in de uitbouw van een overkoepelend verkeersinformatiesysteem. Opzet is alle beschikbare verkeersparameters afkomstig van zowel tellussen, televisiecamera's als meteostations, evenals de gegevens van de eigen wegenwachters, rijkswacht en politiediensten, vervoersmaatschappijen en automobielfederaties (Touring Mobilis, wegenwachters) te integreren, om aldus te komen tot een unieke, gevalideerde verkeersinformatie. Deze zal vervolgens maximaal worden verspreid naar de radio, de media en/of de dienstverleners en zal ook toelaten om actief in te grijpen in de verkeersafwikkeling.

Een tweede fase bestaat in de implementatie van verkeersbeheerscentra, waarbij minstens in een afzonderlijk centrum voor de grootstedelijke gebieden Antwerpen, Brussel en Gent, alsook voor het Vlaamse autosnelwegennet buiten deze zones is voorzien. De oprichting van een gecombineerd verkeersinformatiecentrum/verkeersbeheercentrum "Vlaanderen" is thans aangevat in Antwerpen (Wilrijk), waar het knooppunt van communicatielijnen en de bestaande overwachingsdienst van het Vlaams Gewest voor kunstwerken en technische installaties een opportuniteit biedt.

Eens de structuur bestaat, kunnen aspecten van de eigenlijke "elektronische verkeersbeheersing" op ruimere schaal worden geïmplementeerd. Mogelijke opties die worden overwogen, zijn : snelheids-harmonisatie, filestaartbeveiliging, toeritdosering, meteowaarschuwingen, verkeerslichtenbeïnvloe-

ding, adviezen van alternatieve reiwegen en rekeningrijden. De realisatie steunt op een afgewogen kader van elkaar ondersteunende maatregelen en middelen, zoals portieken met veranderlijke borden, radioberichtgeving, RDS-TMC (Radio Data System – Traffic Message Channel) en/of (mobiele) seingevers.

In eerste instantie wordt gedacht aan een toepassing in een ruime straal rond Antwerpen, teneinde deze economische poort te behoeden voor verder dichtslibben. In de ons omringende landen zijn overigens positieve effecten meetbaar ten gevolge van de invoering van telematica.

Een voorzichtige aanpak is evenwel aangewezen aangezien :

- de positieve effecten niet gelijklopend zijn met de grootte van de investeringen (met andere woorden : op zeker ogenblik genereert een bijkomende investering geen positieve effecten meer, zoals bijvoorbeeld in Nederland) ;
- vlotter verkeer een toename van de verkeersvraag genereert. Gelijklopende maatregelen in verschillende domeinen (onder andere fiscale stimuli) zijn aangewezen om tot een duurzame ontwikkeling te komen.

Vraag nr. 53
van 21 oktober 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

N16 Willebroek-Temse – Veiligheid

Ondanks verschillende aanpassingswerken die reeds werden uitgevoerd, blijft de N16 tussen Willebroek en Temse een uiterst gevaarlijke weg. Recentelijk deden zich nogal wat verkeersongevallen voor waarbij vooral vrachtwagens waren betrokken.

Kan de minister vice-president mij een overzicht verstrekken van de aanpassingswerken die nog moeten worden uitgevoerd en van een eventuele planning terzake ?

Wat gebeurt er mocht blijken dat de uitgevoerde werken de veiligheid op de N16 slechts ten dele verhogen ?

Antwoord

Volgende werken zijn nog gepland op de N16 Willebroek – Temse.

1. Laatste fase van een volledig programma voor structureel onderhoud van de N16, tussen de A12 en de Scheldebrug.

Dit structureel onderhoud omvat de aanpassing van de wegoebouw aan het intense en zware verkeer, de uitbouw van een aangepast afwateringssysteem en de uitvoering van kleine aanpassingen aan de kruispunten.

2. Herinrichting van het kruispunt met de Hingeneesteenweg in Bornem, met inbegrip van het bouwen van een voetgangers- en fietserstunnel onder de N16 en de Hingeneesteenweg.

De reeds uitgevoerde en nog geplande werken zullen nooit alle verkeersongevallen kunnen voorkomen, aangezien deze mede het gevolg kunnen zijn van vergissingen en fouten van de weggebruikers en van andere elementen die onafhankelijk zijn van de inrichting en de staat van de weg. Indien de verkeersveiligheid abnormaal evolueert, zal dit alleszins aanleiding geven tot een grondige evaluatie.

THEO KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER
 VAN LEEFMILIEU EN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 15
van 9 oktober 1998
van de heer JACKY MAES

Verwerving maritieme duinen – Stand van zaken

In het verslag van de bespreking van het voorstel van decreet betreffende de verwerving van de maritieme duinen staat dat de Vlaamse regering bij prioriteit werk zal maken van een maximale afbakening van het VEN (Vlaams Ecologisch Netwerk) en het IVON (Integraal Verwervings- en Ondersteunend Netwerk) binnen de maritieme duinstreek. Daarnaast wordt ook de definitieve afbakening beoogd van de aanvullende perimeters waarbinnen het voorkeurrecht van toepassing is.

De minister dacht eraan de timing van juni 1999 te kunnen versnellen naar eind 1998. De overeenkomst met de provincie West-Vlaanderen moest ook zo snel mogelijk worden afgesloten, met het oog op de opmaak van de begroting 1999.

Hiervoor zou overleg worden gepleegd met de provincie en een begeleidingscommissie worden opgericht, bestaande uit de Vlaamse volksvertegenwoordigers mevrouw Vera Dua, de heer Jef Van Looy en ik. Tot slot zou er ook nog een wijziging worden voorgelegd op het decreet van het Fonds voor Preventie en Sanering inzake Milieu en Natuur, (MINA-fonds), met de bedoeling een aparte post te scheppen om de financiële inbreng van andere overheden mogelijk te maken.

1. Is er al enige duidelijkheid omtrent de versnelde timing van de afbakeningen ?
2. Wat is de stand van zaken betreffende het overleg met de provincie West-Vlaanderen ?
3. Wanneer komt de begeleidingscommissie voor de eerste keer samen ?
4. Kunnen de verschillende overheden hun financiële inbreng regelen via deze aparte post op het MINA-fonds ?

Antwoord

1. Het ontwerp van afbakening van het VEN en het IVON dat ik voor de kust prioritair mijn administratie heb laten uitwerken, wordt momenteel gedigitaliseerd. Zodra de digitale bestanden van dit ontwerp van afbakening beschikbaar zullen zijn, zal ik het ontwerp van afbakening van het VEN en het IVON ter goedkeuring voorleggen aan de Vlaamse regering.
2. Het provinciebestuur van de provincie West-Vlaanderen heeft zonder overleg met de Vlaamse regering beslist met haar eigen begrotingsmiddelen, ten bedrage van 20 miljoen per begrotingsjaar, zelf duingebieden aan te kopen en dus geen bijdrage te leveren aan de post "duinenverwerving" van het MINA-fonds. De provincie West-Vlaanderen heeft wel reeds bij monde van haar vertegenwoordigster in de interkabinettenstuurgroep "geïntegreerd kustzonebeheer" laten weten bereid te zijn tot overleg op ambtelijk niveau tussen de bevoegde diensten van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en van het provinciebestuur, met

het oog op het maken van afspraken inzake aankoopstrategie en gezamenlijk beheer van de aangekochte duingebieden.

3. Het is momenteel niet duidelijk of het provinciebestuur van de provincie West-Vlaanderen, ondanks haar weigering bij te dragen tot de financiering van de bijzondere post "duinenverwerving" van het MINA-fonds, toch nog bereid zou zijn toe te treden tot een convenant met het Vlaams Gewest en eventueel vrijwillig deelnemende kustgemeenten inzake minstens het beheer van de natuurlijke kustmilieus. Nadat er hieromtrent klaarheid zal zijn, zal de begeleidingscommissie worden samengeroepen.
4. Zoals vermeld, weigert het provinciebestuur van de provincie West-Vlaanderen de financiële middelen die het voor duinenverwerving op zijn begroting uittrekt te storten aan het MINA-fonds, omdat de gronden die met de middelen van het MINA-fonds zouden worden aangekocht eigendom zouden worden van het Vlaams Gewest.

Vraag nr. 17 van 9 oktober 1998 van de heer GEORGES CARDOEN

Baggerwerken De Mark – Stand van zaken

Sinds vele maanden wordt door de lokale overheden langs de Markrivier (waterloop nr. 5215) gevraagd deze waterloop te baggeren.

Door de jongste watersnoodproblemen neemt ook een zekere angst bij de bevolking in bepaalde straten toe.

1. Hoever staat het met het dossier baggerwerken Markrivier ?
2. Heeft een aanbesteding van de werken plaatsgehad ? Zo ja, over welk bedrag gaat het ? Wie is de aannemer ?
3. Hoe wordt het slib verwerkt en tegen welke datum kunnen de werken aanvangen ?
4. Jaren geleden werden bossen en percelen grond gelegen langs de Markrivier onteigend. Wat was toen de bedoeling ? Hoeveel bedroeg het onteigeningsbedrag ? Wie is de huidige eigenaar van deze percelen, en wat gaat er nu met deze bossen en percelen gebeuren ?

Antwoord

1. De ruimingswerken aan de Mark zullen aanvangen op 3 november 1998.
2. De gunning der werken gebeurde na onderhandelingsprocedure met vijf aannemers met ervaring in ruimings- en baggerwerken op onbevaarbare waterlopen van de eerste categorie.

De werken werden toegewezen aan de NV Quintelier Gebr. uit Dendermonde, voor een totaal bedrag van 2.794.253 frank (BTW inbegrepen).

3. Het grootste gedeelte van het slib dat uit de Markrivier wordt opgehaald, zal op de oevers worden gedeponed, zoals de wet van 28 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen het immers toelaat. Op de vakken waar woningen, tuinen, wegen en dies meer aan de rivier palen, zal het slib via de waterweg zelf en dan met vrachtwagens worden afgevoerd.

De kwaliteit van het slib werd onderzocht en de analyseresultaten laten een plaatsing ervan op de oever toe.

Zoals hierboven vermeld, is de aanvang van de werken op het grondgebied van de gemeente Herne gepland voor 3 november 1998.

4. De onteigeningen langs de Markrivier op het grondgebied van de gemeente Galmaarden dateren uit de jaren zeventig. De bedoeling van het verwerven van grondstroken langs de Mark was toen om de Mark over de volledige lengte te verbreden en te verdiepen, om in staat te zijn het debiet (terugkeerperiode twintig jaar) zonder overstromingen naar de Dender af te voeren, met dien verstande dat het debiet door stuwten zou worden vertraagd. De werken werden uitgevoerd tot aan de molen ter hoogte van Viane-Moerbeke ; van de meer stroomopwaartse werken werd enkel de vernieuwing van de molenstuwten uitgevoerd, de overige werken werden vanwege hun al te grote impact afgelast.

Het destijds bestede bedrag voor de onteigeningen is nu nog moeilijk exact te achterhalen ; naar schatting zal de uitgave ongeveer 10 miljoen hebben belopen (totaal bedrag voor de Markrivier en zijlopen).

De huidige eigenaar van deze grondstroken is het Vlaams Gewest. Aangezien de afdeling Water van de administratie Milieu, Natuur-,

Land- en Waterbeheer (Aminal) als beheerder van deze gronden niet kiest voor wederverkoop, ligt het in de bedoeling om deze gronden grotendeels te beplanten met struikgewas en streekeigen bomen, zodat een ecologisch lint aansluitende bij de Markrivier ontstaat.

Vraag nr. 18
van 9 oktober 1998
van de heer LEONARD QUINTELIER

Register verontreinigde gronden – Kadastrale wijzigingen

Het register van de verontreinigde gronden bevat gegevens, per kadastraal perceel, van de aanwezige bodemverontreiniging, gebruiksbeperkingen en aanwezige verslagen van bodemonderzoeken.

Geregeld worden echter door de bevoegde diensten van het ministerie van Financiën wijzigingen aangebracht in de kadastrale indeling van percelen. Bij samenvoeging van percelen kan het gevolg hiervan zijn dat bestaande bodemonderzoeken niet meer geldig zijn bij de verkoop van het betrokken, samengevoegde perceel.

1. In welke mate past de Openbare Afvalstoffenmaatschappij het register permanent aan aan de door het ministerie van Financiën doorgevoerde wijzigingen aan de kadastrale indeling ?
2. In welke mate behouden, bij samenvoeging van percelen, de oorspronkelijke onderzoeken per deelperceel hun rechtsgeldigheid ? Is het mogelijk in het register de bestaande gegevens op de meest gedetailleerd mogelijke geografische schaal te bewaren ?
3. Dient, indien een samenvoeging door het Kadaster plaatsvindt gedurende de uitvoering van een bodemonderzoek, dit bodemonderzoek nadien volledig te worden hernomen voor het geheel van het samengevoegde perceel ?

Antwoord

1. De OVAM heeft geregeld overleg gevoerd met het ministerie van Financiën, Administratie van het Kadaster. Bij het Kadaster werd een computerprogramma geschreven om de OVAM op regelmatige basis de wijzigingen mee te delen. Ook liet de OVAM een computerprogramma ontwikkelen om de kadastrale wijzigingen aan te passen in haar databank.

De bedoeling is om deze update om de twee weken te laten doorgaan, zodat de kadastrale gegevens in de OVAM-databank dezelfde toestand weergeven als op de kadastrale legger, en een sluitende controle mogelijk is.

2. Bij samenvoeging van percelen worden de resultaten van de uitgevoerde bodemonderzoeken opnieuw geëvalueerd. Indien twee percelen met een verschillende beoordeling worden samengevoegd, krijgt het nieuwe perceel de zwaarste beoordeling.

De uitspraak gebeurt steeds per kadastraal perceelnummer. De bestaande gegevens in het register bewaren op de meest gedetailleerd mogelijk geografische schaal, is pas mogelijk na de invoering van een geografisch informatiesysteem (GIS).

3. Het bodemonderzoek dient niet volledig te worden hernomen. Voor twee percelen met een verschillende beoordeling geldt voor het samengevoegde perceel in principe steeds de zwaarste beoordeling van de twee vroegere percelen.

Het is echter wel mogelijk dat de bodemsaneringsdeskundige oordeelt dat bijkomend onderzoek noodzakelijk is om een gemotiveerde uitspraak te doen voor het nieuwe, samengevoegde perceel.

**Vraag nr. 21
van 9 oktober 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Waaals grensstort Bassily – Milieugevolgen (2)

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 354 van 25 juni aangaande de milieugevolgen in Vlaams-Brabant van het Waalse grensstort in Bassily, deelt de minister mee dat hij op basis van de partiële informatie die hij van de Waalse overheid verkreeg niet akkoord kon gaan met de eventuele aanduiding van onder meer bovengenoemde locatie (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 2 van 23 oktober 1998, blz. 399 – red.*).

Op 30 juni liet de minister dit weten aan zijn Waalse collega.

Heeft de minister reeds enige reactie uit die hoek genoteerd ?

Over welke mogelijkheden beschikt hij om de effectieve aanleg van een dergelijk afvalstort te verhinderen ?

Antwoord

1. Ik heb nog geen reactie ontvangen van de heer G. Lutgen, de Waalse minister voor Leefmilieu, op mijn brief van 30 juni 1998. Ik heb een nieuwe brief aan mijn Waalse collega gezonden om te informeren naar de stand van zaken in dit dossier.
2. Aangezien het Vlaams Gewest terzake slechts partieel is geïnformeerd, is niet ten volle uitvoering gegeven aan het samenwerkingsakkoord van 4 juli 1994 betreffende de uitwisseling van informatie over projecten met gewestgrensoverschrijdende milieueffecten. Artikel 6 van dit samenwerkingsakkoord voorziet in de mogelijkheid tot het beslechten van eventuele geschillen, maar uit de praktijk van andere samenwerkingsakkoorden blijkt dat de theoretische aanpak door de installatie van een ad hoc samenwerkingsgerecht niet werkbaar is.

In het kader van een eventuele vergunningsaanvraag beschikt het Vlaams Gewest opnieuw over de mogelijkheid om bezwaar aan te tekenen tegen de uitbating van de stortplaats, met beroepsmogelijkheid en eventueel zelfs de inleiding van een dossier bij de Raad van State.

**Vraag nr. 27
van 21 oktober 1998
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN**

Kabinetten – Dienstvoertuigen

Een tijdje geleden heb ik via de pers vernomen dat de voertuigen van de ministeriële kabinetten zouden worden belast via het systeem geldend voor elk voertuig, omdat deze voertuigen eveneens voor privé-doeleinden zouden worden gebruikt.

1. Over hoeveel en welke dienstvoertuigen beschikt het kabinet van de minister ?
2. Wat was de kostprijs van elk voertuig ?
3. Hoeveel bedragen de werkingskosten per voertuig ?
4. Voor welke doeleinden worden deze voertuigen gebruikt ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

WIVINA DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMS MINISTER
VAN FINANCIEN, BEGROTING EN
GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 151
van 23 september 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Actieplan Vlaamse Rand – Taalvoorwaarden bij subsidiëring

Omtrent de problematiek van het screenen van de Vlaamse regelgeving inzake taalbepalingen in de erkennings- en subsidiëeringsvoorwaarden, deelt de minister-president mij mee dat wegens de grote ingewikkeldheid van deze regelgeving aan het college van secretarissen-generaal werd gevraagd dat elk departement dit voor de eigen bevoegdheidsdomeinen zou doen. De minister-president voegt eraan toe dat als beleidsmatige wijzigingen in de bestaande reglementering nodig blijken, tevens wordt onderzocht of die regelgeving dient te worden aangepast om het Vlaams karakter van de erkende en/of gesubsidieerde initiatieven te vrijwaren (antwoord van de minister-president op schriftelijke vraag nr. 212 van 13 juli 1998) (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 2 van 23 oktober 1998, blz. 280 – red.*).

Kan de minister mij meedelen of deze oefening reeds binnen zijn departement werd gemaakt ?

Werden er als gevolg daarvan reeds wijzigingen aan bestaande reglementen aangebracht ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

Vraag nr. 2
van 6 oktober 1998
van mevrouw GERDA RASKIN

Lokaal gezondheidsoverleg – Betrokkenheid Onafhankelijke Ziekenfondsen

Sinds 1991 wordt de gezondheidsvoorlichting van de christelijke, de socialistische en de liberale ziekenfondsen gesubsidieerd met een jaarlijkse dotatie van 1 miljoen frank voor hun preventiediensten. Tevens worden ze betrokken bij de uitbouw van het nieuwe netwerk van lokaal gezondheidsoverleg (logo's) en bij het Vlaams Instituut voor Gezondheids promotie (VIG).

Alleen deze drie ziekenfondsen worden blijkbaar bij het overleg betrokken. De Onafhankelijke Ziekenfondsen (OZ) daarentegen worden, ondanks hun aanvraag in 1995, geweigerd.

Graag vernam ik van de minister op welke juridische gronden de weigering van de aanvraag van 1995 gebaseerd is en, indien er geen juridische grond zou bestaan, wanneer de Onafhankelijke Ziekenfondsen bij voornoemd overleg zullen worden betrokken en op welke wijze ze zullen worden vergoed voor de niet ontvangen subsidies voor hun preventiediensten ?

Antwoord

Op 20 oktober 1995 deden de Onafhankelijke Ziekenfondsen een aanvraag tot erkenning als A-voorziening. De procedure voorzag in een adviesaanvraag aan het VIG (artikel 9, 2° van het besluit van de Vlaamse regering van 31 juli 1991 inzake gezondheids promotie). Op 27 oktober 1995 vertrok op de administratie een adviesaanvraag naar het VIG. Het dossier werd echter niet afgerond, door het ontbreken van een advies van het VIG en door het perspectief op de wijziging van het besluit van 31 juli 1991.

Slechts op 26 november 1997 ontvangt de administratie een herinnering aan de erkenningsaanvraag van de OZ. Door het stilzwijgen van alle betrokken partijen gedurende twee jaar werd tot dan aangenomen dat de OZ afzagen van hun aanvraag.

Als de heraanvraag eind 1997 door de administratie wordt ontvangen, is het besluit van 19 december 1997 tot wijziging van het besluit van 31 juli 1991 klaar voor goedkeuring. Artikel 1, 14° van dit besluit zegt dat enkel de landsbonden die tot op heden zijn erkend als voorziening A, vanaf 1 janu-

ari 1998 voor onbepaalde duur kunnen worden erkend.

Er is helemaal geen sprake van kwade trouw. Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger melden dat op korte termijn overleg zal worden gepleegd met de OZ, teneinde het dossier ten gronde uit te klaren en zo nodig de lopende procedure te beëindigen.

Een en ander mag echter geen invloed hebben op het lokale niveau. De deelname aan het totstandkomen van de logo's is geenszins beperkt tot erkende voorzieningen.

**Vraag nr. 5
van 8 oktober 1998
van de heer JOHAN SAUWENS**

AZ Vesalius Tongeren-Bilzen – Fusieovereenkomst

Op 4 september 1997 bereikten alle partners van het fusieziekenhuis AZ Vesalius een akkoord over een actualisatie van de fusieovereenkomst van 1991. Tot deze actualisatie werd besloten na een uitgebreide wetenschappelijke haalbaarheidsstudie over de optimale organisatie van de gezondheidszorg in de regio Zuid-Oost-Limburg. Daaruit bleek dat het openhouden van het Sint-Martinusziekenhuis Bilzen een belangrijke meerwaarde voor de hele Vesaliusgroep zal betekenen. In die zin werd de oorspronkelijke fusieovereenkomst aangepast en ter goedkeuring aan de bevoegde minister voorgelegd.

Tot op heden, één jaar later, is er nog geen antwoord van de minister. Bij de bevolking, het ziekenhuispersoneel en de beleidsverantwoordelijken stelt men zich terecht luidop vragen over de toekomst van het ziekenhuis. Men is gereed om de actualisatie door te voeren en wacht enkel op groen licht van de minister.

1. Waarom laat een antwoord zolang op zich wachten ?
2. Heeft de minister eventueel reeds een antwoord klaar en zo ja, welk ? Zo neen, wanneer mag het worden verwacht ?

Antwoord

Op 21 september 1998 heb ik mijn beslissing inzake het toekomstige zorgaanbod op campus Sint-Martinus van het fusieziekenhuis AZ Vesalius

aan de voorzitter van de raad van bestuur van het ziekenhuis gestuurd. Hierin wordt geantwoord dat niet kan worden ingegaan op de vraag om nog langer acute ziekenhuisbedden te behouden op deze campus. Tegen de optie om er – na de realisatie van de architectonische integratie van het fusieziekenhuis Tongeren – een polikliniek en een chirurgisch daghospitaal uit te bouwen, bestaat er geen bezwaar.

De volgende overwegingen hebben tot deze beslissing geleid.

- De exploitatie van een kleinschalige ziekenhuis-campus met een beperkt aantal acute ziekenhuisdiensten is op termijn moeilijk haalbaar en leefbaar op medisch, organisatorisch, functioneel en financieel vlak. Het kwalitatief goed functioneren en het bewaren van het acute karakter van deze diensten kan op termijn niet worden gegarandeerd.
- Op wettelijk vlak worden er in toenemende mate eisen opgelegd op het vlak van omkadering van personeel, infrastructuur en diensten, die op een kleine ziekenhuis-campus moeilijk of niet kunnen worden gerealiseerd.
- Het ingediende voorstel wordt niet onderbouwd en bekeken vanuit een globale visie over de gezondheidszorg in de regio.
- Het beheer van het ziekenhuis heeft in 1990 de keuze gemaakt om over te gaan tot de architectonische integratie op één campus in Tongeren. Deze keuze heeft zich vertaald in een door de overheid gesubsidieerd bouwproject van 800 miljoen frank, dat ondertussen nagenoeg volledig is afgewerkt.

Deze beslissing werd genomen nadat uitgebreid de visie en meningen van de verschillende belanghebbende partijen en betrokkenen werden gehoord. Diverse alternatieven werden hierbij onderzocht, maar uiteindelijk werd uitgekomen bij het voorstel waarover in 1990 door de toen fusionerende ziekenhuizen overeenstemming werd bereikt.

**Vraag nr. 16
van 21 oktober 1998
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN**

Kabinetten – Dienstvoertuigen

Zie :

Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling

Vraag nr. 27
van 21 oktober 1998
van de heer Christian Van Eyken
Blz. 641

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

EDDY BALDEWIJNS

VLAAMS MINISTER
VAN ONDERWIJS EN AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 1
van 5 oktober 1998
van de heer STEFAAN PLATTEAU

Hogescholen – Kwaliteitsbewaking

Een van de grote uitdagingen in het onderwijs blijft de kwaliteitsbewaking. Het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap stelt expliciet dat de hogeschool moet instaan voor de interne en de externe kwaliteitsbewaking. De instelling moet permanent en op eigen initiatief toezien op de kwaliteit van haar onderwijs- en onderzoeksactiviteiten.

1. Welke initiatieven namen de hogescholen reeds om de kwaliteitszorg te bewaken ?
2. Welke maatregelen trof de overheid om de externe kwaliteitsbewaking te garanderen ?

Antwoord

1. Kwaliteitsbewaking hoger onderwijs – algemeen

Omdat kwalitatieve concurrentie met het buitenland hoe langer hoe meer doorslaggevend zal worden, is de bewaking van deze kwaliteit een toprioriteit. Gestreefd moet worden naar een eenvormig systeem voor het hele hoger onderwijs. Aan de ene kant moeten de hogescholen permanent en op eigen initiatief waken over de kwaliteit van de door hen aangeboden

opleidingen en kunnen zij op gezamenlijk initiatief werken volgens het principe van de visitatiecommissies. In deze commissies kunnen deskundigen uit het betrokken studiegebied zeten, zowel uit binnen- als buitenland. Aan de andere kant moet de overheid de kwaliteitszorg van de hogescholen evalueren en zelf op geregelde tijdstippen controles uitvoeren.

Het ontwerp van decreet X bevat een aantal artikelen die de kwaliteitsbewaking hoger onderwijs, zowel voor de universiteiten als voor de hogescholen, op eenzelfde leest schoeien. De overheid heeft als belangrijke rol de meta-evaluatie. De implementatie ervan gebeurt definitief op 1 september 1999.

2. Initiatieven van de hogescholen met betrekking tot de kwaliteitszorg

Over het algemeen kan worden gesteld dat nog niet alle hogescholen over een sluitend systeem inzake kwaliteitszorg beschikken. De meeste hogescholen zijn overtuigd van de noodzaak van interne kwaliteitsbewaking, getuige de creatie van hetzij een werkgroep Kwaliteitszorg, hetzij een kwaliteitsombudsman. Het gaat om overkoepelende diensten over de hele hogeschool, dan wel om diensten die per departement zijn georganiseerd. Deze diensten bevinden zich op dit ogenblik nog in de voorbereidende fase, met name het deelnemen aan studiedagen inzake kwaliteitszorg en het bedenken van een visie daaromtrent. Sommige hogescholen beschikken echter al over een uitgewerkt systeem, zoals EFQM of Proza.

Dit Proza-model is ontwikkeld in samenwerking tussen een aantal hogescholen. Vele hogescholen zijn de laatste jaren gestart met allerlei losstaande initiatieven, die min of meer in de lijn liggen van wat van hen op dit vlak wordt verwacht. Vaak gaat het uitsluitend om maatregelen in het kader van de interne kwaliteitszorg. Van externe kwaliteitszorg via visitatiecommissies is nog geen sprake.

Van de losse initiatieven die tot hertoe veelal worden genomen, komen vaak de volgende terug :

- bevraging van studenten via enquêtes, onder meer aan de hand van de vragenlijsten van de doorlichtingscommissies ;
- bevraging van afgestudeerden, hetzij om naar de behoeften van het werkveld te kun-

nen peilen, hetzij om de opleiding te evalueren ;

- onderzoek van de instroom via bijhouden van slaagcijfers van eerstejaarsstudenten, in combinatie met de afstudeerrichting in het secundair onderwijs ;
  - bevraging van stagebedrijven ;
  - evaluatie van de opleiding door de afstudeerenden ;
  - bespreking van het opleidingsprogramma, onder meer uit oogpunt van de behoeften van het werkveld.
3. De organisatie van de kwaliteitszorg door de overheid – meta-evaluatie

Het decreet op de inspectie voorziet in de afschaffing van de inspectie hoger onderwijs, geheel in de lijn van de bepalingen van decreet X.

De knowhow van de inspectie zal worden gebruikt bij de uitbouw van de meta-evaluatie door de overheid.

De opleidingsdoorlichtingen zijn bijzonder waardevol geweest. Evenwel in het licht van de bepalingen van decreet X zullen de hogescholen vanaf 1 september 1999 instappen in de nieuwe werkwijze, met voor de ééncyclusopleidingen een overgangsregime tot 2004. In die periode blijft de overheid zelf die opleidingen visiteren, maar dan geheel volgens de principes van de externe visitaties. De hogescholen zullen gaandeweg daarin een grotere verantwoordelijkheid opnemen, en het is niet meer de inspectie die het voortouw neemt, maar wel een team dat, hoewel ingeschakeld in de administratie, zeer autonoom zal moeten kunnen optreden en voorstellen zal doen omtrent de samenstelling en de werking van de visitatiecommissies.

Vraag nr. 2
van 5 oktober 1998
van de heer STEFAAN PLATTEAU

Hogescholen – Subsidiëring Europese studenten

Het Arbitragehof heeft diverse bepalingen uit een decreet betreffende het hoger onderwijs van de Franse Gemeenschap vernietigd. Het Arbitragehof voert aan dat de regeling voor buitenlandse stu-

denten in strijd is met de bepalingen uit de Grondwet. Het bewuste decreet sloot Europese studenten uit van subsidiëring indien hun aantal meer dan twee procent van de regelmatig ingeschreven Belgische studenten bedraagt.

Graag vernam ik welke maatregelen de minister heeft getroffen om een soortgelijke vernietiging van decretale bepalingen voor de Vlaamse hogescholen te vermijden.

Antwoord

Het Arbitragehof veroordeelt het feit dat in de Franse Gemeenschap ook studenten uit de Europese Unie (EU) worden uitgesloten van subsidiëring indien hun aantal meer dan twee procent van de regelmatig ingeschreven Belgische studenten bedraagt. Hierdoor is er discriminatie tussen studenten die allemaal tot de EU behoren (Belgische studenten versus studenten afkomstig uit de andere EU-landen). Dit is in strijd met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in samenhang met het verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap. Het Arbitragehof erkent daarentegen wel het verantwoorde karakter van het onderscheid tussen EU-studenten en niet-EU-studenten. Met betrekking tot het feit dat er geen weigering van inschrijving kan zijn op grond van een artistieke toelatingsproef, oordeelt het Arbitragehof dat dit middel zonder voorwerp is omdat de toelatingsproef niet wordt afgeschaft.

In het decreet betreffende de hogescholen van de Vlaamse Gemeenschap rijst dergelijk probleem niet, aangezien de EU-studenten niet onder de tweeprocentregel zoals geformuleerd in artikel 177, § 1, 2°, e) vallen (het betreft enkel de niet-EU-studenten) en de inschrijving op basis van artikel 25 van het decreet expliciet wordt gekoppeld aan een toelatingsproef.

Artikel 177, § 1, 2° beschrijft de voorwaarden voor financierbaarheid van de studenten op basis van hun nationaliteit. Op basis van dit artikel komen voor financiering in aanmerking : de studenten die onderdaan zijn van een lidstaat van de Europese Unie (artikel 177, § 1, 2°, a) en studenten die geen onderdaan zijn van de Europese Unie maar wel aan bepaalde andere voorwaarden zoals geformuleerd in artikel 177, § 1, 2°, b) tot d) voldoen. Artikel 177, § 1, 2°, e) betreft de andere studenten dan diegenen genoemd onder a) tot en met d) en anderen dan diegenen ten laste van de federale kredieten voor ontwikkelings samenwerking. Zij komen voor financiering in aanmerking op voorwaarde

dat hun aantal per hogeschool niet hoger is dan twee procent van het totale aantal Belgische studenten die het vorig academiejaar regelmatig in de hogeschool waren ingeschreven. Deze beperking is objectief verantwoord, rekening houdend met de beschikbare financiële middelen waarover de Vlaamse Gemeenschap beschikt en in acht genomen de omvang van haar taak inzake onderwijs en daarbuiten.

Artikel 25 van het decreet bepaalt dat, onverminderd de algemene toelatingsvoorwaarden, niemand wordt toegelaten tot de opleidingen van de studiegebieden Audiovisuele en Beeldende Kunst enerzijds en Muziek en Dramatische Kunst anderzijds, zonder te zijn geslaagd voor een artistieke toelatingsproef eigen aan deze opleidingen.

Het arrest van het Arbitragehof heeft dus geen gevolgen voor het hogescholendecreet van de Vlaamse Gemeenschap.

**Vraag nr. 3
van 5 oktober 1998
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS**

Natuur- en milieueducatie – Beleid

Iedereen is het erover eens dat de ontwikkelingsproblemen van onze maatschappij sterk met elkaar zijn verweven. Milieuproblemen hebben dan ook veel te maken met onder meer culturele (consumptiepatronen, mobiliteit, ...), economische (belangen van werkgelegenheid, ...) en sociale patronen (betaalbaarheid van milieuvriendelijke producten). De consument moet, voor een milieuvriendelijk consumptiegedrag en voor het nemen van maatschappelijke verantwoordelijkheid, zoveel mogelijk in staat zijn een verantwoord oordeel te vellen over een mix van deze factoren. Het is niet evident voor jonge én volwassen mensen om voldoende gezond verstand te ontwikkelen in een omgeving die hen dagelijks overspoelt met eenzijdige belangen, die worden verdedigd via reclame, de invloed van voorbeelden, ... Natuur- en milieueducatie (NME) kan hierbij een adequaat instrument zijn.

1. Wordt er ook in eindtermen-NME voorzien voor de tweede en derde graad van het secundair onderwijs ?
2. Welk budget wordt jaarlijks aan ecologische vorming besteed per onderwijsniveau (basissecundair-hoger) ?

3. In Nederland werden recentelijk initiatieven genomen teneinde ecologische waarden binnen de programma's van het hoger onderwijs te integreren.

Heeft het Vlaamse beleid plannen in die richting ontwikkeld ?

4. Commerciële bedrijven sturen geregeld zogenaamde educatieve pakketten naar scholen. Naast de interessante informatie die deze pakketten bevatten, is het duidelijk dat hun inhoud op een directe of indirecte manier telkens overeenkomt met een aanbeveling voor de commerciële diensten of producten van deze bedrijven. Veel directies en leerkrachten weten niet goed wat zij met deze pakketten moeten aanvangen.

Welk beleid voert de minister ten aanzien van deze pakketten met commerciële bijbedoelingen voor de leerkrachten ?

5. Aangezien NME een departementoverschrijdende materie is, welk departement van de Vlaamse regering vertegenwoordigt de Vlaamse regering op internationale NME-fora ? Op welke manier worden bijvoorbeeld de conclusies van de heer Luc Henau (departement Onderwijs) als vertegenwoordiger van de Vlaamse regering op de Europese conferentie "Environment Education Policies and their Implications for Sustainable Development", die van 8 tot 10 juni 1998 werd gehouden in Benediktbeuern (Duitsland), gecommuniceerd naar de NME & I-cel van Aminal (cel Natuur en Milieu, Educatie en Informatie van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer) en op welke manier worden hieruit conclusies getrokken voor het NME-beleid ?

Antwoord

Zoals voor de eerste graad, zijn en worden eveneens voor de tweede en derde graad vakoverschrijdende eindtermen milieueducatie uitgeschreven. In de tweede graad worden de voorstellen gegroepeerd rond milieuzorg (zorg voor afval, zorg voor lucht en water, zorg voor keuze en gebruik van voermiddelen en het verbruik van energiebronnen en grondstoffen), landschapszorg (het landschap, resultaat van natuur en cultuur, esthetisch beleven en waarderen in positieve of negatieve zin) en natuurzorg (onderlinge beïnvloeding van biotische en abiotische factoren met het oog op een duurzame ontwikkeling).

Het gebruik van de zogenaamde educatieve pakketten aangemaakt door commerciële bedrijven, valt onder de pedagogische vrijheid van elke school. De ervaringen leren dat de scholen die dergelijke pakketten gebruiken, zich beperken tot die onderdelen welke voor hen bruikbaar zijn.

Daarnaast is het belangrijk te vermelden dat via de rechtstreekse of onrechtstreekse medewerking van het departement Onderwijs verschillende acties, projecten en educatieve pakketten voor het onderwijs zijn en worden uitgewerkt. Zo onder meer :

- het project "groene school" van Aminal. Zo worden nu in dat kader informatie- en contactdagen rond de actie "Milieuzorg op school" in de verschillende provincies georganiseerd ;
- de initiatieven uitgewerkt door de verschillende NME-centra ;
- de lessenspakketten en de cd-rom Speedi rond verkeers- en mobiliteitseducatie uitgewerkt door de Vlaamse Stichting Verkeerskunde (stuurgroep Onderwijs) ;
- de verschillende initiatieven die worden uitgewerkt in samenwerking met de provinciebesturen van Limburg, West-Vlaanderen, het Provinciaal Instituut voor Milieueducatie (PIME) in Antwerpen, ... ;
- tot slot verlenen verschillende gemeentebesturen hun medewerking in het kader van de milieuontmoetingsprojecten (MOP), een initiatief van de Koning Boudewijnstichting.

Zoals blijkt uit het voorgaande is de aanpak terzake niet alleen departementoverschrijdend, maar ook niveauoverschrijdend (gewest/gemeenschap/provincie/gemeente).

Daarnaast is eveneens een Permanente Commissie voor Milieueducatie in het Onderwijs opgericht, waarbinnen, naast vertegenwoordigers van mijn departement, de onderwijsinspectie, de verschillende onderwijsverstreckers, eveneens vertegenwoordigers van Aminabel (departement Leefmilieu) geregeld met elkaar overleg plegen over mogelijke acties naar het onderwijsveld toe. Deze commissie is het forum waar overleg wordt gepleegd, waar de ervaringen worden uitgewisseld en beleidsvoorstellen worden geformuleerd, die aan de respectieve verantwoordelijken worden doorgespeeld.

Binnen deze commissie worden volgende punten geagendeerd :

- de bespreking en de coördinatie van de voorstellen in verband met het ENSI-project (Environment and School Initiatives), georganiseerd door het CERI (Centre for Education, Research and Innovation), een onderafdeling van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO).

De recente ideeën hebben betrekking op ecologisering van de school, de ontwikkeling van een ME-netwerk (milieueducatie), de heroriëntering binnen de lerarenopleiding ;

- opvolgen van de werkzaamheden van de "working group ME", opgericht binnen het directoraat-generaal (DG) XI van de Europese Commissie. Hier is naast het departement Onderwijs eveneens het departement Leefmilieu vertegenwoordigd.

De aandacht is vooral toegespitst op de ontwikkeling van milieueducatie binnen het onderwijs en "environmental training" binnen de beroepsopleiding en vorming. Voor dit laatste luik bestaat er eveneens interesse van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) (de Vlaamse vertegenwoordiger bij de Europese instelling Cedefob).

Gevolg van deze "working group" is onder andere deelname aan milieuconferenties (bv. de Europese conferentie "Environmental Education Policies and their Implications for Sustainable Development") die in samenwerking met de DG XI door de verschillende lidstaten worden georganiseerd. De ervaringen (bv. hoe wordt milieueducatie uitgewerkt in de andere lidstaten) opgedaan op dergelijke bijeenkomsten, vormen mogelijke inspiratie voor het verder uitschrijven van de vakoverschrijdende eindtermen milieueducatie, het uitwerken van acties, projecten, ... die in samenwerking met derden (bv. Aminabel, de provinciebesturen, ...) kunnen worden uitgewerkt.

Naast de medewerking die het departement verleent aan de diverse acties in verband met milieueducatie, stelt het onderwijs ook personeelsleden ter beschikking van milieuorganisaties of -projecten.

Tijdens het schooljaar 1997-1998 bijvoorbeeld is er aan 14 personeelsleden uit het secundair onderwijs en aan 5 personeelsleden uit het basisonderwijs een verlof toegekend om als milieueducator te

werken bij Aminal. De loonkosten (17.000.000 frank) van deze personeelsleden worden betaald door de organisatie. De personeelsleden behouden wel hun vaste benoeming en hun rechten op bevordering in het onderwijs. Zij kunnen dus, zonder verlies van enig recht, te allen tijde terugkeren naar het onderwijs. Verloven waarbij de loonkosten worden gedragen door het departement Onderwijs zijn ook mogelijk en werden in het verleden reeds toegekend voor verscheidene milieuprojecten.

Vraag nr. 4
van 5 oktober 1998
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS

Nascholing leerkrachten – Aanbodevaluatie

Sedert 1996 is de vraaggestuurde nascholing ingevoerd. Sindsdien bieden velerlei instanties de scholen navormingspakketten aan.

Enerzijds krijgen directies en leerkrachten wel een beknopte informatie, maar is die voldoende om met kennis van zaken over het aanbod te kunnen oordelen? Anderzijds speelt ook in deze sector de economische markt: sterkere bedrijven groeien, zwakkere verdwijnen of worden opgeslorpt. Het zijn niet noodzakelijk de meest waardevolle aanbieders die blijven. Het is daarom aangewezen om tijdig te evalueren en eventueel bij te sturen, alvorens de economische wetmatigheid deze nieuwe en delicate sector te fel beheerst.

Op grond van welke criteria (tevredenheid van de deelnemers? aantal deelnemers? aantal leraren versus aantal directies? ...) werd in de afgelopen twee jaar het aanbod van nascholingsprojecten voor basis- en secundair onderwijs vanuit de overheid geëvalueerd? Graag kreeg ik inzage in het evaluatieverslag.

Op welke wijze werd geregeld opgetreden, teneinde een eventuele ontsporing van de sector te voorkomen?

Antwoord

Met het decreet van 16 april 1996 betreffende de lerarenopleiding en de nascholing – luik nascholing – werd, in het kader van autonomie en responsabilisering van de scholen, de nascholingsmarkt grondig gewijzigd. De aanbodgestuurde nascholingsmarkt diende plaats te ruimen voor een vraaggestuurd systeem. Deze omschakeling werd echter geleidelijk ingevoerd. Zo blijft het nascholingsbudget voor het vraaggestuurde systeem stij-

gen tot 2003 en blijft er nog tot 1999 een budget beschikbaar voor de aanbodgestuurde nascholing.

Het is binnen deze vraaggestuurde aanpak niet de bedoeling dat de overheid regulerend optreedt. Wel dient zij via informatie, onderzoek en evaluatie de professionaliteit van de actoren in het veld te beïnvloeden. Zo worden er inspanningen geleverd om scholen voor te bereiden op deze nieuwe nascholingsmarkt. Binnen de nascholing op initiatief van de Vlaamse regering – bedoeld om tekorten in de markt op te vangen of onderwijsvernieuwingen te ondersteunen – werden reeds van bij de aanvang van het nieuwe decreet (vanaf het schooljaar 1996-1997) middelen vrijgemaakt om scholen voor te bereiden om een kwaliteitsgerichte en op de school afgestemde selectie te maken uit het nascholingsaanbod dat op hen afkomt. Bovendien dienen ook de koepels hierin een verantwoordelijkheid op te nemen, hetzij via de pedagogische begeleiding, die onder meer een belangrijke taak heeft bij de implementatie van nascholing in de school, hetzij via de hun toegekende nascholingskredieten.

Eén van de beleidsprioriteiten van de Vlaamse regering is nascholing omtrent het thema "school- en nascholingsbeleid". Binnen dit gratis aanbod leren scholen een op de school afgestemd nascholingsbeleid te voeren en omgaan met objectieve criteria voor de beoordeling van het nascholingsaanbod. Dit laatste laat toe een duidelijke stempel te drukken op de zich ontwikkelende nascholingsmarkt. Scholen kunnen dan immers als kritische consumenten een weldoordachte keuze maken uit het ruime aanbod dat op hen af komt. Alleen nascholers of nascholingsorganisaties die een kwalitatief hoogstaand aanbod hebben, zullen bijgevolg de markt van vraag en aanbod kunnen overleven.

De reële gegevens van het schooljaar 1996-1997 en de geraamde cijfers van de schooljaren 1997-1998 en 1998-1999 geven een beeld van de middelen die aan bovenvermeld nascholingsthema werden besteed en van de omvang van de doelgroep die hiermee werd beoogd.

Prioritair nascholingsthema: "school- en nascholingsbeleid"

Schooljaar	Budget	Aantal deelnemers
1996-1997 (reëel)	3.679.925 fr.	325
1997-1998 (geraamd)	6.972.850 fr.	425
1998-1999 (geraamd)	3.526.612 fr.	431
Totaal	14.179.387 fr.	1.181

De Vlaamse volksvertegenwoordiger stelde tevens de vraag op grond van welke criteria het aanbod van nascholingsprojecten werd geëvalueerd. Binnen een systeem van vraag en aanbod dient echter niet zozeer het aanbod te worden geëvalueerd, maar het systeem in zijn geheel, met name de afstemming tussen vraag- en aanbodzijde. In dit kader loopt er, met het oog op de evaluatie van het decreet "nascholing" (artikel 57, decreet van 16 april 1996), binnen de Katholieke Universiteit Leuven in samenwerking met de cel Nascholing van het departement Onderwijs een onderzoeksproject (project Onderwijskundig Beleids- en Praktijkgericht Wetenschappelijk Onderzoek – OPBWO).

De vragen waarop deze studie voortbouwt, zijn de volgende.

- Hoe ontstaat een aan de school aangepast nascholingsbeleid, door welke factoren wordt de inhoud en het planningsproces bepaald en hoe wordt dit beleid gerealiseerd ?
- Ontstaat er een functionele afstemming tussen vraag en aanbod ? Met andere woorden, in welke mate en op welke wijze worden scholen betrokken bij nascholingsprogrammering en in hoeverre is het aanbod toegesneden op de scholen ?

Binnen dit onderzoeksproject wordt een opvolgingsinstrument ontwikkeld, waardoor het mogelijk wordt om een beginmeting uit te voeren en vast te stellen of er een evolutie plaatsvindt.

Er werd reeds een eerste beginmeting uitgevoerd binnen het basisonderwijs ; deze resultaten zullen binnenkort bekend zijn. Dit schooljaar worden de nascholingsorganisaties en scholen uit het secundair onderwijs bevestigd. Het is de bedoeling deze bevestiging tweejaarlijks uit te voeren om zo op middellange termijn (na acht jaar – cf. artikel 57, decreet van 16 april 1996) conclusies te trekken.

Vraag nr. 5
van 6 oktober 1998
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Schoolgaande jeugd – Fysieke conditie

De fysieke gesteldheid van onze schoolgaande jeugd lijkt er de jongste tijd niet op te zijn verbeterd, zoals blijkt uit statistieken in de verschillende Europese landen. Het inkrimpen van de lessen Lichamelijke Opvoeding (LO) doch ook de levenswijze van vele jongeren dragen er zeker toe bij dat

er nog zeer weinig topatleten uit onze gewesten komen die zich kunnen meten met hun buitenlandse concurrenten. In vele andere Europese landen wordt inderdaad veel meer de nadruk gelegd op de lichamelijke ontwikkeling. De sportresultaten tonen dit trouwens voldoende aan.

Toch kan niet aan de inzet van de leraars worden getwijfeld, terwijl anderzijds de oprichting van sportscholen, waar kandidaten die zich willen bekwamen in de beoefening van diverse sporten thans veel meer mogelijkheden krijgen, een stap in de goede richting betekent.

Doch het volstaat niet een elite te kweken, indien de sportbeoefening niet op ruimere schaal wordt verzekerd.

Wordt er de jongste jaren op geregelde tijdstippen door gespecialiseerde wetenschapsmensen gepeild naar de fysieke gesteldheid van de schoolgaande jeugd, zowel in het lager als in het voortgezet onderwijs ?

Hoe kunnen deze resultaten worden beschreven ?

Werden vergelijkingen gemaakt met soortgelijke onderzoeken in het buitenland en welke aanwijzingen hebben deze verstrekt ?

Indien dergelijke onderzoeken nog niet hebben plaatsgevonden, wordt overwogen hiermee te starten ?

Antwoord

In Vlaanderen wordt op geregelde tijdstippen gepeild naar de fysieke gesteldheid van de schoolgaande jeugd van 6 tot 18 jaar. Dit gebeurt door het Interuniversitair Onderzoekscentrum voor Sportbeleid (IOS), een samenwerkingsverband tussen de universitaire instituten voor Lichamelijke Opvoeding van de Katholieke Universiteit Leuven (KU Leuven), de Universiteit Gent (UG) en de Vrije Universiteit Brussel (VUB). De resultaten van deze onderzoeken worden ook steeds gepubliceerd.

De laatste twee onderzoekspublicaties dateren van 1991 en 1993. De opdrachtgever in 1991 was de gemeenschapsminister van Cultuur. In 1993 waren dat het Commissariaat-Generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Opvoeding, de Sport en de Openlucht recreatie (Blosa) en de Koning Boudewijnstichting. De resultaten van het onderzoek van 1997 zullen binnenkort worden gepubliceerd.

Voor het meten van de fysieke fitheid maken de onderzoekers gebruik van de Eurofit-testbatterij. Dit is een selectie van tien fitheidstests die op Europees niveau zijn uitgetest en waarrond een consensus bestaat.

Voor een goed begrip van de resultaten is het nuttig te weten dat het concept "fysieke fitheid" wordt onderverdeeld in drie hoofdcomponenten :

- de fysiek-organische component : deze component slaat op de lichaamstemperatuur enerzijds en op het proces van energieproductie en arbeidsvermogen anderzijds ;
- de motorische component : deze component heeft betrekking op neuro-motorische basiseigenschappen ;
- de gedragscomponent : deze component slaat op het fysiek activiteitsniveau en de sportparticipatie (deze component wordt in de Eurofit-testbatterij niet bevraagd).

De drie componenten van de "fysieke fitheid" zijn onderling van elkaar afhankelijk. Op grond van de geselecteerde Eurofit-test kan men een onderscheid maken tussen "gezondheidsgerelateerde fitheid" en "prestatiegerelateerde fitheid".

In antwoord op de vraag kunnen de resultaten van het Vlaams onderzoek hier enkel globaal worden weergegeven. Voor een meer genuanceerd beeld dient de Vlaamse volksvertegenwoordiger de studies te raadplegen.

Wij vermelden eerst de resultaten uit het onderzoek van 1991, nadien worden deze vergeleken met de resultaten van het onderzoek van 1993.

Gezondheidsgerelateerde fitheid

(1991) In vergelijking met tien-twintig jaar geleden zijn lichaamslengte en lichaamsgewicht duidelijk toegenomen. Deze trend doet zich ook in andere landen voor. Naar gezondheid toe valt op dat de huidplooidikte toeneemt. Deze evolutie wijst op een toename van de vetmassa en moet als risicodragende factor voor de gezondheid worden beschouwd.

(1993) Uit het onderzoek van 1993 bleek dan weer dat in vergelijking met de resultaten van 1991 de trend van gewichts- en lengtetoe name zich voortzet, maar dat er veeleer een vermindering is van de huidplooidiktes bij meisjes.

(1991) Het beeld van de evolutie voor de resultaten van de Eurofit-tests is vooral voor de meisjes verontrustend. Zowel voor een aantal gezondheidsgerelateerde als voor de prestatiegerelateerde tests ziet men dat het fysieke prestatievermogen ongunstig evolueerde – voor het algemeen uithoudingsvermogen waren er geen vergelijkbare resultaten voorhanden.

(1993) Het onderzoek van 1993 wijst uit dat het globale beeld van de meisjes weinig verandert, zij het dat de testresultaten van enkele tests zijn verbeterd, maar het betreft hier tests waarvoor de prestaties toch al zeer laag waren. Het blijft een verbazende vaststelling dat het prestatieniveau vanaf de leeftijd van 12-13 jaar niet meer verbetert.

(1991) In tegenstelling tot het beeld voor de meisjes zijn er bij de jongens geen duidelijke aanwijzingen dat het fysieke prestatievermogen met betrekking tot de gezondheidsgerelateerde factoren ongunstig evolueerde.

(1993) In vergelijking met 1991 hebben de jongens iets meer onderhuids vet ontwikkeld.

Prestatiegerelateerde fitheid

(1991) Het is weinig zinvol om op de verschillende tests afzonderlijk diep in te gaan. Voor evenwicht, loopsnelheid, sprongkracht, armduurkracht en handgrijpkracht is er bij de meisjes een achteruitgang ten opzichte van tien-twintig jaar geleden. De lenigheid is zowel bij meisjes als bij jongens op het niveau van tien-twintig jaar geleden gebleven. Voor sprongkracht, armduurkracht, handgrijpkracht en loopsnelheid presteren de jongens beter dan tien-twintig jaar geleden. Meisjes en jongens presteren beter op rompkraft dan bij het vorig onderzoek.

(1993) De resultaten in 1993 wijzen globaal op hetzelfde beeld. Op de snelheid-shuttle run geven de meisjes blijk van een verbeterde loop- en wendsnelheid. Er zijn ook aanwijzingen voor een algemeen verhoogde statische armkracht. Voor de jongens zijn er dan weer aanwijzingen voor een vermindering van de functionele kracht, de explosieve kracht en een verminderde rompkraft. Ook het uithoudingsvermogen lijkt een negatieve trend te vertonen.

De aard van de testbatterij laat uiteraard vergelijkingen met gelijkaardige onderzoeken in het buitenland toe. Ook in het hierboven aangehaalde onderzoek van 1991 wordt een cross-culturele vergelijking uitgevoerd.

De prestaties op de gezondheidsgerelateerde fitheidstests bevestigen het vermoeden dat de Vlaamse jongens en meisjes een relatief hoog lichaamsgegewicht hebben. Het verschil met andere populatiegroepen is vooral bij de meisjes opvallend en vindt zijn verklaringen in de dikkere huidplooien. Voor de overige gezondheidsgerelateerde tests realiseert de Vlaamse jeugd over het algemeen minder goede prestaties, alhoewel de verschillen voor bepaalde basisvaardigheden veeleer gering zijn. Voor de prestatiegerichte fitheid blijkt over het algemeen dat de Belgische jongens en meisjes een middenpositie innemen ten opzichte van de prestaties van hun leeftijdsgenoten uit andere landen. De Nederlandse jongeren zijn beduidend fitter dan de Vlaamse jongeren. Er zijn weinig of geen verschillen met andere vergelijkbare populatiegroepen en voor enkele basiseigenschappen halen de Vlaamse meisjes en jongens een beter niveau.

Uit een onderzoek van Kring, A.C. en Coles, B. (1992) naar het aantal jongeren dat buiten schoolverband minder dan één uur per week aan sport besteedt, blijkt dat ook hier de Vlaamse jongens een middenpositie innemen, terwijl de meisjes zich veeleer in de staart van het Europees peloton bevinden (deze gedragscomponent wordt in het Eurofit-onderzoek niet bevraagd. In deze studie werden de Belgische jongeren vergeleken met tien andere nationaliteiten en Canada).

Ook de wereld van de LO is zich van deze toestand bewust en tracht systematisch te remediëren.

De jongste jaren zijn er tal van initiatieven geweest met het oog op het optimaliseren van de fysieke conditie van de jongeren. Wij vermelden er hier enkele :

- de introductie van de eindtermen voor lichamelijke opvoeding waarbij expliciet de nadruk wordt gelegd (naast de andere vakspecifieke doelstellingen die werken aan de motorische competentie van leerlingen) op het ontwikkelen van een fitte en gezonde levensstijl, met andere woorden : het ontwikkelen van een attitude die gericht is op levenslange geregelde participatie aan bewegingsactiviteiten ;
- het project "remediëring van de fysiek zwakke leerlingen" in samenwerking met de schoolartsen ;
- naar aanleiding van dit project werden alle leerkrachten LO nageschoold en kregen zij een vorming om de Europese physical fitness-batterij af te nemen (er is een handboek voorhanden,

waarin eveneens de normentabellen zijn opgenomen. Dit biedt iedere leraar de mogelijkheid op elk gewenst moment de fysieke fitheid van de leerlingen te meten en te beoordelen) ;

- sinds dit schooljaar is ook in heel Vlaanderen een samenwerking tot stand gekomen tussen huisartsen, schoolartsen en leerkrachten LO om het misbruik van het medisch attest tegen te gaan en om leerlingen die toch gekwetst zijn datgene te laten meedoen wat kan en mag ;
- de Stichting Vlaamse Schoolsport richt zich sinds dit schooljaar naar de kernwerking binnen de school, om op die manier niet alleen de sportief actieve leerling extra impulsen te geven, maar om vooral de niet-sportactieve leerlingen in beweging te krijgen.

Dit is maar een greep uit recente initiatieven.

**Vraag nr. 6
van 6 oktober 1998
van de heer KRIS VAN DIJCK**

Werkmeester en werkplaatsleider – BuSO

In het technisch en beroepsonderwijs bestaat de functie van werkmeester (weddecode 305) en de functie van werkplaatsleider (hogere wedde). Indien een school recht heeft op een derde werkmeester, krijgt de eerst benoemde werkmeester de functie van werkplaatsleider met hogere wedde.

Sinds een aantal jaren heeft men in het gewone onderwijs deze regeling omgekeerd, dit wil zeggen, de eerste werkmeester die in een school wordt aangesteld, krijgt onmiddellijk de functie van werkplaatsleider, de twee volgenden krijgen de functie van werkmeester.

In het buitengewoon secundair onderwijs (BuSO) heeft men deze regeling nog niet toegepast. Dit lijkt mij een discriminatie.

Heeft de minister reeds stappen ondernomen om deze regel in de verschillende onderwijssystemen op dezelfde manier toe te passen ?

Antwoord

De regeling waarbij de eerste werkmeester die in een school wordt aangesteld onmiddellijk de functie van werkplaatsleider krijgt, is in het buitenge-

woon secundair onderwijs inderdaad niet van toepassing.

De vergelijking met het gewoon beroepsonderwijs gaat niet helemaal op : de beroepsgerichte vorming wordt in het buitengewoon onderwijs aan leerlingengroepen gegeven die wezenlijk kleiner zijn dan in het gewoon onderwijs.

Allicht zal deze problematiek aan de orde komen wanneer de regelgeving voor het BuS0 zal worden geactualiseerd. Ik sluit niet uit dat er dan zal worden nagegaan of de behoefte aan meer werkplaatsleiders in het BuS0 inderdaad zo groot is als de Vlaamse volksvertegenwoordiger stelt.

Vraag nr. 7
van 8 oktober 1998
van mevrouw GERDA RASKIN

Verlof voorafgaand aan pensionering – Aanvraagtermijn

In het Belgisch Staatsblad verscheen op 16 augustus 1998 het besluit van de Vlaamse regering houdende toekenning van een verlof dat voorafgaat aan de pensionering voor bepaalde categorieën van ambtenaren van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Overeenkomstig dit besluit moesten de ambtenaren die van dit verlof wensten gebruik te maken, uiterlijk op 8 juli 1998 via een aangetekende brief een aanvraag indienen bij de administratie Ambtenarenzaken. De datum van de poststempel was hierbij bepalend.

Gezien de publicatiedatum van dit besluit in het Belgisch Staatsblad komt het me voor dat de respons op dit besluit vrij klein moet zijn.

1. Werden er aanvragen ingediend die aan de voorwaarden van de uiterste verzenddatum voldeden ?
2. Wanneer werd het besluit voor publicatie doorgezonden aan de diensten van het Staatsblad ?
3. Zijn de ingediende aanvragen rechtsgeldig, aangezien ze vóór de publicatie werden ingediend ?
4. Wordt de termijn voor het indienen van de aanvragen verlengd, gezien de late publicatiedatum ?

Antwoord

Ter uitvoering van het sectoraal akkoord 1995-1996, afgesloten in het Sectorcomité XVIII Vlaamse Gemeenschap-Vlaams Gewest, heeft de Vlaamse regering op 16 juni 1998 een nieuwe uitstapregeling voor het personeel van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap goedgekeurd.

Dit besluit heeft uitwerking gekregen op het moment van goedkeuring door de Vlaamse regering (16 juni 1998) en is gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 16 juli 1998.

Op basis hiervan zijn *alle* kandidaten die onder het toepassingsveld van dit besluit vallen, dus diegenen die aan de voorwaarden voldoen om het verlof voorafgaand aan het pensioen te kunnen genieten, *persoonlijk* via brief van 17 juni 1998 op de hoogte gesteld van deze nieuwe regeling, samen met een uitgebreide toelichting over de administratieve, geldelijke en praktische aspecten van de uitstapregeling en een modelformulier voor de indiening van de aanvraag.

1. In totaal zijn twintig aanvragen genoteerd die alle binnen de gestelde termijn (8 juli 1998) zijn ingediend.
2. Het besluit is op 10 juli 1998 vanuit de afdeling Kanselarij (departement Coördinatie) van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap doorgezonden naar de diensten van het Belgisch Staatsblad.
3. Gelet op de omstandigheid dat alle in aanmerking komende kandidaten daags na de goedkeuring door de Vlaamse regering, dit wil zeggen op 17 juni 1998, op de hoogte zijn gesteld van de nieuwe uitstapregeling, is voldaan aan het *beginsel van de kenbaarheid* (als formeel beginsel van behoorlijke regelgeving) ; rekening houdend met de datum van uitwerking van het besluit is bijgevolg voldaan aan de rechtsgeldigheid van elke ingediende aanvraag, voorzover deze werd verricht vóór de datum van afsluiting van de kandidaturen.
4. Aangezien de periode binnen welke de potentiële kandidaten hun kandidatuur hebben kunnen indienen voldoende ruim is geweest (17 juni – 8 juli 1998), is een verlenging, gelet op het in punt 3 vermelde, niet noodzakelijk gebleken.

Vraag nr. 8
van 8 oktober 1998
van mevrouw GERDA RASKIN

PMS-test schoolrijpheid kleuters – Inzagerecht ouders

De psycho-medisch-sociale centra (PMS) leveren geregeld advies over de schoolrijpheid van kleuters bij hun overgang naar het eerste leerjaar. Dit gebeurt aan de hand van testen waarbij de ouders niet mogen aanwezig zijn. Dit is te verantwoorden om beïnvloeding tegen te gaan. Dat echter noch de resultaten van deze testen, noch het samenvattend verslag mogen worden ingekeken door de ouders, komt sommigen onder hen vreemd voor.

Dit heeft tot gevolg dat ouders die niet akkoord kunnen gaan met de opinie van het PMS-centrum, het moeilijk hebben om deze beslissing correct in te schatten.

1. Waarom worden deze resultaten niet ter inzage gegeven nadat de testen volledig zijn afgerond ?
2. Kan er, wanneer de ouders niet akkoord kunnen gaan met het oordeel van het PMS-centrum, een tweede opinie worden gevraagd aan een ander PMS-centrum of aan een onafhankelijke derde, met name een psycholoog ?

Het lijkt me immers belangrijk dat bij twijfel de beslissing gefundeerd wordt genomen en dat de ouders de volledige zekerheid krijgen dat hun kind inderdaad niet schoolrijp is.

Bestaat hiervoor een procedure en zo neen, waarom wordt er dan geen uitgewerkt, met het oog op een gefundeerd en objectief advies dat aanvaardbaar is voor alle betrokkenen ?

Antwoord

Het klopt dat de PMS-centra geregeld advies afleveren over de schoolrijpheid van kleuters. Men kan echter niet stellen dat dergelijke adviezen zouden zijn gebaseerd op de testen die de centra in dit kader afnemen. Deze testen maken immers maar één aspect uit van een breder gamma aan beoordelingscriteria die door het centrum voor het opstellen van dergelijke adviezen worden gehanteerd. Men kan bijvoorbeeld het belang van de input van de kleuterleidster in deze moeilijk overschatten. Ik kom hier verder nog op terug.

Wat nu die testen betreft, moet inderdaad worden opgemerkt dat een formeel gereguleerd inzagerecht voor de ouders niet bestaat. De testresultaten worden meestal niet ter inzage gegeven aan de ouders, ook niet nadat de testen volledig zijn afgerond. Het valt overigens te bezien welke de meerwaarde van het vrijgeven van dergelijke resultaten zou zijn, aangezien ze voor iemand die onvoldoende met de materie vertrouwd is, weinig relevante informatie opleveren.

Het samenvattend verslag en de relevante informatie moeten wel in een gesprek tussen het centrum en de ouders worden gedeeld en eventueel schriftelijk meegedeeld. Het kan daarbij niet de bedoeling zijn droogweg de testresultaten door te spelen. De betekenis en het doorwegen van die resultaten en van de andere beoordelingscriteria moet aan de ouders worden uitgelegd, zodat zij begrijpen hoe het oordeel van het PMS-centrum tot stand is gekomen.

Expliciete regelgeving die de centra tot een dergelijk gesprek verplicht, bestaat evenmin. In het kader van een verantwoorde dienstverlening aan en een respectvolle begeleiding van de cliënt, is het centrum echter verplicht ten minste de mogelijkheid tot een dergelijk gesprek aan te bieden. Het ontwerp van decreet voor de centra voor leerlingenbegeleiding (CLB) bepaalt in artikel 10 wel dat de regering de regels zal bepalen voor de samenstelling, het bijhouden en de vernietiging van het leerlingdossier, evenals de procedure voor de raadpleging en de overdracht van het dossier. In de toekomst kan hiervoor dus een procedure worden verwacht.

Indien de ouders nog steeds niet akkoord gaan met het advies van het betrokken PMS-centrum, is er niets dat hen belet een tweede of zelfs derde opinie te zoeken. Doen ze dit bij een privé-instantie, dan zal dit wellicht tegen betaling zijn. Zoeken ze een ander PMS-centrum op, dan ligt de zaak enigszins anders.

Normaal gezien zal men daar voorstellen de kwestie met het oorspronkelijke centrum uit te klaren. Net omdat het advies van het eerste centrum gebaseerd is op een veel breder gamma aan beoordelingscriteria, onder meer via de input van de kleuterleidster, dan datgene waarover het tweede centrum ooit zal kunnen beschikken, staat men veel eerder terughoudend tegenover dergelijke aanvragen. De ouders zullen er ongetwijfeld terechtkunnen voor inlichtingen allerhande, maar een volledig nieuw onderzoek kan niet worden gegarandeerd.

Ten slotte wijs ik erop dat het advies van de PMS-centra aangaande de schoolrijpheid van kleuters geen bindend advies is. De ouders kunnen, tegen het advies van het PMS-centrum in, hun kind inschrijven in het eerste leerjaar. Enkel als het leerplichtig kind niet zou overgaan na de derde kleuterklas en dus zijn eerste jaar van de leerplicht in de kleuterklas zou doorbrengen, is er een advies van het PMS-centrum en van de klassenraad nodig (decreet basisonderwijs 25 februari 1997, artikel 17).

Indien de ouders beslissen de begeleiding van het PMS-centrum te weigeren, moeten ze dit schriftelijk laten bevestigen. Als ze hun kind later naar een andere school met een ander PMS-centrum sturen, kunnen ze de overdracht van het dossier weigeren.

Vraag nr. 12
van 9 oktober 1998
van de heer JOACHIM COENS

Nederlands voor anderstaligen – Taal brochures

Het Provinciaal Integratiecentrum in Leuven beschikt over een folder met een overzicht van het aanbod van cursussen "Nederlandse taallessen voor anderstaligen" in de provincie Vlaams-Brabant.

Deze brochure zou echter enkel in het Nederlands zijn opgesteld. Er zouden hierover reeds geregeld klachten zijn binnengekomen bij dit centrum, aangezien anderstaligen deze brochure niet kunnen lezen en via deze weg dan ook niet op de hoogte kunnen worden gebracht van het aanbod van voor hen geschikte cursussen. Volgens het Integratiecentrum zouden er enkel Nederlandstalige brochures mogen worden opgesteld.

Wat zijn dan de mogelijkheden om de anderstaligen op de hoogte te brengen van het cursusaanbod Nederlands ?

Hoe wordt dit opgelost ?

Antwoord

De brochure waarnaar de vraag verwijst, was niet rechtstreeks bestemd voor het doelpubliek voor taalcursussen Nederlands. Ze was bedoeld als instrument voor mensen in gemeenten, integratiecentra en andere gespecialiseerde diensten, waarmee kandidaten om Nederlands te leren konden worden doorverwezen.

In een aantal gevallen werd de brochure aan deze mensen gegeven, wat leidde tot de klachten die in de vraag zijn bedoeld.

De provincie Vlaams-Brabant heeft inmiddels sedert september 1997 een eigen campagne gestart om de opleidingen Nederlands bij anderstaligen te promoten. Bij deze campagne hoort een brochure waarin het volledige vormingsaanbod in Vlaams-Brabant wordt gegeven. Deze folder is in vier talen opgesteld (Nederlands, Frans, Engels en Duits).

Ik meen dat hiermee een oplossing is gevonden die het doel bereikt, zonder de taalwetgeving te overtreden.

Vraag nr. 13
van 9 oktober 1998
van mevrouw NELLY MAES

Secretaris-bibliothecaris SO – Aanwervingsvoorwaarden

Om een secretaris-bibliothecaris in het secundair onderwijs te kunnen benoemen, dient het personeelslid te beschikken over een "akte van bekwaamheid". Dit examen en de bijbehorende cursus worden echter niet meer georganiseerd.

De aanwervingsvoorwaarden voor een secretaris-bibliothecaris dienen dus te worden aangepast, opdat het ambt zou kunnen blijven bestaan en opdat niet zomaar elke leerkracht de leiding van de schoolbibliotheek in handen zou worden gegeven, zonder dat hij vooraf een specifieke opleiding heeft genoten.

Werden de decretale richtlijnen voor de aanwerving van een secretaris-bibliothecaris reeds aangepast ?

Zo ja, welke zijn de nieuwe voorwaarden ?

Antwoord

Het is inderdaad correct dat de cursus voor het behalen van de akte van bekwaamheid tot het houden van een openbare bibliotheek met ingang van september 1998 niet meer wordt georganiseerd. Deze cursus werd vervangen door de opleiding "Initiatie tot de bibliotheek-, documentatie- en informatiekunde", die wordt georganiseerd in het onderwijs van sociale promotie op het niveau hoger onderwijs van het korte type (HOKT).

Het ambt van secretaris-bibliothecaris in het secundair onderwijs behoort tot de personeelscategorie van het opvoedend hulppersoneel.

Het decreet van 14 juli 1998 houdende diverse maatregelen met betrekking tot het secundair onderwijs en tot wijziging van het decreet van 25 februari 1997 betreffende het basisonderwijs bepaalt dat met ingang van 1 september 1998 geen betrekkingen meer kunnen worden opgericht in een ambt van het opvoedend hulppersoneel. Enkel de betrekkingen die op 30 juni 1998 worden ingenomen door een vastbenoemd personeelslid, of vacante betrekkingen waarin een personeelslid tijdelijk is aangesteld, kunnen op 1 september 1998 in stand worden gehouden en opnieuw worden opgericht.

Dit heeft tot gevolg dat er vanaf deze datum ook geen vaste benoeming meer mogelijk is in een ambt van deze categorie. Op dit principe wordt een eenmalige uitzondering gemaakt voor betrekkingen die in de periode februari-mei 1998 werden vacant verklaard. In dergelijke betrekking is nog eenmalig een vaste benoeming mogelijk op 1 januari 1999. Deze vaste benoeming is trouwens, door de bepalingen van voormeld decreet, strikt beperkt tot het personeelslid dat op 30 juni 1998 was aangesteld in de vacante betrekking. Het personeelslid dat aldus op 30 juni 1998 in een vacante betrekking van secretaris-bibliothecaris was aangesteld – en dat op 1 januari 1999 uitzonderlijk nog kan worden benoemd – voldoet op die datum reeds aan alle subsidiëringsvoorwaarden. Eén van de subsidiëringsvoorwaarden is het bezit van het vereiste of voldoende geachte bekwaamheidsbewijs. Voor het ambt van secretaris-bibliothecaris vormt het officieel getuigschrift van bekwaamheid tot het houden van een openbare bibliotheek een onderdeel van het vereist of voldoende geacht bekwaamheidsbewijs.

Indien het personeelslid op die datum in het bezit is van het officieel getuigschrift van bekwaamheid tot het houden van een openbare bibliotheek, voldoet het aan de subsidiëringsvoorwaarden en kan het bijgevolg ook worden genoemd op 1 januari 1999.

Het decreet van 14 juli 1998 stelt dus dat met ingang van 1 september 1998 betrekkingen in de categorie van het opvoedend hulppersoneel (en ook het administratief personeel) niet meer kunnen worden opgericht. Vanaf die datum wordt een nieuwe personeelscategorie ingevoerd, het ondersteunend personeel. Op termijn zal deze categorie de categorieën van het opvoedend hulppersoneel

en administratief personeel volledig vervangen. De personeelscategorie van het ondersteunend personeel omvat twee ambten, opvoeder en administratief medewerker. Aan deze ambten worden drie niveaus van bekwaamheidsbewijzen verbonden, niveau secundair onderwijs, niveau HOKT en niveau ten minste hoger onderwijs van het lange type (HOLT).

De functie die door de huidige secretaris-bibliothecaris wordt uitgeoefend, zal in de toekomst dus worden uitgeoefend door een personeelslid met de functie van opvoeder of administratief medewerker. Het behoort tot de autonome bevoegdheid van de school om een personeelslid dat als opvoeder hetzij als administratief medewerker is aangesteld in die school, te belasten met de bibliotheek. Om de kwaliteit van de organisatie van de bibliotheek te vrijwaren, kan de school bijkomend eisen dat dit personeelslid de cursus "Initiatie tot de bibliotheek-, documentatie- en informatiekunde" dient te volgen.

Uit het voorgaande blijkt dat vanaf 1 september 1998 in het secundair onderwijs nog enkel personeelsleden in dienst kunnen blijven als secretaris-bibliothecaris op voorwaarde dat zij reeds op 30 juni 1998 tijdelijk werden aangesteld in een vacante betrekking. Deze personeelsleden moeten op dat ogenblik reeds aan de subsidiëringsvoorwaarden voldoen. Vermits in het secundair onderwijs nieuwe aanstellingen in het ambt van secretaris-bibliothecaris niet meer mogelijk zijn vanaf 1 september 1998, is het mijns inziens ook niet nodig de bekwaamheidsbewijzen voor dit ambt aan te passen.

De kwaliteit van de organisatie van het bibliotheekwezen binnen de school dient dus te worden bewaakt op het niveau van de school zelf.

Vraag nr. 17
van 12 oktober 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Bijzondere jeugdbijstand – Aanwerving

De personeelstekorten in bepaalde diensten van de Vlaamse Gemeenschap zijn een geregeld terugkerend probleem. Parlementsliden dringen geregeld aan op een definitieve oplossing voor bepaalde sectoren. De betrokken departementen doen zelf bij de minister bevoegd voor Ambtenarenzaken voorstellen tot wijziging van personeelsformaties.

Ik stel vast dat het personeelstekort in de Bijzondere Jeugdbijstand, zeker wat de buitendiensten betreft, een probleem blijft. De minister erkende deze diensten reeds als "continudienst", zodat snellere vervanging mogelijk is. Er startten via het Vast Wervingssecretariaat (VWS) reeds procedures tot aanwerving. Toch blijven de problemen groot: één preventiewerker per comité voor bijzondere jeugdbijstand is te weinig, vooral omdat de globale werkdruk blijft stijgen.

1. Wanneer gebeurden er reeds oproepen via het VWS om kandidaten te selecteren voor de afdeling Bijzondere Jeugdbijstand in 1998?
2. Hoeveel m/v reageerden, hoeveel m/v slaagden voor het examen? Hoeveel m/v zitten nu in de wervingsreserve in elke provincie?
3. Wanneer werden in deze legislatuur door het departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur reeds voorstellen ingediend tot wijziging van personeelsformaties in de Bijzondere Jeugdbijstand? Welke procedures moet een dergelijk voorstel doorlopen? Wat is de huidige stand van zaken van de voorstellen?

Antwoord

1. De enige door het departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur aangevraagde examens in 1998 zijn die van deskundige (consulent-hulpverlener) en deskundige (preventieconsulent).

In de examenagenda van juni/juli 1998 van het Vast Wervingssecretariaat verschenen de oproepen voor voornoemde examens. De uiterste inschrijvingsdatum voor dit examen was 24 augustus 1998.

2. In totaal schreven zich – volgens inlichtingen ingewonnen bij het Vast Wervingssecretariaat – voor het examen van deskundige (preventieconsulent) 149 kandidaten (99 vrouwen en 50 mannen) en voor dat van deskundige (consulent-hulpverlener) 298 kandidaten (225 vrouwen en 73 mannen) geldig in.

De voorselectie voor dit examen vindt plaats op 5 december 1998.

3. De huidige personeelsformatie van het ministerie werd opgenomen in het besluit van de Vlaamse regering van 13 juni 1996 houdende vaststelling van de personeelsformatie van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Dit

besluit werd inmiddels gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse regering van 16 september 1997 en 28 april 1998, die evenwel geen betrekking hebben op de sector van de Bijzondere Jeugdbijstand.

Tijdens haar vergadering van 6 februari 1997 besliste het college van secretarissen-generaal om voor alle departementen een dringende en beperkte wijziging van de personeelsformatie door te voeren, teneinde hinderlijke anomalieën zonder budgettaire weerslag in de personeelsformatie weg te werken op een beperkte schaal, vóór de meer ingrijpende fundamentele oefening rond personeelsplannen wordt opgesteld. Naar aanleiding van deze beslissing werd, wat de sector Bijzondere Jeugdbijstand betreft, door het departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur voorgesteld het aantal deskundigen te verhogen met 29 betrekkingen en ter compensatie verschillende openstaande administratieve functies in te leveren.

Op 3 december 1997 deelde mijn voorganger, de heer Luc Van den Bossche, de administratie Ambtenarenzaken evenwel mee dat hij niet kon instemmen met het voorstel tot wijziging van de personeelsformatie en dat hij eerst de opstelling van de personeelsplannen wenste af te wachten. Deze personeelsplannen zullen een vertaling zijn van de reële behoeften van de organisatie. Zolang geen personeelsplannen werden opgesteld, is het immers overbodig om reeds aanpassingen door te voeren aan de personeelsformatie op basis van de huidige situatie, terwijl de personeelsplannen vast en zeker in een aantal wijzigingen aan deze personeelsformatie zullen resulteren.

Enkel voor deze departementen waar de huidige formatie een belemmering betekent voor het noodzakelijk functioneren, kan een uitzondering worden gemaakt. Dergelijke dossiers dienen dan individueel ter goedkeuring aan mij te worden voorgelegd. Op dit ogenblik bereidt het departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur een individueel dossier voor met betrekking tot de sector Bijzondere Jeugdbijstand.

Indien een voorstel tot wijziging van de personeelsformatie wordt ingediend, wordt hierover eerst het advies ingewonnen van het college van secretarissen-generaal (ofschoon statutair niet verplicht) en van de Inspectie van Financiën. Indien er budgettaire meerkosten zijn, dient ook het begrotingsakkoord te worden aangevraagd. Vervolgens wordt het voorstel princi-

piëel goedgekeurd door de Vlaamse regering en wordt het overlegd in het Hoog Overlegcomité Vlaamse Gemeenschap – Vlaams Gewest.

Na het overleg met de vakbonden wordt het ontwerp van besluit tot wijziging van de personeelsformatie ten slotte definitief goedgekeurd door de Vlaamse regering en gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad.

Vraag nr. 24
van 21 oktober 1998
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

Kabinetten – Dienstvoertuigen

Zie :

Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling
 Vraag nr. 27
 van 21 oktober 1998
 van de heer Christian Van Eyken
 Blz. 641

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

ERIC VAN ROMPUY

VLAAMS MINISTER
 VAN ECONOMIE, KMO, LANDBOUW EN
 MEDIA

Vraag nr. 1
van 5 oktober 1998
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS

Renault Vilvoorde – Reconvertie

Met de sluiting van Renault verdwenen meer dan 3.000 banen in Vilvoorde. De schok was enorm, de overheid beloofde nieuwe, evenwaardige jobcreatie op de locatie.

Meer dan een jaar later blijven er nog een groot aantal arbeiders werkloos en op de terreinen worden enkele bedrijven toegelaten.

Het betreft nochtans een groot gebied, geschikt voor een groot project. De kleine bedrijfjes die nu worden toegelaten, hypotheekeren wellicht de kansen op grotere later.

Wat is heden ten dage het standpunt van de Vlaamse regering met betrekking tot de toekomst van de site van Renault en de werkgelegenheid in Vilvoorde ?

Antwoord

Naar aanleiding van de sluiting van de Renault-fabriek in Vilvoorde werden verschillende initiatieven genomen met als doel een oplossing te vinden voor de werknemers en nieuwe activiteiten te starten op de site.

Met Renault werd onderhandeld dat het gebouw en de terreinen voor een symbolisch bedrag zouden worden afgestaan aan nieuwe investeerders. Zelf behoudt Renault eveneens 400 arbeidsplaatsen in Vilvoorde.

De tewerkstellingscel die door Renault werd opgericht om de werknemers te begeleiden in hun zoektocht naar een nieuwe baan, telt nog slechts 993 inschrijvingen, tegenover 3.097 ingeschrevenen bij de start. Van deze 993 mensen wachten er 120 op hun brugpensioen, zijn er 27 met verlof zonder wedde, worden er 400 tewerkgesteld door Renault Industrie Belgique (RIB) (waarvan er reeds 272 actief zijn) en zijn er ongeveer 15 in onderhandeling met een andere werkgever. Dit betekent dat er nog een oplossing dient te worden gevonden voor zo'n 431 mensen.

Om de reconversie van de voormalige Renault-site te realiseren en te begeleiden, werd Renovil opgericht, een tijdelijke vereniging tussen de gewestelijke ontwikkelingsmaatschappij (GOM) Vlaams-Brabant, Renault en Novovil.

Voor het fabrieksgebouw werd in eerste instantie gezocht naar een investeerder die geïnteresseerd was in de overname van het volledige gebouw tegen aantrekkelijke condities, mits de voorwaarde voor het creëren van nieuwe tewerkstelling werd nageleefd. Deze voorwaarde werd vastgelegd op de creatie van 40 nieuwe banen per hectare.

De inspanningen werden met name toegespitst op de automobielnijverheid en de toeleveranciers van deze sector. Dit heeft echter niet tot concrete resultaten geleid binnen het tijdsbestek dat hiervoor werd uitgetrokken. Ook werd bij vele internationa-

le bedrijven gepolst of zij investeringsplannen hadden in Europa, en zo ja, of de Renault-site hiervoor in aanmerking kon komen.

Wanneer duidelijk bleek dat er geen interesse bestond voor de gebouwen in hun totaliteit, werd besloten om de voorstellen van kandidaat-investeerders die een deel van de gebouwen wilden betrekken, te bestuderen. Zo werd totnogtoe een overeenkomst gesloten met drie investeerders, namelijk :

AN-Alu

- onderneming die een lakstraat opstart, hetgeen complementair is aan haar activiteiten in Machelen, waar het anodisatiebedrijf gevestigd is ;
- oppervlakte : $\pm 9.700 \text{ m}^2$;
- tewerkstelling : creatie van 39 jobs over een duur van drie jaar vanaf 1 januari 1999 ;

Moorkens Diffusion

- nieuw distributiecentrum voor Buro Market met bijhorende semi-industriële integratie van assemblage, verpakking en recyclage van producten ;
- oprichting van een call center ;
- oppervlakte : $\pm 40.000 \text{ m}^2$;
- tewerkstelling : 140 jobs over drie jaar vanaf 1 januari 1999 ;

AKZO Nobel Decorative Coatings

- deze nieuwe tak van de AKZO-groep zal een distributiecentrum voor verven oprichten ;
- oppervlakte : $\pm 30.000 \text{ m}^2$;
- tewerkstelling : 120 jobs over drie jaar vanaf 1 januari 1999.

Dit betekent dat er momenteel nog ongeveer 20.000 m^2 vrij is, waarvoor de reconversiecel Renovil verder zoekt naar een kandidaat-investeerder. Het grootste gedeelte van het fabrieksgebouw heeft dus reeds een nieuwe bestemming gekregen en ook het overblijvende stuk beschikt over belangrijke troeven.

Met de opgesomde vennootschappen werd ook afgesproken dat men eerst de tewerkstellingscel van RIB zou raadplegen om deze vacatures in te vullen. Het profiel voor deze vacatures beantwoordt in grote mate aan het profiel van voormalige RIB-arbeiders.

Amper twintig maanden na de aankondiging van de sluiting en één jaar na de oprichting van Renovil, kan men de huidige stand van zaken dan ook als een positief resultaat bestempelen.

Vraag nr. 2 van 5 oktober 1998 van de heer FRANCIS VERMEIREN

Ecologiesteun – Procedures

In een studie van de vijf Vlaamse gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen (GOM) met betrekking tot de milieuknelpunten wordt onder meer verwezen naar de verschillende steunregimes voor milieu-investeringen. Vastgesteld wordt dat de verscheidenheid aan steunverlenende instanties en hun specifieke procedures zo complex zijn, dat enkel goed begeleide bedrijven erin slagen zich door de procedures heen te worstelen.

Kleine, jonge bedrijven daarentegen, die het meest steun nodig hebben, zien wegens de complexe procedure vaak af van een aanvraag.

Dit kan zeker niet de bedoeling zijn van de steunregimes voor milieu-investeringen die de Vlaamse regering heeft ingesteld.

Heeft de minister maatregelen genomen om tegemoet te komen aan de bezwaren van de GOM's wat het ingewikkelde karakter betreft van de steunmaatregelen voor milieu-investeringen ? Zo ja, om welke maatregelen gaat het ?

Antwoord

Specifieke klachten over de procedures inzake ecologiesteun zijn mij niet bekend. Deze steun maakt trouwens integraal deel uit van de expansiesteun en wordt in dat kader behandeld. Dit betekent dat kleine ondernemingen geen aparte aanvraag om ecologiesteun indienen. Zij kruisen op het aanvraagformulier inzake expansiesteun aan of zij eveneens ecologiesteun wensen te krijgen. In dat geval dienen zij één tot acht extra vragen te beantwoorden, een motivering te geven omtrent de milieuinvestering en een raming te geven van de

extra kosten die om milieuredenen worden aange-
gaan.

In het onderzoek dat voorafgaat aan het toeken-
nen van ecologiesteun wordt bestudeerd in welke
mate een onderneming betere milieuresultaten
behaalt dan de norm opgelegd in de milieuvergun-
ning. In die zin kan het toekennen van ecologie-
steun niet los worden gezien van de milieuvergun-
ning en haar voorwaarden.

In het eerste semester van 1998 werden er 69 posi-
tieve beslissingen ecologiesteun genomen op een
totaal aantal positieve beslissingen van expansie-
steun van 2.257. In het jaar 1997 werden er 101
positieve beslissingen ecologiesteun genomen op
een totaal aantal positieve beslissingen van 4.195.

In het jaar 1997 werd er 77,6 miljoen frank aan
ecologiesteun toegekend (op een totaal bedrag van
4,9 miljard frank).

In het eerste semester van 1998 ging het om een
bedrag van 44,6 miljoen frank (op een totaal
bedrag van 3,1 miljard frank).

Het aandeel van de ecologiesteun in de totale
steun bij kleine ondernemingen is beperkt. Er is
niet echt een evolutie in de cijfers.

Enkele jaren geleden werd het aanvraagformulier
voor expansiesteun voor kleine ondernemingen
gebruiksvriendelijker gemaakt. In 1997 werd even-
eens de "lijst van de technologieën" aangepast.
Naar aanleiding hiervan werd de brochure her-
werkt en werd er een algemeen hoofdstuk toege-
voegd. Dit hoofdstuk gaat in op de definitie van
een "ecologie-investering" en de verschillende
principes die eraan ten grondslag liggen (zoals het
principe van de meerkosten, de zwartelijststoffen,
...).

Binnen de administratie Economie wordt door de
afdeling Natuurlijke Rijkdommen en Energie
steun toegekend aan demonstratieprojecten rond
energiebesparing. Sinds 1998 is er binnen dezelfde
afdeling een budget beschikbaar voor steun bij de
installatie van zonnepanelen (zowel ondernemin-
gen als privé-personen kunnen er een beroep op
doen).

Verder bestaat er het fiscale voordeel van de ver-
snelde investeringsaftrek. Voor energiebesparende
investerings en milieuvriendelijke investeringen
inzake onderzoek en ontwikkeling bedraagt de
eenmalige investeringsaftrek 13,5 % voor het aan-

slagjaar 1998 voor zowel de natuurlijke personen
als de vennootschappen.

Vraag nr. 3
van 6 oktober 1998
van de heer DOMINIEK LOOTENS-STAEL

VRT Studio Ket – Politieke neutraliteit

Tijdens de uitzending van Studio Ket (Ketnet) op 8
september 1998 noteerde ik omstreeks 18.40 uur
toevallig volgende uitspraak, die ik hier bijna let-
terlijk kan weergeven : "Dat zal Alexandra Colen
van het Vlaams Blok wel leuk vinden. Colen geeft
haar kinderen zelf les omdat ze vindt dat haar kin-
deren door de scholen toch alleen maar gebruikt
worden om er aidscampagnes en drugcampagnes
op uit te testen. Misschien moeten we Alexandra
Colen maar op een vliegtuig zetten naar Amerika.
Dan zijn we daar ook weer al van af."

Vindt de minister het geoorloofd dat de openbare
omroep dergelijke intenties tot uitwijzing van
bepaalde politici lanceert, en nog wel tijdens een
uitzending voor kinderen ?

Zijn er sancties genomen tegen de verantwoorde-
lijke voor het verspreiden van jeugd-"nieuws" van
dit niveau ? Werden er in dit concrete geval maat-
regelen genomen ?

Antwoord

Volgens de gecoördineerde decreten inzake
radio-omroep en televisie en de beheersovereen-
komst met de VRT bepaalt de VRT autonoom de
inhoud van de programmatie. Wel werden de nodige
waarborgen ingebouwd inzake objectiviteit. Zo
is de VRT decretaal verplicht een redactiestatuut
en deontologische code op te stellen. Daarnaast
kunnen particulieren die vinden dat de VRT in
overtreding is een klacht indienen bij de Vlaamse
Geschillenraad.

Aangaande de specifieke vraag deelt de VRT mee
dat de bewuste passage aan het einde kwam van
een item over een nieuwe maatregel in de Ameri-
kaanse scholen. Daar wordt een campagne gevoerd
over het gevaar van overdraagbare ziekten en
ongewenste zwangerschappen. De campagne raad-
de de Amerikaanse tieners af om seks te hebben.
Voor de programmamakers bood dit een themati-
sche link met mevrouw Colen. Zij heeft zich het
voorbijge jaar eveneens rond dit thema geprofi-
leerd.

Het was niet de bedoeling van de programmamakers van Studio Ket om mevrouw Colen of haar partij te kwetsen. De commentaar was ironisch bedoeld. Ironie is een constante in het programma. Ook andere politici en partijen werden al op de korrel genomen. Een en ander belet niet dat de formulering ditmaal explicieter was dan wenselijk. De betrokken programmamakers kregen daarvoor passende opmerkingen, aldus nog de VRT.

Vraag nr. 4
van 6 oktober 1998
van de heer DOMINIEK LOOTENS-STAEL

VRT Panorama – "Deportatie" van illegalen

In de trailer voor de Panorama-uitzending van donderdag 10 september 1998 werd aangekondigd dat deze uitzending zou handelen over "de vieze gasten van Vuile Mong". "Vuile Mong" zou asielzoekers herbergen die enige tijd geleden uit het opvangcentrum voor illegalen in Steenokkerzeel ontsnapt zijn. In de trailer werd aan de kijker meegedeeld dat deze illegalen er ontsnapt zijn om aan de deportatie (sic) te ontkomen.

"Deporteren" betekent volgens het Groot Woordenboek der Nederlandse taal : "naar een strafkolonie, een concentratiekamp, e.d. brengen".

Ik meen dat niemand de intentie heeft om de personen die tijdelijk in het transitcentrum in Steenokkerzeel verblijven, naar een strafkolonie of een concentratiekamp te brengen. Het woord "uitwijzing" was mijns inziens hier dan ook beter op zijn plaats geweest.

"Uitwijzen" betekent volgens het bovenvermelde woordenboek : "bij rechterlijk vonnis uit het land zetten".

Het bewust en aanhoudend cultiveren van begripsverwarring is een in de politiek en in de media veel beproefde tactiek. Nochtans geldt voor de VRT volgens het gecoördineerd decreet van 25 januari 1995, dat werd gewijzigd door artikel 4 van het decreet van 29 april 1997, dat "het ganse aanbod van de VRT moet worden gekenmerkt door de kwaliteit van de programma's zowel naar inhoud, naar vorm als naar taalgebruik". Ik meen dat correct taalgebruik, dat er voor zorgt dat informatieve programma's de waarheid spreken, dan ook een vereiste is.

Het is niet omdat niemand naar de Vlaamse Geschillenraad trekt (wie zou in een dergelijk

geval trouwens benadeling of persoonlijk belang kunnen aantonen ?), dat maatregelen niet noodzakelijk zouden zijn bij het overtreden van het decreet en de journalistieke deontologie.

Kan de minister meedelen of hij vindt dat het geoorloofd is dat voor het aankondigen van duidingsprogramma's dergelijk bewust tendentius en foutief taalgebruik wordt gehanteerd ?

Wordt er in dergelijk geval een sanctie getroffen ten aanzien van de betrokken verantwoordelijken ? Werden er in dit concrete geval maatregelen genomen ?

Antwoord

1. Uit het "Groot Woordenboek van Hedendaags Nederlands" van Van Dale (dat meer dan de "Dikke Van Dale" oog heeft voor het hedendaagse taalgebruik) blijkt dat het woord "deportatie" op onze dagen twee betekenissen kan hebben. Niet alleen : "het brengen naar een ballingsoord, strafkolonie of concentratiekamp", maar ook : "gedwongen tocht naar een andere plaats", wat die andere plaats ook mag zijn (P.G.J. van Sterkenburg, G.E. Booij, P.R.F. Verhoeven, Groot Woordenboek van Hedendaags Nederlands, Utrecht, Antwerpen, Van Dale Lexicografie, tweede druk 1991).

Dat blijkt ook uit een willekeurige greep uit hedendaagse publicaties :

Het kerkasiel voor Zairese vluchtelingen was een publieke asiel-actie, die gestart werd in november 1995, waarbij twaalf Zairezen die met uitzetting uit Nederland worden bedreigd, bescherming kregen in een kerk. Ter illustratie : in diezelfde maand werd, in een gezamenlijke actie van de Duitse, Franse en Nederlandse overheid, voor de vierde keer dat jaar een chartervliegtuig volgeladen met Zairese asielzoekers om hen naar hun land te deporteren. (Uit : Kerkasiel voor Vluchtelingen, Coördinatiepunt Kerkasiel, Amsterdam, 5 maart 1998)

"Het is een drama", zegt een ambtenaar van de Indonesische immigratiedienst. "Wat moeten die mensen hier ? De meesten bezitten niets meer. En de kans dat ze hier werk vinden is zo goed als nihil. Wij brengen ze naar huis – meer kunnen we niet doen". De mannen komen allemaal uit Maleisië. Ze zijn het slachtoffer geworden van de economische crisis die de meeste landen van Oost-Azië al maanden in zijn greep heeft. Bij

duizenden zijn ze de afgelopen weken opgepakt en gevangengezet, in afwachting van deportatie. (Uit de Volkskrant van 2 april 1998)

Drie weken na de overdracht van Hongkong liggen de door Peking benoemde machthebbers al zwaar onder vuur, (...) de gevoeligste kwestie is die van jonge Chinese immigranten. De Basiswet (de door China en Groot-Brittannië opgestelde mini-constitutie) verleent kinderen van Hongkongse ouders die buiten de stadsgrenzen zijn geboren het recht zich in Hongkong te vestigen. Maar nauwelijks twee weken na het van kracht worden van de grondwet schrok het voorlopige parlement terug voor de consequenties. (...) Tot overmaat van ramp herriep het parlement deze belofte met terugwerkende kracht, zodat de 2.500 kinderen die al in Hongkong zijn, dreigen te worden teruggestuurd (...) Meer dan honderd advocaten hebben aangeboden kinderen die met deportatie worden bedreigd pro deo bij te staan. (Uit de Volkskrant van 23 juli 1997)

2. In het rijkswachtdocument "Richtlijnen inzake de uitvoering van repatriëringen" van 9 oktober 1997 wordt de term DEPO gebruikt in de betekenis : "algemene term voor de te repatriëren vreemdeling".
3. Ten slotte : de uitzending waar de trailer naar verwees, bevatte volgende commentaarzinnen.
  - *Word je vervolgd in je eigen land, dan ben je een politiek vluchteling, en die laten we in principe toe. Wie alleen maar een beter leven zoekt, economische vluchtelingen noemen we dat, die wijzen we terug.*
  - *Op een dag is het zo ver, je wordt daadwerkelijk het land uitgezet.*
  - *Alain wilde niet op het vliegtuig (...) De piloot vreesde voor moeilijkheden tijdens de vlucht en wilde hem niet meenemen. De uitzetting mislukte.*

Met andere woorden : in de reportage is weliswaar het woord deportatie gebruikt, maar zijn ook de omschrijvingen "uitwijzen" en "het land uitzetten" even goed aan bod gekomen.

**Vraag nr. 5
van 8 oktober 1998
van de heer CARL DECALUWE**

Diensten met afzonderlijk beheer – Begrotingspost veroordelingen

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening

Vraag nr. 18

van 8 oktober 1998

van de heer Carl Decaluwé

Blz. 614

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid.

**Vraag nr. 6
van 8 oktober 1998
van de heer CARL DECALUWE**

Subsidedossiers bufferzone – Stand van zaken

Aansluitend op mijn eerdere vragen nrs 42 van 12 februari 1996 en 67 van 3 februari 1997 (*respectievelijk Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 8 van 19 februari 1996, blz. 392 en BVA nr. 11 van 7 maart 1997, blz. 986 – red.*) over het vermelde onderwerp, zou ik graag hieromtrent nog enkele concrete vragen stellen.

1. Hoeveel aanvragen voor het verhoogd steunequivalent voor investeringen in de bufferzone zijn er tot op heden ingediend en hoeveel hiervan werden er goedgekeurd ?
2. Van welke bedrijven en sectoren komen deze aanvragen ?
3. Werd reeds een evaluatie doorgevoerd van het gebruik van bufferzones (en overgezonden aan de Europese Commissie) en welke waren de conclusies ?

Antwoord

1. Sinds de invoering van de bufferzones op 5 juli 1995 zijn er 113 dossiers ingediend, goed voor een investeringsbedrag van 13.679 miljoen frank. Hiervan werden er 94 goedgekeurd.

De toegekende steun bedraagt 747,4 miljoen frank, op een totaal aanvaard investeringsbedrag van 8.685,7 miljoen frank.

2. De aanvragen komen van bedrijven uit volgende basissectoren :

1. metaal	30
2. voeding	7
3. hout en bouw	25
4. diensten	12
5. textiel	30
6. chemie	7
7. papier/drukkerijen	2

113

3. Er werd geen evaluatie opgesteld, wel werd er een verslag over expansiesteun in de bufferzones doorgestuurd naar de Vlaamse regering en de Europese Commissie.

Vraag nr. 7
van 8 oktober 1998
van de heer CARL DECALUWE

Verwijlintresten – Overzicht 1997

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer
 en Ruimtelijke Ordening

Vraag nr. 20

van 8 oktober 1998

van de heer Carl Decaluwé

Blz. 616

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid.

Vraag nr. 8
van 8 oktober 1998
van de heer CARL DECALUWE

VRT Ketnet-Canvas – Waalse kabel

Een tijd geleden konden de kijkers van Luik en Waremme TV2 (nu Ketnet en Canvas) niet meer ontvangen, daar de Waalse kabelmaatschappij Teledys het tweede VRT-net van de kabel gooide. Volgens Teledys geven immers ook niet alle Vlaamse kabelmaatschappijen beide RTBF-netten door.

1. Welke Vlaamse kabelmaatschappijen weigeren RTBF2 door te geven en wat zijn hiervoor de redenen ?
2. Wat is de stand van zaken inzake het dispuut over het doorgeven op de Waalse kabel van Canvas en Ketnet en werden reeds contacten op politiek niveau hieromtrent opgenomen ?
3. Welke initiatieven heeft de minister reeds genomen om er alsnog voor te zorgen dat Waalse kabelmaatschappijen toch het tweede VRT-net doorgeven, teneinde de reciprociteit in beide regio's te maximaliseren ?

Antwoord

1. Volgens het decreet van 28 april 1998 tot wijziging van de decreten betreffende de radio-omroep en televisie zijn de Vlaamse kabelmaatschappijen verplicht om twee netten van de RTBF door te geven.

Uit de gegevens waarover de administratie beschikt, blijkt dit inderdaad zo te zijn.

- 2 en 3. De Franse Gemeenschap heeft in ruil beloofd eveneens decretaal de verplichting voor zijn kabelmaatschappijen op te nemen om de twee netten van de VRT door te geven.

Een voorontwerp van decreet terzake werd reeds door de Franse gemeenschapsregering goedgekeurd en voor advies aan de Raad van State overgezonden, maar moet nog door de Franse Gemeenschapsraad worden behandeld. Eenmaal deze tekst is goedgekeurd, zijn de kabelmaatschappijen die vallen onder de bevoegdheid van de Franse Gemeenschap verplicht de twee VRT-netten door te geven.

Doen zij dit niet, dan kan elk individu dit voor de bevoegde instanties afdwingen.

Vraag nr. 9
van 12 oktober 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Ministeriële kabinetten – Gehandicaptenvoorzieningen

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer
en Ruimtelijke Ordening

Vraag nr. 31

van 12 oktober 1998

van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen

Blz. 625

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid.

Vraag nr. 10

van 12 oktober 1998

van mevrouw **RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Kabinetsmedewerkers – Vrouwen

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese
Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie

Vraag nr. 13

van 12 oktober 1998

van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen

Blz. 600

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

LEO PEETERS

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
STEDELIJK BELEID EN HUISVESTING

Vraag nr. 2

van 6 oktober 1998

van de heer **DOMINIEK LOOTENS-STAEL**

Taalgrensgemeenten – Overleg

Uit de pers vernam ik dat zeven burgemeesters uit Vlaams-Brabant geregeld overleggen met zeven collega's van over de taalgrens. Samen zouden ze proberen oplossingen te zoeken voor problemen die de taalgrens overschrijden. Zo zou er bijvoorbeeld overleg zijn geweest tussen de burgemeesters van Galmaarden, Tubeke en Edingen in verband met taalproblemen bij de Dienst 100.

Kan de minister dit bevestigen ?

Kan een overzicht worden gegeven van dergelijke overlegvergaderingen ?

In welk juridisch referentiekader dienen deze overlegvergaderingen te worden gesitueerd ?

Hebben dergelijke bijeenkomsten een formeel karakter ?

Worden deze overlegvergaderingen geïnstitutionaliseerd ?

Op welke wijze wordt de minister geïnformeerd over eventuele beslissingen die bij deze vergaderingen worden genomen ?

Antwoord

De Dienst 100 behoort tot de bevoegdheid van de federale staatssecretaris bevoegd voor Veiligheid.

Vraag nr. 9

van 8 oktober 1998

van de heer **DIDIER RAMOUDT**

Bouwwerken Oostende – Vergunningen

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 464 van 7 augustus 1997 met betrekking tot het uitvoeren van bouwwerken door de stad Oostende zonder vergunning (dossier ingediend op 13 februari 1997 voor het inrichten van klaslokalen voor de Freinetschool) stelde minister Baldewijns : "In het concreet geval van Oostende was sanctionering volgens de decretale strafbepaling niet mogelijk aangezien de vaststelling van de overtreding pas gebeurde na het verlenen van de vergunning." Dat impliceert dat hij erkent dat er dus een overtreding was. Hij antwoordde tevens : "Natuurlijk is het de plicht van de overheid (en ook van de gemeentelijke overheid, die een belangrijke rol inzake ruimtelijke ordening speelt) om in haar gedragingen een voorbeeldfunctie te vervullen. Ik poog dan ook een handhavingsbeleid te voeren dat geen onderscheid

maakt naargelang de hoedanigheid van de overtreder" (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 2 van 16 oktober 1997, blz. 282 – red.*).

Andermaal werd nu vastgesteld dat de stad Oostende aan diezelfde Freinetschool bouwwerken uitvoert zonder vergunning. Ook elders in de stad zijn nog andere werken aan de gang zonder bouwtoelating. Er kan dus gerust worden gesteld dat de stad Oostende er een gewoonte van maakt om werken aan te vatten zonder de nodige vergunningen en zich also boven de wet stelt. De administratie bevoegd voor ruimtelijke ordening heeft ondertussen bevolen dat de bouw van drie klaslokalen op de gelijkvloerse verdieping van de Freinetschool, gelegen Ieperstraat 35 in Oostende, dienden te worden stilgelegd. Zulks brengt uiteraard kosten met zich mee voor de betrokken aannemer.

1. Welke sancties en/of maatregelen treft de minister om herhaling van dezelfde overtreding door eenzelfde gemeentebestuur te voorkomen ?
2. Welke sancties en/of maatregelen treft de minister in het concrete geval van Oostende ?
3. Kan het schepencollege van Oostende solidair worden gesteld voor de kosten voortspruitend uit deze herhaalde en blijkbaar moedwillige bouwovertradingen ?

N.B. Een vraag over deze problematiek werd ook gesteld aan de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

Antwoord

Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

(*Antwoord Steve Stevaert : blz. 612 – red.*)

Vraag nr. 16 van 9 oktober 1998 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

SIF+-gemeenten – Voortgangsrapport

Dit jaar wordt beslist over het al dan niet verlenen van de extra middelen aan SIF+-gemeenten

(Sociaal Impulsfonds). Elk van deze gemeenten stelde voor de voorbije periode een beleidsplan op en maakte jaarlijks een voortgangsrapport over het effectieve uitvoeren van het plan.

1. In welke gemeenten toont het voortgangsrapport aan dat het beleidsplan niet volledig conform de afspraak werd uitgevoerd ? In welke beleidsdomeinen rijzen de meeste problemen ?
2. Welke gemeenten hebben aldus geen recht op volledige uitbetaling van het SIF+-geld voor de voorbijaande jaren ? Om welke bedragen gaat het in elke gemeente ? Hoe gebeurt de eventuele terugvordering ?
3. Wat gebeurt er met deze middelen : blijven ze alsnog voorbehouden voor deze SIF+-gemeenten voor het volgende jaar ? Worden ze verdeeld over alle SIF+-gemeenten ? Over alle gemeenten ?

Antwoord

Een belangrijk uitgangspunt van het Sociaal Impulsfonds is het partnerschap met de lokale besturen. Het afsluiten van de beleidsovereenkomst is het resultaat van een onderhandeling tussen de Vlaamse en de lokale overheid. Er wordt naar gestreefd dat elke beleidsovereenkomst op maat wordt onderhandeld. Het partnerschap en maatwerk worden niet alleen geleverd tijdens het afsluiten van de beleidsovereenkomst, maar gelden voor de ganse duur ervan. Het SIF-decreet van 14 mei 1996 voorziet in de mogelijkheid dat de overeenkomst te allen tijde door de partijen kan worden gewijzigd. Dit maakt het mogelijk om tijdig in te spelen op onvoorziene ontwikkelingen, of nieuwe uitdagingen aan te gaan. Kortom, de beleidsovereenkomst moet worden begrepen als een flexibel planningsinstrument. In de mate dat van deze positieve mogelijkheid wordt gebruikgemaakt, kunnen onder meer terugvorderingen worden vermeden.

Een globale evaluatie van de uitvoering van de afgesloten SIF-convenants is momenteel onmogelijk, omdat de verwerking van de voortgangsrapporten 1996 en 1997 door de SIF-administratie volop bezig is. Dit wordt – zoals aangekondigd in het evaluatierapport 1997 – een thema voor het SIF-evaluatierapport 1998.

Middels de saldi-aanvragen en het aantal convenantswijzigingen kan men indicatief een zicht krij-

gen op de voortgang van de uitvoering van de afgesloten convenants.

Overzicht saldi

Een eerste indicatie is de voortgang van de uitbetaling van de saldi 1996-1997. Het SIF-decreet van 14 mei 1996 stipuleert dat het voorschot van het trekkingsrecht binnen twee maanden na de ondertekening van het convenant wordt uitbetaald. De uitbetaling van het resterende saldo gebeurt naarmate de afgesproken resultaten van het convenant worden behaald. De data waartegen de resultaten moeten worden behaald, zijn streefdata. Resultaten kunnen vroeger of later dan de afgesproken streefdatum worden bereikt, maar dienen wel binnen de globale periode van het convenant te blijven. Het overschrijden van de streefdatum betekent dat het

saldo later wordt uitbetaald. Het is dus in het belang van de gemeente niet te talmen met de uitvoering.

Indien het lokaal bestuur voorziet dat het onmogelijk is een afgesproken resultaat te halen, kan het vragen om te heronderhandelen rond een vooropgezet resultaat, zodat het convenant ex ante en niet ad hoc dient te worden aangepast. Dat laatste is immers onmogelijk. Indien een resultaat dreigt nooit te worden behaald, moet het convenant op voorhand worden aangepast. Zoniet verliest het bestuur het trekkingsrecht gekoppeld aan dit niet gerealiseerde resultaat.

Op 19 oktober 1998 kan het volgende worden vastgesteld.

Saldi 1996

1.1	Aantal afgesloten convenants	%	Aantal volledig betaalde	%	Aantal gedeeltelijk betaalde	%
SIF-plus	20	74,07 %	12	44,44 %	8	29,63 %
VGC	1	3,70 %	1	3,70 %	0	0,00 %
Ex-VFIK	6	22,22 %	2	7,41 %	4	14,81 %
Totaal	27	100,00 %	15	55,56 %	12	44,44 %

15 van deze groep van 27 gemeenten hebben al hun resultaten gehaald. 12 gemeenten bereikten in mindere of meerdere mate de resultaten. Hierna volgt een overzicht van de bedragen. Daarbij moet rekening worden gehouden met het aantal ontvangen saldi-aanvragen die zich momenteel nog in de onderzoeksfase bevinden op de administratie.

1.2	Bedrag afgesloten convenants	%
SIF-plus	1.106.573.332	89,39 %
VGC	23.100.000	1,87 %
Ex-VFIK	108.300.760	8,75 %
Totaal	1.237.974.092	100,00 %
Restbedrag betalingen convenants		
	55.456.902	4,48 %
	0	0,00 %
	11.443.254	0,92 %
	66.900.156	5,40 %

Op het totale trekkingsrecht 1996 moet nog slechts 5,4 % worden uitbetaald.

Saldi 1997

2.1	Aantal afgesloten convenants	%	Aantal volledig betaalde	%	Aantal gedeeltelijk betaalde	%
SIF-plus	30	10,99 %	9	3,30 %	21	7,69 %
VGC	1	0,37 %	0	0,00 %	1	0,37 %
Waarborg	242	88,64 %	96	35,16 %	146	53,48 %
Totaal	273	100,00 %	105	38,46 %	168	61,54 %

2.2	Bedrag afgesloten convenants	%
SIF-plus	3.580.092.927	68,55 %
VGC	56.900.000	1,09 %
Waarborg	1.585.533.391	30,36 %
Totaal	5.222.526.318	100,00 %
Restbedrag betalingen convenants		%
	617.156.785	11,82 %
	7.470.500	0,14 %
	298.674.534	5,72 %
	923.301.819	17,68 %

Uit deze cijfers blijkt dat er een openstaand saldo is van 17 % van het trekkingsrecht 1997. In werkelijkheid ligt dit cijfer lager, omdat het overzicht nog geen rekening houdt met de administratief goedgekeurde saldi-aanvragen die nog niet in betaling werden gesteld.

Addenda

Een bijkomende indicatie is het aantal gewijzigde convenants (addenda). Het SIF-decreet voorziet in de mogelijkheid dat het convenant tijdens de duur op verzoek van de partijen kan worden gewijzigd. Zowel inhoudelijke als financiële aanpassingen komen in aanmerking. De doorgevoerde aanpassingen hebben doorgaans te maken met vertraging van de vooropgestelde resultaten, correcter inschatten van de resultaten en budgettaire correc-

ties. Een overzicht kan worden meegedeeld voor de jaren 1996 en 1997.

Addenda 1996

3.1	Aantal afgesloten convenants	Aantal addenda 1996
SIF-plus	20	2
VGC	1	0
Ex-VFIK	6	0
Totaal	27	2

Gemeente	Antwerpen Turnhout	SIF-plus SIF-plus

Addenda 1997

3.2	Aantal afgesloten convenants	Aantal addenda 1997
SIF-plus	30	2
VGC	1	0
Waarborg	242	0
Totaal	273	2

Gemeente	Antwerpen Blankenberge	SIF-plus SIF-plus

Tot op heden is er voor geen enkele gemeente of OCMW sprake van eventuele terugvorderingen.

N.v.d.r.

VFIK : Vlaams Fonds voor de Integratie van Kansarmen
VGC : Vlaamse Gemeenschapscommissie

Vraag nr. 17
van 9 oktober 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

SIF+-gemeenten – Instandhouding eigen middelen

Het Sociaal Impulsfonds (SIF) wordt onder andere door een heffing op krotwoningen en verwaarloosde gebouwen gefinancierd.

Een aantal gemeenten krijgt zo gedurende drie jaar een extra ondersteuning van het Vlaams Gewest uit dit Sociaal Impulsfonds. Bedoeling is de gemeentebesturen, naast de eigen middelen, extra middelen te geven om sociale impulsen te geven in hun gemeente.

Ook via andere kanalen (bijvoorbeeld jeugdwerkbeleidsplan) kunnen gemeenten een extra financiële injectie krijgen, maar dan steeds op voorwaarde dat ze de eigen vroegere uitgaven voor het doel intact houden.

In het SIF+-plan is dit niet als voorwaarde opgenomen.

Zijn er SIF+-gemeenten die sinds 1996 de eigen inkomsten hebben verlaagd door geen of minder eigen belasting voor verkrotting of leegstand te heffen, door de gemeentelijke opcentiemen te verlagen, door de heffingen of specifieke belastingen af te schaffen zonder dit te compenseren door andere heffingen of belastingen, door de aanvullende gemeentebelasting op de personeelsbelasting te verlagen? Zo ja, welke?

Antwoord

Het Sociaal Impulsfonds is een bundeling van een aantal bestaande middelen zoals het Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn (BFMW), de

Bijzondere Dotatie, het Vlaams Fonds voor de Integratie van Kansarmen (VFIK), middelen tegen de kansarmoede, en wordt verhoogd met nieuwe middelen en met de netto-opbrengst uit de heffing op de leegstand en de verkrotting.

De bundeling van deze middelen gaat de versnippering tegen en geeft aan de lokale besturen decretaal een maximale zekerheid inzake de continuïteit van de middelen om een beleid te voeren dat niet alleen de problemen wegwerkt, maar ze ook moet voorkomen.

Wat de financiële stimulansen via andere kanalen dan het Sociaal Impulsfonds betreft, kan er worden verwezen naar artikel 16 van de beleidsovereenkomsten die de Vlaamse overheid afsluit met de lokale besturen, zowel SIF+ als waarborggemeenten. De lokale besturen verbinden er zich volgens dit artikel toe om alle financiële middelen (eigen middelen, federale middelen uit veiligheids- en preventiecontracten, Europese middelen, middelen van de provincies, ...) waarover ze beschikken om de doelstellingen van deze beleidsovereenkomst te realiseren, optimaal op elkaar af te stemmen en op de meest doeltreffende wijze in te zetten. De administratie bewaakt en volgt de afstemming van al deze middelen op.

Hierna volgen de gevraagde gegevens voor de periode 1995 tot en met 1997. Wat de gegevens voor het jaar 1998 betreft, beschikt de administratie nog niet over de vaststaande gegevens uit de rekeningen 1998, die pas in het begin van 1999 worden vastgesteld.

Tabel 1 met de aanvullende personenbelasting (APB) per SIF+-gemeente (in procent)

Gemeente	APB 1995	APB 1996	APB 1997	evolutie 96-97
Aalst	8,0	8,0	8,0	status-quo
Antwerpen	8,0	8,0	8,0	status-quo
Blankenberge	7,3	7,0	7,0	status-quo
Bredene	7,0	7,0	7,0	status-quo
Brugge	7,0	7,0	7,0	status-quo
De Panne	5,0	5,0	5,0	status-quo
Dendermonde	8,8	8,8	8,8	status-quo
Diest	6,0	8,0	8,0	status-quo
Eeklo	8,0	8,0	8,0	status-quo
Genk	7,0	7,0	7,0	status-quo
Gent	7,0	6,7	6,7	status-quo
Geraardsbergen	8,5	8,5	8,5	status-quo
Ham	5,0	5,0	5,0	status-quo
Kortrijk	6,0	6,5	6,5	status-quo
Leuven	7,0	7,0	7,0	status-quo
Lier	7,0	7,0	7,0	status-quo
Maasmechelen	6,0	6,0	6,0	status-quo
Mechelen	7,8	7,8	7,8	status-quo
Menen	7,0	7,0	7,0	status-quo
Nieuwpoort	6,0	6,0	6,0	status-quo
Oostende	7,0	7,0	7,0	status-quo
Ronse	7,0	7,0	7,0	status-quo
Spiere-Helkijn	5,5	6,5	6,5	status-quo
Tienen	7,2	7,2	7,2	status-quo
Tongeren	6,0	6,0	8,5	+ 2,5
Turnhout	7,0	7,0	7,0	status-quo
Vilvoorde	6,0	6,0	6,0	status-quo
Wetteren	7,0	7,0	7,0	status-quo
Willebroek	9,0	9,0	9,0	status-quo
Zelzate	5,5	5,5	6,0	+ 0,5

Tabel 2 met opcentiemen op de onroerende voorheffing (OOV) per SIF+-gemeente

Gemeente	OGV 1995	OGV 1996	OGV 1997	evolutie 96-97
Aalst	1.250	1.250	1.250	status-quo
Antwerpen	1.350	1.350	1.350	status-quo
Blankenberge	1.250	1.445	1.445	status-quo
Bredene	1.150	1.350	1.350	status-quo
Brugge	1.400	1.400	1.400	status-quo
De Panne	1.250	1.250	1.250	status-quo
Dendermonde	1.200	1.200	1.200	status-quo
Diest	950	1.500	1.500	status-quo
Eeklo	1.000	1.000	1.000	status-quo

Gemeente	OGV 1995	OGV 1996	OGV 1997	evolutie 96-97
Genk	1.050	1.050	1.050	status-quo
Gent	1.175	1.175	1.175	status-quo
Geraardsbergen	1.300	1.300	1.300	status-quo
Ham	850	850	850	status-quo
Kortrijk	1.400	1.550	1.550	status-quo
Leuven	1.150	1.150	1.150	status-quo
Lier	725	725	950	+ 225
Maasmechelen	1.120	1.250	1.250	status-quo
Mechelen	1.663	1.663	1.663	status-quo
Menen	1.400	1.400	1.500	+ 100
Nieuwpoort	1.200	1.200	1.300	+ 100
Oostende	1.450	1.450	1.600	+ 150
Ronse	1.200	1.200	1.200	status-quo
Spiere-Helkijn	1.450	1.450	1.450	status-quo
Tienen	1.400	1.400	1.400	status-quo
Tongeren	1.250	1.250	1.350	+ 100
Turnhout	1.050	1.050	1.050	status-quo
Vilvoorde	1.200	1.200	1.200	status-quo
Wetteren	1.000	1.000	1.000	status-quo
Willebroek	1.500	1.500	1.500	status-quo
Zelzate	850	850	850	status-quo

Uit beide tabellen blijkt dat van 1996 – het jaar van de inwerkingtreding van het decreet op het Sociaal Impulsfonds – tot 1997 geen enkele van de SIF+-gemeenten is overgegaan tot het verlagen van de algemene personenbelasting of tot het verminderen van de gemeentelijke opcentiemen.

Wat de intenties van de SIF+-gemeenten voor de begroting 1998 zijn, is mij niet bekend. Ik kan hierbij verwijzen naar mijn antwoord op de mondelinge vraag van mevrouw Vera Dua over de belastingverlaging in de stad Gent in relatie tot het Sociaal Impulsfonds en compensatie door andere belastingen (Handelingen nr. 13 van 2 december 1997, blz. 65).

Tabel 3 met belasting voor verkrotting of leegstand voor de SIF+-gemeenten volgens de begrotingen 1996 en 1997 (in frank)

Gemeente	1996	1997
Aalst	8.000.000	7.000.000
Antwerpen	22.000.000	22.000.000
Blankenberge	1.041.000	3.500.000
Bredene	300.000	150.000
Brugge	6.000.000	8.500.000
De Panne	250.000	–
Dendermonde	–	–
Diest	550.000	550.000
Eeklo	2.000.000	920.000
Genk	250.000	–
Gent	25.000.000	5.000.000
Geraardsbergen	130.000	1.000.000
Ham	–	130.000
Kortrijk	2.000.000	2.000.000
Leuven	5.500.000	5.000.000
Lier	2.920.100	2.000.000
Maasmechelen	900.000	100.000
Mechelen	2.500.000	2.500.000
Menen	3.000.000	–
Nieuwpoort	–	–
Oostende	10.000.000	10.000.000
Ronse	750.000	250.000
Spiere-Helkijn	–	–
Tienen	1.000.000	1.000.000
Tongeren	1.500.000	600.000
Turnhout	–	500.000
Vilvoorde	2.000.000	2.000.000
Wetteren	850.000	1.700.000
Willebroek	3.250.000	500.000
Zelzate	400.000	10.400.000

Deze tabel is gebaseerd op de gegevens waarover de administratie vandaag beschikt. Een algemene tendens binnen de lokale besturen met betrekking tot de belasting op verkrotting en leegstand is niet afleidbaar. Of er een relatie is tussen het verlagen van de eigen inkomsten door geen of minder belasting voor verkrotting of leegstand te heffen en het al dan niet compenseren door andere heffingen en belastingen, blijkt niet uit de bij mijn administratie beschikbare gegevens.

Vraag nr. 22
van 21 oktober 1998
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

Kabinetten – Dienstvoertuigen

Zie :
 Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling
 Vraag nr. 27
 van 21 oktober 1998

van de heer Christian Van Eyken
Blz. 641

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

LUC MARTENS

VLAAMS MINISTER
VAN CULTUUR, GEZIN EN WELZIJN

Vraag nr. 2 van 8 oktober 1998 van de heer CARL DECALUWE

Diensten met afzonderlijk beheer – Begrotingspost veroordelingen

Zie :
Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer
en Ruimtelijke Ordening
Vraag nr. 18
van 8 oktober 1998
van de heer Carl Decaluwé
Blz. 614

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid.

Vraag nr. 3 van 8 oktober 1998 van de heer CARL DECALUWE

Verwijlintresten – Overzicht 1997

Zie :
Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer
en Ruimtelijke Ordening
Vraag nr. 20
van 8 oktober 1998
van de heer Carl Decaluwé
Blz. 616

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid.

Vraag nr. 4 van 8 oktober 1998 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Rolstoelprijs – Overleg met RIZIV

Op mijn schriftelijke vraag nr. 222 van 23 juni 1997 aangaande maatregelen om de rolstoelprijs te verlagen voor patiënten, antwoordde de minister dat het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSIPH) sinds geruime tijd een gesprek op federaal niveau met het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering (Riziv) over deze problematiek voerde, maar zonder concreet resultaat. Hij verklaarde dat het Vlaams Fonds opnieuw zou trachten om het noodzakelijke overleg op federaal niveau te organiseren (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 2 van 16 oktober 1997, blz. 326 – red.*).

Heeft het Vlaams Fonds ondertussen een gesprek met het Riziv gevoerd over deze problematiek ?

Wat is het concrete resultaat van dit gesprek in verband met de tegemoetkomingen voor rolstoelen ?

Antwoord

Het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap en medewerkers van mijn kabinet voerden verscheidene gesprekken op federaal niveau met het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering. Concreet betreft het een viertal gesprekken in 1997 en drie in 1998.

Tijdens de gesprekken werden de bestaande knelpunten rond de rolstoelen en de gevolgen hiervan voor de gebruikers besproken : de kostprijs, de supplementen ten laste van de patiënt en de aanzienlijke meerkosten voor sommige toebehoren werden besproken. Wederzijds overleg bracht mee dat het Riziv op zijn beurt het VFSIPH, samen met de andere betrokken communautaire partners (Brussel en Wallonië), uitnodigde om mogelijke verbeteringen aan de vigerende regelgeving met betrekking tot de rolwagens te bespreken.

Het gemeenschappelijk uitgangspunt van alle actoren is steeds gericht op het verruimen van de kansen tot integratie van de persoon met een handicap (hier : nood aan een rolstoel). Halverwege 1998 vroeg men vanuit het Riziv om de gesprekken even te onderbreken in afwachting van verwachte bijkomende middelen.

De concrete vertaling van deze bijkomende middelen voor onder andere de rolstoelen vinden we terug in het recente koninklijk besluit (KB) van 31 augustus 1998.

De hierin aangebrachte nieuwe bepalingen houden nieuwe toekenningscriteria voor rolwagens in. Ik vermeld enkele van de belangrijkste wijzigingen :

- de toekenningsmogelijkheden voor elektronische rolwagens zijn versoepeld ;
- toebehoren worden ruimer opgenomen in de omschrijving van de verstrekking ;
- er zijn geen supplementen ten laste van de patiënt voor standaardwagens ;
- in de nieuwe Riziv-nomenclatuur zijn de multipositiewagen, de actieve rolwagen voor specifieke en intensieve activiteiten en de elektronische scooter opgenomen ;
- de doelgroep voor elektronische rolwagens wordt verruimd ;
- de toekenning van de elektronische wagens gebeurt voor de wagentjes geleverd vanaf 1 september 1998 door de adviserend geneesheer van het ziekenfonds.

De meerkosten ten gevolge van de huidige versoepelingen vallen ten laste van het Riziv.

**Vraag nr. 6
van 9 oktober 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Subsidiëring Brusselse Podia – Nederlandstalige activiteiten

Recentelijk keurde de Vlaamse regering de subsidiëring voor 1998 goed van de Brusselse Podia.

In dat verband had ik graag vernomen of de minister over gegevens beschikt aangaande het aandeel van activiteiten die in het Nederlands plaatsvinden

in de Ancienne Belgique, de Beursschouwburg, het Paleis, het Jeugdtheater Bronks en het Kaaitheater.

Antwoord

Aan de hand van de werkingsverslagen Brusselse Podia 1997 kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger volgend overzicht bezorgen.

1. VZW Paleis – Vereniging binnen het Paleis voor Schone Kunsten

Programmatie : dans (internationaal), muziek (internationaal). Nederlandse activiteiten : lunchvoorstellingen. De lunchvoorstellingen zijn een uitgesproken platform dat aan de meeste gevestigde Vlaamse gezelschappen, artiesten en auteurs de gelegenheid biedt om in de hoofdstad op te treden. Wekelijks lopen er voorstellingen, met afwisselend een programma rond theater, chanson of literatuur (inclusief Het Groot Beschrijf).

2. VZW Bronks – Jeugdtheater Brussel

Programmatie : uitsluitend Nederlandstalig jeugdtheater, waaronder : jeugdtheaterproducties, workshops, schoolvoorstellingen, Bronks-Festival.

3. VZW Beursschouwburg

Programmatie : voornamelijk meertalig programma gericht op het bereiken van een divers publiek in de internationale grootstad Brussel, met onder meer : film, concerten, tentoonstellingen, workshops, multimediale werkvormen, festival Klinkende Munt, straatanimatie.

4. VZW Ancienne Belgique

Programmatie : muziek internationaal, meertalig, maar met aandacht voor Nederlandstalige pop, chanson en cabaret. De festivals "Boterhammen in het park" en "Boterhammen tricolore" bevatten uitsluitend Nederlandstalige groepen.

5. VZW Kaaitheater/infrastructuurbeheer

Programmatie : de werking van VZW Kaaitheater/infrastructuurbeheer wordt gesubsidieerd via basisallocatie Brusselse Podia met betrekking tot beheer en onderhoud van de gebouwen Lunacomplex en studio's. De werking van VZW Kaaitheater/kunstencentrum wordt erkend en gesubsidieerd via het podiumkunstendecreet.

Vraag nr. 8
van 9 oktober 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Buitenschoolse kinderopvang – Lokale subsidies voor scholen

Nu het schooljaar opnieuw is begonnen, hebben diensten, particulieren en scholen zich georganiseerd om kinderen op een verantwoorde wijze buiten de schooluren op te vangen.

In sommige gemeenten komt het gemeentebestuur tegemoet door deze opvang te subsidiëren. Terwijl deze tegemoetkoming voorheen enkel aan een gemeentelijke dienst of een gemeentelijke VZW werd gegeven, die qua ligging en qua opzet zo "neutraal" mogelijk was, stellen we nu vast dat ook scholen in een of andere vorm steun krijgen voor deze opvang.

Omdat blijkbaar het organiseren van kinderopvang tijdens vakantieperiode, vrije dagen en woensdagmiddagen niet wordt beschouwd als sociaal voordeel, kan elk gemeentebestuur zo bepaalde scholen duidelijk bevoordelen door deze steun slechts selectief te verlenen.

1. Klopt het dat een gemeentebestuur of OCMW steun mag geven aan één bepaalde school voor het organiseren van buitenschoolse opvang. ?

Is dit geen inbreuk op de geest van de omzendbrief van 25 juli 1991 betreffende het geven van sociale voordelen en op artikel 33 van de wet van 29 mei 1959 (schoolpactwet) ?

2. Moet voor buitenschoolse opvang, die dus geen schoolse activiteit is, een afzonderlijke bestuurlijke structuur bestaan, los van de inrichtende macht van de school, met een aparte regeling voor boekhouding, verzekeringen van de infrastructuur en de kinderen, compensatie voor het gebruik van de lokalen, ... om het toegekende sociaal voordeel duidelijk te scheiden van de schoolactiviteit ? Is er hierbij een onderscheid tussen de vrije en officiële scholen ?

Antwoord

Het toekennen van financiële steun vanwege een gemeentebestuur of een OCMW aan een school die een aanbod buitenschoolse kinderopvang realiseert, wordt gevat door de wetgeving die de Vlaamse volksvertegenwoordiger aanhaalt en door het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997 en die

slaat op het toekennen van sociale voordelen aan scholen. De Vlaamse volksvertegenwoordiger zal het met mij eens zijn dat het benaderen van deze problematiek dan ook prioritair vanuit deze invalshoek, die buiten mijn bevoegdheid valt, moet gebeuren.

De nieuwe regelgeving voor buitenschoolse opvang heeft wel raakvlakken met het engagement van gemeenten ten opzichte van scholen. Het engagement van gemeenten staat immers niet los van de principes van het meersporenbeleid en het lokale overleg. Het is in die context dat ik volgende overweging formuleer.

Het meersporenbeleid en het lokale overleg willen aan alle actoren een stem geven in het debat dat beoogt een passende plaats toe te kennen aan elke organisatie die in een gemeente een buitenschools opvangaanbod realiseert.

Sinds lang is het zo dat sommige gemeenten, via het kanaal van het sociale voordeel, scholen ondersteunen, ook met betrekking tot het organiseren van buitenschoolse kinderopvang. Als dit gebeurt, dan is dat voortaan onderwerp van gesprek in het lokale overleg. Ik ben er dan ook van overtuigd dat via de melding aan Kind en Gezin van de opvangactiviteiten van scholen en het participeren van diezelfde scholen aan het lokale overleg, een situatie ontstaat die alle betrokkenen, scholen én andere voorzieningen, in staat stelt te ijveren voor een rechtvaardige, billijke en evenwichtige gemeentelijke politiek terzake.

Het proces van het lokale overleg kan greep krijgen op die facetten van het plaatselijke beleid welke de buitenschoolse opvangvoorzieningen mee determineren. De einddoelstelling daarbij, en daar waakt de provinciale ambtenaar van Kind en Gezin over, is een wettelijk correct uitgebouwd en kwalitatief geoptimaliseerd aanbod.

De wettelijke bepalingen die het al dan niet toekennen van een sociaal voordeel aan scholen stroomlijnen, brengen mij bij de twee concrete vragen. Als minister van Gezin en Welzijn, ik vermeldde het al, komt het mij niet toe in dit verband bindende uitspraken te doen. Een verder concretiseren van de situatie, met name gegevens over de omvang van de subsidie, de aard van de gesteunde opvangactiviteiten en de (eventuele) aanwezigheid van verschillende scholen en netten, zou het formuleren van een antwoord in elk geval vergemakkelijken, ook voor de bevoegde minister.

Gezien de koppeling van de buitenschoolse kinderopvang aan de situatie die de Vlaamse volksverte-

genwoordiger aanbrengt, heb ik de wetgeving rond de sociale voordelen verkennend nagekeken. Daaruit blijkt dat het toekennen van sociale voordelen iets is wat uitsluitend op de provincies en de gemeenten betrekking heeft.

De vraag naar het onderscheid tussen de vrije en officiële scholen is aldus niet relevant, aangezien de vrije scholen enkel de sociale voordelen kunnen genieten maar ze niet kunnen toekennen. De vraag naar een "afzonderlijke bestuurlijke structuur" is mijns inziens ook niet relevant, omdat het decreet spreekt over "de provincies en gemeenten". Het is bijvoorbeeld "de gemeente" (het gemeentebestuur) die onderwijs en buitenschoolse kinderopvang organiseert.

Ik wil er ten slotte op wijzen dat de Commissie Laakbare Praktijken middels het besluit van de Vlaamse regering van 17 juni 1997 (uitvoering van het decreet basisonderwijs) bevoegd is om klachten en vragen te behandelen over "praktijken in strijd met de regelgeving op de sociale voordelen". Mensen, scholen, besturen die zich gedupeerd voelen, kunnen met andere woorden bij de Commissie Laakbare Praktijken terecht.

Vraag nr. 11
van 12 oktober 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Ministeriële kabinetten – Gehandicaptenvoorzieningen

Zie :
Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening
Vraag nr. 31
van 12 oktober 1998
van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
Blz. 625

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid.

Vraag nr. 12
van 12 oktober 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Kabinetmedewerkers – Vrouwen

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie

Vraag nr. 13

van 12 oktober 1998

van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen

Blz. 600

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

Vraag nr. 15
van 14 oktober 1998
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Rusthuisverblijf – OCMW-bijdrage

Voor heel wat bejaarden volstaan de eigen middelen niet om een verblijf in een rustoord, een rust- en verzorgingstehuis of een serviceflat te financieren. Uit noodzaak doen zij een beroep op het OCMW, dat financieel bijdraagt.

1. Voor welk bedrag komen OCMW's in Vlaanderen tegemoet om het verblijf van bejaarden in rustoorden, rust- en verzorgingstehuizen en serviceflats te financieren ?
2. Wat is het bedrag van de gemiddelde financiële bijdrage van het OCMW in deze kosten ?
3. Hoeveel bejaarden moeten een beroep doen op het OCMW om hun verblijf in bovengenoemde voorzieningen te financieren ?

Antwoord

Mijn administratie beschikt niet over de gevraagde gegevens.

Via de provinciebesturen worden bij de OCMW's inlichtingen ingewonnen.

Zodra ik over de nodige gegevens beschik, zal ik deze in een aanvullend antwoord bezorgen.

Vraag nr. 16
van 15 oktober 1998
van de heer JOS STASSEN

Kruispunt – Subsidiëring

Kruispunt, literair kwartaalschrift, kreeg in 1998 voor het tweede opeenvolgende jaar geen subsidie van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Voordien was die subsidie 50.000 frank.

De motivatie voor deze beslissing was : "te veel recensies en ondermaatse kwaliteit van de bijdragen". Die beslissing is betwistbaar. Heel wat Kruispunt-auteurs publiceren ook in andere tijdschriften, die wél worden gesubsidieerd.

1. Op grond van welke criteria worden subsidies aan literaire tijdschriften verleend en hoe worden die normen omschreven ?
2. Op grond van welke criteria worden de commissies samengesteld die een advies aan de minister uitbrengen over de toekenning van die subsidies ?
3. Het tijdschrift Kruispunt is de enige literaire publicatie in Vlaanderen die heel geregeld aandacht besteed aan de in Vlaanderen minder bekende literatuur van kleinere taal- en cultuurgemeenschappen, en daarbij vertalingen van literair werk uit die literatuur publiceert.

Was het stopzetten van de subsidie aan dit verdienstelijk tijdschrift dan ook niet volledig in strijd met de door de Vlaamse regering beleden intentie om op te komen voor een Europa waarin ook de minder grote taal- en cultuurgemeenschappen aan bod kunnen komen ?

Antwoord

De beslissing om aan het literair tijdschrift Kruispunt voor het werkingsjaar 1998 geen subsidie toe te kennen, werd genomen mede op grond van de nieuwe regeling voor de subsidiëring van literaire, kunstkritische en artistiek-culturele tijdschriften. Deze regeling trad in 1998 voor het eerst in werking en is bedoeld om een versnippering van de middelen tegen te gaan. Zij is tot stand gekomen na overleg tussen kabinet, adviescommissies, administratie en de sector. Het steunen van de eigen Nederlandstalige literatuur staat hierin voorop.

Het tijdschrift dient in het ingediende beleidsplan duidelijk zijn kwaliteitscriteria voorop te stellen.

Een tijdschrift kan zich onder meer profileren door volgende kwaliteitscriteria :

inhoudelijk

- het inhoudelijke niveau van de bijdragen, de relevantie en de actualiteit, uit oogpunt van de doelgroep waarop het tijdschrift zich richt ;
- de stimulerende bijdrage aan de ontwikkeling van de cultuur ;
- het verrijkende karakter, onder andere door de voorbeeldwerking, de laboratoriumfunctie ;
- de maatschappelijke en culturele relevantie en het kennisbevorderende effect ;
- de aandacht die uitgaat naar debutanten en vernieuwing ;
- de aandacht voor nationale en internationale (nieuwe) stromingen ;
- de relatie tot andere tijdschriften binnen dezelfde soort ;
- de mate waarin scheppende kunstenaars zich rond het tijdschrift groeperen en zo een publicatiekans krijgen ;

formeel en structureel

- de prestatie en vormgeving ;
- het distributieplan (verspreiding, oplage en abonnementswerving) ;
- de periodiciteit en regelmaat van verschijnen ;
- de verhouding tussen productiekosten en verkoopcijfers ;
- de mate van honorering van de auteurs.

De weigering van een subsidie kan voor Kruispunt geen verrassing zijn, aangezien in 1996 reeds werd meegedeeld dat de Commissie van Advies ter Bevordering van de Nederlandse Letterkunde in België bedenkingen had bij de weinige creatieve bijdragen. De subsidie werd toen met de helft verminderd tot 50.000 frank. Na een grondige evaluatie van het tijdschrift door de Commissie in 1997 ontving het zelfs geen subsidie meer.

In 1998 diende Kruispunt een nieuw aanvraagdossier in bij de administratie Cultuur. Zoals voorge-

schreven door de nieuwe regeling werd dit literair tijdschrift ter advies voorgelegd aan de Commissie van Advies ter Bevordering van de Nederlandse Letterkunde in België. De Commissie oordeelde nogmaals dat Kruispunt onvoldoende stimulerende en/of positieve bijdragen levert aan de ontwikkeling van de cultuur, zeker zoals het omschreven staat in de regeling voor de subsidiëring van literaire, kunstkritische en artistiek-culturele tijdschriften. Daarnaast meent zij dat sommige nummers van Kruispunt te veel bestaan uit minder waardevolle recensies en te weinig uit creatieve bijdragen. Ik ben als Vlaams minister van Cultuur haar hierin gevolgd.

De leden van de Commissie van Advies ter Bevordering van de Nederlandse Letterkunde in België die mij inzake de toekenning van subsidies aan Nederlandstalige literatuur bijstaan, worden benoemd op basis van hun deskundigheid. Deze commissie werd opgericht bij koninklijk besluit van 12 maart 1963. Ze is samengesteld uit tien leden en een voorzitter, die voor twee jaar worden benoemd, en bestaat uit vijf secties : verhalend proza, poëzie, jeugdliteratuur, toneelletterkunde en essay en kritiek.

Vraag nr. 17
van 15 oktober 1998
van de heer DOMINIEK LOOTENS-STAEL

Nieuwe spelling – Brusselse overheidsadministraties

In de loop van de voorbije jaren werd in het Nederlandse taalgebied officieel overgeschakeld naar het gebruik van de nieuwe spelling. Deze overgang werd officieel afgerond op 1 september 1997. Zulks betekent dat deze spelling door de overheidsadministraties verplicht dient te worden gebruikt.

Het blijkt echter dat dit een probleem vormt voor de Brusselse overheidsadministraties, waar nog in vele gevallen de oude spelling wordt gebruikt en waar de Franstalige gemeentebesturen het vertikken om enige inspanning te leveren om hun personeel vertrouwd te maken met de nieuwe spelling.

Is de nieuwe spelling ook verplicht van toepassing op de Brusselse gemeentebesturen en -administraties ?

Zo ja, dienen deze gemeentebesturen inspanningen te leveren om hun personeel vertrouwd te maken met deze spelling, en zo ja hoe ?

Hoe kan de minister of een andere overheid daarop toezien ?

Antwoord

Het spreekt vanzelf dat in het tweetalig gebied Brussel-hoofdstad de nederlandstalige ambtenaren de nieuwe spelling moeten gebruiken. Naar analogie van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap kan de vorming hiertoe worden samengevat als volgt :

1. de uitgave van een omzendbrief waarin de voornaamste aanpassingen aan de nieuwe spelling worden uitgelegd ;
2. het aanschaffen van het "groene boekje" voor alle ambtenaren vanaf het niveau dossierbehandelaar-medewerker ;
3. het installeren op de pc's voor tekstverwerking van een spellingcorrector.

In principe zijn de voorzitter van de Brusselse gewestregering, die de ondergeschikte besturen tot zijn bevoegdheid heeft, de heer Charles Picqué, en de heer Rufin Grijp, bevoegd voor Openbaar Ambt, de aangewezen ministers om op deze aangelegenheid toe te zien.

Dit belet niet dat ik de Vlaamse minister bevoegd voor Brusselse Aangelegenheden, mevrouw Brigitte Grouwels, zal informeren over deze problematiek.

Vraag nr. 18
van 15 oktober 1998
van de heer CARL DECALUWE

OCMW's – Bospatrimonium

Talrijke bossen in Vlaanderen zijn eigendom van OCMW's.

Dit vertegenwoordigt een zekere boekhoudkundige waarde binnen de respectieve OCMW's, terwijl de opbrengst hiervan meestal te verwaarlozen is.

1. Behoort het tot de taken van het OCMW om bossen te exploiteren en in eigendom te hebben ?
2. Heeft de minister een zicht op het totaal aantal hectaren bossen waarvan de OCMW's eigenaar

zijn, op de boekhoudkundige waarde die dit vertegenwoordigt en op de opbrengst hiervan ?

Antwoord

Het exploiteren en in eigendom hebben van bossen behoort niet tot de in de artikelen 57 tot 62bis van de OCMW-wet beschreven taken van een OCMW.

Artikel 79 van de OCMW-wet bepaalt dat het kapitaal van het OCMW onder meer kan worden aangewend voor de aankoop van bossen en gronden.

Met betrekking tot het totaal aantal hectaren bossen waarvan de OCMW's eigenaar zijn, de boekhoudkundige waarde die dit vertegenwoordigt en de opbrengsten ervan : deze inlichtingen werden aan de provinciegouverneurs gevraagd.

Zodra deze gegevens in mijn bezit zijn, zal terzake een aanvullend antwoord worden verstrekt.

Vraag nr. 19
van 21 oktober 1998
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

Kabinetten – Dienstvoertuigen

Zie :
 Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling
 Vraag nr. 27
 van 21 oktober 1998
 van de heer Christian Van Eyken
 Blz. 641

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

Vraag nr. 26
van 26 oktober 1998
van de heer TUUR VAN WALLENDIAEL

Kruispunt – Subsidiëring

Kan de minister mij meedelen op grond van welke overwegingen een einde werd gemaakt aan de steun aan het literaire tijdschrift Kruispunt ?

Antwoord

De beslissing om aan het literair tijdschrift Kruispunt voor het werkingsjaar 1998 geen subsidie toe te kennen, nam ik na het advies te hebben ingewonnen van de Commissie van Advies ter Bevordering van de Nederlandse Letterkunde in België.

De Commissie oordeelde op basis van de nieuwe regeling voor de subsidiëring van literaire, kunstkritische en artistiek-culturele tijdschriften. Deze regeling trad in 1998 voor het eerst in werking en is bedoeld om een versnippering van de middelen tegen te gaan. Zij is tot stand gekomen na overleg tussen kabinet, adviescommissies, administratie en de sector.

De weigering van een subsidie kan voor Kruispunt geen verrassing zijn, aangezien in 1996 reeds werd meegedeeld dat de Commissie bedenkingen heeft bij de weinige creatieve bijdragen. De daaraan gekoppelde subsidie werd toen met de helft verminderd, tot 50.000 frank. Na een grondige evaluatie van het tijdschrift door de Commissie in 1997 ontving het zelfs geen subsidie meer.

In 1998 diende Kruispunt een nieuw aanvraagdossier in bij de administratie Cultuur. Zoals voorgescreven door de nieuwe regeling, werd dit literair tijdschrift ter advies voorgelegd aan de Commissie van Advies ter Bevordering van de Nederlandse Letterkunde in België. De Commissie oordeelde nogmaals dat Kruispunt onvoldoende stimulerende en/of positieve bijdragen levert aan de ontwikkeling van de cultuur, zeker zoals het omschreven staat in de regeling voor de subsidiëring van literaire, kunstkritische en artistiek-culturele tijdschriften. Daarnaast meent zij dat sommige nummers van Kruispunt te veel bestaan uit minder waardevolle recensies en te weinig uit creatieve bijdragen. Haar advies voor 1998 was dan ook negatief en ik ben haar hierin gevolgd.

BRIGITTE GROUWELS

VLAAMS MINISTER
 VAN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN
 EN GELIJKEKANSENBELEID

Vraag nr. 1
van 8 oktober 1998
van de heer DOMINIEK LOOTENS-STAELE

DAC-project Buurtwerk Chambéry – Subsidiëring

In het weekblad "Deze Week in Brussel" van 2 september 1998 verscheen een personeelsadvertentie van de in Brussel actieve VZW Buurtwerk Chambéry voor de aanwerving van twee DAC-medewerkers (Derde Arbeidscircuit).

Voor de eerste te begeven betrekking van "technisch instructeur bouw- en renovatieproject" staat als aanwervingsvoorwaarde te lezen : "kennis Nederlands is voordeel". Voor de tweede betrekking van administratieve kracht is een goede kennis van het Frans vereist.

1. Wordt dit DAC-project door de Vlaamse regering gesubsidieerd en zo ja, voor hoeveel ?

Wordt deze VZW op enige andere wijze door de Vlaamse regering gesubsidieerd en zo ja, voor hoeveel en in welk kader ?

Is de Vlaamse regering op enige andere wijze betrokken bij de werking van deze VZW en zo ja, op welke wijze en in welk kader ?

2. Indien het antwoord op een van de voorgaande vragen positief zou zijn, is het dan normaal dat voor de eerste betrekking de kennis van het Nederlands blijkbaar niet eens een vereiste is en voor de tweede betrekking kennis van het Frans vereist is ?

Antwoord

Chambéry heeft inderdaad in het weekblad "Deze Week in Brussel" een personeelsadvertentie geplaatst voor de aanwerving van een technisch instructeur in gesco-verband (gesubsidieerde contractueel) en een halftijdse administratieve kracht in DAC-verband, en niet zoals verkeerdelijk vermeld in de vraag voor de aanwerving van twee DAC-medewerkers.

Bij de aanwervingsvoorwaarden van de technisch instructeur in gesco-verband wordt vermeld dat kennis van het Nederlands een voordeel is, bij de DAC-er is een "goede kennis Nederlands/Frans" vereist.

Het DAC-project wordt niet door de Vlaamse regering gesubsidieerd. De instructeur in gesco-verband zal worden ingeschakeld in het SIF-project (Sociaal Impulsfonds) waarvoor de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) in 1998 9,5 miljoen frank uittrekt (verbouwing achterbouw, inschakeling laaggeschoolden).

De VZW Chambéry ontvangt voor haar dienstencentrum voor bejaarden een toelage van 2,2 miljoen frank van de VGC en van 0,5 miljoen frank van de Vlaamse Gemeenschap. Voor de integratiewerking ontvangt het wijkhuis een toelage van 1,6 miljoen frank van de VGC en voor de werking "kansarme jongeren" 1,4 miljoen frank van de VGC.

Er is geen verdere betrokkenheid van de Vlaamse regering bij de werking van het wijkhuis Chambéry.

De VZW Chambéry is een autonome vereniging. Het staat haar vrij personeel aan te werven van welke taalrol dan ook. De vereniging is overigens zowel op het vlak van het beheer als op dat van het leidinggevend personeel volledig Nederlandstalig. De enkele anderstalige werknemers in tijdelijke statuten volgen de lessen Nederlands georganiseerd door het wijkhuis en het Centrum voor Basiseducatie Brusseler.

Op te merken valt dat de instructeur in gesco-verband die uiteindelijk werd aangeworven, een Nederlandstalige is. Dat aan de DAC-administratieve kracht een goede kennis van het Frans wordt gevraagd, is gezien de taalgemengde samenstelling van de wijk en het publiek van het wijkhuis een logische zaak.

Vraag nr. 2 van 8 oktober 1998 van de heer CARL DECALUWE

Diensten met afzonderlijk beheer – Begrotingspost veroordelingen

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening

Vraag nr. 18

van 8 oktober 1998

van de heer Carl Decaluwé

Blz. 614

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid.

Vraag nr. 3
van 8 oktober 1998
van de heer CARL DECALUWE

Verwijlintresten – Overzicht 1997

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer
 en Ruimtelijke Ordening

Vraag nr. 20

van 8 oktober 1998

van de heer Carl Decaluwé

Blz. 616

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid.

Vraag nr. 4
van 12 oktober 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Ministeriële kabinetten – Gehandicaptenvoorzieningen

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer
 en Ruimtelijke Ordening

Vraag nr. 31

van 12 oktober 1998

van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen

Blz. 625

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid.

Vraag nr. 5
van 12 oktober 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Kabinetsmedewerkers – Vrouwen

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese
 Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie

Vraag nr. 13

van 12 oktober 1998

van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen

Blz. 600

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

LUC VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT
 VAN DE VLAAMSE REGERING,
 VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS
 BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN,
 WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

Vraag nr. 77
van 16 januari 1998
van de heer FRANCIS VERMEIREN

VLAM – Controle Rekenhof

Voor het eerst is het Rekenhof erin geslaagd alle rekeningen van alle Vlaamse openbare instellingen over het begrotingsjaar 1996 te controleren.

Er is echter één uitzondering, namelijk het Vlaams Promotiecentrum voor Agro- en Visserijmarketing (VLAM).

1. Kan de minister verklaren om welke redenen de controle van de rekeningen van de VLAM achterwege is gebleven ? Heeft dit te maken met het feit dat deze dienst werd omgevormd tot een VZW ?
2. Werd in verband met het achterwege blijven van de mogelijkheden tot controle contact opgenomen met de verantwoordelijken van VLAM ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw Wivina Demeester-De Meyer,

Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord wordt verstrekt door mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid.

(Gecoördineerd antwoord : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 10 van 13 maart 1998, blz. 1295 – red.)

Vraag nr. 103 van 26 februari 1998 van mevrouw VERA DUA

Eurosense-contract – Europese bezwaren

De Vlaamse regering heeft op 13 april 1995 met de NV Eurosense Belfotop een bijakte nr. 2 afgesloten bij de onderhandse overeenkomst voor de uitvoering gedurende 6 jaar van aëroteledetectische waarnemingen langs de Belgische kust, en dit ter waarde van 772 miljoen frank. Volgens de geldende reglementering moest de toekenning gebeuren via een openbare aanbesteding met verplichte publicatie in het officieel berichtenblad.

In antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 17 van 2 oktober 1996 betreffende een mogelijke veroordeling door de Europese Commissie wegens de onderhandse toekenning, antwoordde de minister-president dat er een klacht was van de Europese Commissie, waarop de minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening schriftelijk geantwoord heeft (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 5 van 29 november 1996, blz. 470 – red.*). Dit antwoord werd via de federale minister van Buitenlandse Zaken bezorgd aan de bevoegde instanties.

De Vlaamse regering zou haar verdere standpunt bepalen na kennisname van de beslissing van de Europese Commissie.

1. Wat is de stand van zaken in dit dossier ? Wat was de reactie van de Europese Commissie op het schrijven van de Vlaamse regering ? Is er reeds een beslissing genomen door de Europese Commissie ? Op welke manier werd deze klacht verder afgehandeld ?

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord wordt verstrekt door de minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

(Gecoördineerd antwoord : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 12 van 27 april 1998, blz. 1589 – red.)

Vraag nr. 156 van 30 april 1998 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Verhuis Koninklijke Militaire School – Ministeriële uitspraken

In januari stelde de minister-president de beslissing van de federale regering in vraag om de Koninklijke Militaire School van Lier naar Laken te verhuizen. Hij kondigde toen aan dat hij federaal premier Jean-Luc Dehaene hierover zou aanspreken.

Kan de minister-president medelen of dit gesprek intussen heeft plaatsgehad en wat de resultaten ervan waren ?

Antwoord

Ik heb mijn bezorgdheid over deze overheveling schriftelijk geuit bij premier Dehaene.

De opleiding in Laken is bij de aanvang van dit schooljaar gestart met 55 leerlingen in de Nederlandstalige en 47 leerlingen in de Franstalige afdeling.

De gemeenteraad van de stad Lier nam op 26 oktober de principiële beslissing om tot onteigening van de Dungenhoeffkazerne over te gaan. Het ligt in zijn bedoeling om er zowel de gemeentelijke als de OCMW-diensten in te huisvesten. Het gebouw krijgt op deze wijze opnieuw een publieke functie.

Vraag nr. 215 van 16 juli 1998 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Actieplan Vlaamse Rand – Taalgebruik in bedrijfsleven

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 184 van 30 juni 1997 omtrent de sensibilisering van het bedrijfsleven inzake het taalgebruik in de sociale betrekkingen, kondigde de minister-president aan dat de Vlaamse werkgevers zouden nagaan of er daadwerkelijk problemen bestaan in het taalgebruik door de bedrijven, eventueel in samenwerking met de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV). De sociale partners zouden zich gezamenlijk opnieuw buigen over een aantal vragen inzake het taalgebruik in de sociale betrekkingen, teneinde na te gaan of er zich nog problemen voordoen, onder meer in Brussel, of de taalwetgeving in de precontractuele fase wordt nageleefd en of het toezicht op de naleving van de taalwetgeving voldoet. De SERV zou zijn werkzaamheden hier rond tegen eind 1997 hebben afgerond (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 19 van 10 juli 1997, blz. 1758 – red.*).

Navraag bij de SERV leert evenwel dat hierrond geen documenten bestaan en dat er derhalve geen werkzaamheden hebben plaatsgevonden.

Waarom heeft de Vlaamse regering niet zelf een initiatief genomen ?

Antwoord

Uit de navraag die ikzelf uitvoerde bij de SERV, blijkt dat sedert het Vesoc (Vlaams Economisch en Sociaal Overlegcomité) van juli 1997 wel degelijk bepaalde werkzaamheden plaatsvonden, zowel binnen de SERV als binnen de samenstellende organisaties. Ik schets deze werkzaamheden.

In verband met het taalgebruik in het bedrijfsleven besliste de SERV om de bestaande brochure "Het taalgebruik in het bedrijfsleven" te actualiseren, hetgeen ook gebeurde.

Binnen het NCMV (Organisatie van Zelfstandige Ondernemers NCMV) en het VEV (Vlaams Economisch Verbond) werden consultaties aangevat om de toestand in het Brusselse beter te duiden en gepaste acties te ondernemen. De organisaties sensibiliseren hun leden om er, meer dan vandaag het geval is en zoveel als mogelijk, de twee talen te gebruiken in publiciteitsfolders, mailings, affichage, enzovoort. Ook hun tijdschriften besteedden hieraan de nodige aandacht.

Met betrekking tot het taalgebruik tussen werkgevers en werknemers blijkt uit een bevraging van het ACV (Algemeen Christelijk Vakverbond) dat er zich – wat de toepassing van de taalwetgeving betreft – weinig problemen voordoen, uitzonde-

ringen niet te na gesproken. De evolutie zou positief zijn. Bij personeelsadvertenties dient sensibiliserend te worden opgetreden.

De sociale partners wijzen er ook nog op dat de taalwet in bestuurszaken niet goed is uitgewerkt wat de toepassings sfeer en de sanctionering betreft.

De Vlaamse regering zal met deze ervaringen van en inspanningen door de sociale partners rekening houden bij het voeren van haar beleid.

Ten slotte deel ik mee dat de informatiebrochure over het taalgebruik en de bevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschap, die in uitvoering van het Actieplan van de Vlaamse regering voor de Vlaamse rand rond Brussel werd gepland, momenteel wordt afgewerkt en vanaf januari 1999 zal worden verspreid.

Vraag nr. 222 van 1 september 1998 van de heer HERMAN SUYKERBUYK

Overeenkomst Vlaanderen-Alberta (Canada) – Uitvoering – Verlenging

In Edmonton, Canada, is op 1 november 1990 tussen de Vlaamse regering en de regering van Alberta een overeenkomst in werking getreden die vooral samenwerking in de wetenschappelijke en technologische sector beoogde. Deze overeenkomst werd afgesloten voor een termijn van zes jaar, met mogelijkheid van stilzwijgende verlenging behoudens opzegging.

1. Werd de overeenkomst stilzwijgend verlengd of opgezegd ?
2. Indien er opzegging was, wat was daarvoor de reden ?
3. Welke middelen werden per jaar vastgelegd om uitvoering te geven aan de overeenkomst ?
4. Welke projecten en programma's werden per jaar goedgekeurd ? Tegelijk wens ik per project en/of programma te vernemen of het werd uitgevoerd.

Antwoord

1. Op 1 november 1990 werd door mijn voorganger een overeenkomst met Alberta (Canada)

getekend inzake samenwerking op het vlak van wetenschap en technologie. De overeenkomst is nooit officieel opgezegd, maar zowel Vlaanderen als Alberta hebben kunnen vaststellen – onder meer tijdens een evaluatiezending in februari 1996 – dat in de praktijk weinig concrete invulling aan de overeenkomst kon worden gegeven.

De Vlaamse onderzoekswereld blijft te weinig geïnteresseerd in Alberta en er werden slechts sporadisch projectvoorstellen ingediend. Tijdens de evaluatiezending van 1996 werd overeengekomen dat het niet het meest geschikte ogenblik was om het Memorandum of Understanding te verlengen.

2. Er is geen formele opzegging gebeurd, maar er werd voor een samenwerking op ad hoc basis geopteerd.

Als mogelijke verklaringen voor het moeilijk uitbouwen van deze overeenkomst kunnen worden aangehaald :

- de grote afstand tussen Vlaanderen en Alberta ;
- grondige beleidswijzigingen in Alberta door het substantieel dalen van de budgetten voor onderzoek en ontwikkeling, zowel op federaal Canadees vlak als op het vlak van Alberta ;
- de universiteiten worden hierdoor aangespoord om directe valorisatie van hun onderzoek te oriënteren naar domeinen die van direct belang zijn voor de industrie van Alberta ;
- de internationale samenwerking van Alberta wordt prioritair gericht naar de Verenigde Staten in plaats van naar Europa ;
- de langdurige uitwisseling van onderzoekers wordt in sterke mate beperkt, uitsluitend uit budgettaire overwegingen ;
- de beperkte omvang van de projectfinanciering (enkel de reis- en verblijfskosten komen in aanmerking als uitwisselingskosten) ;
- een gebrek aan investeringen in menselijk kapitaal in Alberta (de provincie heeft zwaar geïnvesteerd in kwalitatief hoogstaande onderzoeksinfrastructuur, maar beduidend minder in de opleiding van vorsers) ;

- ondanks het vooruitzicht met zeer geavanceerde apparatuur te kunnen werken, blijft de interesse van de Vlaamse onderzoekers voor samenwerking met Alberta beperkt. De lange afstand, verre verplaatsingen en de relatief beperkte financiële tegemoetkoming in de projectkosten zijn hier ongetwijfeld niet vreemd aan.

3. De financiële steun van de Vlaamse Gemeenschap bleef beperkt tot de uitwisselingskosten (reis- en verblijfskosten) voor universitaire onderzoekers en professoren. De eigenlijke onderzoekskosten werden niet in aanmerking genomen.

Specifiek voor de samenwerking met Alberta werden nooit middelen vastgelegd (geen landgebonden allocatie). Aanvragen tot financiële tegemoetkoming werden door Vlaamse onderzoekers op ad hoc basis ingediend en uitbetaald van het globale budget voor internationale wetenschappelijke samenwerking.

4. Tijdens de vergaderingen van de Vaste Gemengde Commissie in 1991 en 1993 werden telkens een zestal projecten voorgesteld. Per project werd vastgelegd hoeveel zendingen en van welke duur naar Alberta en Vlaanderen het volgende werkjaar mochten worden uitgevoerd.

Effectieve uitbetalingen waren echter schaars. Volgende projecten werden in het kader van het memorandum goedgekeurd :

- W. Van Impe, Spectral analysis of surface waves (programma 1991-92) ;
- G. Vansteenkiste, A parallellizing approach in continuous simulation (programma 1991-92) ;
- W. Verstraete, Large scale production of plant growth promoting bacteria (programma 1991-92) ;
- W. Verstraete, Rodtox, a biosensor to monitor the wastewater quality of pulp mills in Alberta (programma 1991-92) ;
- W. Verstraete, Ecological aspects and molecular mechanisms of the regulation of bacterial iron chelating compounds (programma 1991-92) ;

- W. Sansen, Immunosensors based on interferometry (programma 1993-95) ;
- P. Herdewijn, Development of new nucleoside analogues for the treatment of infectious diseases (programma 1993-95) ;
- W. Van Impe, Spectral analysis of surface waves ~ technology transfer and development (programma 1993-95) ;
- G. Vansteenkiste, A parallellizing approach in continuous simulation (programma 1993-95) ;
- K. Janssens, Access control methods for high-speed broadband networks (programma 1993-95) ;
- R. Belmans, Development of shells for specific applications in power engineering (programma 1993-95).

**Vraag nr. 238
van 23 september 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Telefonische bijstandsdiensten – Anonimiteit

Dat de facturatie van de 078-lijnen van Belgacom tot ongewenste neveneffecten leidt, met name het opheffen van de anonimiteit van de beller, is bekend.

In naam van minister Di Rupo antwoordde minister Flahaut op 15 juli 1998 in de Kamer van Volksvertegenwoordigers dat een van de oplossingen was bepaalde diensten als bijstandsdienst te erkennen. Hij stelde wel dat "de bevoegde overheid" deze organisaties moet uitkiezen (*Kamer van Volksvertegenwoordigers, Handelingen C629, blz. 5-6 – red.*). Dit past, aldus de minister, in een aanpak van de gehele problematiek van bijstandsdiensten. Het is dus evident dat de Vlaamse overheid betrokken wordt bij de nieuwe aanpak van de bijstandsdiensten.

1. Welke telefonische bijstandsdiensten vallen onder de verantwoordelijkheid van de minister ?
2. Voor welke van deze bijstandsdiensten is het noodzakelijk dat het gebruik van de 078-lijn anoniem blijft ? Heeft de minister de betrokken organisaties reeds uitgekozen ?

3. Is er reeds overleg met het BIPT (Belgisch Instituut voor Post en Telecommunicatie), Belgacom of een federale minister over deze nieuwe aanpak ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

(Gecoördineerd antwoord : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3 van 20 november 1998, blz. 465 – red.)

**Vraag nr. 248
van 24 september 1998
van de heer PETER VANVELTHOVEN**

Ministers en kabinetten – Belasting op voordelen in natura

Onlangs raakte bekend dat de Administratie van de Directe Belastingen een onderzoek is gestart naar de voordelen in natura die worden toegekend aan ministers en hun kabinetsmedewerkers.

Voor wat de Vlaamse regering betreft, blijkt er weinig of niets te zijn geregeld inzake de belastbaarheid van toegekende voordelen in natura, zoals bijvoorbeeld het gebruik van een dienstvoertuig. Bovendien zou de Vlaamse regering niet bereid zijn zich te houden aan de algemeen toegepaste fiscale regels. Zo blijkt dat op de bedrijfswagens waarover de ministers en hun belangrijkste kabinetsmedewerkers kunnen beschikken, geen privé-kilometers worden berekend en dat deze evenmin worden belast als voordeel in natura. In de gewone personenbelasting bestaat hierover echter weinig ruimte voor misverstanden. Een koninklijk besluit van december 1993 stelt immers dat wie beschikt over een bedrijfswagen, geacht wordt met die wagen minimum 5.000 kilometer af te leggen voor privé-gebruik. De gebruiker betaalt hiervoor een persoonlijke bijdrage.

De Vlaamse ministers vroegen de belastingadministratie inmiddels hun wagens te belasten tegen maximum 9 fiscale PK, terwijl hun wagens dikwijls 15 en meer fiscale PK halen. Daarenboven vragen zij deze regeling te laten ingaan vanaf aanslagjaar 1999, zonder rekening te houden met het verleden.

Dit terwijl de belastingdiensten in principe bij elke burger drie jaar in de tijd wilden teruggaan.

1. Waarom leggen de Vlaamse ministers zich niet neer bij de algemeen toegepaste fiscale regels in verband met de door hen ontvangen voordelen in natura ?
2. Waarop baseren de Vlaamse ministers hun vraag om hun dienstvoertuig te belasten tegen een lagere fiscale PK ?

Antwoord

Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger bevestigen dat de Administratie van de Directe Belastingen momenteel nagaat op welke wijze de reglementering inzake belastbare voordelen op de kabinetten, meer bepaald met betrekking tot het gebruik van een dienstwagen, wordt toegepast.

Hierna vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger het antwoord op de concrete vragen.

1. De Vlaamse regering is, in tegenstelling tot wat de vraagstelling laat uitschijnen, uiteraard bereid de fiscale regels in verband met de voordelen in natura toe te passen. Zij is daartoe verplicht, net zoals alle burgers en instellingen, met inbegrip van de openbare diensten en openbare gezagsdragers.

Er blijken evenwel een aantal onduidelijkheden te zijn met betrekking tot het vaststellen van het belastbaar voordeel. Momenteel wordt dit nagegaan door de Administratie van de Directe Belastingen. Wegens de complexiteit van de regelgeving laat de Vlaamse regering zich daarbij vertegenwoordigen door een fiscaal expert. De Vlaamse regering zal de conclusies van de Administratie onverwijld en onverkort toepassen.

2. Aangezien in de lopende besprekingen wordt uitgegaan van het werkelijke fiscale PK, is deze deelvraag zonder voorwerp.

Vraag nr. 249
van 25 september 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Decreet kunstwerken in openbare gebouwen – Toepassing

In 1996 vroeg ik de verschillende ministers naar de toepassing van de decreten met betrekking tot integratie van kunstwerken in openbare gebouwen. De individuele administraties van de ministers zijn verantwoordelijk voor het toezicht. Zoals blijkt uit het antwoord van 1996 rapporteerden slechts weinig administraties over de resultaten aan de administratie Kunst, zoals gevraagd door een ministeriële omzendbrief (*gecoördineerd antwoord van minister Luc Martens op schriftelijke vraag van 2 juli 1996 gesteld aan alle ministers van de Vlaamse regering, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3 van 31 oktober 1996, blz. 244 e.v. – red.*).

1. Zijn de gebouwen die eigendom zijn van of gebruikt worden door de diensten van de minister, door Vlaamse openbare instellingen en door voorzieningen vallend onder de verantwoordelijkheid van de minister, gevat door dit decreet ? Zo ja, waarom en zo nee, waarom niet ?
2. Welke kunstwerken werden uitgevoerd in het kader van bouwwerken van diensten of voorzieningen die vallen onder de verantwoordelijkheid van de minister ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media. Gelijkwaardige vragen werden gesteld aan de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, aan de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, aan de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, aan de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting en aan de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

Vraag nr. 3
van 8 oktober 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Franstalige verenigingen Brusselse Rand – COCOF-subsidiëring

Uit een artikel dat in de loop van de maand juni verscheen in de Franstalige krant "Echo de la Bourse" blijkt dat zo'n 150 Franstalige verenigingen uit de Vlaams-Brabantse Gordel nog altijd financiële middelen zouden ontvangen van de Cocof (Commission Communautaire Française).

De juridische stappen en uitspraken die daartegen werden ondernomen hebben totnogtoe niets uitgemaakt.

Welke andere dan strikt juridische stappen heeft de Vlaamse regering in dat verband nog gezet ?

Antwoord

De Vlaamse regering heeft inzake de bevoegdheidsconflicten met de Franse Gemeenschap steeds gekozen voor een juridische benadering om op te treden tegen mogelijke bevoegdheidsoverschrijdingen. Zij heeft daarbij tot hiertoe steeds gelijk gekregen van de rechtscolleges die deze conflicten beslechten. Deze rechtscolleges zijn instellingen die met wederzijds akkoord van beide gemeenschappen werden opgericht, met het doel mogelijke bevoegdheidsgeschillen te behandelen. De Vlaamse regering is van oordeel dat dit de juiste strategie is en zij wil dan ook deze weg verder blijven bewandelen.

Naast de strikt juridische stappen, worden sommige van deze geschillen ook voor het Overlegcomité gebracht met het oog op een mogelijke politieke oplossing. Meestal blijven beide gemeenschappen hier echter op hun standpunt en komt men niet tot een verhoopt vergelijk.

De Vlaamse regering is niettemin van oordeel dat de Franse Gemeenschap niet ongestraft de uitspraken van de hoogste rechtscolleges blijvend naast zich neer kan leggen. Het territorialiteitsbeginsel en het daarbij horende bevoegdheidsdomein van de gemeenschappen is de hoeksteen van het Belgisch samenlevingsmodel en is er mede gekomen op vraag van de Franse Gemeenschap. Het gaat dan ook niet op dat zij dit beginsel niet willen aanvaarden indien het de andere gemeenschap betreft.

De Vlaamse regering zal dus verder blijven optreden tegen inmenging van de Franse Gemeenschap in haar beleid.

Vraag nr. 4
van 8 oktober 1998
van de heer CHRIS VANDENBROEKE

Communicatiebeleid – Onderwijsproject

Kort voor het reces, om precies te zijn op 29 juni 1998, verscheen de "Kadernota. Naar een geïntegreerde communicatie-aanpak voor heel de Vlaamse overheid" (Stuk 1103 (1997-1998) – Nr. 1). Met recht en reden wordt daarin aangegeven hoe belangrijk het is in een tijdperk van massamedia en voortschrijdende technologische ontwikkeling voor een passende communicatie met de burger te zorgen.

A fortiori is dit alles het geval ten aanzien van het onderwijsgebeuren. Daartoe werd reeds in 1996 in samenwerking met de Vlaamse Onderwijsraad (VLOR), en dus in samenspraak met de verschillende onderwijsnetten, besloten tot de aanmaak van een passend educatief project voor de diverse onderwijsniveaus. Concreet werd afgesproken dat in eerste orde aan de derde graad algemeen, kunst- en technisch secundair onderwijs zo'n educatief voorlichtingsproject zou worden aangereikt, temeer omdat het precies de jongeren groepeerde die in 1999 voor het eerst aan verkiezingen deelnemen (!). Verder wordt nog gepreciseerd dat deze educatieve pakketten reeds bij het begin van het schooljaar 1998-1999 in de scholen zullen worden verspreid, dit alles met bijzondere aandacht voor de ontwikkeling van het didactisch materiaal ten behoeve van de leraren.

Gegeven deze informatie zoals ze vermeld staat in bedoelde kadernota, wil ik graag enkele concrete vragen stellen.

1. Werd effectief werk gemaakt van de aanmaak en verspreiding van de educatieve pakketten bij de aanvang van het schooljaar 1998-1999 ?
2. Is dat gebeurd voor alle netten ?
3. Wordt in enige controle voorzien om na te gaan of al dan niet van deze educatieve pakketten wordt gebruikgemaakt ?
4. Wordt bij gebruik ervan ook voor verdere opvolging gezorgd door het toetsen van de beoogde communicatieve boodschap ?
5. Waarom worden deze educatieve pakketten pas in een latere fase aan leerlingen van de derde en/of vierde graad beroepsonderwijs aangeboden ?
6. Wat is de kostprijs voor de globale aanmaak en verspreiding van deze pakketten ?

Antwoord

1. Er werden pakketten aangemaakt voor de derde graad ASO, TSO en KSO, telkens voor de leerkrachten en voor de leerlingen. Deze pakketten worden in de loop van de maand december van 1998 verspreid.
2. Bij de aanmaak en verspreiding wordt er geen onderscheid gemaakt op basis van de netten. De samenwerking met de VLOR verzekert de gelijke behandeling van de netten. Alle netten zijn betrokken bij de besluitvorming rond het educatief project via de centrale werkgroep. Ze werken bovendien mee via de ontwikkelingsgroepen die de pakketten aanmaken.
3. Alle koepels en netten werken, via de VLOR, mee aan het project. Ze werken ook mee aan de bekendmaking van het initiatief. De vrijheid van onderwijs belet dat het gebruik van het educatief pakket verplicht kan worden opgelegd.
4. De beoogde communicatieve boodschap kan op verschillende wijzen worden getoetst. Een effectmeting is slechts zinvol op langere termijn. De studie die de Vlaamse regering liet uitvoeren door J. Billiet, "De kennis van de Vlamingen en hun houding tegenover de Vlaamse overheid", kan daarvoor niet zonder meer als nulmeting worden gebruikt, omdat ze niet specifiek gericht was op de doelgroep van de -18-jarigen.

De pakketten werden tijdens de aanmaakfase wel al op beperkte schaal uitgetest. De pakketten die weldra worden verspreid, zullen worden geëvalueerd en in de laatste fase van het project eventueel worden bijgestuurd.
5. Er is doelbewust gekozen om het materiaal voor de derde graad beroepsopleiding volkomen zelfstandig van de derde graad ASO, KSO en TSO te laten ontwikkelen, om maximaal tegemoet te komen aan de specifieke didactische noden van deze doelgroep. Om praktische redenen was het evenwel niet mogelijk om de verschillende ontwikkelingsgroepen tegelijk op te starten. De spreiding in de tijd maakt het mogelijk elk der ontwikkelingsgroepen op de beste manier te ondersteunen.
6. Het volledige project loopt over een periode van vijf jaar. Vanaf de begroting 1997 wordt er jaarlijks 5 miljoen frank voor uitgetrokken. In 1998 werd dat bedrag verhoogd met één miljoen voor de ontwikkelingskosten van de cd-rom.

Vraag nr. 5
van 8 oktober 1998
van de heer CARL DECALUWE

Diensten met afzonderlijk beheer – Begrotingspost veroordelingen

Zie :
 Minister vice-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening
 Vraag nr. 18
 van 8 oktober 1998
 van de heer Carl Decaluwé
 Blz. 614

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid.

Vraag nr. 6
van 8 oktober 1998
van de heer CARL DECALUWE

Verwijlntresten – Overzicht 1997

Zie :
 Minister vice-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening
 Vraag nr. 20
 van 8 oktober 1998
 van de heer Carl Decaluwé
 Blz. 616

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid.

Vraag nr. 8
van 9 oktober 1998
van de heer JOACHIM COENS

Belgisch paviljoen Expo '98 – Thema's

De wereldtentoonstelling in Lissabon, met als thema "water en oceanen", is eind september ten einde gelopen. Het was een unieke gelegenheid om

Vlaanderen zowel toeristisch als cultureel te promoten.

Zelf heb ik de wereldtentoonstelling niet kunnen bezoeken, maar naar verluidt zou er, in vergelijking met andere landen, geen aandacht zijn geschonken aan onze belangrijke werelddhavens Antwerpen, Gent en (Zee)Brugge, die op zich eveneens grote toeristische trekpleisters zijn en waar in het verleden ook Portugezen hun handelswaar kwamen verkopen. Nochtans zou het, in het kader van het thema "water", voor de hand hebben gelegen om in het paviljoen hieraan de nodige aandacht te geven.

Kan de minister-president dit eventueel verklaren ?

Waarom werd er ook geen aandacht gegeven aan de grootse tentoonstelling "Van Memling tot Pourbus" ?

Antwoord

Het Belgisch paviljoen op Expo '98 Lissabon werd ingericht volgens de nieuwe federale realiteit, namelijk de deelstaten en de federale staat kregen er elk hun eigen tentoonstellingsruimte en stonden elk in voor de inrichting van hun eigen paviljoengedeelte. Het geheel werd gecoördineerd door het federale Commissariaat-Generaal Expo '98 Lisboa. Het algemeen concept van het Belgisch paviljoen was van de hand van de Antwerpse ontwerper Frans Van Praet, die ook in '92 de vormgeving van het Belgisch paviljoen in Sevilla uitvoerde.

Het Vlaamse paviljoengedeelte, dat één derde van de totale oppervlakte in beslag nam, vertoonde een opmerkelijk architecturaal concept van Paul Vandebotermet, in de vorm van een koepelvormige stalen constructie die samengesteld was uit een aaneenschakeling van prisma's, bespannen met witte kunststof. Het geheel vormde één groot netwerk van "reflecterende kristallen", die als scherm dienden voor een audiovisuele presentatie waarin grootbeeld en videoprojectie elkaar aanvulden.

Vlaanderen wordt voorgesteld via een originele doorlopende video-evocatie van een viertal minuten met een snelle, soms flitsende montage van beelden die het expo-thema illustreerden. Onze zeehavens namen een prominente plaats in binnen deze videofilm, naast waterlandschappen en belangrijke internationale projecten op het vlak van maritieme technologie, zoals havenbouw en baggerwerken. Verder kwam in deze audiovisuele montage ook vooruitstrevend Vlaams wetenschap-

pelijk onderzoek rond water en zee aan bod en werden relevante culturele en artistieke items getoond uit ons historisch en hedendaags patrimonium. De historische steden kwamen uitgebreid aan bod, met het oog op hun toeristische aantrekkingskracht. Deze creatieve audiovisuele evocatie werd prachtig omkaderd door speciaal hiervoor gecomponeerde muziek van Wim Mertens, zodat de bezoeker gedurende de beperkte "doorlooptijd" een dynamische "impressie" over Vlaanderen in zich kon opnemen.

Ook in de officiële catalogus van het paviljoen, waarin Vlaanderen evenals de andere deelstaten over enkele pagina's beschikte, werden onze havens en historische steden in de verf gezet in tekst en illustratie.

Naast deze prominente aanwezigheid binnen het Belgisch paviljoen, was Vlaanderen gedurende de ganse expoperiode in Lissabon present met een uitgebreid cultureel programma van podiumkunsten en muziek. Een belangrijke blikvanger was de grote kunsttentoonstelling "The Fascinating Faces of Flanders" in het prestigieuze Cultureel Centrum van Belém. Vlaanderen had, na Spanje, het belangrijkste culturele programma in Lissabon tijdens Expo '98.

De aanwezigheid van Vlaanderen in Lissabon werd tevens promotioneel sterk ondersteund met een fraaie en ruim verspreide brochure "Una Criação de Flandres" omtrent het Vlaams cultureel programma. In deze brochure werden al de belangrijke tentoonstellingen die de komende jaren in Vlaanderen op het getouw staan mee in de focus geplaatst, waaronder ook de tentoonstelling "Van Memling tot Pourbus".

Het is niet toevallig dat Vlaanderen opteerde voor een sterk culturele aanwezigheid, gezien de historische banden sedert vijf eeuwen tussen Vlaanderen en Portugal en de intense wederzijdse uitwisseling op economisch, mercantiel en cultureel gebied.

Tot slot kunnen we de Vlaamse themadagen vermelden die in het Belgisch paviljoen plaatsvonden, met name de dagen rond "de Vlaamse waterbouw en havens" georganiseerd door het departement Leefmilieu en Infrastructuur en FITA (Flanders International Technical Agency), alsook de dag georganiseerd door Toerisme Vlaanderen. Daarnaast organiseerden de steden Antwerpen en Gent op eigen initiatief activiteiten in het paviljoen waarbij de havens en de toeristische troeven in de kijker werden gesteld.

THEO KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 80
van 13 november 1997
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Weerwerkgesco's buitenschoolse kinderopvang – Protocol

Verschillende bestaande projecten van buitenschoolse opvang vroegen het voorbije jaar uitbreiding van het aantal weerwerkgesco's aan. Dit werd in sommige regio's, zoals Limburg, afgewezen omdat het geplande aantal weerwerkgesco's voor deze provincie bereikt was. Toch werd de laatste maanden, conform de belofte van de minister bij de besprekingen, weer uitbreiding toegestaan op uitdrukkelijke gemotiveerde aanvraag.

In het nieuwe protocol over deze weerwerkgesco's, afgesloten tussen de minister en minister Luc Martens, bevoegd voor Gezin en Welzijn, staat dat het advies van Kind en Gezin over het project nodig is om voortaan nog weerwerkgesco's toegewezen te krijgen. Het advies van Kind en Gezin kan, volgens het protocol, pas worden gegeven na het opstellen van een gemeentelijk beleidsplan.

1. Wil dit zeggen dat er geen weerwerkgesco's meer zullen toegewezen worden zolang dit nieuwe overleg in de gemeente niet afgerond is ?
2. Werd de inhoud van dit protocol, waarin de concrete werkwijze om deze weerwerkgesco's aan te vragen beschreven staat, reeds meege-deeld aan de voorzieningen die op weerwerkgesco's een beroep kunnen doen ? Wanneer gebeurde dit ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

Antwoord

1. In het kader van de regelgeving buitenschoolse kinderopvang, zoals uitgewerkt in de besluiten van de Vlaamse regering van 24 juni 1997, werd een protocol met betrekking tot de toekenning van gesco's aan initiatieven voor buitenschoolse opvang afgesloten tussen de minister van Welzijn en mijzelf.

Volgens dit protocol dienen nieuwe initiatieven voor buitenschoolse opvang een gunstig advies te krijgen in het lokale beleidsplan, vooraleer de initiatiefnemers een erkenningsdossier kunnen indienen bij Kind en Gezin en bij mijn administratie. Bij een positieve beoordeling van het dossier door Kind en Gezin en mijzelf zullen gesco's worden toegekend. Bestaande initiatieven voor buitenschoolse opvang hebben van Kind en Gezin een tijdelijke erkenning gekregen tot eind 1998.

Uitbreidingsaanvragen wat betreft gesco's van bestaande initiatieven worden door Kind en Gezin geadviseerd op inhoudelijk-organisatorische gronden, nadat de initiatiefnemer met alle lokale actoren over de uitbreiding overleg heeft gepleegd. Ook hier geldt dat, na een gunstige beoordeling door Kind en Gezin en mijzelf, gesco's worden toegekend.

2. Sinds de nieuwe regelgeving buitenschoolse kinderopvang van kracht is, heeft Kind en Gezin op 14 augustus 1997 de initiatieven voor buitenschoolse opvang geïnformeerd over de inhoud en de gevolgen van het protocol in verband met de toekenning van gesco's.

In de loop van december 1997 werden concrete richtlijnen voor het opstarten van nieuwe initiatieven buitenschoolse opvang, of voor de uitbreiding van bestaande initiatieven voor buitenschoolse opvang, conform het protocol meege-deeld aan de initiatiefnemers.

(Antwoord Luc Martens : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 8 van 30 januari 1998, blz. 1166 – red.)

Vraag nr. 98
van 24 november 1997
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS

Nationaliteitsvereiste – De Lijn – Administratie en VOI's

Enkel burgers van de Europese Unie (EU) worden aangeworven als chauffeur bij De Lijn. Bij de Brusselsese tegenhanger, de Maatschappij voor Intercommunale Vervoer te Brussel (MIVB), bestaat deze beperking niet.

1. In hoeverre past deze voorwaarde van burgerschap in het horizontale gelijkheidsbeleid van de Vlaamse regering ?

2. Hoe verantwoordt de minister de uitsluiting van niet-EU-burgers voor deze job ?
3. Zijn de minister andere dergelijke uitsluitingen bekend binnen de administratie en de Vlaamse openbare instellingen die onder zijn bevoegdheid vallen ?

Hoe werd hiertegen opgetreden ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, aan de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn en aan mevrouw Brigitte Grouwels, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke kansenbeleid.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord wordt verstrekt door de minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

(Gecoördineerd antwoord : *Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 8 van 30 januari 1998, blz. 1090 – red.*)

Vraag nr. 144 van 21 januari 1998 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Overheidsgebouwen – Leegstand

Elke minister beheert de gebouwen die vallen onder zijn/haar bevoegdheid in de Vlaamse regering.

1. Staan er gebouwen leeg die vallen onder de verantwoordelijkheid van de minister ? Zo ja, welke ?
2. Hoe lang staan ze al leeg en wat is de reden ?
3. Is er al beslist welke bestemming ze krijgen ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan minister-president Luc Van den Brande, minister vice-president Luc Van den Bossche en de ministers Theo Kelchtermans, Eddy Baldewijns, Eric Van Rompu, Leo Peeters, Luc Martens en Brigitte Grouwels. Een gelijkaardige vraag

werd gesteld aan minister Wivina Demeester-De Meyer.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid.

Vraag nr. 345 van 18 juni 1998 van de heer JAN CAUBERGS

Vliegveld Sanicole (Hechtel-Eksel) – Milieuvergunning

1. In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 76 van 6 november 1997 stelt de minister dat de paraclub VZW Paracentrum Provincie Limburg een milieuvergunning heeft voor een ondergrondse brandstoftank van 20.000 liter sinds 2 september 1997 (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 8 van 30 januari 1998, blz. 1154 – red.*).

Daarentegen antwoordt de minister op mijn schriftelijke vraag nr. 249 van 8 april 1998 dat de vernoemde VZW een vergunning bezit voor de opslag van 20.000 liter brandstof sinds 6 september 1993, met andere woorden vier jaar eerder (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 15 van 12 juni 1998, blz. 2105 – red.*).

Moeten we hieruit afleiden dat deze VZW tussen september 1993 en september 1997 geen vergunning had voor deze opslagtank en wel voor het opslagen van brandstof in een dergelijke opslagtank ?

Wat is de verklaring hiervoor ?

2. Zolang vliegvelden worden beschouwd als "van militair strategisch belang" zijn gewestelijke milieuvergunningen slechts complementair aan de militaire vergunning.

Wordt het vliegveld Sanicole, gelegen op militair domein, beschouwd als van militair strategisch belang ?

Zo ja, heeft de minister reeds stappen ondernomen om zich hiertegen te verzetten, wetende dat het vliegveld enkel en alleen wordt gebruikt voor recreatieve doeleinden en wetende dat

deze gebruikers zo de gewestelijke milieuvergunningen en andere omzeilen ?

Antwoord

1. Volgens het Vlarem dient men over een milieuvergunning te beschikken indien men een inrichting wenst te exploiteren behorende tot de klasse 1 of 2 vermeld op de lijst van bijlage 1 van titel I van het Vlarem.

De VZW Paracentrum Provincie Limburg beschikt over een vergunning voor een opslaghouder van 20.000 liter kerosine. Deze vergunning werd inderdaad verleend op 6 september 1993, bij besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Hechtel-Eksel.

2. De verhouding federale militaire bevoegdheid – gewestelijke bevoegdheid inzake leefmilieu is complexer dan het al dan niet toekennen van het kenmerk "van militair strategisch belang". Ik verwijs daarbij uitdrukkelijk naar mijn antwoord op vraag nr. 362 van 2 juli 1998 van de Vlaamse volksvertegenwoordiger, waarvan kopie als **bijlage**.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 372
van 6 juli 1998
van de heer CARL DECALUWE

Baggerslib – Vervuiling en verwerking

In het kader van het beheer van de Vlaamse waterlopen wordt regelmatig gebaggerd, ook vaak in sterk vervuilde rivieren. Momenteel loopt nog een inventarisatieproject rond de kwaliteit van de waterbodems.

1. Kan de minister een overzicht geven, per provincie, van het aantal ton slib dat uit de Vlaamse waterlopen wordt gebaggerd ?
2. Kan hij ook meedelen op welke manier de verontreiniging van het slib wordt vastgesteld en waar de zogenaamde "black points" gesitueerd zijn ?
3. Waar wordt dit slib gestort en/of verwerkt ?

4. Wat is de kostprijs per ton vervuuld slib en zijn hier sterke verschillen te noteren per provincie ?

Antwoord

1. Het Vlaams Gewest is wat de onbevaarbare waterlopen betreft enkel bevoegd voor de onbevaarbare waterlopen van de eerste categorie. Deze onbevaarbare waterlopen worden beheerd door de afdeling Water van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal). De afdeling Water is niet provinciaal gestructureerd, maar wel – dit met het oog op een rationeel en integraal waterbeheer – per rivierbekken.

Uit de onbevaarbare waterlopen van de eerste categorie dient jaarlijks ongeveer 200.000 m³ (dit is ongeveer 350.000 ton) slib te worden geruimd. Als **bijlage** gaat een overzichtstabel van de situatie op 1 januari 1996 per bekken, alsook een overzicht van de uitgevoerde ruimingensindsdien. De ruimingswerken en saneringsoperaties hebben een achterstand opgelopen door het gebrek aan stortlocaties voor (tijdelijke) berging en ontwateringsbekkens. De toestand inzake ruiming is sterk gewijzigd sinds het bodemsaneringsdecreet van kracht werd.

2. Voor de beoordeling van slib zijn er verschillende uitgangspunten. In uitvoering van het bodemsaneringsdecreet is er een analysemethode en beoordeling vastgelegd afhankelijk van de bestemming van het slib. Aangezien deze methode geen beoordeling toelaat over de kwaliteit van het slib in de waterloop, werd binnen het departement LIN (Leefmilieu en Infrastructuur) de triademethode ontwikkeld, waarbij fysico-chemisch, biologisch en ecotoxicologisch onderzoek wordt uitgevoerd.

Op basis van deze methode werd een bemonsteringscampagne gestart in 1996 voor de bodems van de onbevaarbare waterlopen, met als doelstelling de kwaliteit van de waterbodem in te brengen in de prioriteitenplanning voor ecologisch herstel van de waterlopen. Derhalve werden waterlopen bemonsterd waar de waterkwaliteit gesaneerd is. De laatste campagne liep tot juli 1998 en de verwerking van deze gegevens wordt voorgesteld op een studiedag, georganiseerd door Aminal op 30 oktober 1998.

Een aanduiding als "black points" is onmogelijk omdat geen normen of beschrijving van het begrip met betrekking tot waterbodems voor-

handen zijn. Als **bijlage** gaan de brochures die werden verspreid naar aanleiding van de studiedag. Hierin worden onder andere de resultaten van bovenvermelde bemonsteringscampagne uitvoerig weergegeven en besproken.

3. Voorafgaandelijk aan de ruiming wordt een waterbodemonderzoek verricht. De meeste parameters uit Bijlage 4.2.3. van Vlarea worden geanalyseerd. Vervolgens worden de resultaten getoetst aan Bijlage 4.2.3. van Vlarea (gebruik als bodem). Indien wordt voldaan aan de normen, kan deze specie worden gedeponeed op de oevers van de waterlopen, overeenkomstig de wet van 28 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen. Bij overschrijding van de normen wordt de verontreinigde specie, al dan niet ontwaterd, afgevoerd naar de vergunde monstortplaatsen voor baggerspecie (Vlarem II, Afdeling 5.2.5.).

Door de gewestelijke diensten wordt sinds enkele jaren gepoogd om tijdelijke stortplaatsen en/of ontwateringsbekkens te bouwen, maar vanwege maatschappelijke elementen (bezwaren buurt, gemeente, natuurgebied of bestemming op gewestplan) konden deze niet worden gerealiseerd. Derhalve is men voor de urgente ruiming aangewezen op afvoer naar vergunde (private) stortplaatsen. Een overzicht van de bestemmingen voor 1996 is weergegeven als **bijlage**.

4. De stortkosten voor vervuild slib variëren sterk, afhankelijk van de oorsprong en de eigenschappen van het slib (aard – al dan niet steekvast, volume, aanvoer – per schip of container), vervuilingsgraad en transportafstand. Als vuistregel geldt dat de stortkosten voor slib dat in aanmerking komt voor recyclage ongeveer 1.500 fr/m³ bedragen en voor slib dat definitief moet worden geborgen ongeveer 3.000 fr/m³. Afhankelijk van bovengenoemde eigenschappen kunnen deze prijzen nog sterk schommelen. Bij ruiming van de Spiere werd 3.631 fr/m³ betaald voor afvoer naar NV SILT met het oog op lagunering en berging.

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

**Vraag nr. 417
van 16 september 1998
van de heer JOHAN MALCORPS**

Westhoek Rally – Milieu

Bij besluit van 28 april 1998 heeft de minister de Kemmelberg ontoegankelijk verklaard voor het publiek op het ogenblik dat de Westhoek Rally erover komt. Een beroep bij de Raad van State tegen dit besluit werd verworpen.

Aan de vooravond van de rally maakte de minister afspraken met de burgemeester van Heuvelland. Deze wilde een onderscheid maken tussen bezoekers van de horecazaken en rallytoeschouwers. In feite een doorzichtige truuk, want in de praktijk bleek dat iedereen (horecacliënteel en andere) toegangstickets voor de rally moest betalen.

Op de dag zelf werd het besluit van de minister dan ook op grote schaal door de rallytoeschouwers overtreden, met opnieuw ecologische schade in het gebied tot gevolg. De overtredingen en schade werden vastgesteld door een gerechtsdeurwaarder aangesteld door het Natuurfonds Westland VZW.

Op deze wijze worden dus besluiten tot bescherming van landschappelijk waardevolle gebieden tot een farce.

1. Welke afspraken werden gemaakt met de burgemeester van Heuvelland ?

Heeft de burgemeester in de feiten het ministerieel besluit niet naast zich neergelegd ? Zo ja, welke sancties worden dan getroffen ?

2. Op welke wijze werd gereageerd op de talloze overtredingen ?
3. Welk besluit heeft de minister getrokken voor de toekomst ?

Is de minister daarbij niet van mening dat de doortocht van de rally door de Kemmelberg en de Monteberg (of bij uitbreiding : dat dit soort evenementen in beschermde landschappen of natuurgebieden) integraal moet worden verboden ?

Kan de minister dit autonoom beslissen en zo neen, heeft hij hierover reeds overleg gepleegd met andere bevoegde ministers/instanties ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting.

Antwoord

- Op de vergadering van 26 juni 1998 met de burgemeester van de gemeente Heuvelland werd het begrip "publiek" in het ministerieel besluit van 28 april 1998 houdende de toelating voor de doortocht van de Belgium Ypres Westhoek Rally, verduidelijkt. Onder het begrip "publiek" wordt bedoeld de personen die de bedoelde manifestatie komen bekijken en niet de klanten van de vier in het gebied gelegen horecabedrijven. De afdeling Monumenten en Landschappen heeft uit de vaststellingen ter plaatse geconcludeerd dat de controle van de organisatie en de rijkswacht zeer effectief was en dat het ministerieel besluit van 28 april 1998 goed werd nageleefd.

De afdeling Bos en Groen heeft er zich op toegespitst controle uit te oefenen in het bos. De boswachters stelden vast dat de stewards veel beter op de hoogte waren gesteld dan vorig jaar en effectief optraden tegen het binnendringen in het bos. Nochtans bleef de zone tussen het Malegrijspad (ter hoogte van de Lokerstraat) en de Kattkerkhofstraat te weinig bewaakt. Hier werden op 26 juni 1998 negen groepjes toeschouwers door de boswachters, de rijkswacht of de organisatie zelf teruggezonden naar de Kattkerkhofstraat, en op 27 juni 1998 nog één groepje.

- De afdeling Bos en Groen heeft geen processen-verbaal opgemaakt, wél een verslag. De aangesproken personen hebben alle na enige toelichting vrijwillig rechtsonkeer gemaakt, de enkele "gevluchte" groepen zijn uiteraard onbekend.

Er is in tegenstelling tot vorig jaar geen proces-verbaal opgemaakt tegen de organisator, aangezien de stewards merkelijk meer inspanningen gedaan hadden om de mensen uit het bos te houden.

- De afdeling Bos en Groen en de afdeling Monumenten en Landschappen hebben een

duidelijk beter verloop van de organisatie op de Kemmelberg vastgesteld. Overleg kan dit nog verbeteren.

(Antwoord Leo Peeters : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3 van 20 november 1998, blz. 508 – red.)

Vraag nr. 419 van 18 september 1998 van mevrouw GERDA RASKIN

Bermbeheer – Distelbestrijding

Op de middenberm van de E314 werden de distels niet vernietigd voor ze tot bloei kwamen. Dit is nochtans een verplichting (koninklijk besluit van 16 oktober 1981). De zaadpluizen zijn intussen verspreid over de hele omtrek. Dit betekent dat omwonende landbouwers zullen moeten sproeien om de nieuw opschietende distels in de velden te vernietigen.

Volgens sommige omwonende landbouwers is het al jarenlang zo dat de distels langs de E314 niet tijdig worden vernietigd, met de vermelde gevolgen voor de omgeving.

Dit jaar zouden de problemen verband houden met het aanwijzen van een nieuwe aannemer. De bestekken moesten nog worden vastgelegd, zodat – ondanks de tijdigheid van de aanbesteding – de vernietiging niet kon worden uitgevoerd.

Op welke wijze kan het tijdig vernietigen van distels langs gewestwegen worden afgedwongen, ook in uitzonderlijke situaties zoals die zich nu voordeden langs de E314, om te vermijden dat er op de omliggende velden moet worden gespreid ?

N.B. Een vraag over deze problematiek werd ook gesteld aan de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

Antwoord

Het onderhoud van de autowegen met hun aanhoorigheden behoort tot de bevoegdheid van de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

Het onderhoud van de wegbermen valt onder de toepassing van het besluit van de Vlaamse regering van 27 juni 1984 houdende maatregelen inzake

natuurbehoud op de bermen beheerd door publiekrechtelijke rechtspersonen. De controle op de uitvoering van dit besluit gebeurt hoofdzakelijk door de afdeling Natuur van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer.

Het bermbesluit doet geen afbreuk aan de bepalingen van het koninklijk besluit van 16 oktober 1981.

(Antwoord Steve Stevaert : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3 van 20 november 1998, blz. 490 – red.)

**Vraag nr. 420
van 21 september 1998
van de heer JOS GEYSELS**

Samenwerkingsverband Aquaplus-Suez-Cibe – Beleid

Het Brussels Gewest is op dit moment bezig met de selectie van de firma's die moeten instaan voor de bouw van een waterzuiveringsinstallatie.

Onder de kandidaten bevindt zich het samenwerkingsverband Suez-Lyonnaise des Eaux/Cibe/Aquaplus. Zowel Aquafin als de VMH zijn bij Aquaplus betrokken.

Werd de minister vooraf op de hoogte gebracht van deze samenwerking en heeft hij ze goedgekeurd ?

Stemt deze samenwerking overeen met de Vlaamse verankeringsstrategie ?

Antwoord

Ik werd ingelicht over het totstandkomen van het samenwerkingsverband, doch het gaat hier om een autonome bevoegdheid van Aquaplus.

Voor het overige verwijs ik naar de uitvoerige bespreking van dit probleem in de vergadering van de Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud van 17 juni 1998 (Handelingen C105).

**Vraag nr. 423
van 21 september 1998
van de heer JOHAN MALCORPS**

Steengracht Veurne-Steenkerke – Visbestand

Op donderdag 20 augustus laatstleden werden in Steenkerke bij Veurne honderden dode vissen aan-

getroffen. Honderden anderen zaten er opeengepakt in ademnood. Naar verluidt worden er de oevers van de Steengracht binnenkort versterkt in het kader van de plaatselijke ruilverkaveling, en werd er in afwachting nu reeds gebaggerd. De firma zou blijkbaar geen rekening hebben gehouden met het zeer rijke plaatselijk visbestand. Volgens een lid van de Provinciale Visserijcommissie hadden de vissen voor de werken waren begonnen eerst moeten worden bijeengedreven om ze te redden.

1. Werden deze werken inderdaad uitgevoerd in het kader van de plaatselijke ruilverkaveling en zo ja, waren er in het lastenboek preventieve voorzieningen ingeschreven nopens het behoud van het visbestand ?
2. Zo neen, waarom is dit niet gebeurd ?
3. Op welke wijze en tegen welke tijd zal het visbestand er worden hersteld, en op welke wijze zullen dergelijke milieucalamiteiten in de toekomst worden voorkomen ?

Antwoord

De werken die aanleiding gaven tot vissterfte in de Steengracht, werden uitgevoerd in opdracht van het provinciebestuur door het bestuur van de Grote Veurne Ambachtse Polder. Het betreft het gedeelte van de Steengracht gelegen ten westen van de Lo-vaart en gelegen buiten de geplande ruilverkaveling.

Om de nodige ruimings- en oeverbeschermingswerken uit te voeren, werd op 18 augustus 1998 de onbevaarbare waterloop 2de categorie N 3.1.17 Steengracht in Veurne drooggelegd, conform de bepalingen van het bestek WAT/98/8 – XIII – 1.1.2. In het bijzonder bestek is een duidelijke vermelding dat de aannemer bij verlaging van het waterpeil alles in het werk moet stellen om de vis over te zetten. De aannemer deed alles wat in zijn mogelijkheden lag om de vissen over te zetten. Meer dan 90 % van de vissen werd ook effectief overgezet.

Het herstel van de visstand zal zonder visuitzetting traag gebeuren. Zowel de Provinciale Visserijcommissie van West-Vlaanderen, die visrecht in deze polder huurt, alsook het IJzerbekkencomité werken momenteel een strategie uit die moet toelaten op een gepaste manier op te treden bij watervervuiling en vissterfte. De Provinciale Visserijcommissie van West-Vlaanderen zal, vóór eind 1998, de

lokale waterbeheerders (polders en wateringen, provincie en gemeenten) samenbrengen om een duidelijke techniek van visoverzetting af te spreken. Deze nieuwe manier van werken zal dan worden doorgegeven aan de betrokken onderhoudsaannemers.

De Grote Veurne Ambachtse Polder werkt reeds jaren mee aan de verbetering van de viscondities in haar waterlopen, wat heeft geleid tot een merkelijke verbetering van de waterkwaliteit en tot het massaal voorkomen van vissen.

Vraag nr. 424
van 21 september 1998
van de heer JOHAN MALCORPS

Waterkwaliteit IJzerbekken – VMM-rapport

Uit de persnota van 15 juli 1998 in Velzeke-Zwalm van de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) nopens "Waterkwaliteit – Lozingen in het water 1997", blijkt dat de kwaliteit van het oppervlaktewater in Vlaanderen langzaam maar zeker verbetert, maar dat het gemiddeld nitraatgehalte in het water sedert 1990 toch is toegenomen.

Een probleemgeval blijkt de IJzer te zijn.

De VMM schrijft daarover : "Na de vooruitgang in 1991 is er geen duidelijke evolutie meer waar te nemen in het zuurstofgehalte van de IJzer. Ook de biologische kwaliteit van de IJzer blijft constant, met uitzondering van de meetplaats afwaarts de Poperingevaart." Verder blijkt dat in de Lovaart slechts 10 vissoorten worden aangetroffen, terwijl dit voor de andere bekkens 14 tot 22 soorten betreft.

Pesticiden blijken het grootste knelpunt : de meest voorkomende pesticiden blijken tot de kankerverwekkende organische chloorverbindingen te behoren. Het IJzerbekken is daarbij de koploper inzake concentraties van organofosforpesticiden, vooral diazinon, dimethoaat en dichloorvos, afkomstig van vollegronds-, fruit- en kasteelten. Naast een 30-tal bedrijven blijken ook drie rioolwaterzuiveringsinstallaties (RWZI) een belangrijk aandeel te hebben in de directe lozing van vuilvrachten. De voeding lijkt vooral verantwoordelijk te zijn voor de indirecte lozingen.

Het IJzerbekken is een van de belangrijkste drinkwaterwingebieden, waarvoor in de behandelde periode prioritaire waterzuiveringsprogramma's werden goedgekeurd met meer dan 100 projecten,

en ook grotendeels werden uitgevoerd, ten bedrage van meer dan drie miljard !

Ook werd vorig jaar in het waterproductiecentrum De Blankaart een unieke denitrificatie-installatie in gebruik genomen, teneinde de geldende Europese nitraatnorm voor drinkwater te kunnen behalen. De zeer zware investeringen van de voorbije vijf jaar blijken de vervuiling van het IJzerbekken niet te hebben verbeterd, maar hoogstens hier en daar te hebben gestabiliseerd, terwijl voor het groeiend probleem van de kankerverwekkende organochloorpesticiden bij de drinkwatercaptatie uit de IJzer blijkbaar nog geen enkele oplossing voorhanden is.

Wanneer in het ontwerp AWP-1 1997-2001 van de VMM dan ook voor de totaliteit van Vlaanderen in de volgende vijf jaar slechts een groei van de investeringen inzake waterzuivering wordt voorzien tot iets meer dan 30 miljoen per jaar, rijst meteen de vraag of deze investeringen, vooral in het IJzerbekken dan, de trend zullen kunnen ombuigen naar een jaarlijkse duidelijke verbetering van de waterkwaliteit, met inbegrip van het uitbannen van de organochloorpesticiden. De huidige blokkering van het MAP wijst alleszins niet in de goede richting.

Graag had ik dan ook specifiek voor het IJzerbekken het volgende vernomen.

1. Welke zijn de verschillende oorzaken van het feit dat dit bekken in vergelijking met de andere bekkens zo problematisch stagneert ?
2. Wat is daarbij het aandeel van de grensoverschrijdende vervuiling, welke stappen werden reeds ondernomen om dat te verhelpen, en welke resultaten worden daarbij procentsgewijze eventueel reeds behaald ?
3. Welke investeringsbedragen worden voor het IJzerbekken in het AWP-2 tot 2001 jaarlijks uitgetrokken, welke zijn daarbij de voornaamste projecten, en op welke bewijsbare basis wordt daardoor eventueel een trendbreuk gerealiseerd ?
4. Op welke wijze wordt in concreto het probleem van de organochloorpesticiden in het IJzerbekken aangepakt ?
5. Welke zijn de huidige meetresultaten van de voornaamste organochloorpesticiden in het IJzerbekken, hoe verhouden deze zich tot de Europese normering terzake, welke inspanningen werden eventueel reeds geleverd om deze

te verwijderen, en wat waren eventueel de resultaten daarvan ?

Antwoord

1. Het aangehaalde citaat uit het jaarverslag van de VMM (cf. "Na de vooruitgang in 1991 is er geen duidelijke evolutie meer waar te nemen in het zuurstofgehalte van de IJzer...") beschrijft de kwaliteit van de IJzer als rivier, en niet het totale rivierbekken. Het totale rivierbekken van de IJzer beslaat – bij conventie – het natuurlijk afwateringsgebied ten zuiden van de rivier, alsook de poldergebieden afwaterend naar Frankrijk en Nieuwpoort. Deze polderwaterlopen wateren niet af naar het traject van de IJzer tussen Roesbrugge en Nieuwpoort.

De saneringsprogramma's die in deze poldergebieden werden uitgevoerd in de periode 1991-1998 hebben dus geen effect op de waterkwaliteit van de IJzer tussen Roesbrugge en Nieuwpoort. Het betreft saneringen voor een totaal bedrag van 780 miljoen, in de volgende zuiveringsgebieden : Koksijde-Wulpen, Adinkerke-De Panne, Beauvoorde, Lo en Oostende. Het aantal inwoners dat door deze saneringsprogramma's werd aangesloten op een RWZI bedraagt 10.718. De saneringen in deze poldergebieden resulteerden echter wél in een kwaliteitsverbetering van het oppervlaktewater. Als belangrijkste voorbeeld kan de bacteriologische kwaliteitsverbetering van de IJzermonding worden aangehaald.

De kwaliteit van de IJzer zelf verbeterde in de periode tot 1991 als gevolg van de bouw van de rioolwaterzuiveringsinstallaties (RWZI) van Ieper, Poperinge, Langemark, Zonnebeke, Woumen en Staden. In de periode 1991-1998 werden nog twee RWZI's in gebruik genomen : deze van Watou en Vleteren. De ingebruikneming van de RWZI Watou resulteerde niet in een kwaliteitsverbetering van de ontvangende waterloop (de Heidebeek), als gevolg van frequente verontreinigingen van de beek vanuit Steenvoorde in Frankrijk. Door de ingebruikneming van de RWZI Vleteren verbeterde de kwaliteit van de Boezingegracht ter hoogte van Vleteren. De vroegere vervuiling van de Boezingegracht was echter nooit merkbaar in de IJzer zelf.

Diverse zijwaterlopen van de IJzer zijn nog steeds niet of onvoldoende gesaneerd, zoals de Haringse Beek, de Kimmelbeek en de Handza-

mevaart. Als gevolg van de resterende verontreinigingen is er geen significante kwaliteitsverbetering van de IJzer na 1991.

2. De grensoverschrijdende vervuiling in het IJzerbekken kan worden gesitueerd op de grensovergangen van de IJzer (Bambecque), de Heidebeek (Poperinge) en de Vleterbeek (Abele).
  - De IJzer heeft in Bambecque (Frankrijk) en Roesbrugge, afwaarts van de Heidebeek, een goede biologische kwaliteit. In het Franse gedeelte van het IJzerbekken is de waterkwaliteit opwaarts van Bambecque minder goed, als gevolg van huishoudelijke verontreiniging. Door het zelfreinigend vermogen neemt de kwaliteit afwaarts echter sterk toe.
  - De Heidebeek wordt sterk verontreinigd vanuit Steenvoorde als gevolg van een verouderde en sterk overbelaste RWZI (bouwjaar 1977, capaciteit 30.000 IE). Frequent worden piekverontreinigingen gemeten aan de Franse grens. De biologische kwaliteit is slecht tot zeer slecht over heel de lengte van de beek.
  - De Vleterbeek stroomt het Vlaamse gewest binnen ter hoogte van Abele. Er wordt een biologische kwaliteitsachteruitgang vastgesteld sedert 1995 (van matig naar zeer slecht). De oorzaak hiervan is onbekend. In 1997 werden echter ook normoverschrijdingen voor zink en lood vastgesteld.

In de schoot van het Franse "Contrat de rivière" werd een actieprogramma opgesteld voor de sanering van het Franse deel van het IJzerbekken. De verontreiniging ten gevolge van de verouderde zuiveringsinstallatie en de belasting met industrieel afvalwater vanuit Steenvoorde wordt als voornaamste knelpunt erkend. Frankrijk plant tegen 1999 een nieuwe operationele zuiveringsinstallatie. Daarnaast wordt in verschillende kleine zuiveringseenheden voorzien.

3. Het investeringsprogramma per zuiveringsgebied wordt als **bijlage** weergegeven. Daarbij wordt onder meer het investeringsbedrag en het aan te sluiten aantal inwoners vermeld. Als voornaamste projecten voor het IJzerbekken kunnen de volgende worden aangestipt :

sanering Haringse Beek : RWZI Lovie (IP 1997), RWZI Proven (IP 2002-2004) ;

sanering Kemmelbeek : RWZI Vlamertinge (IP 1994) ;

sanering Ieperlee : renovatie en uitbreiding van deze RWZI (voorziene oplevering in 1999) ;

sanering Handzamevaart : ingebruikneming RWZI Kortemark (voorziene oplevering in 1999) ;

sanering Moerdijkvaart : aansluiting collector Akkerbeek op RWZI Oostende in 1999 ; collector Ichtegem – Akkerbeek (IP 1998), collector Ichtegem – Koekelare (IP 2001) ;

verdere sanering Poperingse Vaart : renovatie RWZI (voorzien in 2000).

4. Organochloorpesticiden in het oppervlaktewater kunnen afkomstig zijn van puntbronnen of diffuse bronnen. Bij puntbronnen betreft het meestal illegale lozingen. Indien deze worden vastgesteld, kunnen zij strafrechtelijk worden vervolgd. Bij diffuse bronnen treedt er een transport op van de plaats van toepassing van de pesticiden naar het water. Pesticiden worden zowel door particulieren, overheden als land- en tuinbouwers gebruikt.

Om een product te mogen gebruiken, moet het worden erkend. Hierbij wordt er nauwkeurig omschreven voor welke doeleinden, onder welke omstandigheden en in welke dosissen het product mag worden aangewend. De productreglementering is een federale aangelegenheid. Wat organochloorpesticiden betreft, zijn in België enkel lindaan en endosulfan erkend. Voor beide pesticiden werden recentelijk de toepassingsvoorwaarden aanzienlijk verstrengd. Het gebruik van lindaan werd beperkt tot sierteelten en de teelten maïs en suikerbieten (aanpassing van erkenningsakte). Bovendien mag het product slechts 1 maal per jaar worden toegepast. Ook de erkenningsakte van endosulfan werd aangepast. Het product mag onder andere niet meer worden gebruikt in de teelt van aardappelen en koolzaad en in de fruitteelt. Voor lindaan trad het besluit in werking op 6 juli 1997, voor endosulfan op 10 januari 1998. Resultaten hiervan kunnen dus nog niet terug te vinden zijn in de metingen van 1997.

Het probleem van de aanwezigheid van hoge concentraties aan pesticiden in oppervlaktewater is niet beperkt tot het IJzerbekken. Daarom worden maatregelen uitgewerkt voor het volledige Vlaamse gewest.

De administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) is gestart met de uitwerking van actie 32 : "Het opstellen en uitvoeren van een kwantitatief en kwalitatief reductieprogramma voor bestrijdingsmiddelen" van het Vlaamse Milieubeleidsplan 1997-2001. Andere instanties, waaronder de VMM, drinkwatermaatschappijen, de administratie Land- en Tuinbouw (ALT), enzovoort, zijn nauw betrokken bij de opvolging van deze actie. Zo is er – als aanzet tot het opstellen van een reductieprogramma voor het Vlaamse gewest en dus ook van toepassing op het IJzerbekken – een studieopdracht uitgeschreven met als titel : "Inventarisatie en evaluatie van de beschikbare gegevens omtrent emissie, immissie en gebruik van pesticiden voor de identificatie van de probleemstoffen in het Vlaamse gewest en als basis voor de prioritering van de reductiemaatregelen".

De resultaten van deze studie zullen worden gecombineerd met de resultaten van de studie "Top tien lijst waterschadelijke producten" (actie 59) en hebben als doel een gerichte reductiestrategie op te stellen. De resultaten van de eerstgenoemde studie zullen worden aangewend om een lijst met prioritaire stoffen te verkrijgen per doelgroep. Deze lijst zal eveneens worden aangewend om gerichte reductiemaatregelen voor te stellen. Daarnaast zullen er – eveneens in het kader van de eerstgenoemde studie – door Aminal enquêtes worden georganiseerd omtrent het gebruik van pesticiden in de landbouw en de openbare diensten.

In het kader van initiatief 124 van het Vlaams Milieubeleidsplan 1997-2001 wordt door de ALT, in samenwerking met Aminal, de VMM en het ministerie van Landbouw, een "Code van goede landbouwpraktijk met betrekking tot het gebruik van pesticiden" opgesteld. De bedoeling is dat de code over een drietal maanden in uitvoering komt. Het hoofddoel van deze code is de gebruiker van pesticiden te sensibiliseren.

In deze code wordt uitvoerig aandacht besteed aan wetgeving in land- en tuinbouw met betrekking tot pesticiden, bestrijdingstechnieken in landbouw en tuinbouw voor verschillende teelten (maïs, aardappelen, granen, suikerbieten), aan bestrijdingstechnieken in de fruit- en sierteelt, aan biologische bestrijding, aan verontreiniging naar water en lucht en het toedienen van bestrijdingsmiddelen (milieuvriendelijke spuittoestellen, emissiereducerende maatregelen, enzovoort).

5. In het bekken van de IJzer wordt in 1998 door de VMM op 10 meetpunten onderzoek verricht naar de aanwezigheid van bestrijdingsmiddelen. Wat de groep van de organochloorpesticiden betreft, worden 30 stoffen onderzocht. De voorname zijn : de drins, endosulfan en derivaten, heptachloor en derivaten, hexachloorbenzeen, verschillende isomeren van hexachloorcyclohexaan, DDT en derivaten, metoxychloor en tetrachloornitrobenzeen. De frequentie van monsterneming bedraagt zesmaal per jaar.

Het gaat om volgende meetplaatsen : de Westsluisbeek, de Handzamevaart (2x), de Kolvebeek, de Steenbeek, de Korversbeek, de Pesersbeek, de Grote Beverdijk, de Ringsloot en de IJzer zelf.

Voor 1998 zijn reeds de resultaten bekend van vier campagnes. De resultaten tonen aan dat voor bijna alle stoffen steeds concentraties onder de detectielimiet worden vastgelegd. Uitzondering hierop zijn γ -hexachloorcyclohexaan en derivaten van endosulfan. Daarnaast worden uitzonderlijk concentraties boven de detectielimiet waargenomen voor dieldrin, heptachloor, β -hexachloorcyclohexaan en isodrin.

De normen van de Europese richtlijnen voor de verschillende organochloorpesticiden zijn overgenomen in de Vlaamse wetgeving. De toetsing van de resultaten aan deze normen toont aan dat er op de helft van de meetplaatsen een overschrijding wordt vastgesteld voor hexachloorcyclohexaan. Deze overschrijdingen zijn te wijten aan de hoge gemeten concentraties aan het isomeer γ -hexachloorcyclohexaan (lindaan) in het oppervlaktewater. De gemiddelde concentratie voor deze parameter varieert tussen 15 ng/l en 1286 ng/l.

De overschrijdingen werden vastgesteld op de Ringsloot (gemid. gHCH : 192 ng/l), de IJzer in Nieuwpoort (gemid. gHCH : 114 ng/l), de Grote Beverdijk (gemid. gHCH : 173 ng/l), de Handzamevaart (gemid. gHCH : 134 ng/l) en de Westsluisbeek (gemid. gHCH : 1286 ng/l). De zeer hoge gemiddelde concentratie in de Westsluisbeek is te wijten aan een piekwaarde van 4700 ng/l gemeten in de maand mei. De hoge concentraties in de Westsluisbeek werden reeds in het verleden aangetoond en werden meegedeeld aan de afdeling Milieu-inspectie van Aminal.

De toetsing van de beschikbare resultaten van de overige onderzochte organochloorpesticiden voor het jaar 1998 aan de Europese normen, geven geen aanleiding tot overschrijdingen.

Naast de Europese normen werd ook een norm voor organochloorpesticiden in de Vlaamse wetgeving opgenomen.

Hierbij dient de mediaan voor de totale groep kleiner of gelijk te zijn aan 20 ng/l, terwijl de mediaan voor iedere component kleiner moet zijn dan of gelijk aan 10 ng/l. Beide normen zijn basiskwaliteitsnormen.

Toetsing aan de norm voor de component hexachloorcyclohexaan geeft ook hier een overschrijding van de mediaannorm op de bovengenoemde meetpunten. Daarnaast worden op 5 meetplaatsen overschrijdingen gemeten voor endosulfansulfaat, een afbraakproduct van endosulfan. De mediaanwaarde van deze stof op deze meetplaatsen varieert tussen 11,5 en 32 ng/l. De normoverschrijdingen op deze meetplaatsen zijn hier dus niet zo uitgesproken in vergelijking met deze voor hexachloorcyclohexaan.

Wat de geleverde inspanningen betreft om deze stoffen te voorkomen in het milieu, wordt verwezen naar punt 4.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

**Vraag nr. 425
van 23 september 1998
van mevrouw GERDA RASKIN**

Duinendecreet – Stand beschermde zones

Op 17 september 1993 verscheen in het Belgisch Staatsblad een lijst met duingebieden die vanaf deze datum werden beschermd. Bij decreet van 29 november 1995 werden, in de definitieve bekrachtiging van dit besluit, een aantal zones niet langer opgenomen als beschermd duingebied of voor het duingebied belangrijk landbouwgebied.

Welke percelen van de eerste lijst, gepubliceerd op 17 september 1993, werden niet langer opgenomen in het bekrachtigingsbesluit en wat was de reden voor de niet-bescherming ?

Antwoord

Het besluit van de Vlaamse regering van 15 september 1993 betreffende de aanwijzing van beschermde duingebieden en voor het duingebied belangrijke landbouwgebieden (Belgisch Staatsblad van 17 september 1993) werd na afloop van een openbaar onderzoek vervangen door het besluit van de Vlaamse regering van 16 november 1994 betreffende de definitieve aanwijzing van de beschermde duingebieden en van de voor het duingebied belangrijke landbouwgebieden (Belgisch Staatsblad 30 november 1994).

Op basis van het gemotiveerd advies van de Streekcommissie van advies voor de ruimtelijke ordening en de stedenbouw in West-Vlaanderen, gegeven op 28 augustus 1994, en het gemotiveerd advies van het Instituut voor Natuurbehoud over de bezwaren en adviezen, dat de voordracht bevatte van de definitief aan te wijzen beschermde duingebieden en voor het duingebied belangrijke landbouwgebieden, gegeven op 30 augustus 1994, werd een aantal door het besluit van 15 september 1993 beschermde gebieden geheel of gedeeltelijk niet meer beschermd in dat van 16 november 1994. De definitieve bescherming van de door het besluit van 16 november 1994 behouden gebieden werd bekrachtigd door het Vlaams Parlement bij decreet van 21 december 1994.

Anderzijds werd eveneens een aantal gebieden die nog niet waren beschermd in het besluit van 15 september 1993 voorlopig beschermd in dat van 16 november 1994. Over de bescherming van die "bijkomende" gebieden vond in de loop van 1995 een tweede openbaar onderzoek plaats. Naar aanleiding van dit tweede openbaar onderzoek brachten de Streekcommissie van advies voor de ruimtelijke ordening en de stedenbouw in West-Vlaanderen en het Instituut voor Natuurbehoud weerom gemotiveerde adviezen uit, respectievelijk op 31 maart 1995 en op 7 april 1995.

Op 4 oktober 1995 keurde de Vlaamse regering het besluit goed betreffende de definitieve aanwijzing van de beschermde duingebieden en van de voor het duingebied belangrijke landbouwgebieden die werden aangewezen door het besluit van de Vlaamse regering van 16 november 1994 betreffende de aanwijzing van de beschermde duingebieden en van de voor het duingebied belangrijke landbouwgebieden, maar niet door het besluit van de Vlaamse regering van 15 september 1993 betreffende de aanwijzing van beschermde duingebieden en voor het duingebied belangrijke landbouwgebieden (Belgisch Staatsblad van 25 oktober

1995). Het besluit van de Vlaamse regering van 4 oktober 1995 werd bekrachtigd door het Vlaams Parlement bij decreet van 29 november 1995 (Belgisch Staatsblad van 30 november 1995).

Welke percelen eerst wel en vervolgens niet meer werden beschermd naar aanleiding van de twee openbare onderzoeken en de daaropvolgende besprekingen in de Vlaamse regering en het Vlaams Parlement, kan worden afgeleid door de onderlinge vergelijking van de in het Belgisch Staatsblad gepubliceerde kaartenbijlagen bij de opeenvolgende besluiten van de Vlaamse regering en bekrachtigingsdecreten.

De inhoudelijke motivering voor het al dan niet handhaven van de bescherming, kan worden gevonden in het gemotiveerd advies van het Instituut voor Natuurbehoud over de bezwaren en adviezen, dat de voordracht bevatte van de definitief aan te wijzen beschermde duingebieden en van de voor het duingebied belangrijke landbouwgebieden, gegeven op 30 augustus 1994, en het gemotiveerd advies van het Instituut voor Natuurbehoud over de bezwaren en adviezen met betrekking tot het openbaar onderzoek over de beschermde duingebieden en de voor het duingebied belangrijke landbouwgebieden aangewezen in het besluit van de Vlaamse regering van 16 november 1994, maar niet in dat van 15 september 1993, gegeven op 7 april 1995.

Vraag nr. 428
van 24 september 1998
van de heer FREDDY DE VILDER

Patrijzenbestand – Maatregelen

Ten gevolge van het erbarmelijk slechte weer tijdens het voorjaar is aan de aankweek van de patrijzen geboren in het voorjaar 1998, ernstige schade toegebracht.

Vele eieren gingen door de hevige regens teloor. Pangeboren patrijzen kwamen in groten getale om.

Er wordt dan ook terecht gevreesd dat bij het openen van de jacht in september voornamelijk oudere kweekvogels zullen geschoten worden. Het afschieten van deze vogels kan de kweek van jonge patrijzen voor vele jaren schaden en zelfs de soort bedreigen.

1. Heeft de minister stappen gezet om het openen van de jacht op patrijzen in september 1998 te verbieden ?

2. Heeft de minister zicht op het patrijzenbestand in Vlaanderen ?
3. Heeft de minister stappen ondernomen om wetenschappelijk onderzoek te laten verrichten en alle nodige maatregelen voor de toekomst te nemen opdat het patrijzenbestand in Vlaanderen opnieuw op zijn normaal peil komt ?

Antwoord

1. Krachtens artikel 9 van het jachtopeningsbesluit van 23 juni 1998 is de patrijzenjacht open van 1 oktober tot en met 30 november.
2. De patrijs is een broedvogel die in het Vlaamse gewest door de Vlaamse Avifaunacommissie als vrij talrijk (500 tot 5.000 broedparen) tot talrijk (5.000 tot 50.000 broedparen) wordt beschouwd.

Andere wetenschappelijke bronnen schatten begin de jaren negentig het aantal broedparen in het Vlaamse gewest op 4.700-6.000.

De stand evolueert negatief : de oorzaak van deze achteruitgang is voornamelijk te wijten aan de intensieve landbouw en het gebruik van pesticiden, waardoor enerzijds het voedsel, bestaande uit insecten en kruiden, en anderzijds akkerfaunavriendelijke biotopen schaarser zijn geworden. Bejaging speelt daarentegen geen negatieve rol, wel integendeel : de bewaking van jachtgebieden tegen onder meer stroperij houdt dikwijls het patrijzenbestand in stand.

3. Uit het voorgaande volgt dat, indien men het patrijzenbestand opnieuw positief wil zien evolueren, er maatregelen moeten worden getroffen naar akkerrandenbeheer en het behoud van kleine landschapselementen.

Een ontwerpbesluit van de Vlaamse regering dat de subsidiëring van milieuvriendelijke landbouwmethoden mogelijk maakt, te treffen in uitvoering van de Europese verordening 2078/92, handelt onder meer over het afsluiten van beheerovereenkomsten met landbouwers met het oog op het bevorderen van een beheer ten behoeve van weidevogels, het beheer van perceelsranden en de ontwikkeling van kleine landschapselementen.

Dit besluit kan een krachtige hefboom betekenen voor de versterking van de leefgebieden van onder meer de patrijs.

Over dit ontwerpbesluit werd het advies van de Europese Commissie gevraagd ; na ontvangst hiervan zal het ontwerp voor advies aan de Raad van State worden voorgelegd.

Vraag nr. 430 van 24 september 1998 van de heer ETIENNE DE GROOT

Rupeltunnel Boom-Willebroek – Geurhinder

Men moet niet over een gevoelig reukorgaan beschikken om zich herhaaldelijk te ergeren aan de geuren die men opsnuift wanneer men door de Rupeltunnel (Boom-Willebroek) rijdt. Men krijgt de indruk dat het wereldcongres van de katers er zijn jaarlijks samenzijn heeft gehouden. Deze luchtverontreiniging doet zich meestal 's nachts voor.

1. Werd er reeds een onderzoek ingesteld naar de oorzaak van deze luchtverontreiniging ?
2. Over welke producten gaat het hier ?
3. Bestaat er een gevaar voor de volksgezondheid ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

Gecoördineerd antwoord

Aspecten Leefmilieu

1. Naar aanleiding van klachten van de gemeentebesturen van Boom en Puurs aangaande geurhinder in de omgeving van de Rupeltunnel, werd in maart 1996 in de omgeving van de tunnel door de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) een meetstation voor vluchtige organische stoffen (VOS) opgestart. Op dezelfde plaats worden ook fluormetingen uitgevoerd.

Uit de resultaten van dit meetstation, gelegen aan de Nielstraat in Boom, blijkt dat het algemene verontreinigingsniveau voor VOS vergelijkbaar is met de andere meetlocaties in Vlaanderen (jaargemiddelde voor benzeen voor 1997 is 1,9 µg/m³ – ter vergelijking Stabroek 1,8 ; Doel 2,4 ; Tessenderlo 1,6 en 2,2 ; Zelzate 2,6 ; Borgerhout 3,5 ; Maasmechelen 1,7 en Gellik 1,8).

De specifieke component die op deze locatie wordt gemeten, is diisopropylether, afkomstig van het bedrijf Prayon-Rupel. Het maximale daggemiddelde dat tot op heden (van maart 1996 tot nu) werd gemeten, bedraagt ongeveer $12 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (± 3 ppb) en het hoogste halfuurgemiddelde bij de manuele staalneming bedraagt $40 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (± 10 ppb).

De geurdrempel wordt geschat op 17 ppb. Het geurkarakter van diisopropylether is zoeterig, etherachtig. Het is dus weinig waarschijnlijk dat deze component de vermelde geurhinder in de Rupeltunnel zou kunnen veroorzaken. De gemeten concentraties zijn ook niet schadelijk voor de volksgezondheid (TLV = 500 ppm, USA 1974).

Tot op heden zijn er door de VMM in de Rupeltunnel zelf nog geen metingen van luchtverontreiniging uitgevoerd.

Om klaarheid in deze zaak te brengen, zijn bijkomende metingen in de tunnel nodig. Deze metingen kunnen in eerste fase worden uitgevoerd met een meetwagen voor de klassieke parameters en de niet-SO₂ zwavelcomponenten (SO₂ : zwaveldioxide) in combinatie met een continue monsterneming voor VOC voor GC-MS-FPD-analyse op het labo.

Afhankelijk van de resultaten zouden deze metingen kunnen worden aangevuld met een onderzoek met het mobiele GC-MS-labo (dat manueel moet worden bediend).

Deze meetcampagne kan om veiligheidsredenen en gelet op het drukke verkeer in de tunnel slechts 's nachts of tijdens het weekend worden uitgevoerd. Zij dient eveneens gepaard te gaan met extra veiligheidsmaatregelen, zoals rijks-wachttoezicht en het afsluiten van rijvakken of van een tunnelkoker.

- 2 en 3. Onder alle voorbehoud en te bevestigen door metingen, zou het volgens de omschrijving van de geur ("wereldcongres van de katers") kunnen gaan om zwavelcomponenten (mercaptanen). Deze stoffen hebben een zeer lage geurdrempel. De concentraties waarbij ze reeds geurhinder veroorzaken, zijn lager dan 1 ppb, maar vormen volgens de ons beschikbare gegevens geen gevaar voor de volksgezondheid.

Aspecten Openbare Werken

1. Aangezien het de eerste maal is dat over reukhinder in de Rupeltunnel wordt geklaagd, werd er tot op heden door de administratie Wegen en Verkeer nog geen onderzoek ingesteld naar de oorzaak ervan.
2. Een eerste overleg met het toezichthoudend personeel van het betrokken district wijst echter uit dat de ruimten boven de tunnel erg vochtig zijn wegens de nabijheid van Rupel en Zeekanaal en niet over voldoende verluchttingsmogelijkheid beschikken, zodat er steeds een vochtige en schimmelachtige reuk hangt. Door het feit dat er twee gescheiden rijwegkokers zijn, wordt bij voldoende verkeer een natuurlijke ventilatie verkregen en verdwijnen dergelijke geuren samen met de uitlaatgassen uit de tunnel. 's Nachts is er echter onvoldoende verkeer en blijven dus hinderlijke geuren van allerlei aard (eventueel ook afkomstig van naburige bedrijven) gemakkelijker hangen. De automatische ventilatie door middel van ventilatoren treedt alleen in werking vanaf een bepaald ingesteld CO-gehalte, dat continu wordt gemeten.
3. Naar wordt vermoed, betekenen kater- of schimmelgeuren geen gevaar voor de volksgezondheid. In geval van CO-gasvorming door voertuigen wordt een voldoende afvoer gegarandeerd door de onder punt 2 vermelde ventilatie.

Vraag nr. 431
van 24 september 1998
van de heer FREDDY DE VILDER

Omloop Terlamen – Vlaremwetgeving

Na een klacht van een buurtbewoner heeft de Raad van State de vergunning van de VZW Terlamen in Zolder vernietigd.

Hierdoor wordt de afwijking om tijdens de zomermaanden meer races te mogen organiseren ongedaan gemaakt. Deze afwijking werd door de minister toegestaan omdat hij er van uitging dat er tijdens de zomer meer activiteiten plaatsvinden op Terlamen dan in de winter.

Volgens een woordvoerder van de minister (kranten 7 mei en TV-journaal TV Limburg) zal de minister, aangezien de Raad van State geen afwijkingen toestaat, voorstellen indienen om de Vlaremwetgeving te wijzigen.

Werden door de minister reeds voorstellen uitgewerkt om de Vlaremwetgeving te wijzigen, en op die manier de uitbater van de VZW Terlamen toe te staan verder zijn activiteiten te ontplooiën ?

Antwoord

De mogelijke wijzigingen en bijwerkingen van titel 11 van het Vlaremwet worden op dit ogenblik voorbereid ; terzake zijn er voorstellen geformuleerd door de commissie Ontspanningsinrichtingen van de afdeling Milieuvergunningen, die in overleg met de betrokken sectoren zijn uitgewerkt.

Vraag nr. 2 van 5 oktober 1998 van de heer PETER VANVELTHOVEN

Bodemverontreiniging Noorderkempen – Saneringsmethoden

Als gevolg van een eeuw zware metaalindustrie zit de Noorderkempen nog altijd opgezaald met een "loodzware" en giftige erfenis uit het verleden : een bijzonder zware bodemverontreiniging. De grote hoeveelheden cadmium, arseen en andere zware metalen die in de bodem aanwezig zijn, kunnen op grote schaal botontkalking, nierstoornissen, onvruchtbaarheid en kanker veroorzaken.

Om de gezondheidsrisico's toch enigszins in te dijken, werden er in het verleden bepaalde zwaar verontreinigde terreinen afgegraven en vervangen door nieuwe grond. Daar deze werkwijze niet haalbaar is voor een dergelijke grote oppervlakte en bovendien blijkt dat de gezondheid ernstig wordt bedreigd door cadmiumstof dat vrijkwam bij de constructie van meer dan 400 kilometer assenwegen, aangelegd met metaalassen uit de voormalige zinkfabrieken, wordt hard gezocht naar nieuwe saneringsmethoden.

In een uitzending van het wetenschappelijk VRT-magazine "De kip of het ei" van woensdag 9 september 1998 werden drie nieuwe saneringsmethoden getoond.

De eerste methode, de bio-extractie, bestaat erin dat speciale bacteriën op de bodem worden losge-

laten. Deze bacteriën binden de zware metalen aan hun oppervlakte, waarna de grond van de bacteriën wordt gescheiden en weer zuiver kan worden teruggeplaatst.

De tweede methode, deze van de fyto-extractie, zorgt ervoor dat bepaalde metaalvretende planten de zware metalen in zich opnemen, waarna de planten worden geoogst en verbrand, waardoor de metalen kunnen worden gerecycleerd. Met behulp van deze methode zou de zwaar vervuilde bodem binnen een periode van vijf tot tien jaar weer als rein kunnen worden beschouwd.

Wanneer de vervuiling te zwaar is, zou alleen de methode van de immobilisering nog kunnen worden toegepast. Deze methode bestaat erin dat stoffen die de chemische structuur van de zware metalen kunnen wijzigen aan de bodem worden toegevoegd, met als resultaat dat de bio-beschikbaarheid tot nul wordt herleid en er bijgevolg geen schade meer wordt berokkend aan levende wezens.

Daar enkele van deze zachte saneringsmethoden zich blijkbaar nog in een proeffase bevinden en worden getest in een samenwerkingsverband door het Vlaams Instituut voor Technologisch Onderzoek (VITO) en het LUC (Limburgs Universitair Centrum), had ik graag volgende zaken van de minister vernomen.

1. Op welke termijn kunnen deze zachte saneringsmethoden op grote schaal worden ingezet ?
2. Hoeveel middelen worden hiervoor vrijgemaakt ?

Antwoord

In 1985 werd in opdracht van de "Werkgroep zware metalen in de Kempen" een uitgebreid inventariserend onderzoek gedaan naar de zware metalengehalten in de bodem in de Kempen. De Vlaamse regering en de provincie Limburg financierden deze studie.

Na deze studie startten een aantal onderzoeken naar alternatieve technieken om de vastgestelde verontreiniging te saneren. Diverse van deze studies werden uitgevoerd in opdracht van de Vlaamse regering en begeleid door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM).

In 1996 gaf de OVAM de opdracht aan het LUC en de VITO om een breder gamma aan "zachte" sane-

ringstechnieken te onderzoeken en een onderzoek te doen naar de ecotoxicologische effecten van deze saneringstechnieken. Het budget voor deze uitgebreide studie bedraagt ongeveer 76 miljoen frank. Ze wordt voor 50 % gesubsidieerd door het EFRO (Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling). De zware metalen waarvoor de saneringsmogelijkheden worden onderzocht, zijn zink (Zn), cadmium (Cd), lood (Pb) en koper (Cu). Het zijn vooral deze metalen die door atmosferische verspreiding de bodem in de betrokken regio in sterke mate verontreinigd hebben.

Een eerste alternatieve techniek is de immobilisatie. Hierrond wordt al enige jaren onderzoek verricht. Geringe tijd na het aflopen van een vorige studie bleek dat de immobilisatie met behulp van cycloonassen van de oven van Beringen een duurzaam effect heeft. Bij het bekend worden van de zeer positieve resultaten, werd onmiddellijk gestart met het bekijken van de mogelijkheden om een groot aantal tuinen te behandelen. Op vrijwel hetzelfde moment nam Electrabel echter de beslissing om de oven te sluiten. De OVAM informeerde onmiddellijk in welke mate nog bruikbare assen beschikbaar waren om een groot aantal tuinen op korte termijn te behandelen. Al snel bleek echter dat de assen waren opgemengd en niet meer bruikbaar voor sanering.

Begin dit jaar richtten de OVAM, het LUC en de NV Union Minière een studiesyndicaat op met als doel een vervangproduct te vinden dat een even goede immobilisatie van de verontreiniging verzekert. Dit studiesyndicaat startte al enkele studies op. Het doel is om tegen eind 1999 de resultaten van de diverse studies te hebben. Momenteel bestaat nog de indruk dat het mogelijk moet zijn om tegen begin 2001 een vervangproduct te hebben dat in voldoende grote hoeveelheid beschikbaar is om het op grote schaal in te zetten.

De tweede onderzochte techniek is de bio-extractie. Ook daar is deze studie al in een tweede fase. Momenteel wordt namelijk op kleine schaal onderzocht hoe de techniek optimaal kan worden toegepast. Aan het eind van deze studie moet duidelijk zijn of de techniek op grote schaal toepasbaar is, wat de technische randvoorwaarden zijn en wat de kostprijs van een biologische reiniging op grote schaal is. Indien blijkt dat de techniek interessant is, is het zeer waarschijnlijk dat kandidaten kunnen worden gevonden om de techniek te exploiteren. Een installatie op ware grootte zou dan waarschijnlijk op zijn vroegst kunnen draaien tegen begin 2001.

De derde onderzochte techniek is de fyto-extractie. Daar vormt deze studie een eerste (zij het grote) stap. De resultaten van deze studie zullen een aantal indicaties geven, die echter nog verder zullen moeten worden uitgediept. De verwachting is dat over vijf jaar de techniek voldoende op punt zal staan om op grote schaal te worden toegepast.

Ik stel dus vast dat grote inspanningen worden geleverd om zo vlug mogelijk alternatieve saneringstechnieken te vinden die toepasbaar zijn voor deze terreinen. Men mag trouwens niet vergeten dat het niet voldoende is om een techniek te vinden die werkt; men moet ook nagaan of de toegepaste techniek geen neveneffecten veroorzaakt waarvan de gevolgen erger zijn dan de initiële verontreiniging.

Vraag nr. 4
van 6 oktober 1998
van de heer JOHAN MALCORPS

Westhoek Rally – Processen-verbaal

Bij besluit van 28 april 1998 heeft de minister het beschermde landschap van de Kemmel- en de Monteborg ontoegankelijk verklaard voor het rallypubliek tijdens de doortocht van de Ypres Westhoek Rally op 26 en 27 juni 1998. Een beroep bij de Raad van State tegen dit besluit werd verworpen.

Enkele uren voor de start van de rally vaardigde de burgemeester van gemeente Heuvelland een politiereglement uit waarbij hij bezoekers van horecaken de toegang verschaft tot het beschermde landschap. In een schrijven aan onder andere de Heuvellandse burgemeester werd verduidelijkt dat het rallypubliek bestaat uit de betalende toeschouwers. Iedereen die zich naar de horecaken wilde begeven in het beschermde landschap moest echter een toegangsticket betalen. Dit was het geval voor verscheidene honderden personen. Daardoor werd het politiereglement massaal overtreden. In de pers werd dan ook – begrijpelijk – van "Belgische" toestanden gesproken.

Het rallypubliek verbieden, maar niet de rally zelf en het uitvaardigen van een politiereglement slechts enkele uren voor de start vormden geen goede aanzet om een en ander in goede banen te leiden. Verscheidene ambtenaren waren dan ook aanwezig om de nodige controle te doen.

1. Kan de minister een overzicht geven van het aantal processen-verbaal (PV) dat de voorbije

drie jaar werd opgemaakt tijdens de doortocht van de rally over de Kemmelberg ?

2. Wat was de aard van de inbreuken waarop deze PV's betrekking hadden ?
3. Hoeveel PV's werden aan de rechtbank overgezonden, hoeveel niet en wat was daarvoor de reden ?

Antwoord

1. Door de afdeling Bos en Groen van Aministratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer) werden in de voorbije drie jaar twee processen-verbaal en twee navolgende processen-verbaal opgemaakt.
2. De aard van de inbreuken waarop deze processen-verbaal betrekking hadden waren :
  - het niet-naleven van de voorwaarden opgelegd door de voorwaardelijke machtiging van de woudmeester van 3 juni 1997 en het ministerieel besluit van 22 mei 1997 ;
  - de medeverantwoordelijkheid tot het verlaten van de bestaande wegen in voor het publiek toegankelijk bos ;
  - de overtreding inzake boszaken in bende.
3. Er werd door de afdeling Bos en Groen rechtstreekse vervolging (door de woudmeester) ingesteld. Het resultaat hiervan was dat de organisatie ontslagen werd van rechtsvervolging.

Vraag nr. 6
van 8 oktober 1998
van de heer JOHAN SAUWENS

Drinkwater – Kostenstructuur

De Vlaamse regering heeft onlangs haar principiële goedkeuring gehecht aan een kaderdecreet voor water. Dit decreet bevat een luik over watervoorziening. Daarin is sprake van beheersovereenkomsten om te komen tot een doorzichtiger kostenstructuur van het drinkwater.

Graag had ik de minister volgende vragen gesteld betreffende het al dan niet verplichte karakter van de beheersovereenkomst voor de watervoorzieningsmaatschappijen in het Vlaamse gewest.

1. Kan de Vlaamse regering de watervoorzieningsmaatschappijen verplichten een beheersovereenkomst af te sluiten met het Vlaams Gewest om te komen tot een doorzichtiger kostenstructuur van het drinkwater, of zijn de beheersovereenkomsten waarvan sprake in het kaderdecreet louter vrijwillig en niet-bindend ?
2. Wat zal de kostenstructuur zijn van het drinkwater indien de beheersovereenkomst een verplicht karakter heeft ?

Hoe wil de Vlaamse regering een doorzichtiger kostenstructuur afdwingen van het drinkwater indien de beheersovereenkomst een louter vrijwillig en niet-bindend karakter heeft ?

Antwoord

1. In het eindverslag van het Studiesyndicaat Water van 20 maart 1998 werd reeds door de drinkwatermaatschappijen hun principieel akkoord gegeven om, aanvullend aan de concessies die door de gemeenten worden verleend, een beheerscontract met het Vlaams Gewest af te sluiten. In dit eindrapport werd reeds bepaald dat bepalingen m.b.t. de kostenstructuur (de boekhouding) deel kunnen uitmaken van dit beheerscontract. In het voorontwerp van decreet "integraal waterbeheer" werden de conclusies van het Studiesyndicaat Water overgenomen.
- De beheersovereenkomsten zullen dus een decretale onderbouw krijgen.
2. De specifieke en praktische modaliteiten van een doorzichtige kostenstructuur zullen in samenspraak met de drinkwatermaatschappijen worden opgesteld.

In ieder geval zal op een eenduidige en vergelijkbare manier aan de hand van de bedrijfskosten (inkoop, productiekosten, distributiekosten, exploitatiekosten, logistieke kosten etc.) duidelijk worden hoe een drinkwatermaatschappij wordt bepaald.

Vraag nr. 7
van 8 oktober 1998
van de heer FRANCIS VERMEIREN

GOM-kritiek milieuwetgeving – Administratieve lasten

Uit een studie uitgevoerd door de vijf Vlaamse gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen (GOM) wordt de administratieve rompslomp aangeklaagd die wordt teweeggebracht door de vigerende milieuwetgeving.

Zo wordt er de nadruk op gelegd dat de milieuverantwoordelijke van een onderneming zoveel meldingen en verslagen dient te produceren, dat de uitoefening van zijn effectief takenpakket in het gedrang komt. Het uitwerken van een milieubeleid en de opvolging ervan dreigt ondergeschikt te worden aan het voldoen aan administratieve verplichtingen.

De vraag rijst bovendien of de administraties alle ingeleverde informatie ook effectief verwerken.

Zo worden verschillende administratieve gegevens en documenten telkens opnieuw aangevraagd, of dienen bij aanvragen voor hernieuwingen of veranderingen van een milieuvergunning steeds weer dezelfde administratieve gegevens in veelvoud te worden verstrekt, ook al zijn deze gegevens niet gewijzigd (oprichtingsakte, kadastrale gegevens en plannen, geldende vergunningen).

In welke mate houdt de minister rekening met de doleanties van de GOM's ?

Waarom wordt de administratieve papiermolen die door de diensten van Leefmilieu wordt gegeneerd zonder dat dit enig echt economisch nut oplevert, niet grondig gesaneerd ?

Antwoord

1. De bekommernis die in de "Knelpuntennota Vlaamse milieureglementering" tot uiting komt, meer bepaald wat de nood betreft aan administratieve lastenverlaging voor de bedrijven, is ook mijn bekommernis en die van de gehele Vlaamse regering.

Daarom heeft de Vlaamse regering reeds op 24 juli 1997 de beslissing genomen om door een consultingbureau een analyse te laten uitvoeren van de organisatorische processen en procedures, met het oog op een kwaliteitsverbetering van de procedures inzake de verlening van vergunning voor ruimtelijke ordening en milieu en inzake de uitrusting van bedrijventerreinen.

Dit onderzoek resulteerde inmiddels in het Andersen Consulting-rapport van 17 april 1998. Op 7 juli 1998 besliste de Vlaamse regering haar

goedkeuring te hechten aan de implementatie van de 20 aanbevelingen uit dit rapport. Eén van deze aanbevelingen betreft het ontwikkelen van een loketfunctie, een enig aanspreekpunt voor de bedrijven waar de voorbereiding en de afhandeling van de verschillende procedures met het oog op bedrijfsinvesteringen kan worden gecentraliseerd. (PIP 5 : "Ontwikkelen van één loketfunctie voor aanvragen door bedrijven"). Hier zullen, onder meer al door het beheer van een "enige fiche", herhaalde gegevensopvragingen kunnen worden vermeden. Verder zullen ook standaardformulieren en het gebruik van geïnformatiseerde aanvraagformulieren zorgen voor een vermindering van de administratieve rompslomp.

Gelet op het belang van dit project werd door de Vlaamse regering beslist een implementatiestudie te laten uitvoeren. De resultaten van deze studie zouden moeten beschikbaar zijn tegen 15 januari 1999.

2. Daarnaast werd een vereenvoudiging van de milieuvergunningscommissie geëvalueerd door de op mijn initiatief opgerichte Commissie Evaluatie Milieu-uitvoeringswetgeving (CEM). Mede op basis van de voorstellen van deze commissie is een aanpassing van titel I van het Vlaamse gepland.

Het betrokken ontwerpbesluit werd op 13 juli 1998 door de Vlaamse regering principieel goedgekeurd. Op dit ogenblik wordt hierover het advies van de Raad van State ingewacht.

Vraag nr. 8 van 8 oktober 1998 van de heer FRANCIS VERMEIREN

GOM-kritiek milieuwetgeving – Grondwater-debietmeting

De vijf Vlaamse gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen (GOM) hebben in een gezamenlijke milieuknelpuntennota een synthese gebracht van de problemen die door het Vlaamse bedrijfsleven worden ervaren wat de inhoud, de toepassing en de procedures van de Vlaamse milieuwetgeving betreft.

Hoewel de milieudoelstellingen en de eruit voortvloeiende normen niet als onoverkomelijk worden gezien, zijn de wijze waarop deze doelstellingen en normen dienen te worden bereikt het voorwerp van grote bezorgdheid binnen het bedrijfsleven.

Zo werd in het programmadecreet van 1997 in het kader van de grondwaterheffing aangekondigd dat de heffingsplichtige grondwaterwinningen vóór 1 juli 1997 dienden te worden uitgerust met debiet- en registratieapparatuur overeenkomstig een op te stellen code van goede praktijk. Deze code is voorzover bekend nog steeds niet opgesteld, maar toch zouden degenen die erop wachten een heffing riskeren op basis van het geïnstalleerde pompvermogen, in plaats van op basis van de geregistreerde debieten.

1. Hoever staat het met het opstellen van deze code die reeds werd aangekondigd in het programmadecreet 1997 ?
2. Werd de uitvoering van de nieuwe wetgeving wel voldoende en tijdig voorbereid om de door de vijf Vlaamse GOM's aangeklaagde problemen te vermijden ?

Antwoord

1. Artikel 28 quinquies § 1 van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer, zoals gewijzigd door het decreet van 20 december 1996 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1997, stelt niet dat er een code van goede praktijk moet worden opgesteld, doch dat de debietmeting en registratie dient te gebeuren overeenkomstig een code van goede praktijk en dat de regering nadere voorwaarden kan bepalen waaraan bedoelde debietmeters moeten voldoen. De verplichting tot debietmeting is trouwens niet nieuw in de reglementering m.b.t. het onttrekken van grondwater.

Zo wordt het besluit van 21 november 1973 betreffende de meetinrichtingen van grondwaterwinningen (Belgisch Staatsblad van 7 maart 1974) wat de technische aspecten betreft door de administratie als code van goede praktijk beschouwd. Ook het koninklijk besluit van 18 februari 1977 betreffende de koudwatermeters (Belgisch Staatsblad van 29 maart 1977) en de relevante normen van het BIN en de ISO gelden als code van goede praktijk.

Het is dus zeker niet aangewezen om te wachten alvorens debietmeters te plaatsen. Buiten het feit dat bij het ontbreken van een debietmeter de bepaling van de onttrokken volumes zal gebeuren op andere manieren bepaald in het decreet, stellen de bedrijven zich bloot aan administratieve boetes.

In het kader van de integratie van de grondwatervergunning in de Vlarem-vergunning, zullen een aantal bepalingen met betrekking tot voormelde debietmeters en de code van goede praktijk opgenomen worden.

2. De debietmeting is een verplichte handeling en ook de meest aangewezen en accurate methode om de grondwaterheffing vast te stellen. Zoals reeds vermeld, bepaald bovenvermeld decreet dat deze meting dient te gebeuren volgens een code van goede praktijk.

Er is dan ook geen enkele bepaling in bovenvermeld decreet die onzorgvuldig of te snel zou beslist zijn zodat zij onuitvoerbaar is.

Vraag nr. 11
van 8 oktober 1998
van de heer CARL DECALUWE

Diensten met afzonderlijk beheer – Begrotingspost veroordelingen

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening

Vraag nr. 18

van 8 oktober 1998

van de heer Carl Decaluwé

Blz. 614

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid.

WIVINA DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMS MINISTER
 VAN FINANCIËN, BEGROTING EN
 GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 133
van 2 juli 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Kinderpsychiaters – Behoeft

Vorig jaar wees ik zowel de minister als toenmalig minister bevoegd voor Onderwijs en Ambtenarenzaken Luc Van den Bossche op het tekort aan kinder- en jeugdpsychiaters om de behoefte te dekken. Inderdaad, de nieuwe ontwikkelingen in het kader van de kindermishandeling bij de centra voor geestelijke gezondheidszorg (CGG) en in de kinderpsychiatrie brengen een acuut tekort aan kinderpsychiaters mee, vooral in excentrisch gelegen gebieden.

De oorzaken zijn bekend :

- het aantal artsen dat wordt toegelaten tot de specialisatie kinderpsychiatrie is erg laag ;
- het werkaanbod in Nederland is groter dan in Vlaanderen. Vele Vlamingen lopen trouwens stage in Nederland tijdens hun opleiding en blijven er nadien ;
- de verloning voor psychiaters in de CGG's is laag, het werkaanbod is slechts deeltijds.

Op 29 mei 1997 – in het kader van de begrotingsbesprekingen in de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin – en via mijn schriftelijke vraag nr. 114 van 9 juli 1997 vroeg ik om een oplossing (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3 van 30 oktober 1997, blz 501 – red.*).

Vandaar mijn vragen, nu één jaar later.

1. Hoe is het aantal kinderpsychiaters geëvolueerd in de intramurale en extramurale sector sinds mei 1997 ?
2. Is de latentietijd bij het invullen van de vacatures bij CGG's reeds verminderd sinds 1997 ?
3. Werden door de minister maatregelen genomen om het uitoefenen van het beroep kinderpsychiater in de verschillende Vlaamse regio's aantrekkelijker te maken ? Werd terzake overleg georganiseerd met de bevoegde federale minister ?
4. Houdt de minister, bij de verdere opdrachten die ze voorbehoudt aan CGG's, rekening met het feit dat er geen kinderpsychiaters zullen zijn om alle opdrachten uit te voeren ? Voorziet ze in de mogelijkheid extra zorgverstrekkers met andere kwalificaties in te schakelen (psychologen, maatschappelijk assistenten, psychiatrische verpleegkundigen, ... met een bijkomende vorming) ?

Antwoord

1. In een tijdsspanne van één jaar kan het probleem van een tekort aan kinder- en jeugdpsychiaters niet fundamenteel zijn gewijzigd. Tijdens het academiejaar 1997-1998 studeerden slechts vijf kinderpsychiaters af in de twee Vlaamse opleidingscentra.

Naar tewerkstelling in Vlaanderen heeft dit geresulteerd in een drietal bijkomende kinderpsychiaters.

2. Deze beperkte groei in het aanbod van kinderpsychiaters heeft natuurlijk ook repercussies op de latentietijd bij het invullen van de vacatures in de CGG-sector. Het één kan niet los worden gezien van het ander.
3. Anderzijds zijn er een aantal maatregelen genomen die invloed hebben op het werkkader en het werkveld van de kinderpsychiaters.

De Interministeriële Conferentie Volksgezondheid heeft in haar vergadering van 29 juni 1998 een nota goedgekeurd (zie **bijlage**) die specifieke klemtonen en te nemen maatregelen bevat ten behoeve van de kinder- en jeugdpsychiatrie. In deze nota wordt gesteld dat er voldoende middelen moeten worden uitgetrokken voor de diensten die zich richten naar kinderen en adolescenten, zodat voor deze doelgroep een geïntegreerde werking kan worden opgezet.

Deze geïntegreerde werking zal worden ondersteund en concreetiseerd door onder meer :

- de klemtoon te leggen op ambulante behandeling van kinderen en jongeren ;
- voldoende bereikbaarheid (zowel geografisch als cultureel) en toegankelijkheid van de geestelijke gezondheidszorg en psychiatrische zorg voor kinderen en jongeren ;
- de verplichting om per provincie in minstens één zorgcircuit van voorzieningen voor kinderen en jongeren te voorzien ;
- de verloning (honoraria), waar nodig, aan te passen aan de aard en de organisatie van het werk ;
- centra voor geestelijke gezondheidszorg systematisch in aanmerking te nemen als stageplaats voor psychiaters in opleiding.

Verder zijn op deze Interministeriële Conferentie nog een aantal nieuwe reconversiematregelen besproken die toelaten bijkomende K-bedden (neuropsychiatrie voor kinderen) te creëren.

In het voorbije jaar werd, in overleg met een groep van deskundigen, een conceptnota "De Vlaamse geestelijke gezondheidszorg in de 21ste eeuw" geschreven. Deze nota is als bijlage gevoegd bij de geactualiseerde beleidsbrief (*Stuk 1202 (1998-1999) – red.*). Binnenkort wordt deze nota besproken in de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin van het Vlaams Parlement.

Hierbij wordt een belangrijke aanzet gegeven tot een vernieuwde globale structuur voor de geestelijke gezondheidszorg. De noden en de behoeften van de patiënt en de verdere vermaatschappelijking zijn de uitgangspunten van de zorg.

Voor de eenentwintigste eeuw wordt resoluut gekozen voor een verdere desinstitutionalisering. De verschillende partners in een regio (psychiatrisch ziekenhuis, het CGG, ...) zullen gezamenlijk een volledig hulpverleningsprogramma aanbieden voor de verschillende doelgroepen, waaronder kinderen. Dit veronderstelt het integreren van diensten en faciliteiten in één zorgsysteem. Een geïntegreerde werking kan worden gerealiseerd via de creatie van een zorgcircuit. Dit kan worden gedefinieerd als een bundeling van mensen en middelen uit verschillende subsectoren ten behoeve van zorgverlening aan personen uit een bepaalde doelgroep, waaronder kinderen, waardoor die zorgverlening door deze personen als een samenhangend geheel wordt ervaren.

Een psychiatrisch zorgcircuit zal medische, psychologische en sociale onderzoeks- en behandelingselementen van verschillende voorzieningen en/of sectoren bundelen. Deze functies, die voorheen door verschillende diensten en voorzieningen werden aangeboden, zullen worden gebundeld in zorgcircuits. Personeelsleden die functioneren binnen deze zorgcircuits zullen zijn verbonden aan diverse voorzieningen. Bestaande verschillen tussen de subsectoren zullen een efficiënte samenwerking afremmen. Vandaar dat een harmonisering van het bezoldigings- en verloningsbeleid dan ook logisch en noodzakelijk zal zijn. Voor de kinderpsychiaters in de CGG-sector zou dit tegemoetkomen aan

het probleem van de lage verloning en het deeltijds werkaanbod.

4. Niettegenstaande de werkomstandigheden voor de kinderpsychiaters zullen verbeteren, bestaat de kans dat de vraag naar hulpverlening toch steeds groter zal blijven dan het aanbod.

In het voorontwerp van decreet inzake de geestelijke gezondheidszorg is hiermee rekening gehouden. Multidisciplinariteit is ingeschreven als één van de werkingsbeginselen voor een centrum voor geestelijke gezondheidszorg. Een benadering van de patiënt vanuit zowel psychiatrische, psychologische, agogische en sociale disciplines wordt vooropgesteld. Elk centrum zal echter autonoom moeten beslissen in welke mate welke deskundigheid aanwezig moet zijn in de equipe om zowel haar basisopdracht als eventueel bijkomende opdrachten efficiënt en doelmatig te kunnen uitvoeren.

De mogelijkheid om extra zorgverstrekkers – met andere kwalificaties dan de nu bepaalde – in te schakelen, wordt door deze bepaling in het voorontwerp van decreet mogelijk gemaakt.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

**Vraag nr. 142
van 14 september 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Erkenning Onafhankelijke Ziekenfondsen – Afhandelingstermijn

Uit het blad van de Onafhankelijke Ziekenfondsen (OZ) verneem ik dat deze landsbond op 20 oktober 1995 een aanvraag tot erkenning indiende, vergezeld van een volledig dossier.

Pas eind november 1997 ontving de bond – na een herinnering – een antwoord van de administratie Gezondheidszorg, die zich verontschuldigde voor het laattijdig antwoord, dat blijkbaar was veroorzaakt door de langere afwezigheid van een ambtenaar die zich met het dossier bezighield.

Werd de ambtenaar die verantwoordelijk is voor het feit dat de afwezigheid van één collega de niet-behandeling van een dossier gedurende twee jaar met zich heeft meegebracht, op enigerlei wijze ter verantwoording geroepen ?

Heeft men nagegaan of er sprake was van kwade trouw ?

Werden er sancties getroffen ?

Antwoord

Op 20 oktober 1995 deden de Onafhankelijke Ziekenfondsen een aanvraag tot erkenning als A-voorziening. De procedure voorzag in een adviesaanvraag aan het Vlaams Instituut voor Gezondheidspromotie (artikel 9, 2° van het besluit van de Vlaamse regering van 31 juli 1991 inzake gezondheidspromotie). Op 27 oktober 1995 vertrok op de administratie een adviesaanvraag aan het VIG. Het dossier werd echter niet afgerond, door het ontbreken van een advies van het VIG en het perspectief op de wijziging van het besluit van 31 juli 1991.

Slechts op 26 november 1997 ontvangt de administratie een herinnering aan de erkenningsaanvraag van de OZ. Door het stilzwijgen van alle betrokken partijen gedurende twee jaar werd tot dan aangenomen dat de OZ afzagen van hun aanvraag.

Als de heraanvraag eind 1997 door de administratie wordt ontvangen, is het besluit van 19 december 1997 tot wijziging van het besluit van 31 juli 1991 klaar voor goedkeuring. Artikel 1, 14° van dit besluit zegt dat enkel de landsbonden die tot op heden zijn erkend als voorziening A, vanaf 1 januari 1998 voor onbepaalde duur kunnen worden erkend.

Er is helemaal geen sprake van kwade trouw. Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger melden dat op korte termijn overleg zal worden gepleegd met de OZ, teneinde het dossier ten gronde uit te klaren en zo nodig de lopende procedure te beëindigen.

Vraag nr. 146 van 16 september 1998 van de heer ERIK MATTHIJS

Wijkgezondheidscentra – Investeringsubsidies

Door een wijziging in de reglementering van het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA) moeten ook wijkgezondheidscentra (WGC) in de toekomst een beroep kunnen doen op investeringsmiddelen van de Vlaamse overheid. Het toekennen van steun voor de WGC's past in de opdracht van de over-

heid om de gezondheidszorg dichter bij de kansarmen te brengen.

1. Is de financiële steun enkel bestemd voor wijkgezondheidscentra, of kunnen ook andere eerstelijnsprojecten, zoals groepspraktijken, duo-praktijken of zelfs eenmans(vrouws)praktijken voor huisartsengeneeskunde hiervoor in aanmerking komen ? Indien niet, waarin onderscheiden de buurtgezondheidscentra zich dan van andere eerstelijnsverleners ?
2. Wordt de subsidiëring van eerstelijnspraktijken/gezondheidscentra ter sprake gebracht in het kader van de lokale gezondheidsraden (LOGO) ?

Een wijkgezondheidscentrum richt zich tot maar enkele honderden patiënten, terwijl een LOGO een omschrijving vereist van meerdere honderdduizenden inwoners. Er is dus een duidelijk verschil in schaalgrootte.

3. In een artikel in de Artsenkrant van 27 maart 1998 stelt de minister dat er kansen moeten worden geboden om dergelijke centra te laten ontstaan en groeien waar er een vruchtbare bodem voor is.

Is het echter nog nuttig en wenselijk nieuwe initiatieven aan te trekken wanneer bijvoorbeeld in een SIF-gemeente blijkt dat er reeds een groot aantal huisartsen gevestigd is in verhouding tot het aantal inwoners ?

Antwoord

Op 19 mei 1998 hechtte de Vlaamse regering haar principiële goedkeuring aan het ontwerp van besluit van de Vlaamse regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 6 juli 1994 tot vaststelling van de totale investeringssubsidie en de bouwtechnische normen voor de preventieve en ambulante gezondheidszorg. Zij machtigde de Vlaamse minister bevoegd voor de investeringen voor verzorgingsinstellingen om over het ontwerpbesluit het advies in te winnen van de Raad van State, met het verzoek het advies mee te delen binnen een maand. Op 25 mei 1998 werd het ontwerpbesluit voor advies aan de afdeling Wetgeving van de Raad van State toegestuurd, met het verzoek binnen de termijn van een maand advies te willen verlenen. Het advies wordt thans nog afgewacht.

1. De mogelijkheid om, via het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegen-

heden (VIPA), investeringssubsidies te verlenen in de sector van de preventieve en ambulante gezondheidszorg, wordt in het ontwerpbesluit uitgebreid tot de wijkgezondheidscentra. De investeringssubsidies van het VIPA worden voorbehouden voor de initiatieven die aan de in artikel 1, 1° van het ontwerpbesluit opgenomen definitie van een wijkgezondheidscentrum beantwoorden en bovendien aan een aantal voorwaarden voldoen in het raam van het preventiebeleid inzake gezondheidszorg én van het beleid inzake armoede en sociale uitsluiting.

Een wijkgezondheidscentrum onderscheidt zich, wat het gezondheidsbeleid betreft, van een huisartsenpraktijk door de multidisciplinaire samenwerking gedurende ten minste vijf dagen onder hetzelfde dak, en door de specifieke taak naar gezondheidspromotie en participatie van de bevolking.

De subsidiëring via het VIPA van de infrastructuur van wijkgezondheidscentra wordt beperkt tot die initiatieven die het beleid inzake armoede en sociale uitsluiting ondersteunen. In het ontwerpbesluit werden daartoe bijkomende voorwaarden gesteld : het centrum moet gelegen zijn in een achtergestelde buurt van een SIF+-gemeente (of Brussel), de gezondheidszorg is gratis voor zijn patiënten, en het aandeel van de meest kwetsbare groepen in het patiëntenbestand moet groter zijn dan het landelijk gemiddelde.

2. Een wijkgezondheidscentrum voert, in samenwerking met het lokale gezondheidsoverleg (LOGO) waarvan het steeds als partner deel uitmaakt, een specifiek beleidsplan uit, gericht op de eigen doelgroep, met definiëring van de acties inzake preventie, gezondheidsvoorlichting en -opvoeding en gezondheidspromotie. Om dit aan te tonen, dient er bij de aanvraag tot het verkrijgen van een subsidiebelofte, met name bij het masterplan, een activiteitenverslag en een beleidsplan van het wijkgezondheidscentrum te worden gevoegd.

De prestatie-indicatoren en effectindicatoren van dit beleidsplan worden mee opgenomen in het resultatenverslag van de voormelde LOGO en gecoördineerd aan de overheid overgezonden.

De LOGO wordt betrokken bij de werking van de wijkgezondheidscentra wat de opmaak en opvolging van het beleidsplan en de opvolging in het kader van de LOGO-werking betreft. De

LOGO moet immers instaan voor de coördinatie van de initiatieven inzake preventie in de regio.

3. Wanneer blijkt dat er in een SIF+-gemeente reeds een groot aantal huisartsen is gevestigd in verhouding tot het aantal inwoners, dan betekent dit helemaal niet dat er geen ruimte meer zou zijn voor een wijkgezondheidscentrum.

Een wijkgezondheidscentrum onderscheidt zich in zijn werking van een gewone huisartsenpraktijk door het multidisciplinaire karakter en de speciale aandacht voor de zwakkere in de maatschappij, wat zich vertaalt in een bijna gratis geneeskunde en speciale begeleiding.

**Vraag nr. 149
van 21 september 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Gezondheidsvoorzieningen – Directiefuncties

Netwerkvorming en samenwerking tussen de verschillende voorzieningen van een sector en over de sectoren heen, hebben als doel de toegankelijkheid, bereikbaarheid, continuïteit in de verzorging en naadloze overgang van de ene zorgvorm naar de andere te garanderen. Kortom, men wil zo een goede afstemming van de gezondheidsopvoeding, preventie en curatie bereiken.

Dit vraagt een investering van alle actoren in de diverse sectoren om zorgplannen, projecten, specialisaties, doorverwijzingen, convenants op elkaar af te stemmen, zonder hierbij de directe dienstverlening aan cliënten aan te tasten.

In vele kleinere gezondheidsinitiatieven kan men de vraag stellen wie dit overleg moet doen, op welke manier, door wie betaald... Er is immers in heel wat voorzieningen geen directiefunctie erkend, zodat de coördinatietaak gebeurt ten koste van directe zorg aan de cliënten.

1. Heeft de minister weet van deze problemen ?
2. Welke gezondheidsvoorzieningen die onder haar bevoegdheid vallen en die worden gevat door de bestaande regelgeving in verband met convenants, netwerken, samenwerkingsinitiatieven, ... hebben geen erkende directiefunctie ?
3. Kunnen deze voorzieningen nu, door de nieuwe uit te vaardigen uitvoeringsbesluiten van het

kwaliteitsdecreet, rekenen op extra omkadering ?

Antwoord

1. Directiefuncties in de gezondheidsvoorzieningen

Met het oog op de toepassing van de gecoördineerde wet op de ziekenhuizen wordt verstaan onder :

- beheerder : het orgaan dat volgens het juridisch statuut van het ziekenhuis belast is met het beheer van de uitbating van het ziekenhuis ;
- directeur (artikel 8 partim en 12 van de coördinatie) : de persoon of de personen door de beheerder belast met de algemene leiding van de dagelijkse werking van het ziekenhuis.

Indien bovenstaande omschrijving van de directiefunctie wordt geëxtrapoleerd tot andere voorzieningen, blijkt uit hiernavolgend overzicht dat in alle gezondheidsvoorzieningen die onder mijn bevoegdheid vallen, een persoon of orgaan aanwezig is die een directie- of coördinatiefunctie vervult.

Algemene, universitaire en psychiatrische ziekenhuizen

Krachtens artikel 12 van de gecoördineerde wet op de ziekenhuizen – van toepassing op alle ziekenhuizen : algemene, psychiatrische en universitaire – is er in elk ziekenhuis een directeur.

Rusthuizen en rust- en verzorgingstehuizen (RVT)

Geen erkende directiefunctie als zodanig, wel een dagelijks verantwoordelijke die instaat voor het beheer van de inrichting.

Psychiatrisch verzorgingstehuis (PVT)

Het PVT moet in een coördinatiefunctie voorzien.

Beschut Wonen

Het beschut wonen wordt beheerd door een samenwerkingsverband, bestaande uit ten minste één algemeen ziekenhuis met een PAAZ-dienst of een psychiatrisch ziekenhuis enerzijds, met één dienst of centrum voor geestelijke gezondheidszorg anderzijds.

Centra voor geestelijke gezondheidszorg

In de centra voor geestelijke gezondheidszorg bestaat momenteel geen directiefunctie. De Vlaamse minister formuleert evenwel het voornemen om vanaf het jaar 2000 in een voltijdse functie van leidinggevende te voorzien voor elk centrum voor geestelijke gezondheidszorg.

Samenwerkingsinitiatieven in de thuiszorg

Voor het vervullen van zijn opdracht als overlegplatform beschikt het samenwerkingsinitiatief over een coördinator die onder meer verantwoordelijk is voor het maken van taakafspraken binnen de regio tussen alle bij het samenwerkingsinitiatief betrokken leden en andere geïnteresseerde personen of organisaties die actief zijn in de thuisverzorging.

Palliatieve netwerken

De coördinatietaak wordt uitgevoerd door een comité dat de leden van het samenwerkingsverband vertegenwoordigt.

Centra voor menselijke erfelijkheid

Deze centra moeten zijn opgericht en functioneren in het kader van een universitair ziekenhuis.

Samenwerkingsverbanden van psychiatrische instellingen en diensten

- Het samenwerkingsverband voor de oprichting en het beheer van initiatieven van beschut wonen

Het samenwerkingsverband heeft tot doel het oprichten en het beheer van initiatieven van beschut wonen en moet hiervoor beschikken over een Comité bestaande uit vertegenwoordigers van de respectieve instellingen en diensten die van het samenwerkingsverband deel uitmaken. Binnen dit gemengd beheer wordt tussen de partners onderling vrij beslist hoeveel vertegenwoordigers zij in het beheersorgaan zullen hebben.

- Het samenwerkingsverband als overlegplatform

Elk erkend samenwerkingsverband moet beschikken over een comité bestaande uit vertegenwoordigers van ieder van de onderscheiden instellingen en diensten die van het samen-

werkingsverband deel uitmaken. Het bedoelde comité heeft onder andere tot opdracht te waken over de uitvoering van de schriftelijke overeenkomst waarvan het samenwerkingsverband het voorwerp dient uit te maken.

LOGO's

De netwerken van lokaal gezondheidsoverleg, de LOGO's, worden ondersteund en gecoördineerd door een team dat per LOGO minstens bestaat uit twee en een half voltijds equivalenten, waarvan er één over een voldoende agogische kennis dient te beschikken om enerzijds het team te leiden en de communicatie te verzorgen tussen de verschillende beleidsniveaus en de LOGO, en anderzijds de gemeenschaps- of groepsgerichte preventie te organiseren via de lokale actoren.

2. Omkadering voor de voorzieningen in het kader van het kwaliteitsdecreet

In het kader van het kwaliteitsdecreet wens ik de algemene en psychiatrische ziekenhuizen en de centra voor geestelijke gezondheidszorg financiële middelen ter beschikking te stellen ter ondersteuning van hun opdracht in het kader van dit decreet.

Vandaag behoort kwaliteitszorg tot de opdracht van elke zichzelf respecterende verzorgingsvoorziening. Met het decreet van 25 februari 1997 betreffende de integrale kwaliteitszorg in de verzorgingsvoorzieningen (kwaliteitsdecreet) wil de Vlaamse overheid vooral stimulerend en kader-scheppend optreden. Het decreet zet de verzorgingsvoorzieningen ertoe aan een aantoonbaar kwaliteitsbeleid te voeren dat concreet gestalte moet krijgen in de vorm van een kwaliteitshandboek en -kwaliteitsplan.

Aangezien het voeren van een kwaliteitsbeleid een vanzelfsprekende verwachting is van de maatschappij ten aanzien van de verzorgingsvoorzieningen en niet kan worden beschouwd als een opdracht voor de Vlaamse overheid, zou men kunnen stellen dat de verzorgingsvoorzieningen hiervoor geen extra middelen moeten krijgen. Anderzijds is het wel zo dat de overheid gedeeltelijk bepaalt welke kwaliteitsthema's en -indicatoren de voorzieningen moeten opnemen in hun kwaliteitsbeleid.

Artikel 10 van het decreet bepaalt dat de Vlaamse regering aan het Vlaams Parlement driejaarlijks een rapport voorlegt waarin de evolutie van de

kwaliteitszorg binnen de verzorgingsvoorzieningen aan de hand van kwaliteitsindicatoren wordt aangetoond. Om goed te zijn, moet een dergelijk rapport zijn gebaseerd op gestandaardiseerde data verzameld in de verschillende verzorgingsvoorzieningen. Gestandaardiseerd betekent in deze context dat dezelfde dingen op dezelfde wijze moeten worden geregistreerd. Om dit te realiseren, zijn opgelegde thema's en indicatoren essentieel.

De verplichte indicatoren zijn zo opgebouwd dat zij beantwoorden aan een driedelig doel. Ten eerste zijn het meetinstrumenten die de voorzieningen toelaten hun eigen prestatieniveau in de tijd op te volgen. Ten tweede zijn het performantie-indicatoren die de voorzieningen de mogelijkheid bieden zich te positioneren ten opzichte van de andere voorzieningen. Ten slotte zijn het meetinstrumenten die de Vlaamse overheid toelaten een globaal beeld te krijgen van de Vlaamse situatie, deze in de tijd op te volgen en er beleidsconclusies uit te trekken.

Er wordt onderzocht in hoeverre een beperkte financiële tegemoetkoming voor de opmaak van het opgelegde kwaliteitshandboek en -plan rond de verplichte thema's en voor het verzamelen en verstrekken van gegevens ten behoeve van de Vlaamse overheid (derde doel van de indicatoren) aangevoelen of nuttig is.

Vraag nr. 1 van 6 oktober 1998 van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Financiering gemeenschappen en gewesten – Verkeersbelasting

Volgens recente persberichten zou het "verkeerste-goed", de opbrengst van de verkeersbelasting die de federale regering nog aan Vlaanderen moet doorstorten, thans reeds zijn opgelopen tot 175 miljard frank. Deze som komt ongeveer overeen met één derde van de begroting van de Vlaamse deelstaat. Indien we de verwijlintresten daarop mee in rekening brengen, wordt de kaap van de 200 miljard overschreden.

Nochtans stelt de bijzondere financieringswet van januari 1989 dat de opbrengst van deze belasting dient te worden doorgestort aan de deelstaten. Deze vaststellingen doen bij mij volgende vragen rijzen.

1. Waarom werden de opbrengsten van de verkeersbelasting tot op heden nog niet doorgestort ?
2. Welke initiatieven heeft de minister reeds genomen om de opbrengst van deze belastingen als nog te krijgen ? Kan de minister meer bepaald een overzicht geven van de correspondentie die zij dienaangaande met de federale instanties heeft gevoerd ?
3. Kan de federale regering zomaar geld achterhouden ? Zijn er geen rechtsmiddelen die deze praktijk een halt vermogen toe te roepen ?
4. Wat zijn de vooruitzichten met betrekking tot dit dossier ? Zijn er op het federale niveau reeds toegevingen gedaan ?
5. Wordt ook de opbrengst van andere belastingen niet tijdig doorgestort ? Zo ja, over welke belastingen en bedragen gaat het hier ? Waarom treden deze vertragingen op ?

Antwoord

Ik wens voor mijn antwoord te verwijzen naar de eerdere schriftelijke vraag nr. 143 van 14 september 1998 van de heer Roeland Van Wallegghem omtrent dit onderwerp (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3 van 20 november 1998, blz. 563 – red.*).

Ik kan dan ook vrij kort herhalen dat de federale overheid geen opbrengsten in verband met de verkeersbelasting achterhoudt, vermits artikel 10 van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten duidelijk bepaalt dat de aan de gewesten toebedeelde belastingen gelijk waren aan het percentage dat overeenstemde met het in het begrotingsjaar 1988 werkelijk geristorneerd gedeelte. Vermits dit gedeelte 0 % was, moest dus niets worden geristorneerd.

In verband met de opbrengst van de andere belastingen moet ik melden dat deze tijdig gebeuren.

Vraag nr. 3
van 6 oktober 1998
van mevrouw GERDA RASKIN

Palliatieve thuiszorg – Middelen

De verdiensten van de palliatieve thuiszorg worden sinds het begin van de jaren negentig erkend op federaal vlak en door de Vlaamse Gemeenschap. Toch blijken de palliatieve equipes financieel onvoldoende ondersteund, ondanks de voordelen van de thuisverzorging zowel voor de zieke als voor de maatschappij. Op die wijze wordt de thuisverzorging sterk afgeremd.

1. Bestaan er studies over de normale jaarlijkse werkingskosten van de palliatieve thuis-equipes ? Wat zijn de bedragen hiervan voor de verschillende soorten equipes (palliatieve thuiszorg, equipes voor kleine en voor grote ziekenhuizen) ?
2. Op welke wijze en met welke bedragen werden deze equipes de voorbije jaren effectief ondersteund en zullen ze de volgende jaren worden ondersteund door de federale en de Vlaamse overheid ?
3. Zijn deze bedragen voldoende om een goede werking van de verschillende equipes te waarborgen ? Zo niet, vond er reeds overleg plaats of is er overleg gepland voor de nabije toekomst om hieraan een oplossing te geven ?

Antwoord

De Vlaamse overheid heeft reeds diverse initiatieven inzake palliatieve (thuis)zorg genomen. De financiering van de palliatieve equipes behoort echter tot de bevoegdheid van de federale minister van Sociale Zaken, Magda De Galan. Voor meer informatie dan hieronder wordt verstrekt, dien ik te verwijzen naar de bevoegde federale minister.

1. In de vraag is er sprake van verschillende soorten equipes. Ik veronderstel dat de Vlaamse volksvertegenwoordiger met "equipes voor kleine en grote ziekenhuizen" de ziekenhuisfunctie palliatieve zorg bedoelt zoals die is opgenomen in het koninklijk besluit van 15 juli 1997 houdende vaststelling van de normen waaraan een ziekenhuisfunctie van palliatieve zorg moet voldoen om te worden erkend, en in het KB van 15 juli 1997 waarbij sommige bepalingen van de wet op de ziekenhuizen, gecoördineerd op 7 augustus 1987, toepasselijk worden verklaard op de functie van palliatieve zorg.

Grondige studies omtrent de normale jaarlijkse werkingskosten voor deze equipes zijn mij niet bekend.

Met betrekking tot de werkingskosten van palliatieve thuiszorgequipes werd er door de Federatie Palliatieve Zorg Vlaanderen voor het werkingsjaar 1997 een beperkte enquête gedaan bij 3 van de 15 Vlaamse palliatieve thuiszorgequipes. Rekening houdend met de beperktheid van deze enquête, kan op basis van de verkregen cijfers de loonlast voor een thuiszorgequipe in een regio van circa 300.000 inwoners worden geraamd op 3.750.000 frank. Hierbij dienen nog ongeveer 15 % werkingskosten te worden gerekend.

2. Tot 1997 werden een aantal van deze palliatieve equipes via de "experimenten-Busquin" gefinancierd. Deze financiering gebeurde in uitvoering van het KB van 19 augustus 1991 tot vaststelling van de voorwaarden waaronder een tussenkomst van de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering mag worden verleend in de experimenten inzake palliatieve hulp. De toegekende bedragen staan vermeld in dit KB.

De overeenkomsten tussen het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering (Riziv) en de inrichtende machten van "palliatieve hulpverlening" op basis van dit KB, hadden een looptijd van twee jaar. De bedoeling was om na verloop van deze twee jaar te evalueren en de experimentele fase af te sluiten. De experimenten en de evaluatie ervan dienden te resulteren in een KB waarin een aantal minimale criteria worden vastgelegd waaraan de Riziv-conventies moeten beantwoorden.

Uiteindelijk werden de experimenten-Busquin herhaaldelijk verlengd. De laatste keer gebeurde dit bij KB van 19 juni 1997. De bestaande overeenkomsten werden bij dit KB verlengd tot 31 december 1997. Equipes die pas na de inwerkingtreding van het KB van 19 augustus 1991 opstartten, kwamen in het kader van dit KB niet voor subsidiëring in aanmerking.

Vanaf 1 januari 1998 wordt de Busquin-overeenkomst met de thuiszorgequipes die niet behoren tot een erkend palliatief samenwerkingsverband, verlengd (KB van 20 september 1998 tot wijziging van het KB van 19 augustus 1991 tot vaststelling van de voorwaarden waaronder een tussenkomst van de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering mag worden verleend in de experimenten inzake palliatieve hulp).

Thuiszorgequipes die wel behoren tot een erkend samenwerkingsverband, voor Vlaande-

ren betekent dit alle thuiszorgequipes, zouden worden gefinancierd via een overeenkomst met het Riziv. Dit zou gebeuren op basis van een KB, dat momenteel wordt voorbereid. Dit KB wordt genomen in uitvoering van de wet van 22 februari 1998 houdende sociale bepalingen. Wat wordt toegekend aan welke equipe zal worden bepaald in de overeenkomst die wordt opgesteld met het Riziv. Voor de exacte bedragen, in zoverre deze informatie al beschikbaar is, verwijs ik naar de bevoegde federale minister.

Voor de ziekenhuisfunctie van palliatieve zorg is, afhankelijk van de grootte van het ziekenhuis, een bedrag van 450.000 à 750.000 frank vooropgesteld.

De Vlaamse overheid heeft inzake palliatieve (thuis)zorg volgende initiatieven genomen.

- In 1993 en 1994 werd aan de erkende samenwerkingsinitiatieven in de thuiszorg (SIT) via facultatieve subsidiëring (maximum 100.000 frank per SIT per jaar) een stimulans gegeven om te werken rond palliatieve thuiszorg.
- Op 18 augustus 1995 werd het besluit van de Vlaamse regering van 3 mei 1995 houdende erkenning en subsidiëring van palliatieve netwerken in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd.

Dit resulteerde in de erkenning en subsidiëring van 15 Vlaamse palliatieve netwerken. De totale subsidie voor 1998 bedraagt 24.700.000 frank.

- Ten laste van de begroting 1997 werd door de Vlaamse overheid een extra inspanning gedaan om de grootste financiële nood te lenigen van de Vlaamse thuiszorgequipes (1.000.000 frank extra subsidie per palliatief netwerk voor werking/opstarten equipe). Deze equipes zijn een belangrijke pijler binnen de werking van de erkende Vlaamse palliatieve netwerken.

De uitbouw en de werking van deze equipes is ook belangrijk in het kader van de erkenning van palliatieve samenwerkingsverbanden.

- Aan Vlaamse zijde werd ingespeeld op het KB van 19 juni 1997 houdende vaststelling van de normen waaraan een samenwerkingsverband inzake palliatieve zorg moet vol-

doen om te worden erkend : de 15 Vlaamse palliatieve netwerken werden erkend als (federaal) samenwerkingsverband inzake palliatieve zorg.

- Er worden sedert acht jaar subsidies verleend aan initiatieven die de deskundigheid inzake palliatieve zorg bevorderen. Deze evolueerden naar een totaal subsidiebedrag van 6.000.000 frank in 1998.
  - Verder heb ik er bij de federale overheid diverse malen op aangedrongen om spoedig werk te maken van een definitieve regeling onder andere inzake de financiering van de equipes.
3. Aangezien ik momenteel niet weet hoeveel elke equipe via een Riziv-overeenkomst gaat ontvangen, is het niet mogelijk op deze vraag te antwoorden.

Zeker is dat de wettelijke basisbestaffing van de thuiszorgequipes een belangrijk element is in de bepaling van de kosten van dergelijke equipes. Deze basisbestaffing wordt bepaald in artikel 11, § 2 van het KB van 19 juni 1997 houdende vaststelling van de normen waaraan een samenwerkingsverband inzake palliatieve zorg moet voldoen om te worden erkend.

**Vraag nr. 4
van 6 oktober 1998
van de heer LUDO SANNEN**

*Automatische vermindering onroerende voorheffing
– Grensarbeiders*

Grensarbeiders die niet zijn opgenomen in de kruispunt databank kunnen geen automatische vermindering van onroerende voorheffing (OV) genieten, in tegenstelling tot de gezinnen die kinderbijslag vanuit België ontvangen.

Er is hier duidelijk sprake van discriminatie, stelt de Vereniging voor Grensarbeiders. "Grensarbeidersgezinnen die wel in aanmerking willen komen voor vermindering van onroerende voorheffing, dreigen – de ervaring leert ons dat – terecht te komen in een administratieve rompslomp en onbegrip vanwege de administratie in die gevallen die niet duidelijk zijn. Een voorbeeld van dit laatste is dat er in Nederland geen kinderbijslag bestaat voor kinderen boven de achttien jaar, terwijl deze kinderen wel degelijk ten laste zijn", aldus de vereniging.

Uit de brief die de minister aan de grensarbeiders heeft gezonden, blijkt duidelijk dat niet alle gezinnen deze automatische vermindering zullen kunnen genieten. Aangezien de gegevens uit de Kruispunt databank worden gehaald, houdt de Vlaamse overheid geen rekening met gezinnen die kinderbijslag gerechtigd zijn in het buitenland. Vele grensarbeidersgezinnen zullen dus zelf het initiatief moeten nemen om in aanmerking te komen voor een vermindering van onroerende voorheffing. Niet alle grensarbeidersgezinnen zullen deze belastingvermindering genieten, omdat er gezinnen zullen zijn die niet van deze maatregel op de hoogte zijn. Zo hebben gezinnen met kinderen boven de achttien jaar geen recht op kinderbijslag in Nederland, terwijl deze kinderen wel degelijk ten laste zijn.

1. Is de minister zich bewust van het geschetste probleem ?
2. Heeft de minister initiatieven genomen om deze mogelijke discriminatie te verhinderen ?
3. Welke maatregelen worden er genomen voor gezinnen met kinderen ten laste die daarvoor echter geen kinderbijslag meer krijgen (cf. Nederland) ?

Antwoord

Recentelijk is gebleken dat de automatische toekenning van de vermindering inzake de onroerende voorheffing ten gunste van grensarbeiders inderdaad problemen zal opleveren ten gevolge van de specifieke wetgeving inzake kinderbijslag in Nederland.

1. Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger terecht opmerkt, heb ik daarover reeds een brief geschreven aan een vereniging die grensarbeiders groepeerd. Ik ben mij dus wel degelijk bewust van de problematiek.

Zoals in de brief aangegeven, wordt momenteel onderzocht in hoeverre de gelijke behandeling van de grensarbeiders inzake deze taks kan worden gewaarborgd.

2. Gelet op bovenstaand probleem, heb ik inderdaad initiatieven genomen. Mijn administratie, die in nauwe samenwerking met de Kruispuntbank de voorbereidingen van de eigen inning coördineert, heeft deze laatste instelling verzocht te onderzoeken in welke mate kan worden vermeden dat gezinnen die onroerende

voorheffing betalen in Vlaanderen en die met kinderen boven de 18 jaar normaal geen automatisch recht op vermindering zouden krijgen, toch de reducties kunnen genieten.

De Kruispuntbank zal trouwens, op vraag van het Vlaams Gewest, het onderzoek niet beperken tot de situatie van de personen die zijn tewerkgesteld in Nederland, maar zal tevens de situatie van de personen die zijn tewerkgesteld in andere buurlanden bekijken.

3. Na het beëindigen van het onderzoek door de Kruispuntbank zal worden geëvalueerd welke maatregelen zullen moeten worden getroffen.

Zonder vooruit te lopen op mogelijke voorstellen die aan de Vlaamse regering en aan het Vlaams Parlement eventueel zullen worden gedaan, kan ik reeds aangeven dat voor de grensarbeiders mogelijkerwijze zal worden gewerkt met een verminderingssysteem waarbij de kinderen ten laste in de ziekteverzekering in aanmerking zullen worden genomen. Dit systeem loopt immers bijna volledig gelijk met de kinderbijslag. Aldus zou 90 % van de personen die er in het eerste systeem zouden uitvallen, toch worden gerecupereerd, vermits het een EEG-verplichting zou zijn dat grensarbeiders ook in het land waarin zij wonen, zouden zijn ingeschreven in de ziekteverzekering.

Indien dit wordt bevestigd, zouden enkel de vrij verzekerden een aanvraag moeten verrichten. Gelet op de beperkte doelgroep, ben ik van mening dat met een goede informatie naar deze personen ook voor hen het probleem van de OV-verminderingen kan worden opgelost.

**Vraag nr. 9
van 8 oktober 1998
van de heer FILIP DEWINTER**

Schuldverschikking Antwerpen – Ministeriële uitspraken

Tijdens een officieel werkbezoek aan de stad Antwerpen beloofde de minister een schuldherschikking, die zo'n 750 miljoen frank per jaar zou opleveren. Blijkbaar liet de minister het stadsbestuur kiezen uit diverse opties.

Daarnaast stelde de minister eveneens extra miljardeninvesteringen in het vooruitzicht. Naast extra SIF-geld (Sociaal Impulsfonds) zouden deze extra

investeringen afkomstig zijn uit een bijkomende ruimte van 10 miljard op de Vlaamse begroting.

1. Op welke wijze brengt deze schuldherschikking 750 miljoen frank op en uit welke opties kon het stadsbestuur kiezen ?

Welke implicaties heeft deze herschikking tot gevolg voor de Antwerpse schuld ?

Heeft de minister bepaalde verplichtingen aan het stadsbestuur gesteld met betrekking tot de besteding van deze extra miljoenen ?

Op welke wijze wordt dit geld besteed ?

2. Bestaat er binnen de regering al duidelijkheid over de juiste besteding en de juiste verdeling van de bijkomende ruimte van 10 miljard op de Vlaamse begroting ?

Zo ja, wat is deze besteding en verdeling dan ?

Legt de Vlaamse regering bij de eventuele toekenning van dit geld aan Antwerpen een aantal voorwaarden op ? Zo ja, welke ?

Antwoord

Tijdens het bezoek aan de stad Antwerpen op 11 september jongstleden stelde ik de mogelijkheid voor om, gelijktijdig met een sterke optrekking van de renteherzieningsperiode, de annuïteiten van de saneringsschuld van de stad te verminderen.

De oorspronkelijke annuïteit van 6 miljard voor deze saneringsschuld werd in februari 1997 bij beslissing van de Vlaamse regering teruggebracht tot 5.250 miljoen, zonder dat werd geraakt aan de eindvervaldag van 2018. Deze operatie was toen mogelijk door de verlaging van de rentevoeten.

De opportuniteit van de huidige lagere rentevoeten en de mogelijkheid om de rentevoet vast te leggen voor een langere periode, namelijk tien jaar, maken het mogelijk om de annuïteit te verlagen met 750 miljoen, tot 4.500 miljoen. De eindvervaldag van 2018 blijft behouden, het wordt zelfs mogelijk om de saneringsschuld één jaar vroeger volledig af te lossen. De rentegarantie volgens de huidige marktomstandigheden én voor een langere periode creëert een substantieel grotere stabiliteit in het aflossingsschema, dat duidelijk ten goede komt aan het financieel beheer van de saneringsschuld. Tevens blijft het van belang dat het uit-

gangspunt met betrekking tot de eindvervaldag gerespecteerd blijft.

Het kan misschien voor buitenstaanders simpel lijken, maar het bedrag dat de financiering – in casu het Gemeentekrediet – in één keer voor een langere termijn moest indekken (51 miljard frank) is gigantisch. Toch is deze operatie inmiddels op een geslaagde wijze doorgevoerd. Ik kan enkel herhalen dat de stad zich op een gunstig moment zeker heeft gesteld voor 10 jaar, in praktijk zelfs voor 11,5 jaar. Met absolute zekerheid weet de stad dat de schuld – ondanks de verlaging van de annuïteit – van 51 miljard zal zijn ingeschrompeld tot 22 miljard in het jaar 2011 en met gemak nadien zal kunnen worden afgelost.

Deze operatie heeft tot gevolg dat een extra ruimte van 750 miljoen op de begroting ontstaat. De aanwending ervan ligt in de lijn van de beslissing van februari 1997, namelijk extra reserveringen voor het pensioenfonds en investeringen, bij voorkeur gericht naar rationalisatie-investeringen, of naar investeringen waarvan de stad kan aantonen dat zij geen verhoging van de exploitatie-uitgaven zullen veroorzaken. De exacte bestemming maakt het voorwerp uit van een aantal besprekingen die nog niet zijn afgerond.

In het kader van de discussie met betrekking tot mobiliteit en infrastructuur stelde ik voor dat, zoals voorheen ook op het vlak van wetenschapsbeleid, voor de komende legislatuur een inhaalbeweging zou kunnen worden uitgevoerd inzake infrastructuurinvesteringen in Vlaanderen. Het is evident dat noch het bedrag, noch de besteding ervan op dit ogenblik zijn bepaald. Dit is de taak van de volgende regering.

**Vraag nr. 11
van 9 oktober 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Centra voor geestelijke gezondheidszorg – Harmonisering loonvoorwaarden

In haar antwoord op mijn vroegere vraag nr. 83 van 12 mei 1997 (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 17 van 13 juni 1997, blz. 1605 – red.*) stelde de minister dat de problemen van verschillende verloning in de sectoren van de geestelijke gezondheidszorg onder andere worden veroorzaakt door het feit dat verschillende paritaire comités bevoegd zijn binnen de gezondheids- en welzijnssector.

In een gestructureerd overleg met de geestelijke gezondheidszorg zou de minister de beleids optie "harmonisering van de loonvoorwaarden" bespreken met de sector.

1. Bracht de minister op het interministerieel overleg over volksgezondheid of in een ander contact met de bevoegde federale ministers de problematiek van de verschillende paritaire comités in de gezondheids- en welzijnssector reeds ter sprake? Werd er een oplossing in het vooruitzicht gesteld?
2. Welke concrete gevolgen heeft het overleg met de sector van de geestelijke gezondheidszorg reeds gehad op het gebied van deze verloningsproblematiek?

Antwoord

1. Tijdens de Interministeriële Conferentie Volksgezondheid van 29 juni 1998 werden volgende agendapunten behandeld: evaluatie van de reconversie van de psychiatrie; protocolakkoord hepatitis B; gezondheidsenquête; kerncentrales.

Er werd geen overleg gepleegd met de federale ministers over de problematiek van de verschillende paritaire comités in de gezondheids- en welzijnssector. Wel werd er, naar aanleiding van de begrotingsenquête die in 1996 in opdracht van de Vlaamse regering door de Inspectie van Financiën werd gevoerd in de centra voor geestelijke gezondheidszorg (CGG), meteen overleg gestart met de representatieve vertegenwoordigers van de werkgevers. In een latere fase sloten de representatieve vertegenwoordigers van de werknemers zich bij dit overleg aan.

2. Dit overleg resulteerde in een voorontwerp van decreet betreffende de geestelijke gezondheidszorg.

Tijdens dit overleg werd uitdrukkelijk geopteerd voor een positionering van de centra geestelijke gezondheidszorg op de tweede lijn en binnen de gezondheidszorg. De consequenties daarvan zijn:

- de gefaseerde gelijkschakeling van de lonen van de medewerkers van de CGG, zodat zij onder dezelfde arbeidsvoorwaarden functioneren als de medewerkers in de psychiatrische ziekenhuizen;

- verhoging van de subsidie-enveloppe voor werkingskosten, globaal met 5 % ;
- instelling van leidinggevende functies.

Er is het voorstel om over een periode van vier jaar in de nodige middelen te voorzien voor deze barema-aanpassingen. Voor 1999 is er een verhoging van het budget met 65 miljoen frank. Deze verhoging heeft betrekking op een eerste en tweede baremaverhoging voor de psychologische, maatschappelijke en administratieve functies, een verhoging van de werkingskosten en een managementtoelage.

LEO PEETERS

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
STEDELIJK BELEID EN HUISVESTING

Vraag nr. 227
van 18 september 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Franstalige bibliotheek St.-Genesius-Rode – Terugvordering subsidies

In antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 130 van 25 maart 1998 over de 560 miljoen frank die door de gemeente Sint-Genesius-Rode in de begroting was ingeschreven voor de Franstalige bibliotheek van de Association Culturelle, deelde de minister mij mee dat die subsidie door de bestendige deputatie van Vlaams-Brabant uit de begroting werd geschrapt (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 15 van 12 juni 1998, blz. 2111 – red.*).

Op 11 juli vroeg de voltallige Nederlandstalige oppositie van Sint-Genesius-Rode aan minister Martens om de nodige maatregelen te nemen, zodat de Franstalige bibliotheek de sedert jaren ten onrechte ontvangen subsidies zou terugbetalen aan de gemeente.

1. Kan de minister mij meedelen of er daadwerkelijk stappen worden ondernomen om die subsidies terug te vorderen ?
2. Gedurende hoeveel jaren werden de bewuste subsidies uitbetaald en welk bedrag vertegenwoordigt dit ?

3. Kan de minister mij meedelen of de arrondissementscommissaris telkens nagaat of de begrotingen van de faciliteitengemeenten stroken met de taalwetgeving ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, met uitzondering van deelvraag 3.

Antwoord

Ik heb de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant terzake met een onderzoek belast. Ik zal niet nalaten de Vlaamse volksvertegenwoordiger in een aanvullend antwoord van de resultaten van het onderzoek op de hoogte te brengen.

Vraag nr. 233
van 23 september 1998
van de heer ROELAND VAN WALLEGHEM

Antwoord op schriftelijke vraag – Werkwijze

Op 9 maart stelde ik een schriftelijke vraag m.b.t. de intercommunales in de faciliteitengemeenten. De minister beantwoordde deze vraag met een nietszeggend antwoord van acht lijntjes.

Nu kwam ik via zijn kabinet toevallig in het bezit van het oorspronkelijke antwoord dat door zijn diensten werd opgesteld. Dit geeft een duidelijk antwoord op alle door mij gestelde vragen. Begrijpe wie kan !

Ik bezorg de minister dan ook met plezier als bijlage een kopie daarvan, zoals het in mijn bezit kwam.

1. Waar ligt de verantwoordelijkheid voor deze gang van zaken ?
2. Was de minister ervan op de hoogte dat er een goed en degelijk uitgewerkt antwoord bestond ?

Antwoord

Het antwoord verstrekt op schriftelijke vraag nr. 117 van 9 maart 1998 wordt hierbij bevestigd.

(Zie Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 13 van 12 mei 1998, blz. 1761 – red.)

Vraag nr. 236
van 24 september 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Faciliteiten – Opvolging

Zowel de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant als de minister lieten onlangs de termijn passeren waarbinnen een belasting die in strijd was met de rondzendbrief van de minister, werd geheven. Naar verluidt is dit gebeurd omdat niemand er een klacht tegen had ingediend.

Is het niet zo dat de arrondissementscommissaris dergelijke aangelegenheden systematisch dient op te volgen en in geval van overtreding dient door te geven aan de minister ?

Antwoord

Ondanks het feit dat collegezittingen niet openbaar zijn, heeft de gouverneur onlangs een beslissing van een college betreffende de vaststelling en de uitvoerbaarverklaring van de gemeentelijke huisvuilbelasting geschorst.

Vraag nr. 1
van 6 oktober 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Heffing leegstand – SIF+ -gemeenten

Het Sociaal Impulsfonds (SIF) werd ingesteld om in de eerste plaats aan bepaalde steden bijkomende middelen te geven, teneinde de leefbaarheid van de stad te vergroten en een oplossing te bieden voor de kansarmoedeproblematiek.

Het SIF+-fonds wordt gespijsd door een belasting op krotwoningen en verwaarloosde gebouwen.

Deze belasting bestond reeds in tweeëntwintig van de SIF+ -gemeenten. Het Vlaams Gewest int nu een heffing : de gemeenten kunnen via opcentiemen wel hun belasting handhaven. Deze gemeentelijke opcentiemen zijn niet alleen goed voor de stadsfinanciën van de steden die het sociaal moeilijker hebben, maar verbeteren ook de leefbaarheid in de gemeenten, wat een doelstelling van het SIF is.

Op mijn schriftelijke vraag nr. 66 van 21 januari 1997 (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 10 van 21 februari 1997, blz. 899 – red.*) antwoordde

de minister dat sommige van deze gemeenten sinds de Vlaamse inning hun eigen reglementen behielden en andere deze aanpasten of afschaften.

Daar gans Vlaanderen nu in feite bijdraagt voor de leefbaarheid in deze SIF+ -gemeenten, is het belangrijk te weten in welke mate de steden zelf een inspanning doen, én financieel én voor stadsvernieuwing.

1. Is het al dan niet dalen van het aantal verkrotte gebouwen een parameter om de uitvoering van het SIF+ te meten ?
2. Hoeveel bedroeg in 1996, 1997 en 1998 de opbrengsten van deze belastingen van het Vlaams Gewest op krotwoningen en verwaarloosde gebouwen in elk van de SIF+ -gemeenten ?
3. Hoeveel bedroeg in 1995, 1996 en 1997 de opbrengst van de eigen krot- en leegstandbelastingen, al dan niet via opcentiemen, in elke SIF+ -gemeente die een dergelijke vorm van belasting had ?
4. Is er een verklaring voor eventuele grote merkbare verschillen tussen de resultaten van deze jaren ?

Antwoord

1. Het al dan niet dalen van het aantal verkrotte gebouwen kan bezwaarlijk worden gehanteerd als parameter voor de SIF+-convenants, aangezien de inhoud daarvan zeer verscheiden is en zeker niet altijd uitdrukkelijk verwijst naar het gebouwenbestand binnen de gemeente in kwestie.

Overigens is het ook nog te vroeg om reeds definitieve conclusies te trekken in verband met het effect van de heffingen op het aantal leegstaande of verkrotte gebouwen. De cijfergegevens zijn wat dat betreft nog niet betrouwbaar.

2. Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van de Vlaamse minister bevoegd voor Financiën.

- 3 en 4. Als antwoord op deze vragen verwijs ik naar het antwoord dat werd gegeven op vraag 17 van 9 oktober 1998, meer bepaald tabel 3, waarbij cijfergegevens inzake de belasting voor verkrotting of leegstand voor de SIF+-gemeenten voor

het jaar 1996 en 1997 werden gegeven (*zie : blz. 667 – red.*).

**Vraag nr. 3
van 6 oktober 1998
van mevrouw GERDA RASKIN**

Onteigening – Grondwettelijke garanties

Bij onteigeningen in het Vlaams Gewest wordt er, overeenkomstig het decreet betreffende de ruimtelijk ordening en stedenbouw, een strikt onderscheid gemaakt tussen de "gewone" onteigeningsprocedure overeenkomstig de wet van 1835 (zoals later gewijzigd) en de wet "bij hoogdringendheid" van 1962.

Bij onteigening overeenkomstig de wet van 1835 is het de rechtbank van eerste aanleg die de vergoeding bepaalt volgens een omschreven procedure. Hiertegen kan alleen de onteigende nog in beroep gaan, maar de vergoeding van de rechtbank van eerste aanleg blijft het minimumbedrag van de vergoeding.

Bij onteigening overeenkomstig de wet van 1962 bepaalt de vrederechter de provisionele vergoeding. Hiertegen kunnen beiden partijen (onteigende en onteigenaar) in beroep gaan. Vandaag is de wet van 1962 de gangbare onteigeningsprocedure geworden : de onteigende overheden hebben er alleen maar voordeel bij.

De procedure toegepast in uitvoering van de wet van 1962 gaat, in tegenstelling tot de gewone onteigeningsprocedure (wet van 1835 zoals later gewijzigd), in tegen artikel 16 van de Grondwet dat een uitvoering is van één van de artikelen van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens. Artikel 16 van de Grondwet stelt dat in deze gevallen aan de onteigende een voorafgaande en billijke schadevergoeding moet worden betaald. Dit betekent :

- voorafgaand : de onteigende moet vóór de eigendomsoverdracht in het bezit worden gesteld van de onteigeningsvergoeding. Dit bedrag komt de onteigende toe en kan later in geen enkele omstandigheid meer worden verminderd. Zou dit toch gebeuren, dan is de vergoeding immers niet voorafgaand uitgekeerd ;
- billijk : als de onteigende meent dat hij onvoldoende werd vergoed, dan moet hij in beroep kunnen gaan.

De wet van 1835, zoals later gewijzigd, past deze principes correct toe. De wet van 1962 niet.

Is er, dientengevolge, voor de onteigeningen in het Vlaams Gewest geen aanpassing nodig van de onteigeningsprocedure wanneer de onteigening wordt doorgevoerd overeenkomstig de wet van 1962 ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

Gecoördineerd antwoord

In tegenstelling tot wat de Vlaamse volksvertegenwoordiger in haar vraag zegt, stelt het arrest van het Arbitragehof nr. 77.94 van 18 oktober 1994 (Belgisch Staatsblad 29 november 1994) dat artikel 16 van de Grondwet niet wordt geschonden door de wet van 28 juli 1962.

Volgens het Arbitragehof impliceert de vereiste van de voorafgaande schadeloosstelling in artikel 16 van de Grondwet niet dat het bedrag van de schadeloosstelling vóór de inbezitstelling onherroepelijk moet zijn vastgesteld. De onteigende mag uit de vereiste van een voorafgaande schadeloosstelling niet het voordeel putten van een door de spoedeisende omstandigheden mogelijk verkeerdelijk tot stand gekomen hoge voorlopige onteigeningsvergoeding. De schadeloosstelling dient immers tevens billijk te zijn, wat inhoudt dat de onteigeningsvergoeding even groot moet zijn als het bedrag dat moet worden betaald om zich een onroerend goed aan te schaffen van dezelfde waarde als het goed waarvan de onteigende wordt ontzet. Een onredelijk hoge onteigeningsvergoeding zou, evenzeer als een te lage schadeloosstelling, de beginselen van gelijkheid en niet-discriminatie schenden.

Ik wil de Vlaamse volksvertegenwoordiger er wel op wijzen dat de wetgeving met betrekking tot onteigeningen federale materie is. Eventuele noodzakelijk geachte aanpassingen aan de onteigeningswetgeving dienen derhalve op het federale niveau te worden aangekaart.

De vraag betreft verder enkel en alleen de gerechtelijke fase van een onteigeningsprocedure. Dit laatste is van belang omdat de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting als toezichthoudende overheid tegenover de lokale en regionale besturen

enkel bevoegd is tot het afleveren van onteigeningsmachtigingen aan de lokale en regionale besturen die als onteigenende instantie optreden. Het afleveren van een onteigeningsmachtiging maakt deel uit van de administratieve fase van een onteigeningsprocedure. De Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden heeft geen bevoegdheid aangaande het verder verloop van de onteigeningsprocedure, meer bepaald de procedure voor de vrederechter en de eventuele procedure in beroep bij de rechtbank van eerste aanleg. Alleen de onteigenende instanties zelf, zijnde de federale staat, de gemeenschappen, de gewesten, de provincies, de gemeenten en ieder bij wet bevoegd verklaard rechtspersoon (intercommunales), zijn betrokken partij in de gerechtelijke fase van een onteigeningsprocedure.

Vraag nr. 4
van 6 oktober 1998
van mevrouw GERDA RASKIN

Onteigening – Terugvorderingen

De dringende onteigening is een uitzonderingsregeling. Hierbij kunnen via een beroepsprocedure door de onteigenende overheid bedragen worden teruggevorderd die, gezien de trage rechtsgang in deze dossiers, het initiële onteigeningsbedrag kunnen benaderen en zelfs evenaren of overtreffen.

Naar verluidt zouden in talloze onteigeningsdossiers door de Comités tot Aankoop van Onroerende Goederen zulke beroepsprocedures worden ingesteld, soms zelfs buiten medeweten of tegen de wens in van de onteigenende overheid.

1. In hoeveel onteigeningsdossiers die dringend worden doorgevoerd door het Vlaams Gewest of door de ondergeschikte besturen werd door het Comité tot Aankoop van Onroerende Goederen overgegaan tot terugvordering van (een deel van) de onteigeningsvergoeding ?
2. Wat zijn de bedragen die de afgelopen vijf jaar na een gerechtelijke uitspraak dienden te worden teruggevorderd (hoofdsommen en bijkomende sommen zoals gerechtelijke intresten enz.), en in welke verhouding staan deze tot de oorspronkelijke onteigeningsvergoeding ?
3. Is de minister niet van oordeel dat een eventuele procedure moet worden ingespannen door de onteigenende overheden en niet door de

Comités tot Aankoop van Onroerende Goederen ? Heeft hij maatregelen in die zin getroffen ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

Gecoördineerd antwoord

Het antwoord op de gestelde vraag is tweeledig.

De Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting is als toezichhoudende overheid tegenover de lokale en regionale besturen enkel bevoegd om onteigeningsmachtigingen af te leveren aan de lokale en regionale besturen die als onteigenende instantie optreden. Het afleveren van een onteigeningsmachtiging maakt deel uit van de administratieve fase van een onteigeningsprocedure. De Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden heeft geen bevoegdheid aangaande het verder verloop van de onteigeningsprocedure, meer bepaald de gerechtelijke procedure. Alleen de onteigenende instanties zelf, zijnde de federale staat, de gemeenschappen, de gewesten, de provincies, de gemeenten en ieder bij wet bevoegd verklaard rechtspersoon (onder andere intercommunales) zijn betrokken partij in de gerechtelijke fase van een onteigeningsprocedure.

De Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden heeft geen enkel zicht op het aantal dossiers van de lokale en regionale besturen waarin tot terugvorderingen zou zijn overgegaan, noch van de bedragen terzake. Om de gevraagde inlichtingen voor de lokale en regionale besturen te verkrijgen, zouden de 308 gemeenten en evenveel OCMW-besturen, evenals de 5 provinciebesturen en alle intercommunale verenigingen moeten worden aangeschreven. Dit is een schier onmogelijke opdracht.

De Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening stelt dat, om de gevraagde inlichtingen te krijgen, de verschillende buitenafdelingen van de administratie Wegen en Verkeer dienen te worden gecontacteerd, die op hun beurt de Comités tot Aankoop van Onroerende Goederen dienen te raadplegen. Gelet op de complexiteit van de vraag en het feit dat alle gegevens manueel moeten worden opgezocht door deze comités, kan voorlopig geen antwoord worden gegeven op de gestelde vraag. Vanzelfsprekend zal

zo spoedig mogelijk een definitief antwoord worden gegeven, zodra de gevraagde inlichtingen beschikbaar zijn.

Daarnaast dient te worden opgemerkt dat de beroepsprocedure waarnaar wordt verwezen, geen courante procedure is, maar slechts een uitzonderlijke beslissing in welbepaalde gevallen waar de door de vrederechter vastgelegde onteigeningsvergoeding abnormaal hoog is.

**Vraag nr. 5
van 6 oktober 1998
van mevrouw GERDA RASKIN**

Onteigening – Vlaams Gewest als rechtsopvolger

Bij de rechtbanken zijn momenteel heel wat gedingen hangende van betwiste onteigeningsvergoedingen. Gezien de lange rechtsgang bij deze betwistingen werden, overeenkomstig artikel 83 van de bijzondere wet van 5 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen, de rechten en plichten van de gedingen initieel ingesteld door de Belgische Staat overgenomen door het Vlaams Gewest, (vandaag) vertegenwoordigd door de Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting.

1. Wie is, bij een eventuele uitspraak tot terugbetaling van een deel van de oorspronkelijke onteigeningsvergoeding, de opdrachtgever om het arrest ten uitvoer te brengen en dus de verschuldigde sommen te innen? Wie is de begunstigde van deze sommen?
2. Wie betaalt, bij een eventuele verhoging van de onteigeningsvergoeding, deze verhoogde vergoeding aan de onteigende?
3. Welke werkwijze wordt er in beide gevallen gevolgd?
4. Wat is de rol van de Comités tot Aankoop van Onroerende Goederen, zowel tijdens de juridische procedure als na de uitspraken van de rechtbanken?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

Gecoördineerd antwoord

Deze vraag heeft geen betrekking op onteigeningsprocedures ingesteld door lokale en regionale besturen. De Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting is terzake dan ook niet bevoegd om het antwoord op de gestelde vraag te verstrekken.

Hierna volgt het antwoord op de gestelde vraag zoals mij bezorgd door de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

Onteigeningsprocedures die destijds werden ingeleid namens de Belgische Staat in een inmiddels geregionaliseerde aangelegenheid, werden inderdaad overgenomen door het Vlaams Gewest.

1. Wanneer een onteigeningsprocedure resulteert in een gerechtelijke uitspraak tot terugbetaling van een gedeelte van de reeds eerder uitgekeerde onteigeningsvergoeding, stelt het Comité tot Aankoop dat namens het Vlaams Gewest de procedure heeft gevoerd, de afrekening op.

Het Comité tot Aankoop bezorgt deze afrekening aan de Ontvanger der Domeinen. Deze zorgt voor de invordering ten voordele van het Vlaams Gewest.

2. Wanneer de onteigeningsprocedure resulteert in een verhoging van de aanvankelijk betaalde onteigeningsvergoeding, wordt het saldo uitgekeerd door het Vlaams Gewest.
3. Het antwoord op deze deelvraag zit vervat in het antwoord onder de nummers 1 en 2 hiervoor.
4. In uitvoering van het protocol van 5 maart 1998 tussen de federale en gewestelijke regeringen betreffende de bevoegdheid van de Comités tot Aankoop en van de kantoren der Domeinen van de Staat (Belgisch Staatsblad 14 juni 1985), voeren de Comités tot Aankoop de gerechtelijke procedures, waarin zij de belangen behartigen van het Vlaams Gewest-onteigenaar.

Na gerechtelijke uitspraken komen de Comités tot Aankoop in principe niet meer tussen. In de gevallen waarin evenwel bij gerechtelijke uitspraken de onteigeningsvergoeding wordt herzien in het voordeel van het Vlaams Gewest, zal het Comité tot Aankoop de afrekening opstel-

len en samen met het verslag bezorgen aan de Ontvanger der Domeinen, die zal invorderen voor het Vlaams Gewest (zie deelvraag 1).

**Vraag nr. 6
van 8 oktober 1998
van de heer FRANCIS VERMEIREN**

Woningaanpassingspremies – Stand van zaken

Nog heel wat mogelijke kandidaten voor de premies en toelagen van het Vlaams Gewest voor aanpassing en verbetering van hun woning blijken door de gestelde voorwaarden om in aanmerking te komen hun plannen te moeten opbergen.

Vooral de voorwaarden gesteld om een aanvraag te kunnen indienen voor een aanpassingspremie voor bejaarden en gehandicapten, schrikken velen af. Dit is trouwens ook het geval voor degenen die voor een verbeteringspremie voor hun woning in aanmerking zouden willen komen en die eigenaar zijn van hun woning.

Zo stellen vele bejaarden die destijds hun woning lieten bouwen, vast dat die woning niet wordt gerangschikt onder de categorie van de bescheiden woningen, terwijl hun netto-belastbaar inkomen praktisch op de grens ligt die is vastgesteld door de Vlaamse regering om een premie te kunnen ontvangen.

Dit doet dan ook een paar vragen rijzen.

1. Hoeveel kandidaten hebben zich gemeld voor een aanpassings- en verbeteringspremie voor woningen sedert deze door het besluit van de Vlaamse regering van 18 december 1992 werden ingesteld, aangepast door het besluit van de Vlaamse regering van 29 juni 1994 ?
2. Hoeveel aanpassingspremies voor bejaarden en gehandicapten werden aangevraagd en aan hoeveel aanvragen werd een gunstig gevolg gegeven ?
3. Hoeveel verbeteringspremies voor woningen werden aangevraagd en hoeveel premies werden toegekend ?
4. Wat was voor de twee voornoemde premies het totaalbedrag dat sedert het instellen van de premies werd uitbetaald ?
5. Heeft de administratie bevoegd voor Huisvesting een idee van het aantal woningen die ten

gevolge van de toegekende premies werden aangepast of verbeterd ?

Antwoord

1. In de brochure "Premies en toelagen" en in de toelichtingen bij de aanvraagformulieren worden de voorwaarden van de onderscheiden particuliere voordelen inzake sociale huisvesting opgesomd en beschreven.

Inzonderheid betreft het hier :

- de tegemoetkoming in de hypothecaire leningslast voor het bouwen of kopen van een nieuwe woning, het kopen van een woning in de openbare sector, het kopen in de particuliere sector van een bestaande woning gelegen in een herwaarderingsgebied, en de renovatie van woningen van vóór 1946 ;
- de verbeterings- en aanpassingspremie ;
- de installatiepremie en individuele huursubsidie.

Deze documenten zijn op uiteenlopende plaatsen beschikbaar : bij de gemeentebesturen, bij de cel Huisvesting van de afdeling Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (ROHM) in elk van de vijf Vlaamse provincies, bij de afdeling Financiering Huisvestingsbeleid in Brussel, op Batibouw of een andere regionale beurs waarop de administratie is vertegenwoordigd.

Ter gelegenheid van de opvraging of afhaling van een brochure en aanvraagformulieren heeft de kandidaat-aanvrager niet altijd al uitgemaakt welk soort toelage hij wenst. In voorkomend geval zullen hem dan ook soms meer dan één stel formulieren worden overhandigd.

Een en ander hangt immers af van een reeks factoren, zoals het belastbaar inkomen, het kadastraal inkomen, het jaar van de eerste ingebruikname van de woning, de aard en de kostprijs van de werken, ...

De kandidaat-aanvrager kent vooraf niet steeds elk van deze elementen.

Soms kan hij zelf kiezen voor de voor hem meest voordelige toelage. In andere gevallen

bestaat die keuzemogelijkheid niet en moet men op basis van de eigen individuele omstandigheden noodgedwongen opteren, hetzij voor de tegemoetkoming in de hypothecaire leningslast, hetzij voor de verbeterings- en/of aanpassingspremie.

Uiteraard zijn er personen die, na lezing van de brochure of toelichting bij de formulieren, afzien van de indiening van een aanvraag, omdat zij niet voldoen aan de voorwaarden.

Dit gebeurt nu zowel als vroeger en deze vaststelling geldt voor elk subsidiestelsel.

Op grond van hetgeen voorafgaat, is het aantal kandidaten dat zich heeft gemeld voor een aanpassings- en/of verbeteringspremie, maar achteraf aan de daadwerkelijke indiening van een aanvraag verzaakt, niet bekend.

- 2 en 3. Vanaf de inwerkingtreding op 1 april 1993 van het besluit van de Vlaamse regering (BVR) van 18 december 1993 inzake de verbeterings- en aanpassingspremie (gewijzigd door het BVR van 29 juni 1994) tot en met 31 december 1997, werden er globaal 37.885 aanvragen ingediend.

Vanwege de structuur van het gegevensbestand en het feit dat de aanvragen voor hetzij een verbeteringspremie, hetzij een aanpassingspremie, hetzij een combinatie van deze twee, zijn in te dienen middels één en hetzelfde formulier, is een afzonderlijke telling van het aantal aanvragen per soort premie niet mogelijk.

Van het voornoemde aantal aanvragen resulteerden er 23.097 in een premietoezegging.

Dit globaal aantal toezeggingen kan als volgt worden opgesplitst :

verbeteringspremies	21.396
aanpassingspremies	1.383
de combinatie van deze twee	318

4. Een totaalbedrag van 932.575.000 frank werd uitbetaald over diezelfde periode.
5. De globaliteit van de voornoemde toezeggingen had betrekking op 22.836 verschillende woningen.

Vraag nr. 13
van 9 oktober 1998
van de heer MARINO KEULEN

VHM-bezoek Lissabon – Kostprijs

Uit verschillende bronnen bereikte mij de informatie dat de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) de voorbije zomervakantie met een delegatie op bezoek was op de Wereldtentoonstelling in Lissabon, Portugal.

1. Kan de minister deze informatie bevestigen ?
2. Op welke wijze past dit bezoek in de opdracht van de VHM ?
3. Uit hoeveel personen bestond de VHM-delegatie in Lissabon ?
4. Wat is de kostprijs van dit bezoek ?
5. Hoe groot is het bedrag van de kosten die ten laste vallen van de VHM ?

Antwoord

Van 13 tot 17 september 1998 nam een delegatie van de raad van bestuur van de VHM, vergezeld van enkele ambtenaren, deel aan het FIHUAT-congres dat plaatsvond in Lissabon.

FIHUAT (Fédération Internationale pour l'Habitation, l'Urbanisme et l'Aménagement des Territoires) is een wereldwijd netwerk van deskundigen, die een ruim gebied van huisvesting en ruimtelijke ordening vertegenwoordigen.

De federatie, die tot doel heeft de uitwisseling van ideeën te doen toenemen door faciliteiten ter beschikking te stellen voor studie en netwerken, heeft sinds haar oprichting haar vakgebied uitgebreid tot debatten over een onbeperkt scala aan kwesties inzake huisvesting en ruimtelijke ordening. Haar voornaamste activiteit is het jaarlijkse FIHUAT-congres, dat dit jaar plaatsvond in Lissabon en dat zich vooral richtte op de recentste veranderingen in steden, strategische benaderingen van deze veranderingen en de takenrollen van de verschillende actoren in de stad. Daarbij werden de

meningen van de publieke en particuliere sectoren voorgesteld, met inbegrip van thema's zoals overheidsbeleid, publieke en particuliere verantwoordelijkheid en openbare ruimtes.

Er werd ook een dag uitgetrokken ter kennismaking en ervaringsuitwisseling met de Portugese "sociale huisvesters". Hierbij werden gesprekken gevoerd met de Portugese publieke huisvestingssector (IGAPHE) en de overheidsinstelling belast met de sectorfinanciering (INH), terwijl eveneens een bezoek werd gebracht aan enkele stedelijke nieuwbouw- en renovatieprojecten.

Verder kan ik meedelen dat de VHM-delegatie bestond uit dertien deelnemers. De totale kostprijs van de studiereis en congresdeelname bedraagt 939.967 frank en werd volledig ten laste genomen door de instelling.

**Vraag nr. 14
van 9 oktober 1998
van de heer DIRK VAN MECHELEN**

Huurders- en eigenaarsverenigingen – Subsidiëring

Sinds enkele jaren ontvangen de huurdersbonden een jaarlijkse subsidie van ongeveer 25 miljoen.

1. a) Graag ontving ik van de minister een gedetailleerd overzicht – opgesplitst per jaar – met de namen en vestigingsplaatsen van de huurdersbonden die sinds de invoering van de maatregel deze subsidies konden genieten.
- b) Tevens ontving ik graag de concrete bedragen die deze organisaties jaarlijks hebben ontvangen.
2. a) Hoeveel personeelsleden stelt elke huurdersbond tewerk ?

- b) Onder welk statuut worden deze personeelsleden tewerkgesteld ?
3. Hoeveel subsidies zijn er uitgetrokken voor de eigenaarsverenigingen ?
4. Indien de eigenaarsverenigingen geen subsidies ontvangen, kreeg ik graag antwoord op volgende vragen.
  - a) Waarom wordt er een onderscheid gemaakt tussen huurders- en eigenaarsverenigingen ?
  - b) Heeft de minister maatregelen uitgewerkt om in de nabije toekomst de lat tussen de huurders- en eigenaarsverenigingen inzake subsidies gelijk te leggen ?
  - c) Neemt de minister hiertoe op korte termijn een initiatief ?

Antwoord

- 1 a) In het kader van het besluit van de Vlaamse regering van 30 november 1994 houdende de voorwaarden inzake erkenning en subsidiëring van huurdersgebonden en een overleg- en ondersteuningscentrum, werd op 3 maart 1995 voor zeven huurdersbonden het ministerieel besluit inzake erkenning en subsidiëring ondertekend. Volgens artikel 8, § 1 van het vermelde besluit diende de eerste aanvraag tot erkenning bij de administratie te worden ingediend vóór 31 januari 1995.

Zeven organisaties hadden op die datum een aanvraag ingediend. Zij werden erkend voor één jaar. Hun erkenning werd, na evaluatie van de werking, voor een periode van vijf jaar verlengd.

Het betreft de volgende organisaties :

Huurdersbond Antwerpen VZW	Duinstraat 102	2060	Antwerpen
Huurderssyndicaat Limburg VZW	Nieuwstraat 12/14	3600	Genk
Huurdersbond Waasland VZW	Casinostraat 10/3	9100	St.-Niklaas
Huurders Helpen Huurders VZW	Kongostraat 76	2300	Turnhout
Huurdersbond West-Vlaanderen VZW	Vlamingdam 55	8000	Brugge
Huurdersbond Vlaams-Brabant VZW	Diestsesteenweg 104	3010	Kessel-Lo
Huurdersbond Oost-Vlaanderen VZW	Fratersplein 6	9000	Gent

Belangrijk is dat deze organisaties ook op verschillende plaatsen verspreid over heel Vlaanderen huuradvies geven. Door deze deconcentratie van hun diensten worden veel meer mensen bereikt.

- 1 b) en 2 a) Volgens het vermelde besluit bedragen de maximale salariskosten voor een personeelslid met een diploma van academisch onderwijs 1,550 miljoen frank. De maximale salariskosten voor een personeelslid met een diploma van niet-universitair onderwijs bedragen 1,3 miljoen frank. De werkingskosten worden voor maximaal 450.000 frank of 300.000 frank gesubsidieerd. Deze bedragen zijn gekoppeld aan het indexcijfer van de consumptieprijsen.

Er dient een onderscheid te worden gemaakt tussen provinciale huurdersbonden geconfronteerd met grootstedelijke problematiek (Huurdersbond Antwerpen, Huurdersbond Oost-Vlaanderen), provinciale huurdersbonden (Huurdersbond West-Vlaanderen, Huurdersbond Vlaams-Brabant, Huurdersbond Limburg) en regionale huurdersbonden (Huurdersbond Waasland, Huurders Helpen Huurders).

Een provinciale huurdersbond geconfronteerd met grootstedelijke problematiek ontvangt maximaal een werkingssubsidie van 450.000 frank en een personeelssubsidie voor de tewerkstelling van één personeelslid met een diploma van academisch onderwijs en twee personeelsleden met een diploma van niet-universitair hoger onderwijs.

Een provinciale huurdersbond ontvangt maximaal een werkingssubsidie van 450.000 frank en een personeelssubsidie voor de tewerkstelling van één personeelslid met een diploma van academisch onderwijs en één personeelslid met een diploma van niet-universitair hoger onderwijs.

Een regionale huurdersbond ontvangt maximaal een werkingssubsidie van 300.000 frank en een personeelssubsidie voor de tewerkstelling van één medewerker met een diploma van niet-universitair hoger onderwijs.

2. b) Het besluit van de Vlaamse regering bepaalt niet onder welk statuut de subsidiabele personeelsleden worden tewerkgesteld. Het besluit vermeldt enkel de kwalificatie waaraan de personeelsleden moeten voldoen (academisch onderwijs of niet-universitair hoger onderwijs). De subsidiëring voor de personeelskosten wordt berekend op grond van de werkelijke lasten van de bezoldigingen van de subsidiabele personeelsleden, overeenkomstig de salarisschalen vermeld in de bijlage bij het besluit, vermeerderd met de wettelijke werkgeverslasten. Bij de werkgeverslasten worden ook het vakantiegeld en de eindejaarstoelage gerekend.
3. In het kader van het vermelde besluit kunnen eigenaarsverenigingen geen aanspraak maken op enige vorm van subsidiëring.
4. Bij de voorafgaandelijke besprekingen voor het uitwerken van het besluit werd de keuze gemaakt het beleid af te stemmen op de huurders. Deze keuze werd ingegeven door meerdere sociale overwegingen.

Uit verschillende onderzoeken blijkt dat een belangrijk deel van de huurders een groep op de woningmarkt vormen die het moeilijk heeft om het recht op woningen af te dwingen. De kandidaathuurder heeft slechts een beperkte marge bij het kiezen van een huurwoning. Hij kan enkel kiezen uit de woningen die binnen een bepaalde beperkte periode vrij zijn en te huur worden aangeboden. Daarbij moet hij nog eens rekening houden met de betaalbaarheid van de woning in verhouding tot zijn inkomen, de aangepastheid aan zijn gezinssituatie, de ruimtelijke vestiging uit oogpunt van werk, school, ...

Als de huurder al een geschikte woning vindt, is de zaak nog niet beklonken. De huurder hangt immers steeds af van de aanvaarding door de verhuurder of de professionele verhuurdienst (makelaar, commercieel verhuurkantoor). Deze laatsten kunnen doorgaans kiezen uit meerdere kandidaat-huurders. Zij maken hun selectie onder meer op basis van de basishuurprijs die de kandidaat-huurders willen betalen of op basis van de vermoede solvabiliteit of het voorkomen van de kandidaat-huurders. Bepaalde kwetsbare huurdersgroepen, zoals alleenstaanden, grote gezinnen, migranten en kansarmen, ondervinden steeds meer problemen om een aangepaste, gezonde en betaalbare huurwoning te vinden. Zij worden daarom gedreven naar de secundaire of subsecundaire huursectoren (kamers, caravans, ...) of komen terecht in de dakloosheid.

De keuze voor huurders is ook ingegeven vanuit de vaststelling dat de huurwoning die het voorwerp vormt van de huurovereenkomst, een ingrijpende impact heeft op de leefsituatie van de huurder. Een woning vormt niet alleen een beschutting voor de buitenwereld (beschutting tegen koude en neerslag, bescherming van de privacy en het gezinsleven), ze is terzelfder tijd ook het middel bij uitstek om maatschappelijke relaties en contacten te leggen. In die zin heeft een ongewenste wijziging in de woonsituatie ook meestal belangrijke repercussies op de leefsituatie van de huurder.

Gelet op deze sociale overwegingen, is het de plicht van de Vlaamse overheid de positie van de kansarme huurder te versterken. Uit de evaluatieverslagen blijkt dat de huurdersbonden hierin zeer goed slagen. Dankzij hun juridisch advies op maat van de huurder, is de drempel van de zwakkere bewoners duidelijk lager geworden. Objectieve en verstaanbare informatie over hun rechten en plichten, het verstrekken van rechtshulp bij huurgeschillen, verhogen immers hun weerbaarheid.

De sociale positie van eigenaars-verhuurders is beter dan die van de huurders. Voor hen genereert de verhuring van de woningen een opbrengst. Hiermee kunnen ze deskundig advies betalen. Het is dan ook niet de bedoeling om eigenaarsverenigingen te subsidiëren.

Vraag nr. 15
van 9 oktober 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Faciliteitengemeenten – ADEPS-subsidies

Naar verluidt zou Adeps (Administration de l'Education Physique et des Sports), de Franstalige tegenhanger van Bloso (Commissariaat-Generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Opvoeding, de Sport en de Openlucht recreatie), subsidies verlenen aan Franstalige sportverenigingen uit de zes faciliteitengemeenten van de Vlaams-Brabantse gordel.

Is de minister daarvan op de hoogte ?

Meent hij dat dit kan ?

Indien niet, wordt dit dan onderzocht ?

Antwoord

Dit is mij niet bekend. Ik ben niet bevoegd om enig toezicht uit te oefenen op Adeps of op particuliere verenigingen.

Vraag nr. 20
van 15 oktober 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Milieuvervuiling Sint-Amands – Aansprakelijkheid gemeentebestuur

Op een bewonersvergadering die op 15 september in Sint-Amands aan de Schelde plaatsvond naar aanleiding van de bodem- en grondwatervervuiling die was vastgesteld in de Kouterwijk, werd de bewoners ten stelligste afgeraden om putwater te drinken en om groenten uit de eigen tuin te consumeren.

Aangezien het gemeentebestuur al maanden wist dat er vervuiling was vastgesteld, maar naliet om de bewoners daarvan in kennis te brengen, komt het mij voor dat er sprake is van schuldig verzuim.

Een ander aspect dat is verbonden aan dit laattijdig meedelen, betreft de verjaringstermijn. Door de wijkbewoners niet onmiddellijk op de hoogte te

stellen van de vervuiling, is de verjaringstermijn van dertig jaar waarbinnen het gemeentebestuur aansprakelijk kan worden gesteld, verstreken.

Kunnen de bewoners van de wijk het gemeentebestuur daarop aanspreken ?

Ten slotte heeft het gemeentebestuur getalmd om het wellicht meest vervuilde gebied, een stuk braakliggende grond aan de Scheldedijk, voor het publiek af te sluiten.

Is de minister van oordeel dat het betrokken gemeentebestuur is tekortgekomen en beschikt hij in voorkomend geval over mogelijkheden om de verantwoordelijke(n) te sanctioneren ?

Antwoord

Het komt de burgerlijke rechtbanken en hoven toe te oordelen over de eventuele burgerrechtelijke aansprakelijkheid van een gemeentebestuur.

LUC MARTENS

VLAAMS MINISTER
VAN CULTUUR, GEZIN EN WELZIJN

Vraag nr. 332 van 23 september 1998 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Actieplan Vlaamse Rand – Taalvoorwaarden bij subsidiëring

Zie :
Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid
Vraag nr. 151
van 23 september 1998
van de heer Luk Van Nieuwenhuysen
Blz. 642

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

Vraag nr. 1 van 5 oktober 1998 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Welzijnssector – Nepstatuten

In de welzijnssector werken heel wat mensen in nepstatuten. Zo zijn er IBF-ers (Interdepartementaal Begrotingsfonds), DAC-ers (Derde Arbeidscircuit), gesco's (gesubsidieerde contractuelen), ... Bepaalde van deze projecten zijn reeds jaren geleden gestart.

Bij vervanging ondervindt men nu geregeld moeilijkheden om personen te vinden met eenzelfde profiel : de scholing is nu hoger, de toenmalige vereisten op gebied van werkloosheid beantwoorden niet meer aan de realiteit, ...

Het gevolg is dat werkgevers geregeld aan werknemers weigeren om loopbaanonderbreking te nemen, omdat ze geen vervanging vinden. Op andere plaatsen komt bijvoorbeeld een DAC'er niet in aanmerking voor een vast contract, omdat men geen vervanging vindt om zijn functie in te vullen. Voor de functie met vast contract neemt men dan een nieuwkomer. Hoewel dit vaak om federale reglementeringen gaat, wordt vooral de welzijns- en culturele sector in de gemeenschappen hierdoor getroffen.

1. Heeft de minister reeds contact gelegd met de federale ministers bevoegd voor deze materie, om uit de impasse te geraken waarin sommige diensten zitten ?
2. Hoever staat het met de overheveling van de tewerkstellingsprogramma's behorend bij sectoren waarvoor de minister bevoegd is, naar de administratie van Welzijn of Cultuur, zodat de minister er zelf invulling aan kan geven volgens de noden van de sectoren ?

Antwoord

Er dient te worden uitgegaan van een aantal algemene vaststellingen met betrekking tot deze materie.

Eerst en vooral is er het vervangingsprobleem dat een veralgemeend probleem is op de arbeidsmarkt en dat dus zeker niet mag worden verengd door te stellen dat het enkel voorkomt bij de nepstatuten.

Er wordt langs verschillende zijden voor gepleit, en dat is ook het standpunt van de Vlaamse minister van Tewerkstelling, dat een doelgroepaccent dient behouden te blijven.

Het zou nochtans verkeerd zijn te denken dat de toetredingsvoorwaarden vastgeroest zitten en dat niet zou worden gepoogd een grotere flexibiliteit in te bouwen. Zo wordt sedert vorig jaar de mogelijkheid geboden tot deeltijdse arbeid voor DAC'ers en sedert kort wordt de toetreding ook opengesteld voor alle niet-werkende werkzoekenden (voorheen was dat enkel voor uitkeringsgerechtigde werklozen).

In het regeerakkoord van 14 juni 1995 van de Vlaamse regering wordt inzake het tewerkstellingsbeleid de regularisering van de tewerkstellingsprogramma's die aan structurele behoeften voldoen, als prioritair aangegeven.

Het is duidelijk dat bij een regularisatie een aantal krachtlijnen dienen te worden in acht genomen zoals :

- het behoud van de door de federale overheid voor deze arbeidsplaatsen ingestelde trekkingrechten en de daaraan gekoppelde bewijslast ;
- de garantie inzake de tewerkstelling van bepaalde quota van risicogroepen ;
- het plannen van de nodige budgettaire middelen voor de meerkosten van de regularisatieoperatie.

Vorig jaar is een inventarisatie uitgevoerd van de DAC-projecten in de welzijnssector en daaruit bleek dat een groot deel hiervan gericht is op het vervullen van collectieve behoeften en dus voldoet aan het belangrijkste criterium voor regularisatie.

De lonen van de tewerkgestelde DAC-arbeidskrachten worden betaald door de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB). Een regularisatie impliceert dat deze vorm van loonsubsidiëring wordt vervangen door de geëigende reglementering van de sector, met de daaraan verbonden wijze van subsidiëring. De eventuele meerprijs zal dan ook sector per sector moeten worden nagegaan.

Dit is gebeurd voor vier sectoren die als model zouden kunnen fungeren :

- de sector poetshulp,

- de sector opbouwwerk,
- de sector migranten,
- de sector rusthuizen.

Ik wil er ook op wijzen dat in het Vlaams intersectoraal akkoord voor de social profitsector drie punten zijn opgenomen die verwijzen naar deze problematiek (punten 4.7, 4.8 en 4.9) en waarin wordt gestipuleerd dat ik de Vlaamse minister voor Leefmilieu en Tewerkstelling zou vragen :

- het protocol dat op 13 april 1995 werd afgesloten tussen de federale minister en de gewestministers uit te voeren binnen de perken van zijn bevoegdheden ;
- de toegang tot het stelsel te verruimen en de mogelijkheid voor deeltijds werk te versoepelen, voorzover dit geen budgettaire weerslag heeft ;
- wat het PBW (Programma ter Bevordering van de Werkgelegenheid) betreft, die betrekkingen welke onder zijn bevoegdheid vallen te regulariseren, voorzover dit geen budgettaire weerslag heeft.

Ik heb die vragen onmiddellijk aan mijn collega bevoegd voor Tewerkstelling doorgespeeld.

Als gevolg hiervan heeft onlangs een vergadering op kabinetsniveau plaatsgevonden, met als conclusie dat de analyse van vorig jaar over de DAC'ers in de welzijnssector zal worden gefinaliseerd en verfijnd op het vlak van de budgettaire consequenties van een regularisatie. De conclusies zullen weldra worden verwerkt in een nota aan de Vlaamse regering.

Vraag nr. 9
van 9 oktober 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Groen Kruis-activiteiten in België – Gevolgen

In mei startte het opleidingscentrum van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) in Genk met de selectie van Vlaamse kinderverzorgsters voor een opleiding in de kraamzorg om in Nederlandse diensten te worden tewerkgesteld. De vraag werd door het Nederlandse Groen Kruis aan de VDAB gericht.

Door Vlaamse kraamverzorgsters in dienst te nemen, wil het Groen Kruis doorbreken op de Belgische markt, vooral in de grensregio's, waar trouwens veel Nederlanders wonen. Tot nu toe waren het vooral Vlaamse diensten die daar de dienstverlening verzekerden.

Er rijzen dus zeker problemen voor de Vlaamse thuiszorgdiensten in deze regio's, en zeker wanneer ze actief zijn op gebied van kraamzorg. Het Groen Kruis biedt immers een veel breder pakket aan dan de Vlaamse diensten. Artsen, wijkverpleegkundigen, orthopedagogen, diëtisten, kraamverzorgsters, ... zijn in dit team opgenomen en worden gesubsidieerd vanuit de Nederlandse ziekteverzekering. De kosten worden dus door het Nederlands ziekenfonds terugbetaald als men een beroep doet op de Nederlandse dienst.

Het gevolg zal zijn dat in Vlaanderen kraamverzorgsters moeten worden ontslagen omdat, met steun van VDAB-Vlaanderen, andere kraamverzorgsters door een Nederlandse dienst worden tewerkgesteld.

1. Is de minister op de hoogte van deze problematiek? Werd hij reeds aangesproken door getroffen Vlaamse diensten?
2. Vallen Nederlandse diensten, als ze in Vlaanderen opereren, onder de toepassing van het nieuwe decreet op de thuiszorg? Moeten ze zich aan alle opgelegde regels houden? Bestaat er hiervoor een specifiek samenwerkingsakkoord?
3. Heeft hij reeds stappen ondernomen bij de federale overheid om, naar analogie van de tegemoetkoming van het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering (Riziv) voor kraamzorg in ziekenhuizen, in een analoge tegemoetkoming te voorzien voor kraamzorg aan huis in Vlaanderen?
4. Hebben de arresten van het Europees Hof van eind april over ziekenfondsen en het vrij verkeer van goederen en diensten een invloed op deze problematiek?

Antwoord

Gevraagd om uitleg antwoordt de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding van Genk dat de opleiding van Vlaamse kinderverzorgsters in de kraamzorg als doel heeft Vlaamse kinderverzorgsters in Nederland en meer bepaald in

Maastricht tewerk te stellen. Daar zouden zij dus onder een Belgisch statuut voor het Nederlands Groen Kruis werken.

Het Groen Kruis heeft geenszins de bedoeling om zich op de Belgische markt te begeven. Er moet dus niet worden gevreesd voor ontslagen van Vlaamse kinderverzorgsters in Vlaamse diensten.

De opleiding zal trouwens met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid niet plaatsvinden wegens te weinig kandidaten. De opleiding houdt immers een zevende jaar specialisatie Personen-zorg in. Vlaamse kinderverzorgsters die hiervoor zouden in aanmerking komen, zijn echter nu al voldoende gewapend voor de arbeidsmarkt.

BRIGITTE GROUWELS

VLAAMS MINISTER
VAN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN
EN GELIJKEKANSENBELEID

Vraag nr. 56
van 1 september 1998
van de heer DOMINIEK LOOTENS-STAELE

*Overleg met Brussels-Vlaamse gemeenteraadsleden
– Stand van zaken*

In de loop van de maand februari 1998 stuurde de minister samen met de minister-president een brief naar de Brusselse gemeentebesturen om met hen in contact te treden. In het verlengde hiervan werd eveneens een brief gestuurd naar de Brussels-Vlaamse gemeenteraadsleden, waarbij hen in het vooruitzicht werd gesteld dat zij een ontmoeting zouden hebben met de minister.

Kan de minister voor elke Brusselse gemeente volgende informatie meedelen?

1. Wanneer had de minister een ontmoeting met de Brussels-Vlaamse gemeenteraadsleden?
2. Hebben er ook ontmoetingen plaatsgevonden met alle Brussels-Vlaamse gemeenteraadsleden samen en zo nee, wordt dit nog gepland?
3. Welke thema's zijn er tijdens elk van deze ontmoetingen ter sprake gekomen?
4. Wat is de stand van zaken van dit initiatief?

Antwoord

Ik vermeld in mijn brief naar de Brussels-Vlaamse gemeenteraadsleden dat ik in het kader van de bezoeken aan de Brusselse gemeenten een ontmoeting met hen zal hebben.

In de voorbereidende fase van de bezoeken aan de gemeenten wordt de Vlaamse schepen uitgenodigd voor een eerste contact. Nadien is er overleg met de lokale gemeenschap (gemeenschapscentra, projecten Sociaal Impulsfonds, ...) en met de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

Kort voor het geplande bezoek worden de Vlaamse gemeenteraadsleden samengeroepen om de agenda te bespreken.

Op dit ogenblik werd enkel een bezoek aan de stad Brussel afgelegd, waardoor dit de enige gemeente is waar reeds contact was tussen mij en de Vlaamse gemeenteraadsleden. Momenteel wordt dit bezoek opgevolgd door de ambtelijke werkgroep (stad Brussel, VGC, Vlaamse Gemeenschap).

De voorbereidingen voor de gemeenten Koekelberg, Sint-Agatha-Berchem, Anderlecht en Sint-Jans-Molenbeek zijn volop aan de gang. Over enkele weken wordt gestart met de voorbereidingen van de gemeenten Evere, Jette, Sint-Pieters-Woluwe.

De thema's die tijdens deze ontmoetingen ter sprake komen, zijn zeer verschillend van gemeente tot gemeente. De doelstellingen van de ontmoeting zijn voor alle bijeenkomsten dezelfde, maar worden anders ingevuld.

Deze doelstellingen zijn :

- een inventaris opmaken van alle Vlaamse initiatieven in de gemeente (welzijn, gezondheid, onderwijs, cultuur, jeugdwerking, allochtonenwerking, kansarmoedebeleid) ;
- een gesprek met de gemeente om te komen tot een goede samenwerking tussen de gemeente en Vlaamse initiatieven, door de initiatiefnemers van de betrokken sectoren als volwaardige gesprekspartners te beschouwen van de gemeente en door een goede informatiedoorstroming in beide richtingen.

**II. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS EN WAAROP
NOG NIET WERD GEANTWOORD*
(Reglement artikel 81, 6)**

LUC VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS
BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN,
WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

**Vraag nr. 16
van 21 oktober 1998
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN**

Kabinetten – Dienstvoertuigen

Een tijdje geleden heb ik via de pers vernomen dat de voertuigen van de ministeriële kabinetten zouden worden belast via het systeem geldend voor elk voertuig, omdat deze voertuigen eveneens voor privé-doeleinden zouden worden gebruikt.

1. Over hoeveel en welke dienstvoertuigen beschikt het kabinet van de minister ?
2. Wat was de kostprijs van elk voertuig ?
3. Hoeveel bedragen de werkingskosten per voertuig ?
4. Voor welke doeleinden worden deze voertuigen gebruikt ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

**Vraag nr. 19
van 26 oktober 1998
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN**

Faciliteiten – Franstalige verzoeken

Naar aanleiding van het betalingsverzoek van het kijk- en luistergeld in maart laatstleden en in antwoord op de omzendbrieven VR 97/29 van de Vlaamse regering en BA 97/22 van de minister van Binnenlandse Aangelegenheden betreffende het taalgebruik in de relaties tussen de besturen en

* datum van afsluiting : 3/12

particulieren, hebben een aantal Franstalige inwoners aan de diensten van de minister een brief gericht met het uitdrukkelijk verzoek om voortaan al hun administratieve stukken afkomstig van een dienst van de Vlaamse regering, in het Frans te ontvangen.

1. Welk gevolg werd er aan deze vragen gegeven ?
2. Hoeveel gelijkaardige verzoeken zijn er in de loop van 1998 reeds ontvangen ?

Vraag nr. 20
van 26 oktober 1998
van de heer ANDRE DENYS

Valorisatie universitair onderzoek – Verdeelsleutel extra middelen

In het kader van het innovatiebeleid voorziet de minister bevoegd voor Wetenschap en Technologie in bijkomende financiële middelen voor de universitaire diensten die instaan voor de valorisatie van onderzoeksresultaten.

De administratie Wetenschap en Innovatie pleegt hierover momenteel overleg met de universiteiten en stelt voor deze bijkomende middelen te verdelen onder de Vlaamse universiteiten aan de hand van de gegevens over inkomsten voor onderzoek die zijn opgenomen in de jaarverslagen van de universiteiten.

1. Hanteren de universiteiten bij het opstellen van de financiële gegevens die zijn verwerkt in de jaarverslagen dezelfde criteria ? Worden bijvoorbeeld de mandaten en de middelen die worden toegekend door het FWO-Vlaanderen (Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek), het IWT (Vlaams Instituut voor de Bevordering van het Wetenschappelijk Technologisch Onderzoek in de Industrie) en de Europese Unie door alle universiteiten hierin op dezelfde manier verwerkt ?
2. Hoe worden de onderzoeksmiddelen die in de academische ziekenhuizen worden aangewend in deze verslagen verwerkt ? Hoe worden de dienstbetooncontracten verwerkt ? Is het correct dat sommige instellingen hiervoor één of meerdere aparte rechtspersonen gebruiken ?
3. Worden de financiële gegevens verwerkt in de universitaire jaarverslagen, gecontroleerd door de administratie Onderwijs, de regeringscommissarissen, de afgevaardigden van begroting en

het Rekenhof ? Wordt bij dit nazicht nagegaan of alle universiteiten hun boekhouding op een uniforme manier opstellen ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 22
van 26 oktober 1998
van de heer DIDIER RAMOUDT

Financiering VLAM – Opmerkingen Europese Commissie

De Europese Commissie formuleerde onlangs een aantal opmerkingen aangaande de activiteiten van het Vlaams Promotiecentrum voor Agro- en Visserijmarketing (VLAM). Een van de vraagtekens die de Commissie plaatste, betrof de financiering. Vooral de financiering via verplichte parafiscale bijdragen door de sector werd door de Commissie als een overtreding van de EU-regels inzake staatssteun beschouwd.

Na de periode van dertig dagen na de start van het onderzoek en waarin België commentaar op de opmerkingen kan formuleren, zal de Commissie een definitieve beslissing nemen. Het is dan ook niet uitgesloten dat de verdere uitbetaling van steun wordt verboden.

1. Wat is de stand van zaken in dit dossier ?
2. Betreffen de opmerkingen van de Commissie hier alle landbouwsectoren, of enkel de veesector (slachten van schapen, geiten, paarden en varkens) ?
3. Werd de uitbetaling van de steun stopgezet gedurende het onderzoek van de Commissie ? Zo neen, waarom niet ?
4. Werden de inningen aan de sector stopgezet gedurende het onderzoek van de Commissie ? Zo neen, waarom niet ?
5. Welke maatregelen heeft de minister genomen om in geval van negatieve beslissing door de Commissie de financiering van de VLAM te blijven verzekeren ?
6. Worden in geval van negatieve beslissing door de Commissie de ten onrechte geïnde parafiscale heffingen aan de sectoren terugbetaald ?

THEO KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 34
van 26 oktober 1998
van mevrouw VERA DUA

Bebossing – Lokalisatiestudie

De beleidsbrief die de minister in oktober 1995 heeft neergelegd in de bevoegde commissie van het Vlaams Parlement, vermeldt dat de uitbreiding van het areaal van openbaar bos onder meer zal worden gericht op bosarme regio's. De ruimtelijke vertaling van deze beleidsintentie is terug te vinden in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Ook de acties 108 en 114 van het Vlaams milieubeleidsplan 1997-2001 beogen de implementatie van voormeld beleidsprincipe.

Op vorige parlementaire vragen heeft de minister geantwoord dat grootschalige bebossingprojecten op een wetenschappelijk onderbouwde manier worden aangepakt om versnippering en verstoring te vermijden of te beperken. Deze wetenschappelijke studies, waarbij externe deskundigen uit universiteiten, intercommunales, verenigingen en andere worden ingezet, beogen het aanwijzen van de meest geschikte locaties voor deze bossen, waarbij de verstoring ten aanzien van andere sectoren en grondgebruikers tot het minimum wordt beperkt.

1. Voor welke gebieden is een dergelijke lokaliseringsstudie uitgevoerd of in uitvoering?

Wanneer werden eventueel de eindrapporten gepubliceerd?

2. Wat was bij elke studie het resultaat van het wetenschappelijk onderzoek?

Hoeveel locaties werden in de respectieve studies onderzocht?

Wat was in elk van de gevallen de meest geschikte locatie en welk bosareaal betrof het telkens?

3. Welke initiatieven werden reeds genomen om de resultaten van de diverse studies op het terrein tot uitvoering te brengen?

Hoeveel dossiers en voor welke oppervlakte werden voor elk van de projecten opgestart voor de verwerving van gronden voor bebossing?

Hoeveel hectare werd hierbij reeds effectief verworven?

Hoeveel hectare werd hiervan reeds bebost of voor natuurlijke verbossing gereserveerd?

Voor hoeveel hectare werden reeds kredieten vastgelegd op de begroting en zijn de onderhandelingen ten behoeve van de verwerving nog aan de gang?

Voor hoeveel hectare zijn er aankoopdossiers in voorbereiding?

Wat is de termijn binnen dewelke voor de in voorbereiding zijnde dossiers een beslissing wordt verwacht?

Volgens welke criteria worden de verkoopsoanbiedingen binnen de perimeters van de onderscheiden projecten beoordeeld?

Wordt op alle aanbiedingen van gronden binnen voormelde perimeters ingegaan, of wordt ook op bepaalde aanbiedingen niet ingegaan?

Voor hoeveel hectare in de respectieve perimeters werd eventueel niet ingegaan op een aanbieding?

Wie nam in dat geval de beslissing om niet op deze aanbiedingen in te gaan en om welke reden?

4. Wordt volgens de minister voldoende vooruitgang geboekt in het realiseren van zijn beleids-opties tot de aanleg van bossen in bosarme regio's?

Zo niet, welke maatregelen worden genomen om de vooropgezette doelstelling alsnog te realiseren?

**III. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS MET
TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN
EN DIE OP VERZOEK
VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN
OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG
(Reglement artikel 81, 4)**

Nihil.

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie				
77	16.01.1998	F. Vermeiren	<i>VLAM – Controle Rekenhof</i>	679
103	26.02.1998	V. Dua	<i>Eurosense-contract – Europese bezwaren</i>	680
156	30.04.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Verhuis Koninklijke Militaire School – Ministeriële uitspraken</i>	680
215	16.07.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Actieplan Vlaamse Rand – Taalgebruik in bedrijfsleven</i>	680
222	01.09.1998	H. Suykerbuyk	<i>Overeenkomst Vlaanderen-Alberta (Canada) – Uitvoering – Verlenging</i>	681
238	23.09.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Telefonische bijstandsdiensten – Anonimiteit</i>	683
248	24.09.1998	P. Vanvelthoven	<i>Ministers en kabinetten – Belasting op voordelen in natura</i>	683
249	25.09.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Decreet kunstwerken in openbare gebouwen – Toepassing</i>	684
1	05.10.1998	F. Vermeiren	<i>Promotie Vlaanderen – Luchthaven Zaventem</i>	597
2	06.10.1998	J. Penris	<i>Slovenië – Maritieme samenwerking</i>	597
3	08.10.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Franstalige verenigingen Brusselse Rand – COCOF-subsidiëring</i>	684
4	08.10.1998	C. Vandebroek	<i>Communicatiebeleid – Onderwijsproject</i>	685
5	08.10.1998	C. Decaluwé	<i>Diensten met afzonderlijk beheer – Begrotingspost veroordelingen</i>	686
6	08.10.1998	C. Decaluwé	<i>Verwijlintresten – Overzicht 1997</i>	686
7	08.10.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Havenconferentie Kaapstad – Cofinanciering ABOS</i>	598
8	09.10.1998	J. Coens	<i>Belgisch paviljoen Expo '98 – Thema's</i>	686
9	09.10.1998	R. Van Den Heuvel	<i>Samenwerkingsakkoord reisbureaus – Kinderrechten</i>	598
10	09.10.1998	D. Ramoudt	<i>Samenwerkingsakkoord reisbureaus – Stand van zaken</i>	599
△ 13	12.10.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Kabinetsmedewerkers – Vrouwen</i>	600
14	14.10.1998	D. Ramoudt	<i>Computeronderwijs – Pedagogische kwaliteit</i>	602
○ 16	21.10.1998	C. Van Eyken	<i>Kabinetten – Dienstvoertuigen</i>	730
○ 19	26.10.1998	C. Van Eyken	<i>Faciliteiten – Franstalige verzoeken</i>	730
○ 20	26.10.1998	A. Denys	<i>Valorisatie universitair onderzoek – Verdeelsleutel extra middelen</i>	731
21	26.10.1998	E. Van Vaerenbergh	<i>Deze Week in Brussel – Subsidiëring</i>	602
○ 22	26.10.1998	D. Ramoudt	<i>Financiering VLAM – Opmerkingen Europese Commissie</i>	731
S. STEVAERT, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening				
1	05.10.1998	J. Sauwens	<i>Helikopterbeloodsing – Europese aanbesteding</i>	603
2	05.10.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Groenegolfexperiment Zonhoven – Problemen</i>	603

3	05.10.1998	D. Van Mechelen	<i>Antitankgracht Antwerpen – Onderhoud</i>	604
4	06.10.1998	J. De Roo	<i>Dorpskern Rieme (Evergem) – Zwaar verkeer</i>	606
5	06.10.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Leerlingenvervoer Franstalige Gemeenschap in Ronse – Machtiging</i> ...	607
6	06.10.1998	G. Raskin	<i>Onteigening – Grondwettelijke garanties</i>	607
7	06.10.1998	G. Raskin	<i>Onteigening – Terugvorderingen</i>	607
8	06.10.1998	G. Raskin	<i>Onteigening – Vlaams Gewest als rechtsopvolger</i>	608
9	08.10.1998	J. Penris	<i>N42 St.-Lievens-Esse – Heraanleg</i>	608
10	08.10.1998	F. Vermeiren	<i>Bos van Aa (Zemst) – Milieueffectrapport</i>	608
11	08.10.1998	F. Vermeiren	<i>Files op autosnelwegen – Waarschuwing</i>	609
12	08.10.1998	J. De Meyer	<i>N49 Antwerpen-Knokke – Omvorming tot autosnelweg</i>	609
13	08.10.1998	J. De Meyer	<i>Spuikom Prosperpolder Beveren – Slibvervuiling</i>	610
14	08.10.1998	G. Raskin	<i>Heraanleg Naamsevest Leuven – Resultaat</i>	611
15	08.10.1998	D. Ramoudt	<i>Bouwwerken Oostende – Vergunningen</i>	612
16	08.10.1998	C. Verwimp-Sillis	<i>Oude industriële sites – Opvulbeleid – Vilvoorde</i>	613
17	08.10.1998	C. Verwimp-Sillis	<i>Industriezone Westrode (Meise) – Stand van zaken</i>	613
18	08.10.1998	C. Decaluwé	<i>Diensten met afzonderlijk beheer – Begrotingspost veroordelingen</i>	614
19	08.10.1998	F. Vermeiren	<i>Wegenwerken Kampenhout-Sas – Bereikbaarheid en omleidingen</i>	615
20	08.10.1998	C. Decaluwé	<i>Verwijlintresten – Overzicht 1997</i>	616
21	08.10.1998	G. Raskin	<i>Zwerfafval – Maatregelen</i>	616
22	08.10.1998	J. Penris	<i>Taxi's – Veiligheid</i>	617
23	09.10.1998	P. Huybrechts	<i>N13 Herentals-Nijlen – Veiligheid fietsers</i>	617
24	09.10.1998	C. Decaluwé	<i>Vorstschade gewestwegen 1997 – Evaluatie</i>	618
25	09.10.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Spoorwegbrug Zeekanaal Willebroek – Vervanging</i>	618
26	09.10.1998	J. Malcorps	<i>HSL-tracé – Afspraken met Nederland</i>	619
27	09.10.1998	J. Malcorps	<i>Pijpleidingen – Bundelingsprincipe</i>	620
28	09.10.1998	C. Decaluwé	<i>Leiewerken Kortrijk – Bodemvervuiling</i>	623
29	09.10.1998	J. Sauwens	<i>Fietspaden – Rode grind</i>	623
30	09.10.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Snelbusdiensten – Stand van zaken</i>	624
31	12.10.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Ministeriële kabinetten – Gehandicaptenvoorzieningen</i>	625
32	12.10.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Kabinetsmedewerkers – Vrouwen</i>	625
33	12.10.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Openbaar vervoer gehandicapten – Modelproject Hasselt</i>	626
34	12.10.1998	S. Becq	<i>Sociaal tarief De Lijn – Bejaarden en asielzoekers</i>	627
35	14.10.1998	C. Decaluwé	<i>Afbraakdossiers – Limburg vs. Oost-Vlaanderen</i>	627
36	14.10.1998	C. Decaluwé	<i>Reclameborden langs autosnelwegen – Overtredingen</i>	628
37	14.10.1998	L. Cannaeerts	<i>N10 Berlaar-Lier – Heraanleg</i>	629
39	14.10.1998	D. Ramoudt	<i>De Lijn – Toeristische en taxi-activiteiten</i>	629
40	14.10.1998	M. Keulen	<i>Mobiliteitsconvenants – Spoedbehandeling bijakte 9</i>	630

42	14.10.1998	J. Penris	<i>Waterbergingscapaciteit – Lobroekdok Antwerpen</i>	631
44	14.10.1998	J. Sauwens	<i>Basismobiliteit – Studie (2)</i>	632
45	14.10.1998	J. Sauwens	<i>Modernisering halte-infrastructuur De Lijn – Stand van zaken</i>	633
46	15.10.1998	C. Vandebroeke	<i>Fietspaden – Kortrijk-Roeselare-Tielt</i>	634
47	15.10.1998	J. Coens	<i>N337 Brugge-Beernem – Verkeersveiligheid</i>	635
49	15.10.1998	C. Decaluwé	<i>Fietspaden – Onderhoud</i>	636
51	21.10.1998	M. Keulen	<i>Grensmaasproject – Gewestplanwijzigingen</i>	636
52	21.10.1998	C. Van Eyken	<i>Mobiliteit – Elektronische verkeersgeleiding</i>	637
53	21.10.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>N16 Willebroek-Temse – Veiligheid</i>	638

T. KELCHTERMANS, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling

80	13.11.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>Weerwerkgesco's buitenschoolse kinderopvang – Protocol</i>	688
98	24.11.1997	C. Verwimp-Sillis	<i>Nationaliteitsvereiste – De Lijn – Administratie en VOI's</i>	688
144	21.01.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Overheidsgebouwen – Leegstand</i>	689
345	18.06.1998	J. Caubergs	<i>Vliegveld Sanicole (Hechtel-Eksel) – Milieuvergunning</i>	689
372	06.07.1998	C. Decaluwé	<i>Baggerslib – Vervuiling en verwerking</i>	690
417	16.09.1998	J. Malcorps	<i>Westhoek Rally – Milieu</i>	691
419	18.09.1998	G. Raskin	<i>Bermbeheer – Distelbestrijding</i>	692
420	21.09.1998	J. Geysels	<i>Samenwerkingsakkoord Aquaplus-Suez-Cibe – Beleid</i>	693
423	21.09.1998	J. Malcorps	<i>Steengracht Veurne-Steenkerke – Visbestand</i>	693
424	21.09.1998	J. Malcorps	<i>Waterkwaliteit IJzerbekken – VMM-rapport</i>	694
425	23.09.1998	G. Raskin	<i>Duinendecreet – Stand beschermde zones</i>	697
428	24.09.1998	F. De Vilder	<i>Patrijzenbestand – Maatregelen</i>	698
△ 430	24.09.1998	E. De Groot	<i>Rupeltunnel Boom-Willebroek – Geurhinder</i>	699
431	24.09.1998	F. De Vilder	<i>Omloop Terlamen – Vlaremwetgeving</i>	700
2	05.10.1998	P. Vanvelthoven	<i>Bodemverontreiniging Noorderkempen – Saneringsmethoden</i>	701
4	06.10.1998	J. Malcorps	<i>Westhoek Rally – Processen-verbaal</i>	702
6	08.10.1998	J. Sauwens	<i>Drinkwater – Kostenstructuur</i>	703
7	08.10.1998	F. Vermeiren	<i>GOM-kritiek milieuwetgeving – Administratieve lasten</i>	703
8	08.10.1998	F. Vermeiren	<i>GOM-kritiek milieuwetgeving – Grondwaterdebietmeting</i>	704
11	08.10.1998	C. Decaluwé	<i>Diensten met afzonderlijk beheer – Begrotingspost veroordelingen</i>	705
15	09.10.1998	J. Maes	<i>Verwerving maritieme duinen – Stand van zaken</i>	638
17	09.10.1998	G. Cardoen	<i>Baggerwerken De Mark – Stand van zaken</i>	639
18	09.10.1998	L. Quintelier	<i>Register verontreinigde gronden – Kadastrale wijzigingen</i>	640
21	09.10.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Waal grensstort Bassily – Milieugevolgen (2)</i>	641
27	21.10.1998	C. Van Eyken	<i>Kabinetten – Dienstvoertuigen</i>	641

- 34 26.10.1998 **V. Dua** *Bebossing – Lokalisatiestudie* 732

W. DEMEESTER-DE MEYER, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid

133	02.07.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Kinderpsychiaters – Behoefte</i> 705
142	14.09.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Erkenning Onafhankelijke Ziekenfondsen – Afhandelingstermijn</i> 707
146	16.09.1998	E. Matthijs	<i>Wijkgezondheidscentra – Investeringsubsidies</i> 708
149	21.09.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Gezondheidsvoorzieningen – Directiefuncties</i> 709
151	23.09.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Actieplan Vlaamse Rand – Taalvoorwaarden bij subsidiëring</i> 642
1	06.10.1998	E. Van Vaerenbergh	<i>Financiering gemeenschappen en gewesten – Verkeersbelasting</i> 711
2	06.10.1998	G. Raskin	<i>Lokaal gezondheidsoverleg – Betrokkenheid Onafhankelijke Ziekenfondsen</i> 642
3	06.10.1998	G. Raskin	<i>Palliatieve thuiszorg – Middelen</i> 712
4	06.10.1998	L. Sannen	<i>Automatische vermindering onroerende voorheffing – Grensarbeiders ..</i> 714
5	08.10.1998	J. Sauwens	<i>AZ Vesalius Tongeren-Bilzen – Fusieovereenkomst</i> 643
9	08.10.1998	F. Dewinter	<i>Schuldverschikking Antwerpen – Ministeriële uitspraken</i> 715
11	09.10.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Centra voor geestelijke gezondheidszorg – Harmonisering loonvoorwaarden</i> 716
16	21.10.1998	C. Van Eyken	<i>Kabinetten – Dienstvoertuigen</i> 643

E. BALDEWIJNS, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

1	05.10.1998	S. Platteau	<i>Hogescholen – Kwaliteitsbewaking</i> 644
2	05.10.1998	S. Platteau	<i>Hogescholen – Subsidiëring Europese studenten</i> 645
3	05.10.1998	C. Verwimp-Sillis	<i>Natuur- en milieueducatie – Beleid</i> 646
4	05.10.1998	C. Verwimp-Sillis	<i>Nascholing leerkrachten – Aanbodevaluatie</i> 648
5	06.10.1998	F. Vermeiren	<i>Schoolgaande jeugd – Fysieke conditie</i> 649
6	06.10.1998	K. Van Dijk	<i>Werkmeester en werkplaatsleider – BuSO</i> 651
7	08.10.1998	G. Raskin	<i>Verlof voorafgaand aan pensionering – Aanvraagtermijn</i> 652
8	08.10.1998	G. Raskin	<i>PMS-test schoolrijpheid kleuters – Inzagerecht ouders</i> 653
12	09.10.1998	J. Coens	<i>Nederlands voor anderstaligen – Taal brochures</i> 654
13	09.10.1998	N. Maes	<i>Secretaris-bibliothecaris SO – Aanwervingsvoorwaarden</i> 654
17	12.10.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Bijzondere jeugdbijstand – Aanwerving</i> 655
24	21.10.1998	C. Van Eyken	<i>Kabinetten – Dienstvoertuigen</i> 657

E. VAN ROMPUY, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media

1	05.10.1998	C. Verwimp-Sillis	<i>Renault Vilvoorde – Reconversie</i> 657
2	05.10.1998	F. Vermeiren	<i>Ecologiesteun – Procedures</i> 658
3	06.10.1998	D. Lootens-Stael	<i>VRT Studio Ket – Politieke neutraliteit</i> 659
4	06.10.1998	D. Lootens-Stael	<i>VRT Panorama – "Deportatie" van illegalen</i> 660

5	08.10.1998	C. Decaluwé	<i>Diensten met afzonderlijk beheer – Begrotingspost veroordelingen</i>	661
6	08.10.1998	C. Decaluwé	<i>Subsidedossiers bufferzone – Stand van zaken</i>	661
7	08.10.1998	C. Decaluwé	<i>Verwijlintresten – Overzicht 1997</i>	662
8	08.10.1998	C. Decaluwé	<i>VRT Ketnet-Canvas – Waalse kabel</i>	662
9	12.10.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Ministeriële kabinetten – Gehandicaptenvoorzieningen</i>	662
10	12.10.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Kabinetsmedewerkers – Vrouwen</i>	663

L. PEETERS, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting

228	19.09.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Franstalige bibliotheek St.-Genesius-Rode – Terugvordering subsidies</i> . .	717
233	23.09.1998	R. Van Walleghem	<i>Antwoord op schriftelijke vraag – Werkwijze</i>	717
236	24.09.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Faciliteiten – Opvolging</i>	718
1	06.10.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Heffing leegstand – SIF+-gemeenten</i>	718
2	06.10.1998	D. Lootens-Stael	<i>Taalgrensgemeenten – Overleg</i>	663
△ 3	06.10.1998	G. Raskin	<i>Onteigening – Grondwettelijke garanties</i>	719
△ 4	06.10.1998	G. Raskin	<i>Onteigening – Terugvorderingen</i>	720
△ 5	06.10.1998	G. Raskin	<i>Onteigening – Vlaams Gewest als rechtsopvolger</i>	721
6	08.10.1998	F. Vermeiren	<i>Woningaanpassingspremies – Stand van zaken</i>	722
9	08.10.1998	D. Ramoudt	<i>Bouwwerken Oostende – Vergunningen</i>	663
13	09.10.1998	M. Keulen	<i>VHM-bezoek Lissabon – Kostprijs</i>	723
14	09.10.1998	D. Van Mechelen	<i>Huurders- en eigenaarsverenigingen – Subsidiëring</i>	724
15	09.10.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Faciliteitengemeenten – ADEPS-subsidies</i>	726
16	09.10.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>SIF+-gemeenten – Voortgangsrapport</i>	664
17	09.10.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>SIF+-gemeenten – Instandhouding eigen middelen</i>	667
20	15.10.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Milieuvervuiling Sint-Amands – Aansprakelijkheid gemeentebestuur</i>	726
22	21.10.1998	C. Van Eyken	<i>Kabinetten – Dienstvoertuigen</i>	670

L. MARTENS, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn

332	23.09.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Actieplan Vlaamse Rand – Taalvoorwaarden bij subsidiëring</i>	727
1	05.10.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Welzijnssector – Nepstatuten</i>	727
2	08.10.1998	C. Decaluwé	<i>Diensten met afzonderlijk beheer – Begrotingspost veroordelingen</i>	671
3	08.10.1998	C. Decaluwé	<i>Verwijlintresten – Overzicht 1997</i>	671
4	08.10.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Rolstoelprijs – Overleg met RIZIV</i>	671
6	09.10.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Subsidiëring Brusselse Podia – Nederlandstalige activiteiten</i>	672
8	09.10.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Buitenschoolse kinderopvang – Lokale subsidies voor scholen</i>	673
9	09.10.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Groen Kruis-activiteiten in België – Gevolgen</i>	728
11	12.10.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Ministeriële kabinetten – Gehandicaptenvoorzieningen</i>	674

12	12.10.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Kabinetsmedewerkers – Vrouwen</i>	674
15	14.10.1998	P. Ceysens	<i>Rusthuisverblijf – OCMW-bijdrage</i>	674
16	15.10.1998	J. Stassen	<i>Kruispunt – Subsidiëring</i>	675
17	15.10.1998	D. Lootens-Stael	<i>Nieuwe spelling – Brusselse overheidsadministraties</i>	676
18	15.10.1998	C. Decaluwé	<i>OCMW's – Bospatrimonium</i>	676
19	21.10.1998	C. Van Eyken	<i>Kabinetten – Dienstvoertuigen</i>	677
26	26.10.1998	T. Van Wallendael	<i>Kruispunt – Subsidiëring</i>	677

B. GROUWELS, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijkekansenbeleid

56	01.09.1998	D. Lootens-Stael	<i>Overleg met Brussels-Vlaamse gemeenteraadsleden – Stand van zaken</i> .	729
1	08.10.1998	D. Lootens-Stael	<i>DAC-project Buurtwerk Chambéry – Subsidiëring</i>	677
2	08.10.1998	C. Decaluwé	<i>Diensten met afzonderlijk beheer – Begrotingspost veroordelingen</i>	678
3	08.10.1998	C. Decaluwé	<i>Verwijlintresten – Overzicht 1997</i>	679
4	12.10.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Ministeriële kabinetten – Gehandicaptenvoorzieningen</i>	679
5	12.10.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Kabinetsmedewerkers – Vrouwen</i>	679